

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *New York Times* Bestselling Author

J.D. ROBB

FORGOTTEN
IN DEATH

İÇİNDE DİŞİ

J. D. NÖÖ

[Okumaya](#)

[Başlayın İçindekiler](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Telif Hakkı Sayfası](#)

Bu St. Martin's Press e-kitabını satın aldığınız için teşekkür ederiz.

Özel teklifler, bonus içerik almak için, ve yeni çıkan kitaplar ve diğer harika okumalar hakkında bilgi almak için haber bültenlerimize kaydolun.

[Sign Up](#)

Veya bizi çevrimiçi olarak ziyaret edin

us.macmillan.com/newslettersignup

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Yazar ve yayıncı bu e-kitabı size sadece kişisel kullanımınız için sağlamıştır. Bu e-kitabı hiçbir şekilde kamuya açık hale getiremezsiniz. **Telif hakkı ihlali yasalara aykırıdır. Bu e-kitabın okumakta olduğunuz kopyasının yazarın telif hakkını ihlal ettiğini düşünüyorsanız, lütfen bildirmek ve Yayıncı us.macmillanusa.com/piracy adresinden ulaşabilirsiniz.**

Bilinmeden yaşıadı ve çok az kişi Lucy'nin
ne zaman öldüğünü bilebilirdi;
Ama o mezarında, ve, ah, benim
için fark!
-William Wordsworth

Burada bölünmüş bir görev algılıyorum.
-William Shakespeare

1

Bir cinayet masası polisi için cinayet genellikle günü başlatırdı. Bir muşambaya sarılmış ve bir inşaat alanındaki çöp konteynerine tıkılmış olan melez kadın içinse bu cinayet kesinlikle onunkini sona erdirmişti.

Teğmen Eve Dallas olay yeri şeridinin altından eğildi ve yıkıntıların arasında ilerledi. Çağrı geldiğinde şehir merkezindeki Polis Merkezi'ne doğru yola çıkmıştı ve Hudson Yards'taki inşaat alanlarından birine yönlendirildi.

Günün yumuşak bir havası vardı, 2061 Mayıs'ı yerini Haziran'a ve onu takip edecek olan sıcağa bırakırken esintili bir sıcaklık. İnşaat işçileri baretleri ve çelik burunlu botlarıyla etrafta dolanıyor, kahvelerini yudumluyor, bir şeyler atıştırıyor ve birkaç üniformanın durduğu çöp konteynerine bakıyorlardı.

Eve, sivillerin ölümlere bakmaktan kendilerini alamadıklarını biliyordu.

Başka bir alandaki bir hava aracının sert, kesik kesik, makineli tüfek yankısını duyabiliyordu. Bütün sektörün onlarla dolu olduğunu biliyordu.

Çöp konteyneri, yetmiş katlı mızrak gibi bir binanın kuzey tarafında, üç küçük kulenin bir araya geldiği kenarda duruyordu. Kent Savaşları sonrası inşa edilmiş olan bu üçlü, yılların yıpranmışlığını ve bakımsızlığın omuz silkmişliğini sergiliyordu.

Kırık camları, çukurlaşmış, grafitilerle dolu duvarları, çökmekte olan cepheleri, artık eğilmiş ve bükülmüş eski kirişleri, büyük, kaslı makineleri, yüksek vinçlerin garip bir şekilde narin salınımını ve bunlarla başa çıkmak için sıralanmış daha küçük aletlerin dağ sırasını fark etti.

Gözüne bir savaş alanından arta kalanları andırıyordu ama görebildiği tek yaralı, bir çöp konteynirinin içinde enkaz gibi sarılmış yatıyordu.

Planlar, program, bütçe ne olursa olsun, artık hepsi durdu.

Siviller ölümlere gözlerini dikebilirdi ama o onlar için ayağa kalktı.

Saha kitini çöplükteki polislerin yanına götürdü ve rozetini taktı. "Olay yerine ilk kim geldi?"

"Bu biz oluyoruz, Teğmen. Memur Urly ve Getz." "Benim için çalıştır," dedi bir kutu Seal-It alırken.

Kiti.

Kırkly yaşlarının başında, uzun boylu, siyah bir kadın olan Urly öne geçti. "Getz ve ben çağrıya saat yedi buçukta yanıt verdik. Cesedin buradaki çöp konteynerinde olduğunu teyit ettik ve olay yerini güvenlik altına aldık. Dokuz-bir-bir'i arayan Manuel Best, cesedi saat yedi-bir'de işe geldikten kısa bir süre sonra bulunduğunu söyledi.

otuz."

"Belki de kan izi ona bir ipucu vermiştir."

Urly'nin dudakları kırırdadı, gülümsemeye en çok yaklaştığı an buydu. "Evet, efendim. Best, birinin oraya ölü ya da yaralı bir hayvan attığını düşündüğünü söyledi."

"Oldukça sarsılmış, Teğmen." Getz, beyaz, iri yarı, otuzlu yaşlarında, çenesi sola dönük. "Sadece bir çocuk, üniversiteli, yaz işi. Bu hafta başladı."

"İş hayatına girmek için harika bir yol. Cesetle işim bittiğinde onunla konuşmak isteyeceğim."

Kurumuş kan damlalarından kaçınarak ayağa kalktı ve kendisi de uzun boylu bir kadın olarak çöp kutusuna baktı.

Plastik örtüden kurbanın başının yan tarafını görebiliyordu. Toz rengindeki dağınık saçlar

onu. Kan saçları keçeletirmiş, çarşafı bulaşmıştı.

Eve, katil onu içeri attığında elinin düştüğünü düşündü. Acele iş, vur, at, kaç.

"Kurbanın başının sağ tarafında şiddetli künt cisim travması ve güvenlik çitinin uzak tarafındaki çöp konteynerinden yaklaşık dört metre uzakta başlayan bir kan izi görülmektedir. Çöp konteynerinin önünde, kurbanı örtmek için kullanılan plastik örtüde kan var. Muhtemelen kurbanı çöp alanına taşımak için kullanılmış."

Çöp konteynerinin içini ve cesedin pozisyonunu tam olarak kayıt altına aldığı anda, bir nefes verdi.

Mühürlendi, saha kitini Getz'e verdi. Ve kendini çöp kutusuna doğru itti.

İnşaat artıkları - çöp değil, yani şanslı gün. Ancak inşaat artıkları arasında çivi, cam, dişli metal ve her türlü kesici alet bulunabilir.

Eve çarşafın bir köşesini bulup yukarı çekerek başındaki yaranın daha büyük bir kısmını ortaya çıkarırken, "Beş-iki yaşından büyük olamaz," diye düşündü. "Kan, kemik parçaları, gri madde. Çantamı ver. Bana öyle geliyor ki..."

Seti aldı ve mikro gözlükleri çıkardı. Onlarla birlikte eğildi. "Evet, cinayet silahı bir levye olacak. İki uçlu kancanın girdiği yeri görebiliyorum, düz sap girintili."

Eve yavaşça başını çevirdi. "İki darbe, sağ şakak, başın üst arka kısmı. Muhtemelen biri yaptı."

"Oh lanet olsun. Teğmen, onu tanıyorum. Getz?"

Biraz ayağa kalktı, eğildi. "Evet, kahretsin. Kaldırımında uyuyor, efendim. Bu civarda dolaşır, ruhsatsız dilencilik yapmış."

"Orada başka yöne baktık," diye ekledi Urly. "Zararsız biriydi. Çöplerden küçük çiçekler ya da kağıttan hayvanlar yapar, bozuk para veren herkese dağıtırdı, anlıyor musun?"

"Bir adın var mı?"

"Hayır, efendim. Chelsea Barınağı'nı daha çok kışın ya da kötü havalarda kullanırdı. Ya da birçoğu gibi buradaki yıkık dökük binalardan birinde yatardı. Acele etmez ya da zorluk çıkarmazdı, ama küçük bir defter tutar ve insanları kural ihlalleri için kaydederdı."

"Ne tür ihlaller?" Eve İdenti-pad'ini çıkarırken sordu.

"İzinsiz yürümek, çöp atmak -çöp atma konusunda çok sertti- hırsızlık, haneye tecavüz, köpeğinizin kakasını toplamamak." Urly omuz silkti. "İhlal edenin, ihlalin, zamanın ve yerin bir tür tarifini yazardı. Bir polis bulup sayfadan okurdu. Bizden bir kopyasını çıkarmamızı isterdi."

Getz, "Çoğunlukla ona teşekkür eder ve birkaç dolar verirdik," diye ekledi. "Hepimiz ona CC (Endişeli Vatandaş) derdik."

"Kimlik bilgilerinde bir sürü boş nokta var. Ama Alva Quirk olarak görünüyor, melez, kırk altı yaşında. Sabit bir adresi yok. Mevcut bir işi yok. Kimliğinde ailesi yazmıyor. Orada bir araştırma yapacağız."

"Alva," diye tekrarladı Urly. "Teğmen, eğer bir ailesi olmadığı ortaya çıkarsa, Onuncu Bölük'teki polisler onun yakılmasıyla ilgilenirler. O bir tür maskottu."

"Size haber verilmesini sağlayacağım. TOD, sıfır-bir-yirmi. Ölüm nedeni, künt ve keskin kafa travması. Doğrulamak için bana."

Eve takırtıları duydu, pembe kovboy çizmelerini tanıdı. "Peabody," dedi başını kaldırmadan. "Tam zamanında. Herkes toplansın ve onu dışarı çıkaralım. Onu ben çıkarabilirim," dedi Eve, Getz onunla birlikte tırmanmadan önce. "Onu kaldırıp sana verebilirim."

Bu bir süreçti ve hoş bir süreç değildi ama Eve kollarını plastiğin altına doğru kaydırды ve tutundu.

Ölü ağırlığıyla bile kurban 100 kilodan fazla olamazdı.

Urly uzanıp ağırlığın bir kısmını aldı, ardından Getz ve Peabody bacakların kaldırılmasına yardım etti.

Onu, arşaf hala vücudunun alt kısmına sarılı halde çöp konteynerinin önünde yere yatırdılar.

Eve ömelerek Alva'nın soluk gri poşetlerinin ceplerini kontrol etti. "Kitap yok, hiçbir şey yok."

"Genelde sırt çantası olurdu ama cebinde kitap ve kalem bulundururdu."

"Şimdi orada değil." öp konteynerine baktı, düşündü: Lanet olsun.

Başını kaldırıp ortağına baktı. Peabody'nin koyu renk, artık savrulan saçlarındaki kırmızı uçlara ve çizgilere alışması yine de fazladan bir anını aldı. Aslında Eve hem çizgilerden hem de savrulmalardan birkaç tanesini daha fark ettiğini düşündü.

"Peabody, Memur Getz seni onu bulan şahsa götürecekt. İfadesini al. Bu sitenin etrafında güvenlik olmalı; disklerin kopyalarını al ya da güvenlik görevlilerini yakala. Ve ben aksini söyleyene kadar bu sitenin kapalı olduğunu yetkili her kimse bildiğinden emin olun."

"Anladım."

"Şu plastiğin geri kalanını açalım."

O ve Urly cesedin alt kısmını açtıklarında, Eve poşetlerin yırtık pırtık manşetlerinde bir kalem izi gördü.

Bir kanıt torbası çıkarırken kayıtlara geçmesi için "Kalem ucu, pantolonunun paçasına takılmış," dedi. "Dayak yerken düşürmüş ve oraya sıkışmış. Birisi onun defterinde olmak istememiş. Kitabı ya da sırt çantasını o çöp konteynerinde bulamayacağım. Bakmam lazım ama katil hepsini almış. Kalemi kaçırmış ama bu acele bir işti."

Bir an topuklarının üzerinde geriye yaslandı, çünkü bunu görebiliyordu. "Cinayet silahı orada olabilir, ama bırakacaklarsa onunla birlikte sarmak daha akıllıca olur. Cinayet mahallini bulacağız. Kanın bir kısmını temizledim ama karanlıktı, güvenlik ışıklarıyla bile hepsini alamazdınız. Adam dikkatsiz davrandı, kızı güzelce ve sıkıca sarmadı, bu yüzden kız arşıftan çıkmaya başladı, biraz kan damladı.

"Belki de geceyi burada geçiriyordu. Binaları kilitlemişler, çitle çevirmişler.

ama burası tanıdık, bu yüzden gece için buraya geliyor. Güzel bir gece, kim güzel bir gecede bir barınakta kış kışa olmak ister ki? Bir şey duyar, bir şey görür. Buna izin veremem, bunu polis arkadaşlarım için yazmalıyım."

"Kahretsin, Teğmen, kulağa doğru geliyor."

"Yasadışı ticaret, tecavüz, gasp - bu çöp atmak ya da köpek pisliği olmayacak. Kitabı alabilir ama kızın birine söylemesini ne engelleyebilir? Bunu düzeltmenin tek bir yolu var. Levyeyi nereden bulmuş? Çünkü öyle olacak."

Konuşurken ellerini kurbanın üzerinde gezdirdi, saldırgan ya da savunmaya yönelik başka yaralar olup olmadığını kontrol etti. "Sadece kafasına iki darbe almış. Arkasını döndüğünde kafasının arkasına, aşağı inerken de sağ şakağına, emin olmak için. Kitabı ve sırt çantasını alın, ceplerini kontrol edin ve neyi varsa alın. Örtüyü alın - nerede bulacağınızı biliyor olmalısınız - onu sarın, çöplüğe taşıyın ve içine bırakın."

"Neden onu düştüğü yerde bırakmıyorsunuz?"

"Biri gelip onu bulabilir. Uzaklaşmalı, o çantadan kurtulmalı, o kitabı yok etmeli ve temizlenmelidir. Üstünde kan var, sıçramış. Saatlerce kimse onu bulamaz. Muhtemelen dikkatsizlik yüzünden zekâdan birkaç saat daha fazla."

"Bir keresinde bana, New York ona baktığı için kendisinin de New York'a bakması gerektiğini söylemişti."

"Yapacağımız şey de bu memur bey. Onunla ilgileneceğiz."

Eve ayağa kalkarak süpürgecileri ve morgu çağırdı.

Urly'ye "Cesedin yanında kal," dedi ve kendini tekrar çöp konteynerinin içine attı.

Urly ona yine o gülümseme işaretini verdi. "Bunlar gerçekten güzel botlar."

"Evet, öyleydiler. Kitabı tarif edin."

Eve eli boş olarak dışarı çıktığında Peabody onu bekliyordu.

Peabody, "Zeki çocuk Singer Family Developers'ta ve bu işte çalışmaya yeni başladı," diye söze başladı. "Amcasının

ekipten biri, onu yaz için işe aldı. Kanı görmüş, çöp konteynerinde bir hayvan olduğunu düşünmüş, belki de sadece yaralanmıştır, o yüzden bir göz atmış. Cesedi görmüş ve kendi deyimiyle 'çıldırılmış'."

"Bir şeye dokundu mu?"

"Hayır" diyor. Çok korkmuş. Ama ihbar etti, sonra da amcasını etiketledi."

Peabody pembe çizmelerinin üzerinde kayarken, onları kurumuş kandan uzak tutmaya dikkat etti.

"Zeki bu sabah işe ilk gelenlerden biriydi - iyi olmaya çalışıyordu - ve amcası da az önce geliyordu. Amcası da bir göz attı ve Urly ile Getz'i beklediler. Onlar beklerken amca - Marvin Shelling- ustabaşıyla, o da Singer'la temasa geçti. Bu Bolton Kincade Singer, yaklaşık yedi yıl önce babası James Bolton Singer'dan görevi devralmış. Singer işbirliği yapıyor. Güvenlik disklerim var ama bu bölgeyi kapsamadıkları söylendi. Sadece binaları. Ustabaşı Paulie Gerald'i'ye göre burada güvenlik gerektiren bir şey yok."

Peabody, Eve'in artık yara bere içinde ve kirli olan botlarına baktı. "Biliyorsun, bu aramayı temizlikçiler yapardı." "Evet, bir tane daha yapacaklar. Katilin onun eşyalarından herhangi birini oraya atıp atmadığını görmek zorundaydım. Ya da cinayet Silah. Sahada insan güvenliği var mı?"

"Şu anda değil. Çitler, kameralar var ve şu anda çok fazla demo var. Yeni malzemeler getirmeye başladıklarında güvenliği de arttıracaklar."

"Bu büyüklükteki bir işin birden fazla patronu vardır." "Şu anda sadece demo var ve o da Gerald'i."

"Pekâlâ." Eve ellerini temizlemek için çantasından bir mendil çıkardı. "Dağılıcağız, ölüm bölgesini bulacağız. İzler durmadan önce ya da damlamaya başlamadan önce o tarafa doğru gidiyor. Ben güvenlik çitinin diğer tarafında, ama ışıkların dışında bir yere doğru eğiliyorum."

Kan izleri boyunca ilerlemeye başladı. "Singer'ı, ustabaşını ve içeriye erişimi olan herkesi

Saatler sonra itlere. Oradan başlarız ve-"

On sekiz, belki de yirmi yaşlarında bir kadın molozların üzerinden koşarken ona seslenince sözünü kesti.

Tişört, Eve not etti, kot pantolon, botlar, saha oyuncusu şapkasından dökülen şeker pembesi salar.

Eve, mürettebattan biri olduğu sonucuna vardı ve birisinin onun için ölüm yerini bulup bulmadığını merak etti.

"Teğmen Dallas." Nefesi k e s i l d i ; neredeyse saçları kadar pembe olan güzel yüzünden ter akıyordu.

"Bu doğru."

"Sizi tanıdım, sizi de Dedektif. Gelmek zorundasınız. Hemen gelmeniz gerekiyor."

"Nereye ve neden?"

İşaret etti. "Bir ceset. Orada bir ceset var." Eve arkasını işaret etti. "O ceset mi?"

"Hayır, hayır, hayır. Manny-um, Manuel Best-bana kadından bahsetti ve zgnm ama burada olduğunu o şekilde anladım. Mackie'ye koşacağımı, hemen buraya gelip seni alacağımı söyledim."

"Başka bir ceset daha mı bulduğunuzu söylüyorsunuz?"

"Ben yapmadım, tam olarak değil. Mackie yaptı. Ya da bir tanesini. İşin durduğunu ve polisleri aradığını söyledi, ben de nasıl burada olduğunu söyledim, o da gidip seni almamı söyledi. Gelmek zorundasın."

"Memur beyler! Morg gelene kadar kurbanın yanında kalın. Süpürgeciler gelene kadar olay yerini emniyete alın. Nerede?" diye sordu kadına.

"Yaklaşık bir blok yukarıdayız."

"Bu inşaat alanının bir parçası mı?"

"Hayır, hayır, bunun bir parçası değil. Burası Singer Family Developers. Hudson Yards Village, konut ve ofis binaları, bir alışveriş merkezi ve bir yeşil alan üzerinde çalışıyoruz."

Zaman kazanmak için Eve aracını terk etti; bir blok öteye yürüyerek gitmek daha hızlı olacaktı.

"Bir isim bulalım."

"Oh, pardon. Ben Darlie Allen."

"Peki tanığımı nereden biliyorsunuz?"

"Senin... Manny'yi kastediyorsun. Bazılarımız paydos ettiğimizde bira içmeye ya da soğuk bir şeyler içmeye gider. Başladığımızdan beri birkaç kez takıldık. Singer'la yeni başladı. Ve biz, bilirsin, bu hafta sonu dışarı çıkacağız. O zavallı kadın hakkında beni etiketledi. Gerçekten çok üzgündü. Birisi ona senin sorumlu olduğunu söylemiş ve cesedi bulduğumuzda seni bulmaya geldim."

"Cesedi nasıl buldun?"

"Eski binanın ana bölümünü zaten yıkmıştık. Bir restorandı. Zemini, eski beton platformu kaldırıyorlardı. Patron standartların altında olduğunu söyledi, zaten büyük bir kısmı çürümüştü, o yüzden hepsini alıyoruz. Krikoyu nasıl kullanacağımı öğrenmek istediğim için izliyordum ve büyük bir parça koptu ve o kadar zaman önce berbat bir iş olduğu konusunda ne kadar haklı olduklarını görebiliyordum, çünkü çok fazla boşluk vardı ve bu güvenli değil. Aşağıda bir mahzen var ve orası zaten göçmüş. Ve o da oradaydı."

"Betonun altında bir ceset mi? O zaman kalıntılardan bahsediyoruz. Bones?"

"Evet, ama bir bedenden geliyorlar. Bir hayvan gibi değil. Sonrasında çok yakından bakmadım çünkü korkunçtu. Ama platformun altında çoğunlukla toprak, çürümüş destekler ve kırık kirişler olduğunu ve ceset kalıntılarının bir tür çukurda olduğunu gördüm."

Bir güvenlik droidinin yönettiği bir dizi demir basamağa geldiler. Darlie'ye başını salladı.

"Aklandınız Bayan Allen, Teğmen Dallas, Dedektif Peabody."

"Eski rayların üzerindeki platformda. Urbans'tan önce başladıkları şeyi yeniden canlandırıyoruz, sonra her şey berbat oldu, bu yüzden onları yukarı çıkarmak için tüm bu standart altı şeyleri attılar, bilirsiniz."

"Evet."

Çizmeler metal üzerinde cınladı.

"Bu sefer doğru yapılacak. Mackie kentsel bir mücevher inşa ettiğimizi ve bunu uzun ömürlü yapacağımızı söylüyor."

Bir mücevher görmedi. Bir bölümü kapatılmış bir inşaat kaosu ve daha kuzeyde, konut binalarından biri olduğunu tahmin ettiği bir iskeletin başlangıcını gördü.

"Yetkili kim?"

"Mackie. Onu getireceğim."

"Evet, öyle yap. Ama sahibi kim? Projeden kim sorumlu?"

"Um. Öylesin."

Eve, Darlie'nin büyük, şaşkın yeşil gözlerine baktı. Ve dedi ki, "Kahretsın."

Darlie, etrafı çevrili alanda birkaç kişinin durduğu yere doğru koştu.

Peabody, "Roarke'ı etiketleyebilirim," diye önerdi. "Bilmek isteyecektir."

"Evet." Evrendeki neredeyse her şeyin sahibi olan kocası bunu bilmek isteyecektir. "Önce elimizde ne var bir bakalım. Kahretsın," dedi tekrar ve terlemeden birkaç hava yastığını kıvrılabilecekmiş gibi görünen Siyah bir adam ipten sıyrılıp onlara doğru gelirken yeniden başladı.

Onu kırk yaşlarında, gülünç derecede yakışıklı ve iş kotu, güvenlik yeleği ve baretiyle bir tanrı gibi yapılı olarak değerlendirdi.

"Jim Mackie, sadece Mackie iyidir. Ben işin patronuyum. Onu bulduğumuz bölümü iple bağlattım. Sanırım o."

"O mu?"

"Evet, onu düşünüyorum çünkü onlar. Özür dilerim. Bana bir kadınmış gibi geldi. Olay olduğunda hamile bir kadındı, çünkü yanında bebek ya da cenin kalıntıları var gibi görünüyor. Üzgünüm."

Şapkasını çıkardı, kolunu alına götürdü. "Bu beni biraz sarstı. Küçük iskelet."

"Tamam. Siz adamlarınızı oradan uzaklaştırın, ortağım ve ben de bir göz atalım."

"Tamamdır. Eğer ona gitmen gerekirse? Sana bir emniyet kemeri takmalıyım. Eski merdivenler biz binayı yıkmadan önce çökmüştü. Desteklere güvenmiyorum ve aşağıdaki cadde seviyesindeki bina da bir o kadar kötü durumda. Bu boktan bir işti. Özür dilerim, özür dilerim. Üzgünüm."

"Boktan işler beni de üzüyor."

Bu bir gülümseme aldı. "İyi olduğunu duydum. İyi olacağını düşündüm çünkü büyük patron iyidir. Roarke için bir iş yaptığında boktan işler olmaz. Ya kaliteli yaparsın ya da kovulursun."

Peabody ona, "O da aynı," dedi ve bir gülümseme daha kazandı.

Sonra arkasını döndü. "Oradan uzaklaşın, geri çekilin. Bina Bir'deki herkes işinin başına dönsün."

İnsanların çabalama şekli Eve'e Mackie'nin kaliteli iş yaptığını ve bir ekibi nasıl yöneteceğini bildiğini söyledi. İpe doğru adım attı.

İnşaat, beton, kirişler ve inşaat demiri hakkında pek bir şey bilmiyordu ama o bile bu bölümdeki pek çok şeyin taştan çok toprağa benzeyen bir tür dolgu olduğunu görebiliyordu. Ve bunun içinde, yaklaşık sekiz metre aşağıda, iki yıkık duvarın arasında, bir yetişkinin, bir fetüsün kalıntıları kıvrılmıştı.

Çocuk denemeyecek kadar küçük, diye düşündü ve muhtemelen ölüm anında rahimde olduğu için kıvrılmıştı.

"Buranın ne zaman yapıldığını, döküldüğünü, adı her neyse biliyor musunuz?"

"Biliyorum. Tam günü değil ama yılı: 2024. Eğer gerçekten yarım yamalak kayıtlar doğruysa, o yılın yaz sonu, sonbahar başı. Daha iyi bir kayıt varsa Roarke'ın size günü ve saati söyleyebileceğini umuyorum."

Evet, sahip olacaktı ama 2024 yazının sonlarında buna sahip olamazdı. Henüz doğmamış olurdu, diye düşündü.

Ama sahibinin kim olduğunu biliyordu. Sahibini tanırdı; kimin geliştirdiğini bilirdi. Bilmediği ne varsa öğrenecekti.

"O koşum takımını ben alırım, Mackie. Peabody, DeWinter'la bağlantı kur, onu buraya getir."

Adli antropologa ihtiyaçları olacaktı ama bu arada Eve'in daha yakından bakması gerekiyordu. Her kim olurlarsa olsunlar, Alva Quirk kadar onlar da artık onundu.

"Roarke'u etiketleyeceğim."

Mackie bir koşum takımı isterken, o da bağlantısını çıkardı. Roarke'un yöneticisi Caro cevap verdi.

"Günaydın,
Teğmen."

"Caro, üzgünüm. Onu getirmen gerek."

Her zaman verimli olan Caro sadece başını salladı. "Bir dakika."

Ekran maviye döndüğünde Eve, Roarke masasında tek başına oturup bir fincan kahvenin tadını çıkarsa da Grönland'ın satın alınmasıyla ilgili bir toplantı düzenlese de Caro'dan tamamen aynı tonda aynı yanıtı alacağını düşündü.

Roarke'ın Grönland'ı gerçekten satın alabileceğini düşünmüyordu ama eğer satın alabilseydi, bunu planlıyor olsaydı, Caro'nun yanıtı kibarca olurdu: Bir dakika.

Mackie bir emniyet kemeri tutarken Eve göz ucuyla baktı. "Bana bir saniye daha ver."

Roarke'ın yüzü ekranı doldururken birkaç adım daha uzaklaştı.

Gülümsemedi. Kızgınlık değil, endişe olduğunu biliyordu. O vahşi mavi gözler onunkilerde sabit duruyordu. Eve, onun tek parça olduğundan emin olmak istiyor, diye düşündü.

"Özür dilerim," diye başladı. "Umarım Grönland'ı satın almıyorsunuzdur."

"Şu anda değil." İrlanda, sesinde sabah sisleri gibi parıldıyordu. "Bir sorun var."

"Gelirken bir tane yakaladım ama mesele o değil. Mesele ilkinden bir blok ötede yakaladığım. Bu

Hudson Yards Village projenizin üzerinde ya da belki de altında."

"Hangi kısmı?"

"Ah..." Tekrar Mackie'ye baktı. "Bu projenin hangi kısmı?"

"İşte burası Gökyüzü Bahçesi aşaması."

"Sky Garden. Yıktağınız bir restoranın bodrum katında. Eski rayların üzerindeki betonu sökmüşler ve elimizde kalıntılar var, insan kalıntıları. İki tane. Bir kadın ve bir fetüs gibi görünüyor. İncelemesi ve teyit etmesi için DeWinter'ı çağırıyorum."

"Orada platformun altına gömülü hamile bir kadın mı var?"

"Bulduğum yerden öyle görünüyor. Sadece iki insan kalıntısını teyit edebilirim, ki patronunuzun söylediğine göre platformun yaklaşık kırk yıl önce inşa edildiği ve döküldüğü düşünülürse, birkaç on yıldır orada olduklarını tahmin ediyorum. Tekrar ediyorum, DeWinter bu işi halledecek."

"Lanet olsun." Bir elini o muhteşem siyah saçlarının arasında gezdirdi. "On dakika içinde sana doğru yola çıkacağım."

"Pekala. Projeni bir süre durdurmak zorundayım."

."

"Evet, evet, bunu halledeceğiz. Orada olacağım," dedi ve onun sözünü kesti.

"Eğlenceli olacak," diye mırıldandı. Peabody'ye baktı, o da başını salladı ve parmağını havaya kaldırdı. Eve, modaaya uygun Dr. DeWinter'ın gelmesiyle daha da eğlenceli olacak, diye düşündü.

Mackie'ye doğru geri adım attı, koşum takımına baktı, deliğe baktı. "Pekâlâ o zaman, hadi beni giydirin de bunun iğrenç bir şaka olmadığından emin olayım."

Yüzünün her yerinde umut ışıkları yanıyordu. "Oh, hey, belki de sahtedir?" "Bir dakika içinde öğreneceğim."

Öyle değildi ama bir sürü kırık beton, inşaat demiri, kaya ve Tanrı bilir daha neler üzerinde lanet bir halatla asılı kalmak anlamına gelse bile bu kararı vermek zorundaydı.

Kollarını kayışlardan geçirirken, "Ağırlığının on katını taşıyacak," dedi. "İyi bir dolgusu var, bu yüzden içine girmeyecek ve bu da koruma sağlıyor."

Kayışları ayarladı, emniyet tokalarını ve D halkalarını kontrol etti.

"Hiç bunlardan birini kullandın mı?" diye sordu ona.

"Evet, senin on katın değilim ama iki katından fazla olduğuma bahse girerim, sorun değil."

"Bildiğim iyi oldu."

"DeWinter yolda." Eve gibi Peabody de çukura baktı. "Seninle aşağı inmemi ister misin?"

"Anlamı yok. Bunu kayıt altına alacağım, insan kalıntıları olduğunu doğrulayacağım ve ne göreceğime bakacağım. Saha teçhizatıma ihtiyacım var."

Mackie ona, "Şuradaki halkaya takacağız," dedi. "Ellerin serbest kalsın." Ona bir çift iş eldiveni uzattı. "Ve onları koru. Hiç ipe iniş yaptın mı?"

"Elimde olsa yapmazdım." Adam güldüğünde, kadın omuz silkti. "Evet, ne yapacağımı biliyorum. Diğer bölgeye git Peabody. Görüşmeleri sıralamaya başla. Kurban hakkında tam bir araştırmaya ihtiyacımız var."

"Hazırsın," dedi Mackie ona. "Ağırdan alacağız. Aşağıda bir sürü moloz var ve onun olduğu yerde, duvarların arasında? Orası dökülmemiş, o yüzden pek sağlam olmayacak."

"Evet, görüyorum. Peabody, DeWinter'ın kurtarma ekipmanı getirmesi gerekiyor."

"O biliyor."

Elbette biliyordu, diye düşündü Eve ve oyaladığını kabul etti.

"Tamam." İpin altına eğildi, rotasını zihinsel olarak belirleyebilmek için dikkatlice bir kez daha baktı. Sonra eldivenlerini giyerken sırtını ipe döndü.

Gecikme ipini kavradı, gevşekliği aldı, ona doğru eğildi ve inişe başladı.

Engeller, diye düşündü, aşağı inerken sağını solunu kontrol ediyordu, ayakları duvara dikti ve

Yavaş ama istikrarlı adımlarla ilerliyordu. Molozlardan, inşaat demirlerinden ve kırık kirişlerden kaçınmak için sağa, sola ayarladı.

Altı metre aşağıdan seslendi: "Birkaç metre sola gidiyorum. Yaklaşabilirim. Şu kirişlerin hemen altında, iki duvarın arasında. Sence o kirişler ne kadar sağlamdır?"

"Şimdiye kadar dayandılar. Seni yakaladık, Teğmen. Hiçbir yere gitmiyorsunuz."

Bir şekilde toprağı yarıp molozların üzerine düşmek istemese de, aslında daha çok kalıntılar için endişeleniyordu.

Kırık bir kirişin üzerine eğildi, küçük bir test zıplaması yaptı. "Yeterince sağlam hissediyorum."

Diz çökerek iş eldivenlerini çıkardı, sonra ellerini tekrar mühürledi. Ve sabahki ikinci ve üçüncü kurbanlarına yakından baktı.

2

Eve bir el feneri çıkarırken bunun bir şaka olmadığını düşündü. "İnsan kalıntıları, bir kadın. Bunu teyit edebilirim.

DeWinter. DeWinter yaklaşık yaşını, ırkını, boyunu ve kilosunu belirledi. İkinci kalıntı, bir fetüs ya da çok küçük bir bebek. Boyu bir buçuk metreden fazla değil."

Işığını yetişkin kafatasının üzerinde gezdirdi. "Yetişkin dişi kafatasında bazı hasarlar, çatlaklar ve sol kolda kırık var - muhtemelen düşmeden kaynaklı. Sol omuz gibi görünüyor - eğer onu bulduğumuz şekilde çarptıysa, sol taraftan çarpmış. Bir şey var ...

"Altın yüzük, alyans? Üçüncü parmak, sol el. Hâlâ orada."

Saha çantasından bir cımbız çıkardı ve yüzüğü kıvrılmış parmak kemiğinden kaydırmak için kullandı. "Oyma yok. Sade sarı altın yüzük."

Poşete koydu.

"Sol tarafta, ikinci ve üçüncü kaburgalarda parçalanma görüyorum."

Daha yakına eğildi. "Kalp atışları. Bunlar kurşunlardan olmalı. Otuz beş-kırk yıl önce içeri girdiğinde etrafta bir sürü silah vardı. Kalıntıları çıkardığımızda kurşunların yerini tespit etmeliyiz. Bir şey görüyorum."

Işığını kaydırды, sonra cımbızı tekrar kullandı. "Küpe." Dikkatlice temizlemek için bir fırça kullandı. "Post tarzı, sarı altın daire ve gümüş ya da belki beyaz altın

İçinde üçgen var. Çift olup olmadığına bakamam yoksa kalıntıları bozarım. Kurtarma ekibinin bulması gerekiyor. Altın bir kolye de var, hala takılı, bu yüzden onu yerinde bırakıyorum. Belki on inç uzunluğunda altın bir zincir, üzerinde ne diyorsunuz, bir çift kuğu, boyunda bir kalp oluşturacak şekilde birbirine dolanmış.

"Eski bir saatim var, altın saat." Kızım, diye düşündü Eve. Pahalı. "Bir ayakkabı. Bayan ayakkabısı, muhtemelen deri çünkü tamamen çürümemiş. Bağlantı ya da kimlik belirtisi yok. Kurtarma ekibi kapsamlı bir arama yapmalı. Belki bir soygun olabilir ama mücevherleri istemez miydiniz? Hamileyken ya da yanında bebek varken reddedecek mi? Hiç sanmıyorum. Değerli eşyaları aldıktan sonra onu vurun, tamam, ama önce? Anlamı yok."

Eve yer değiştirdi ve ikinci kalıntıya odaklandı.

Çok küçük, diye düşündü acıma duygusu yükselirken. Kahretsin, kedisi daha büyüktü.

"İkinci kalıntıların fetüs olma ihtimali, dişi ile birlikte konumlandırılmasından kaynaklanıyor. Bu bir tesadüf değil. Belirsiz cinsiyet. Kıvrılmamış olsa bile söyleyebileceğimden emin değilim. Kafatasının üst kısmı..." Mavis'in Bella'nın yumuşak noktasından bahsettiğini hatırladı. Kafatasının doğumdan sonra haftalarca nasıl sertleşmediğini.

"Yumuşak nokta," diye mırıldandı. "Görünür bir yara yok."

Çünkü orada öldü, daha ilk nefesini almadan annesinin içinde öldü.

Bir çeşit dış duvar olduğunu fark etti. Beton bloklar. Ve tuğla, oyuğun diğer tarafında bir tuğla duvar. Dış duvardan yaklaşık bir metre içeride.

Seni içeri tıktılar, değil mi?

Şerefsizler. "Dallas? İyi misin?"

"Evet." Peabody'yi doğrulamak için bir elini kaldırdı ve yavaşça, dikkatlice kırıktan inerek molozların üzerinde dengede durdu.

Bir şey değişti; nefesini tuttu.

Dünya etrafına yıkılmadığında, ışığını kalıntılara yaklaştırdı.

"Burada kurşunlar var. Mermiler. İki mermi görüyorum. Kalıntıları bozmadan ya da bizi buraya gömmeden onları güvenli bir şekilde alamam."

"Yukarı gelmelisin," diye seslendi Peabody ve sesindeki sinir açıkça belli oluyordu. "Kayıtlarda yeterince var."

"Kimliği belirsiz kadında muhtemel ölüm nedeni, göğsünde iki kurşun yarası. İkinci kalıntıda muhtemel ölüm nedeni ... aynı anlama geliyor, değil mi? Dr. DeWinter ve ben teyit edeceğiz."

Kanıt torbalarını emniyete aldı, eldivenleri giydi.

"Beni yukarı getirin."

Tekrar yukarı çıktığında saha çantasını çıkarıp Peabody'ye uzattı. "Kalıntılar kaldırıldıktan sonra oraya inebilecek süpürücülere ihtiyacımız var. Çağırın, ayarlayın."

Mackie onu çözerken eldivenlerini çıkardı. "Seni kapatmalıyım, Mackie."

"Tüm proje mi? Birinci bina, şu an yükselmekte olan bina? Öngörülen yeşil alandan yarım blok ötede."

"Öngörülen yeşil alan bir suç mahalli." Ama düşündü. "Bu alanı güvenlik altına almanın, binaya başka bir yerden erişmenin bir yolu var mı?"

"Evet, evet, zaten iki yerden daha erişimimiz var. Ve tüm bu alanı kordon altına almak için en fazla üç saat içinde bir güvenlik çiti kurabilirim. Buradaki yüksek alan tamamen park olacak, anladınız mı? Halka açık olacak ve şurada da kuleler için özel yeşil alanımız olacak. Karma konut ve ticari alan. Cadde seviyesinde daha çok ticari alan olacak."

"Neden sadece bu bölgeyle ilgileniyorsun?"

"Tüm platformları test ettik ve buradaki, bu bölüm yer yer oyuk çıktı. Bunu siz de yakından gördünüz. Yeni tasarımlar için ihtiyaç duyduğumuz her yeri güncelledik ve güçlendirdik. Yeni tasarımların birçoğu

Urbanlar döneminde bombalandı ya da yıkıldı. İnşaat yeniden başladığında ise çoğu aceleye getirilmiş ya da vasatın altındaydı."

Eve kendi hafızasını yokladı. "Eskiden burada mağazalar ve restoranlar vardı. Batı Yakası'nda, değil mi?"

"Evet, evet, ama berbat bir inşaattı ve insan kızaklarını hiçbir zaman düzgün çalıştıramadılar. Ayrıca, hiç bitirmediler, bu yüzden patron birkaç yıl önce satın alana kadar aşırı büyüdü, yıkıldı."

"Birkaç yıl önce."

"Fikirleri var. Sen de biliyorsun, değil mi? Tasarımı istediği gibi yapmak biraz zaman aldı, bu büyük bir proje."

"Bunu görebiliyorum. Singer'ın geliştirdiğinden daha büyük." "Evet, iki katından fazla. Bu yüzden bir süre alır tasarım, tüm mühendislik, onay ve izinlerin alınması ve..."

Onun gözlerinin açıldığını gördü. "Bu sizinkilerden biri mi? Polis olmak için fazla süslü görünüyor."

Eve döndü ve onun haklı olduğunu düşündü. Garnet DeWinter polis olmak için fazla süslü görünüyordu. Ama yine de polis değildi.

"Adli antropolog. Kemik doktoru," diye ekledi Eve, Mackie DeWinter'in yaklaşmasını izlemeye devam ederken.

Tanrı aşkına, diye düşündü Eve. Vücudu saran kırmızı elbisesine uygun kırmızı topuklu ayakkabılar. Heykelsi bir kadındı, kocaman bir çanta taşıyordu. Eve saçını değiştirdiğini fark etti. Tarzını pek değiştirmemişti, çünkü her zamanki gibi ensesinde topuz yapmıştı. Ama bakır rengine dönmüştü ve Eve'in de kabul ettiği gibi moka rengi tenine çok yakışmıştı.

Peabody saçına vurdu, DeWinter'a vurdu. "Bayıldım."

DeWinter gülümsedi. "Ben de öyle. Ve senin de." Sonra Eve'e baktı, gülümsemesi soldu. "Dallas."

"DeWinter. Bu Mackie, işin patronu."

DeWinter elini uzattı ve gülümsemekten çok kadınsı bir şekilde ölçüp biçti. "Bay Mackie."

"Ah, sadece Mackie iyi."

"Mackie. Bir kurtarma ekibi geliyor," dedi Eve'e. "Ama kalıntıları yerinde görmek istiyorum."

"Oraya bunu giyerek mi gitmeyi planlıyorsun?"

"Kalıntıları yerinde incelemem gerektiğini hissedersen, yanımda uygun teçhizatım var. Aşağıda mı?"

Eve ile birlikte halata doğru ilerledi. "Bu eski yükseltilmiş tren platformunun bir parçası mıydı?"

"Evet, hanımefendi."

"Peki bu beton döküldüğünde plan burayı konut ve ticari alana dönüştürmek miydi?"

"Evet, hanımefendi."

Mackie'ye tekrar gülümsedi. "Bu platformu yıkmanız mı gerekiyordu?"

"Evet, hanımefendi. Test ettiğimiz malzeme birinci sınıf değildi. Bu amaçla kullanılmamalıydı ve bazı boşluklu noktalar tespit ettik, bazı desteklerin kodlara uygun olmayabileceğinden şüphelendik - en azından bugünün kodlarına uygun değil. Bu yüzden krikoyla sökmeye başladık ve onları bulduk."

Eve ona "Bir blok güneydeki başka bir bölgede bir DB vardı," dedi. "Biz de buraya müdahale ettik."

"Yoğun bir sabah."

"Mackie bana bunun 2024'te yapılmış olacağını söyledi."

"Bu çok yardımcı oldu. Burada olup olmadıklarını teyit edebileceğim.

o süre boyunca. Bir dişi ve bir fetüs. Aşağı inip onları inceleyeceğim."

"Ben de aşağıdaydım." Eve, DeWinter'la çok iyi arkadaş olmasalar da, aşağı iniş ve geri dönüş yolculuğunu düşündü ve bunu ona bağısladı. "Ve bunu kayda geçirdim. Buradan ve bu açıdan görmek zor ama dışıde iki delik var. Sol tarafta, ikinci ve üçüncü kaburgalarda. İki kurşunu görebiliyordum. Onlara ulaşamadım ama kayıtlarda var."

"Hasarın silahtan kaynaklandığına emin misiniz?"

"Gördüğüm kadarıyla eminim. Büyük ihtimalle sol tarafının üzerine düşmüş. Sol kolu kırık, sol omzu çıkık. Bazıları

Kafatasında hasar var ama künt cisim travması yazmıyor. Muhtemelen düşmeden dolayı. Bam, bam ve içeri girdi."

"Göreceğiz."

"Sol elinin üçüncü parmağından alyansa benzeyen bir Şey ıkardım. İkinci kalıntılarda görünür bir yara yok."

"Annenin kalbi durur, kan akışı durur, oksijen kesilir. Fetüs hayatta kalamaz. Size lm nedenini, ölüm yılını, kurbanların yaşılarını vb. verebilirim ve vereceğim. Mümkünse DNA'sını çıkaracağım ve eğer sistemdeyse adını ğreneceksiniz. Aksi takdirde, bir robot resim ve bir holo oluşturacağız."

"Bunu yapabilir misin?" Mackie sordu. "Neye benzediğini bulabilir misin?"

"Yapabiliriz." DeWinter'ın kirpikleri yukarı kalktı, aşağı indi. "Departmanımda parlak bir yeniden yapılandırma sanatçısı var."

"Ne kadar sürer?"

Flrtz kız kovulunca DeWinter tekrar Eve'e baktı. "İş bitene kadar. Bittiğinde, bunu kimin ve neden yaptığını bulmak size kalmış."

"Sen kendininkini yap, ben de benimkini." Roarke'ı gördü, döndü ve ona doğru yürüdü. "Sen doğmadan önce," dedi.

"Anlaşıldı." DeWinter'a doğru baktı. "Ve yine de, üçümüz için ikinci kez, değil mi? Umalım da bu bir alışkanlık haline gelmesin."

"Görmek istediğinizi biliyorum ama önce bu mlk kimden satın aldınız?"

"Aslında iki satıcı vardı, çünkü ben tamamını istiyordum ve bir kısmı yaklaşık otuz yıl önce satılmıştı, belki daha fazla, sonra da yaklaşık bir düzine yıl önce, kendim finanse edecek kadar param olmadan önce. En batıdaki bölümü Nolan ve Oğulları'ndan satın aldım, özellikle hava hakları için fazla para ödedikleri için kapsamlarını abarttıklarını söyleyebilirsiniz ve bu bölümü de iki yıl önce Singer Family Developers'dan aldım."

"şarkıcı. Bu doğru mu?"

"Evet, öyle. İlk aramanızı onların projesine yaptığınız doğru mu?"

"Sen yapardın. Bu sabah erken saatlerde evsiz bir kadının dövülmesi ile yaklaşık kırk yıl önce hamile bir kadının öldürülmesi arasında bir bağlantı göremiyorum. Ama asla bilemezsiniz, değil mi?"

"Yapacaksın." Kız onu durduramadan alnından öptü.

"Görevde."

"İkimiz de öyle değil miyiz?" Sonra halata doğru yürüdü. "Harika bir şey patron."

"Evet, öyle. Garnet. Tanrım, insanlar neler yapıyor. Sence düştü mü?"

"Dallas kurşun yaraları, sol üst kaburgalar ve kullanılmış mermilerden kaynaklandığına inandığı hasarlar buldu."

"İnsanlar ne yapar," diye tekrarladı. "O zaman Mackie, NYPSP bizi bir süreliğine kapatmak üzere."

"Buradaki teğmen bir güvenlik çiti çekebileceğimizi ve bu alanı kapatabileceğimizi söyledi. Bina Bir'i programa uygun tutabiliriz."

"O zaman bunu halledersin, değil mi? Ve bu alana çıkan merdivenlerin kilitli olduğundan emin ol. Gerekirse polislerin giriş için kodları olduğunu göreceğim."

"Ben hallederim. Bir şeye ihtiyacınız olursa, Teğmen, Dedektif, hanımefendi, Mackie'ye birini gönderin."

Mackie koşarak uzaklaşırken, Roarke Eve'e döndü. "Benden istediğin bir şey var mı?"

"Pek çok bilgi ve bu binanın inşa edildiği döneme ait elinizde bulunan ya da erişebileceğiniz her türlü veri ya da plan. Singer ile konuşacağım."

"Artık Bolton Singer," dedi Roarke ona. "Dördüncü kuşak. Mülkle ilgili anlaşmayı o ve ben yaptık."

"Onların kayıtlarına ihtiyacım var. O zamanlar Mackie diye biri vardı, belki hâlâ vardır. İçeri girdiğinde bu bölgede kimin çalıştığını ya da buraya kimin erişimi olduğunu bilmem gerekiyor. Bu bir şey değil.

Birinin yakın zamanda betonu kırıp, sonra tekrar üstünü örtmemiş olması imkansız."

"Sanırım öyle değil. Öldüğü sıralarda burada birkaç bina inşa ediliyor olmalıydı."

"Yani birisi onu öldürmeye karar veriyor, rampanın üzerinden binaya erişebiliyor, binayı havaya uçuruyor, onu atıyor ve hızlı bir şekilde örtbas ediyor. Mümkün."

Ve çok fazla iş, diye düşündü Eve.

"Büyük ihtimalle onu önce oraya atıp sonra da üstünü örtmüşlerdir. Her iki durumda da, o bölümün üzerinde hangi binanın olduğunu ve kimin erişimi olduğunu öğrenmeliyim."

"Bu akşama kadar hepsini size getireceğim."

"Güzel. Ne zamandır orada olduğunu söyle, DeWinter. Bu da onu oraya kimin koyduğunu bulmak için bir etken."

"Bu akşamdan daha uzun **s ü r e c e k** ama alacaksınız. İşte kurtarma ekibim."

"Ve süpürücüler. Küpe, mermi," diye hatırlattı DeWinter'a. "Ve hâlâ bir kolye ve bir saat takıyor. Bunlara ve ekibinizin ya da süpürgecilerin bulduğu diğer her şeye ihtiyacım var."

Bilek ünitesine baktı. "Peabody ve ben ilk sahneye geri dönmeliyiz."

"Bulduklarının size Merkez'den mi yoksa doğrudan laboratuvarından mı gönderilmesini istersiniz?"

"Laboratuar. Bugün ya da yarın bir ara oraya uğrarız."

Roarke ona, "Bir süre daha burada olacağım," dedi. "İrtibatta olacağım."

Eve, Peabody ile birlikte metal basamaklardan aşağı indi.

"Peabody, "Muhtemelen otuz yedi yıl önce burada işlenen bir cinayetle dün gece bir buçuk blok güneyde kaldırımda uyuyan bir kişinin öldürülmesi arasında bağlantı kurmak biraz zor," diye yorumladı.

"Singer kuruluşu ilk sahnenin sahibidir ve onu geliştirmektedir, kimliği belirsiz kurbanın öldürüldüğü muhtemel zamanda ikinci sahnenin sahibidir ve onu geliştirmiştir. Ama, evet,

hala bir gerginlik. Ve bir ortakları var. Siz kalıntıları incelerken ben de biraz araştırma yaptım. Singer, Bardov İnşaat ile River View olarak adlandırdıkları bölgedeki inşaatlar için ortak."

"Bardov?" Bu bildiği bir isimdi. "Ayrıntıları öğrenebildiniz mi?"

"Henüz değil, ama kazabilirim."

"Evet, bunu yapın ve biz de ortağa bakalım, zira şirketin sahibi bir Rus gangster."

"Gerçekten mi?"

Eve, "Mafya için biraz özensiz gibi görünüyor," diye düşündü, "ama yine de etkili oldu. Şirketin bir parçası olabilirdi, o şirketlerden herhangi biri için çalışıyor olabilirdi - eğer o alana, inşaat halindeki o binaya erişimleri varsa. Bir cesedi örtbas etmenin, saklamanın, kısaca gömmenin bir nedeni vardır. Onu oraya kapattılar, Peabody."

"İç taraftaki tuğla duvarı gördüm. Bunun için başka bir sebep yok. Mackie de aynı şeyi söyledi."

"Sadece ölmesini istemiyorsun, yok olmasını da istiyorsun - aranızdaki her türlü bağlantıyı kesmek istiyorsun. Aksi takdirde? Onu nehre atarsın, bir çöplüğe atarsın."

"Alyansı var mıydı?"

"Doğru yüzük tipi, doğru parmak, yani yüksek olasılık. Ve evet, eğer kimliğini tespit edersek, önce eşine bakarız."

"Bunu yapmalıyım. Bebek... Kalıntıların görünüşüne bakılırsa, tam döneme yakın olmalı, Dallas ya da yeni doğmuş olmalı."

"Orası DeWinter'ın bölgesi." Ama o da aynı şeyi düşünmüştü. "Kent sonrası -yine yüksek olasılık- ve bu bölge sakinleşti ve rehabilitasyona, yenilenmeye, yeniden inşaya başladı. Birinin güpegündüz aktif bir inşaat alanında birkaç kez vurulması pek olası değil. O zaman bu saatte, hava karardıktan sonra orada ne işi vardı?"

"Orası bizim bölgemiz."

"Evet, öyle. O binanın ne zaman yükseldiğini, sonra da şarap mahzeni bölümünün ne zaman yapıldığını saptıyoruz. Olasılıkları takip ederek - DeWinter bize

Aksi takdirde, bu zaman aralığındaki kayıp kişi kayıtlarını araştırırız. Hamile kadın, ki yine DeWinter ile yaş aralığını ve ırkı daraltabilir ve sonunda bir görüntü rekonstrüksiyonu elde edebiliriz.

"Bunu yapana kadar," diye devam etti Eve ilk suç mahalline tırmanırken, "mümkün olduğunca çok isim topluyoruz. Kimlerin erişimi vardı, bunlar arasında kimin hamile bir eşi, kız kardeşi, kızı, eski sevgilisi, annesi vb. vardı. Bunların arasından kimlerin hayatta olduğunu ya da bizim zaman dilimimizin ötesinde hayatta olduğunu doğrulayabiliriz."

"Bunların hepsi zaman alacak."

"Evet, acelesi olduğunu sanmıyorum."

Enkazın üzerinden geçip platforma geri döndü. "Şimdi, Alva Quirk. Bir yerlerden gelmiş, bir zamanlar birileriyle bağlantıları olmuş."

Eve hala beyaz koruyucu giysileri içinde olan baş süpürgeciyi gördü ve o tarafa yöneldi. "Ve biz de girişe geri dönüyoruz. Dün gece burada olmak için kimin sebebi vardı? CSI Yee."

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody."

"Çöp bidonunda ya da çarşıfta herhangi bir parmak izi var mı?"

"Hayır." Beş-iki yaşlarında Asyalı bir kadın olan Yee başını salladı. "Çöp konteynırına bir şeyler atan işçiler iş eldivenleri giyiyor olmalı ve cesedi saran her kimse mühürlemiş ya da silmiş olmalı. Plastik üzerinde ayakkabı ya da bot izi olabilecek bir şey bulduk ama bize bir şey veremeyecek kadar lekeli olacak. Plastiğin içinde kan, saç, lif var ama yerinde yapılan incelemede kurbanda ait gibi görünüyor. Bunu Harvo'ya teslim edeceğiz."

Eğer kurbanda ait olmayan bir saç ya da lif zerresi varsa, Eve Harvo'nun onu bulacağını biliyordu.

"İyi haber var mı?"

"Öldürülen yeri bulduk."

"Öyle olacağını düşünmüştüm. Güneybatıya doğru, güvenlik çitinin yakınında."

Yee gülümsedi, başını salladı. "Eğitimli bir dedektif olmalısınız." "Bana söyledikleri bu."

"Ben de." Yee yolu göstermek için döndü. "Kan izleri burada başlıyor, berbat bir ambalajlama işi yüzünden. Yani onu çit boyunca, kapıdan geçirip çöp konteynırına götürdükten sonra plastik yeterince gevşemiş. On iki metreden biraz fazla."

Eve, güvenlik çitinin güneybatı köşesinin yakınında, kapısının ve kameralarının ötesinde, Alva Quirk'ün öldüğü yeri inceledi.

Kan toprağa karışmış, çitin üzerinden sıçramış ve bir süpürgecinin büyük bir kazıcının yan tarafındaki sıçramalardan örnek aldığı yere kadar gitmiştir.

Eve, "Bu tarafta biraz çalılık var," diye gözlemledi. "Işıklardan ve kameralardan uzakta, iyice sokulabilir. Bu alan temizlendi mi?"

"Bu tarafta, evet."

Eve çitlere doğru ilerledi, çömeldi ve etrafı taradı. "Buradan manzara güzel. Şehri görebiliyordu ve diyelim ki kapıdan giren ya da çıkan herkesi görebiliyordu. Caddeden girişi buradan göremez ama kapıya doğru yürüyen biri varsa onu görür. Katilin bir rulo plastik örtü ya da levyeyle gelmesi pek olası değil. Bahse girerim ikisini de şuradaki ekipman kulübesinde bulurlar.

"Peabody."

"Gidip öğreneceğim."

"Çoktan baktığınızı sanıyordum. Bir dahaki sefere oraya süpürücüler göndereceğim."

Eve başını Yee'ye doğru salladı. "Güneyde başka bir cinayet için çağrıldık. Başka bir inşaat alanı."

"Bu konuda bir şeyler duydum. Ne oldu?"

"Kentsel dönüşüm sonrası inşa edilen bir restoranın şarap mahzeni olması gereken bir bölümünde insan kalıntıları kapatılmış. DeWinter ilgileniyor."

Yee'nin yüzünde ilgi çiçekleri açtı. "Bunu benim ve ekibimin almasını ister misin? Burada işimiz bitmek üzere ve elimizdekileri laboratuvara götürmesi için bir koşucu gönderebiliriz."

Potansiyel olarak zaman kazanıyordu ve Yee'nin işinin birinci sınıf ve titiz olduğunu biliyordu. "Evet, merkezinizi etiketleyin ve temizleyin."

Bodrum katının tepesini kıldıkları yerden yaklaşık on metre aşıya inmeniz gerekecek. Mackie'yi sor."

"Tamamdır. Bana bir saniye ver."

Peabody kapıdan geri dönerken Yee arkasını döndü.

"Depo dökün, Aletler, küçük ekipman. Düzenli," diye ekledi Peabody. "Plastik kaplama ruloları gördüm. Levyeler, balyozlar, kamalar, kürekler, kazmalar, çivi kartuşları, kesiciler."

"Yee adamlarından bazılarına bunu inceletecek. Kurban sizi görüyor ya da duyuyor ya da her ikisi de. Yapmamanız gereken bir şey yapıyorsunuz, söylememeniz gereken bir şey söylüyorsunuz. Quirk defterini çıkarır. İhlali ya da suçu yazmalı, faili ya da faileri tarif etmeli. EDD'ye kapının güvenliğini kontrol ettirelim, tehlikeye atılmış mı bakalım. Eğer değilse, içeri girmenin bir yolunu bulmuşlardır. Onu görüyorlar ya da o varlığını belli ediyor. "Üzgünüm ama bunu bildirmek zorundayım."

Ölüm noktasını daire içine aldı.

"Ne yaparsınız? Belki gözünü korkutmaya, cezbetmeye, tehdit etmeye çalışırsın, belki de ona rüşvet teklif edersin. Belki, ama sonuçta o sizin tanık olmaya gücünüzün yetmeyeceği bir şeyin tanığı. Yani bir silah ve kulübedeki çarşafı alabileceğinizi bilmelisiniz. Kapıdan geçmenin bir yolunu bulmalısın."

Gözlerini kapatan Eve, kafasının içinde her şeyi gözden geçirdi.

"Onlardan iki tane olmalı. En az iki kişi. Biri onu meşgul etmeli, burada tutmalı, diğeri silaha yönelirken onu konuşturmalı. Büyük bir kadın değildi, neden onu dövmüyor ya da boğmuyorlardı? Zaman alır belki. Ama birkaç darbe oldukça hızlı. Rulodan biraz plastik kes, sar onu ama gitmen gerek, o yüzden acele et. Onu içeri at. Belki bu sana bir gün kazandırır. Mürettebat bir şeyler atar. Neden oraya baksınlar ki? Kokmaya başlamadan önce bir iki gün daha, değil mi? Ya da belki ondan önce çöpü geri dönüşüm merkezine götürürler."

Eve tekrar zemini ölçtü. "Kapıdan doğrudan buraya bakmadığınız sürece kanı göremezsiniz. Ağır ekipmanları hareket ettirene kadar çitin içindeki çalışma alanından da göremezsiniz. Sırt çantasını, yanında ne varsa alın, özellikle de o kitabı. Cinayet silahını temizleyip yerine koymak için zaman ayırıyor musun? Yanınızda götürüp sırt çantasına tıkmanız ve başka bir yerde ondan kurtulmanız daha akıllıca olur. Burada büyük bir zekadan bahsetmiyoruz ama belki bunun için yeterince zekidir."

Yee ona "Aletlerde kan izi olup olmadığını kontrol edeceğiz" dedi. "Ekibimden birkaç kişiyi işi bitirmeleri için burada bırakacağım, geri kalanlar da ikinci bölgede çalışmaya başlayacak."

"Takdir edin. Hangi rulodan kestiklerini anlayabilirsin. Bu sabah işe başlamamışlardı, bu yüzden en tazesini bu olacaktır."

"Evet, yapabiliriz ve yaptığımızda, tam analiz için ruloyu alacağız."

"Söz sende o zaman, Yee. Peabody, hadi gidip iş patronuyla konuşalım."

"İyi avlar Dallas," diye seslendi Yee.

"Sana da."

"Gerald, Paulie," diye başladı Peabody. "Memur Urly beni etiketledi ve kapatma emriyle birlikte patronuyla konuşmak için Singer HQ'ya gideceğini söyledi."

"Bire iki. Bolton Singer ile de bir konuşma yapacağız."

"Ofisi yürünebilir. Sadece birkaç blok doğuda, birkaç blok kuzeyde."

"Yine bol pantolon mu arıyorsun?"

"Bu bir yan fayda olabilir. Gerçekten güzel bir sabah."

Eve, ilkbaharda New York'un cazibesini inkar edemezdi ve etmedi de.

"Belki öyle, ama arabaya ihtiyacımız var. Konuşmalardan sonra - acil tutuklamalara ya da başka konuşmalara yol açmazlarsa - morga gidip elimizde ne olduğuna bakacağız."

Quirk'te. Sonra Merkez'e gidip kurbanı araştıracağız, yine bir yerden gelmiş. Kimliğinde boşluklar var, bu yüzden onları doldurmamız gerekiyor."

Merdivenlere ulaştı, Peabody onunla birlikte çınlayarak inmeye başladı.

"Ve diğer kurbanımızdaki kayıp kişileri araştırıyoruz. Ortaklar ve ikinci sitenin satışları hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacımız var. Gezinmek için zamanımız yok."

"Sen öyle söyleyince."

Eve'in DLE'sine vardıklarında Peabody içeri girdi. "Diyet gazlı içecek alabilir miyim? Yukarısı sıcak oldu."

"Git."

"Kahve?"

Eve geri çekilmeden önce evet demeye başladı çünkü kahve her zaman evet demektir. Ama orası ısınmıştı. "Bir tüp Pepsi."

Peabody gösterge panelindeki AutoChef'ten içecekleri programlarken, Eve de Gerald'i'nin çalıştırılmasını emretti.

Gerald, Paul Tomas, altmış iki yaşında, bilgisayar başlandı. Beyaz, erkek. Theresa Angela Basset ile evli, altmış yaşında, Haziran 2032. Üç çocuğu var: Paul, erkek, yirmi sekiz yaşında; Carla, kadın, yirmi altı yaşında; Anthony, erkek, yirmi beş yaşında. Singer Developers tarafından 2023'ten günümüze kadar istihdam edildi. Yıkım uzmanı, denetleyici pozisyonu.

Eve, Gerald'i'nin yirmili yaşlarının başındaki iş kayıtlarını, mali verilerini, eğitim verilerini, sabıka kayıtlarını dinledi.

"2024 yılında şirkette olacaktı," diye yorumladı. "Eğer bu tarihler uyuşuyorsa onu da listeye ekler. Büyük patronu görelim. Bilgisayar, New York'tan Bolton Kincade Singer'ı çalıştır."

Kabul edildi. Çalışıyor. Şarkıcı, Bolton Kincade, elli dokuz yaşında. Beyaz, erkek. Lilith Anne Conroy ile evli, elli beş yaşında, Aralık 2033. Üç çocuğu var: Harmony, kadın, yirmi yedi yaşında; Layla, kadın, yirmi dört yaşında; Kincade, erkek, yirmi iki yaşında. Başkan ve

New York merkezli Singer Family Developers'ın CEO'su. Singer Family Developers tarafından 2026'dan günümüze kadar istihdam edilmiştir.

"Duraklat," diye emretti Eve. "Özne 2026'dan önce nerede çalışıyordu ve/veya nerede ikamet ediyordu?"

Konu, 2020'den 2024'e kadar Irving Allen Konservatuvarı'na tam zamanlı öğrenci olarak katıldı. Ağustos 2020'den Şubat 2026'ya kadar Savannah, Georgia'da ikamet etmiştir.

Zaman kazanmak için Eve, Singer HQ'dan yarım blok ötedeki bir yükleme alanına girdi. "Dereceler ve o dönemdeki istihdam."

Subject, müzik kompozisyonu, enstrümantal sanatlar ve vokal sanatlar alanlarında dereceler elde etti. Bu dönemde müzisyen/oyuncu olarak serbest çalışmıştır.

"Geri kalanını tut. Bir kentsel gelişim şirketinin başkanı için tuhaf bir eğitim."

"Tahminimce geleceği için başka planları vardı. Şarkıcı, şarkıcı olmak istiyordu."

Eve başını salladı, sonra Pepsi tüpünü kırmadığını fark etti. Nöbetçi ışığını yakarken tüpü olduğu yerde bıraktı. "Benim görüşüm bu. Sanırım fikrini değiştirdi ya da parası azaldı."

Arabadan indiklerinde Peabody, "İyi bir atış yapmış," dedi. "Her iki durumda da, kimliği belirsiz kadınıımız öldürüldüğünde burada olma olasılığı azalıyor."

"Ya da üniversite tatilinde buradaydı, zengin ailesine yağ çekmeyi umuyordu, böylece daha fazla para vereceklerdi. Ona şans verdiler. Üniversiteden sonra bir yıl kadar ya başaracak ya da başaramayacak. Başaramazsan, gerçek dünyayla yüzleşme ve hayatını kazanma zamanı gelir."

"Konservatuvarı araştırdım. Öyle herkesi almıyorlar. Yazılı sınavlara girmeniz ve seçmelere katılmanız gerekiyor, ardından kabulünüzü oylayan bir panelleri var. Pahalı ve özel bir yer."

"Ve Urbanlar sırasında hala alevlenen sıcak noktalardan uzakta olurdu. Eminim biricik oğlunu içeri sokmak için bazı torpiller yapabilirsin."

"Polisler alaycıdır, çünkü bunu görebiliyorum." Peabody, Singer Binası'nın girişinin önünde durup bir değerlendirme yaptı.

"Etkileyici," diye karar verdi Peabody, "eski zaman New York'u ve ağırbaşlı bir görünümü var. Ama Roarke'un Midtown'daki merkezi kadar büyük ya da etkileyici değil."

"Neymiş o?"

Eve içeri girdi, mermer döşemeli ve evet, eski zaman New York'u ve ağırbaşlı lobiye geçerek güvenlik masasına gitti.

Rozetini kaldırdı. "Paulie Gerald ve Bolton Singer."

"İkisi de sizi bekliyor mu, Teğmen?"

"Şaşıracaklarını sanmıyorum."

"Bir dakika." Güvenlik, kulaklığındaki birine danışmak için arkasını döndü.

Beklerken Eve lobiye taradı. Asansörlerden inen ya da asansörlere binen hareketlilik. Dükkân ya da kafe yoktu ama büyük bir ekranda çeşitli Singer projeleri gösteriliyordu - tamamlanmış, projelendirilmiş, yapım aşamasında.

"Bay Gerald şu anda Bay Singer'ın ofisinde. Yukarı çıkabilirsiniz. Asansör A bankası, 50. kat. Biri sizi karşılayacak. Lütfen giriş yapın."

Eve parmağıyla pedin üzerine imzasını attı ve ardından asansörlerin A sırasına doğru ilerledi.

Peabody, "Bu kolay oldu," diye yorum yaptı. "Bakalım gerisi ne kadar kolay olacak."

Eve üç takım elbiseli adamın asansörden aceleyle inmesini bekledikten sonra içeri girdi. "Bolton Singer, 50. kat."

Bilgisayar ona, **Singer Binası'na yaptığınız ziyaretin keyfini çıkarın, dedi. Singer Family Developers, kendini canlı ve hareketli bir New York inşa etmeye adanmıştır.**

"Birkaç kişi aynı fikirde olmayabilir." Asansör yukarı çıkarken Eve ellerini ceplerine soktu.

3

Asansörün kapıları ellinci katta, lacivert ve krem tonları ve koyu, parlak ahşapla ağırbaşlı temayı sürdüren geniş bir resepsiyon alanına açıldı. İki kişi, tavandan tabana şirket logosuyla desteklenen uzun bankonun iki ucundaki istasyonlarda görev yapıyordu.

Eve, sağdakinin istasyon bağlantısından arayan bir kişiye neşeyle "Günaydın! Singer Aile Geliştiricileri! Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Onları karşılamak için bekleyen kadın, neşeyle ya da başka bir şekilde cıvıdayacak gibi görünmüyordu.

Mürekkep siyahı saçlarını, uçları keskin sivri uçlara dönüşmüş bir tür takkeyle örtmüştü. Dudakları kibar bir selamlamayla kıvrılırken, Eve'e çeşitli nahoş sürüngeleleri düşündüren altın sarısı gözleri de o sivri uçlar kadar keskin kalıyordu.

Kobalt mavisi elbisesi, sert ve atletik bir vücudun dizlerine kadar iniyor ve iyi kesilmiş kollarını gösteriyordu.

"Teğmen Dallas." Yüzüksüz bir el uzattı ve çok sıkı bir şekilde kavradı. "Dedektif. Ben Zelda Diller, Bay Singer'ın idari asistanıyım. Kendisi ve Bay Geraldı Bay Singer'ın ofisinde buluşacaklar. Size eşlik edeceğim."

"Tamam."

Geri dönüp tezgâhın solundaki geniş kapıdan geçmeye başladı. Her iki taraftaki açık kapılar dış

Yöneticilerin ya da sekreterlerin ya da her ikisinin de Eve'in yöneticilerin yaptıklarını yaptığını varsaydığı kapalı iç kapıları olan istasyonlarda yoğun bir şekilde çalıştığı ofisler.

"Talihsiz koşullar nedeniyle" -Zelda Eve'e bir bakış attı- "Bay Singer'ın programından sizin için otuz dakika ayırdım. Sanırım bu yeterli olacaktır."

"Öğreneceğiz, değil mi?"

Beklendiği gibi, büyük patronun ofisinde çift kapı bulunuyordu. Asalet, kum rengi bir halı ile saltanatını sürdürdü,

Koyu renk ahşap, çikolata derisi ziyaretçi koltukları ve lacivert çizgili takım elbiseli bir adamın bilgisayar başında çalıştığı orta masa.

Soldaki açık kapıdan Eve, gömlek kollu bir adamın 'link'iyle konuşurken volta attığını gördü. Sağdaki sıkıca kapatılmış kapının üzerinde pirinç bir levhada yöneticinin adı yazılıydı.

Zelda doğruca orta masanın arkasındaki çift kapıya yöneldi.

Bir tarafı açmadan önce hızlıca kapıyı çaldı.

"Teğmen Dallas ve Dedektif Peabody, efendim."

"Evet, teşekkür ederim Zelda. Lütfen onları içeri alın."

Bolton keskin gri takım elbisesiyle masadan kapıya kadar uzanan geniş alanı geçerken, iş kıyafetli ikinci bir adam sandalyeden kalktı.

"Teğmen, Dedektif. Bolton Singer ve proje amirimiz Paul Geraldı. Herkes için zor bir gün. Zelda, biraz kahve alabilir miyiz lütfen?"

"Ben ayarlarım."

Dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Ve Eve kitap yazıp otuz dakikalık zamanlayıcıyı başlatırdı.

"Lütfen oturun." Masasının karşısındaki sandalyeleri değil, çikolata-kahverengi deri kaplı iki kişilik kanepeyi işaret etti, sonra da Geraldı'yi onun karşısındaki orman yeşili sandalyelerden birine oturttu. Bolton masasının arkasındaki güç pozisyonu yerine diğerini aldı.

Eve bir ofisin, içinde çalışan kişi hakkında bir şeyler anlattığını düşünürdü. En eski arkadaşı Mavis'in deyiimiyle, bir hava.

Rahat koltukları, pencere duvarının köşesindeki neşeli saksıdaki canlı bitkisiyle bu fotoğraf ona samimi gelmişti. Bolton Singer'ın şantiyelerde baretlerle çekilmiş birkaç çerçeveli duvar fotoğrafının yanı sıra ilk kürekleri atarken ya da kurdele keserken çekilmiş daha resmi fotoğraflarını da gördü.

Büyük ihtimalle meşguldü. Bilgisayar ekranını göremiyordu ve duvardaki ekran mavi renkte yanıp sönüyordu ama kurutma kâğıdının üzerinde bir bloknote ve el yazısıyla yazılmış bazı notlar görmüştü.

"Paulie elinden geldiğince beni bilgilendiriyor," diye başladı Bolton, "elinden geldiğince. İlk sorularım ne olduğunu biliyor musunuz ve yardım etmek için ne yapabiliriz?"

"Soruşturmamızın henüz çok başındayız. Şu ana kadarki işbirliğiniz için teşekkür ederiz ve bu işbirliğini sürdürmeniz soruşturmamıza yardımcı olacaktır."

"Bundan emin olabilirsiniz." Kapı tekrar çalındığında durakladı. Bu kez elinde bir kahve servisiyle Donanma Pin-Stripe içeri girdi.

"Teşekkürler Terry. İtiraf etmeliyim ki Nadine Furst'un ilk kitabını okudum ve ikincisine başladım bile, bu yüzden Teğmen Dallas için sade kahve, Dedektif Peabody için normal kahve."

Temiz traşlı, yakışıklılığın sınırlarını zorlayan güçlü bir yüzü vardı. Doğrudan, soluk mavi gözleri, kulaklarının ve yakasının üzerinden kıvrılan koyu bal rengi saçları gibi, onu çekicilik çizgisinin ötesine taşıyordu.

Kalın, çıkıntılı, beyaz altın bir alyans, kaygan ve şık siyah bantlı bir bileklik ve sol kulağında tek bir küpe takıyordu.

Yanındaki Paul Geraldı, siyah tişörtünün içindeki fıçı göğsü, yara izli iş botları, küçük, kirli sakalı ve askeri bir şekilde kısa kesilmiş kırılmış kahverengi saçlarıyla bronzlaşmış ve iri yarı görünüyordu.

Bolton, Terry odadan çıkana kadar bekledi.

"Ölen kadın hakkında bize söyleyebileceğiniz bir şey var mı? Ailesi için yapabileceğimiz bir şey var mı?"

"Şu ana kadarki bilgilerimiz sokaklarda yaşadığı yönünde."

Başını salladı, kahvesine baktı. "Gömülmesi ya da yakılmasıyla ilgili masraflar olacak. Eğer ailesi yoksa, bununla ben ilgilenirim."

"Onuncu Karakol'daki polisler tarafından tanınıyordu ve eğer en yakın akrabasını bulamazsak, onun için düzenlemeler yapacaklar."

"Onun kim olduğunu biliyor musun?" Geraldı konuştu, sonra şöyle bir baktı. "Üzgünüm, Bolt."

"Hayır, olma."

"Ona gerçekten bakamadım. Çocuk onu bulduğunda alana yeni girmiştım. Polisler gelmeden önce hiçbir şeye dokunmamamız gerektiğini düşündüm."

"Haklıymışsınız. Kurbanın Alva Quirk olduğunu tespit ettik."

"İsmini bilmiyorum." Geraldı tekrar patronuna baktı. "Bilmiyorum."

"Peabody."

Peabody, birkaç yıl öncesine ait olan kimlik resmini getirdi ve her iki adamın da görebilmesi için PPC'sini çevirdi.

Bolton başını sallamaya başladı ama Geraldı daha yakına eğildi.

"Ah, kahretsin. Özür dilerim. Lanet olsun. Onu tanıyordum. Yani onu tanıımıyordum demek istedim, onu birkaç kez gördüm, birkaç kez konuştum."

"Nerede?"

"Sahada. Birkaç kez geldi - bazıları eski basamakları kapatmamıza rağmen geliyor. Etrafından dolaşıyorlar. Yukarı çıkan ve aşağı inen ekiplerimiz var, bu yüzden zor değil. Şu anda çitin o tarafında bir şey yok, bu yüzden büyük bir sorun değil, ama elimden geldiğince onları hareket ettiriyorum. O... bana bir çiçek verdi."

"Bir çiçek," diye tekrarladı Bolton.

"Katlanmış kağıt çiçek. Origami gibi bir şey. Kimsenin istemediği, sokakta dağıtmaya çalıştıkları o lanet el ilanlarından birinin bir parçası. Böyle güzel manzaralı bir yerde çalıştığım için şanslı olduğumu ve insanların yaşayabileceği yerler inşa etmemizin ne kadar iyi olduğunu söyledi. Sürekli geri geliyordu ve ben de ona buranın özel mülk olduğunu söyleyip duruyordum. Sadece gülümsüyor ve bana bir çiçek, kuş ya da başka bir şey veriyordu."

Bir elini yüzünde gezdirdi. "Onu ara sıra görmek hoşuma gidiyordu. Bazı günler merdivenlerin yanındaki kaldırımda kamp kurardı. Kimseye zarar vermiyordu. Bana ekibimden birini polise ihbar etmek zorunda kaldığı için ne kadar üzgün olduğunu anlatırdı."

"Neden?" Bolton hemen sordu. "Biri onu taciz mi etti?"

"Hayır. Çitlerin üzerindeymiş, ekipten birinin çöp konteynerine bir şeyler attığını görmüş. Bir şeyi iskalamış ve yere bırakmış. Çöp atmanın kurallara aykırı olduğunu söyledi ve bana her şeyi kitabına nasıl yazdığını gösterdi."

"Sana kitabını mı gösterdi?"

Geraldi Eve'e başıyla onay verdi. "Evet, küçük çocukların yazmayı sevdiği günlükler gibi bir defteri vardı. Kağıttan bir tane. Bana nereye yazdığını gösterdi. Adamın neye benzediğini, ne giydiğini, günün saatini, çöpü. Şehrimizi nasıl temiz tutmamız gerektiğini anlattı, ben de bunun bir daha olmayacağını söyledim."

"Bu ne zaman oldu?"

"Oh, adamım, bu geçen aydı. En fazla üç, dört hafta. Bu bana, basamakları çıkarken bizimle çalışmayan kişileri yazıp yazmadığını sorma fikrini verdi. Bunun onu yukarı gelmekten alıkoyacağını düşündüm. Sanırım öyle olmadı."

"Onu en son ne zaman gördün?"

Geraldi bir elini sakalının üzerinde gezdirdi. "Bir çift olmalı, üç gün önce. Onunla bir tür anlaşma yaptık, anlıyor musun? Her Cuma işten sonra aşağıya uğrayacaktım ve o da bana raporunu verecekti. Ben de ona birkaç

hafta sonu için. Bunu bir tür oyun haline getirdim, çünkü sürekli yukarı gelmesini, belki bir yere düşmesini ya da kapıdan geçip çöp kutularından birini karıştırmasını istemiyordum. Cam kırıkları, çiviler, keskin şeyler var. Bir sürü demo yapıyoruz. Onun yaralanmasını istemedim. Kimseye zarar vermiyordu.

"Lanet olsun, Bolt, özür dilerim."

"Bu senin suçun değil, Paulie." Bolton uzanıp Geraldı'nın kolunu kısa bir süre kavradı. "Senin suçun değil ve ben de üzgünüm."

"Çöp konteyneri alanına, güvenli alana, binaya, hepsine mesai saatleri dışında kimin erişimi var?"

"Ben yapardım," diye başladı Bolton. "Paulie, tabii ki, baş mimarımız ve mühendisimiz, baş elektrikçimiz, baş tesisatçımız." Kendini durdurdu ve elini kaldırdı. "Size isimlerin ve iş unvanlarının bir listesini vereceğim."

"Bu çok yardımcı olur. Hepsiyle konuşmamız gerekecek."

"Zelda'ya bunu ayarlamasını söyleyeceğim. Çitin o tarafındaki merdivenlerden geçen biri olması daha muhtemel değil mi? Sadece bir fırsatçı mı?"

"Büyük olasılıkla şu an için geçerli değil. Dün gece yarısı ile sabah iki arasında nerede olduğunuzu söyleyebilir misiniz, Bay Geraldı?"

Geraldı bir nefes verdi. "Beni geçmişe götürdü," diye mırıldandı. "Gençliğimde birkaç küçük fırça darbesi almıştım." Yarım bir gülümseme denedi. "Hiçbiri bunun gibi değildi. Beş buçuk gibi evdeydim diyebilirim, eve gitmeden önce ekipten birkaçıyla bira içtim. İki bira çünkü kayıvalidem Scottsdale'den ziyarete geldi."

Anı bir kahkaha atan Bolton'a doğru gözlerini devirdi. "Bunu da atlatacaksın Paulie. Güçlü kal."

"Otuz yıldır evliyim," dedi Eve ve Peabody'ye, "üç iyi çocuk yetiştirdim. Şimdiye kadar iki tatlı yüzlü torunum oldu. İyi bir hayatım var, iyi ve sorumlu bir işim var ve buna saygı duyuyorum. Ama hiçbir zaman

kızları için yeterince iyi. Artık bunu o kadar yüksek sesle söylemiyorlar. Ama bunu düşünüyorlar ve her zaman da düşünecekler."

Bir nefes daha çekti. "Her neyse, evdeydim, karımla, kayınvalidemle, yeni kız arkadaşıyla gelen en küçük oğlumla yemek yedim. Tıp öğrencisi, güzel şey, anadili gibi Fransızca konuşuyor. Ve inanın bana, torunları için asla yeterince iyi olamayacak. Her neyse," dedi tekrar. "Beş buçukta evdeydim, saat on gibi yattım çünkü günüm erken başlıyor."

"Tamam. Bay Singer?"

"Eşim ve ben arkadaşlarla akşam yemeği yedik ve Paulie yatağa girdiğinde eve vardığımızı söyleyebilirim. Benim günüm o kadar erken başlamaz. Bazı iş alışkanlıklarını kontrol ettim - Knight at Night'ın ilk bölümünü izledik, sonra yerleştik. Ya da karım öyle yaptı. En küçüğümüz üniversiteden eve döndü. O ya da herhangi biri uzaktayken kaya gibi uyuyorum. Ama evde olduklarında, içeri girdiklerini duyana kadar tamamen bırakamıyorum. O da 12:48'de geldi çünkü saate bakmıştım."

"Teşekkür ederim. Yöneticinizden bu listeleri oluşturmasını isteyebilir misiniz?"

"Evet, tabii ki."

"Ortağım kurulum sırasında sizinle gelebilir. O sırada binada bulunan herkesle görüşme yapabileceğimiz bir alanımız olursa, bu da yardımcı olacaktır."

"Kesinlikle." Ayağa kalktı. "Uzun sürmez, sizi bu kattaki küçük konferans odasına yerleştireceğim. Dedektif?"

Peabody onunla birlikte dışarı çıktığında Eve tekrar Gerald'iye döndü. "Uzun zamandır Şarkıcılar için çalışıyorsun."

"Evlendiğimden daha uzun süredir. Bolton'dan bile daha uzun. Yanlış yöne doğru giderken beni geri döndürdü. Büyük bir şey değildi ama hayatımda hiçbir şey yapmıyordum. Singer'da bir iş buldum ve bu beni değiştirdi."

"Yıktağınız bazı binalar ilk yapıldığında onlar için çalışmış olmalısınız."

"Evet, o zamanlar sadece bir işçiydim. Öğrenecek çok şeyim vardı. Demo gibi oldukça hızlı öğrendim. Bunun sadece bir şeyleri kırıp dökmek için olduğunu sanıyordum ama daha fazlasını öğrendim. Bir şeyi nasıl yıkacağımı, ne zaman, ne zaman kurtaracağımı ve kurtaracağımı. Neyin güvenli olduğunu, neyin olmadığını. Neyi yeniden kullanabileceğinizi ya da bağışlayabileceğinizi. Bir şeyi öylece yıkıp atamazsınız."

Ellerine bakarken kaşları sertçe birbirine yaklaştı. "Birileri ona bunu yaptı. Onu öylece bir kenara attılar."

"Bu doğru değil. Bu doğru değil."

"Hayır, değil. İş sahasında herhangi bir sorun yaşadınız mı? Hırsızlık, sabotaj? Herhangi bir şey?"

"Öyle bir şey yok. Başladığımızda kaldırım işgalcileri ve eski binalara geri girmeye çalışan gecekonducularla ilgili bazı sorunlar yaşadık. Bu yüzden binaların etrafına güvenlik çitleri ekledik. Güvenli değillerdi, Komiser. Size yemin ederim, güvenli değillerdi ve eğer onları yıkmazsak, beş, altı yıl içinde birilerinin kafasına düşmeye başlayacaklarından eminim."

Tekrar öne doğru eğildi. "Uzun süre dayanacak şekilde inşa edilmemişler, anlıyor musun? Sorun Şarkıcılarda değil, sistemde. Ya da öyleydi. Bilmek için çok gençsin ama o zamanlar insanlar yaşayacak bir yer için çaresizdi. Bir sürü bina yıkılmış ya da bombalanmış, harabeye dönmüştü. Bir an önce bir şeyler yapıp insanları sokaklardan kurtarmak gerekiyordu. Ya da insanların tekrar şehre dönmesini sağlamak. İşler yeniden yoluna girsin."

"Biliyorum. Hudson Yards'taki pek çok proje -tıpkı diğer yerlerde olduğu gibi- bu tür bir inşaatla sonuçlandı. Singer Ailesi büyük bir kısmını sattı."

"Hepsini yapamazdı, verimli değil, zamanında değil ve bilirsiniz, sadece çok fazla kaynağınız var, değil mi? Hatırladığım kadarıyla, yaşlı adamın -Bolt'un babası- ortakları vardı ve Bolt işinde yükselirken daha fazla odaklanmak istedi. Babası zaten ikinci bölgenin çoğunu satmıştı, sanırım o zamana kadar. Bu bir süre önceydi."

"O zamanlar iki şantiyede de mi çalışıyordunuz? Urbanlılardan hemen sonra mı?"

"Beni çok zıplattılar." Nostalji yüzüne hüzünlü bir gülümseme yerleştirdi. "Dediğim gibi, acemi işçiydim. Gençtim, sırtım güçlüydü, bu yüzden çöp taşıyor, çimento karıştırıyor, malzeme taşıyordum. Boktan işler, dediğim gibi. O zamanlar daha iyisini bilmiyordum."

Bolton içeri girince başını kaldırıp baktı.

"Dedektif Zelda'yla bir şeyler ayarlıyor. Uzun sürmez."

"Bunu takdir ediyorum. Birkaç dakikanızı daha alabilir miyim Bay Singer? Burada işimiz bitti, Bay Geraldı."

"Evine git Paulie. Yarın Houston'daki şantiyeye gideriz, bir an önce başlarız. Seninle yedi buçukta orada buluşuruz. Ne dersin?"

"Yapabilirim." Ayağa kalktı. "Ona bunu yapan kişiyi bulduğunuzda bana haber vermenizi isterim. Alva demiştin. Güzel bir isim ve ona yakışıyor. Onları bulduğunuzda bilmek isterim."

"Pekala."

Geraldı giderken Bolton tekrar yerine oturdu. "Bunu çok zor karşılıyor. Bu kişisel bir bağ. Bu durumu daha da zorlaştırıyor. O iyi bir adam."

"Uzun zamandır sizin için çalışıyor."

"O bir demirbaş. Sadık, güvenilir. İşle gurur duyuyor. Kayınvalidesi ne düşünürse düşünsün, karısı daha iyisini yapamazdı. Şimdi, yardım etmek için daha ne yapabilirim?"

"Şirketiniz Hudson Yards'da şu anda yeniden inşa etmekte olduğunuz projeyle aynı zamanda ikinci bir proje geliştirdi."

"Evet, Hudson South-West, sanırım o zamanlar öyle diyorlardı. Sonra Şehir Savaşları buna bir son verdi. İşle ilgilenmediğim ve sonra da üniversiteye gittiğim için pek bir şey bilmiyorum. Tek bildiğim, toz duman dağıldıktan sonra binaların hızla ve ucuza yükseldiği."

"Baban Hudson South-West'in bir kısmını sattı."

"Evet, yıllar önce. Bir kule inşa etmek istiyordu. Singer Kulesi. Emekli olmadan önce bu imzayı atmak istiyordu diyebiliriz. Projenin tamamını geliştirmeyi umuyordu ama bazı sağlık sorunları yaşadı. Ben devraldığım da, öncelikli başka alanlar olduğuna karar verdim. Ve babamın imzasını attığı bu projeye layık olmak istedim. Bu zaman ve kaynak gerektirir, bu yüzden Güney-Batı'nın geri kalanını sattım."

"Hudson South-West'in olduğu yer de şimdi geliştiriliyor."

Bolton gülümsedi. "Farkındayım, Teğmen. Ve buna layık olacağından da eminim. Roarke uzun ömürlü ve şehrin bütünlüğünü düşünerek inşa eder. Mülkü satın almak için ona tam da bu yüzden başvurdum."

"Ortağım ve ben bu sabah o bölgeye yapılan bir çağrıya cevap verdik."

"Özür dilerim?" Bir an boş boş baktı. "Ama sen... Sen Cinayet Masası'ndansın. Yüce Tanrım, başka bir cinayet daha olmasın."

"Bu olay, eğer cinayet olduğu kanıtlanırsa, uzun zaman önce gerçekleşmiş. Mürettebat bir şarap mahzeninin bir bölümünde insan kalıntıları buldu - belki de bu kalıntıları gizlemek için kasıtlı olarak duvarla çevrilmişti."

"Tanrım." Parmakları saçlarının arasından geçti. "Ne kadar zaman önce?"

Kim olduğunu biliyor musun?"

"Bunu belirlemek zorundayız ve belirleyeceğiz. Bu da zaman alacaktır. Binanın inşa edildiği zamana tarihlendirirsek, kabaca otuz yedi yıl eder."

"Otuz yedi yıl." Eve daha fazla nostaljiye dikkat çekti ve bununla birlikte hüznünlendi. "Üniversitedeydim -ya da yeni çıkmıştım- ve Savannah'da yaşıyordum. O zamanlar bu işin bir parçası olmak istemiyordum."

"Neden?"

"Bir rock yıldızı olmak istiyordum." Şimdi o yarım gülümsemeyi sunuyordu. "Benim neslimin ozanı, Dylan gibi, Springsteen gibi." Şimdi güldü. "Aşağı yukarı. Müzik yazmak, icra etmek istiyordum. Hayatımın o noktasında babam olmayan her şeyi istedim."

"Bunun için çalışmak üzere New York'tan ayrıldın."

"Evet. Sanırım kontrol etmişsinizdir. Kentsel gelişimden olabildiğince uzak bir yerdi. Ama biliyorum ki -genç ve eleştirel biriydim- diğer bölgelerde olduğu gibi orada da binalar çok hızlı ve ucuza yükseliyordu. Bu binalarda çalışan bazı kişilerin pek de Paul Geraldı olmadığını biliyorum... Beni anlıyorsanız, çok fazla Paul Geraldı yoktu. İşe gireceğimi söylediğimde babamla yaptığımız anlaşmalardan biri de kaliteli inşaat geleneğimize geri dönmekti. Bir sanatçı olarak çok başarısız olmama rağmen kendime çok güveniyordum."

Adam başını salladığında, Eve onun gözlerinde kendini küçümsemekten daha fazlasını yakaladı. Sadece bir parça üzüntü yakaladı.

"Kaç yaşındaydım... yirmi dört, sanırım? Annem beni çağırırdı. Sadece iki yıl ver. Hayallerimi gerçekleştirmem için bana dört yıl üniversite vermişlerdi. Aile işine iki yıl ver. Ben de öyle yaptım ve bir fark yaratabileceğimi keşfettim."

Bunu elinin tersiyle itti. "Üzgünüm, bu beni geçmişe götürdü. Bunun bir tür kaza olup olmadığını biliyor musunuz? Bir iş kazası mı?"

"Öyle olduğuna inanmıyoruz, ancak tüm yolları deneyeceğiz."

"Sanırım bu ne ilk ne de son olacak. Hayvan kalıntılarıyla ilgili hikayeler duyuyorum ve insan kalıntılarını da duydum. Hell's Kitchen'da Roarke'la birlikte okula dönüştürdüğünüz bina. Tüm o zavallı kızlar. Bu da öyle bir şey miydi?"

"Şöyle bir şey. Baban şimdi iyi mi?"

"Öyle. Kendi deyimiyle birkaç yedek parçaya ihtiyacı var. Ve yüz beş yaşında sapasağlam olan büyükanneme çekmiş gibi görünmüyor. Kendi babası, büyükbabam, oldukça genç yaşta öldü. Onun zamanında parça değiştirmek o kadar kolay değildi."

"Onunla şu geliştirme projesi hakkında konuşmam gerekebilir. Soruşturmamıza ve kimlik tespitimize yardımcı olacak bir şeyler hatırlayabilir. Dediğiniz gibi sizinki bir aile şirketi," diye devam etti Eve. "Anneniz projeye dahil olmuş olabilir mi ya da şu anki gelişiminize dahil oldu mu?"

"Annem mi? Hayır, o hiçbir zaman inşaatın ya da planlamanın bir parçası olmadı. Mükemmel bir zevki ve iyi bir gözü vardır, bu nedenle yıllar boyunca renkler, kumaşlar, demirbaşlar, mobilyalar için önerilerde bulunmuştur. Ama annem baret takıp şantiye gezecek biri değildir.

Eve ona teşekkür edip ayağa kalkmadan, "Büyükbabam," dedi. "Büyükbabamla eşit ortaktı ve büyükbabam öldüğünde işi devraldı. Ve inanın bana, bir proje hakkında, büyük ya da küçük detaylar hakkında, istensin ya da istenmesin, hala fikrini söyleyecektir."

Bunu söylerken gülümsedi. "O gerçek bir aile reisi ve yavaşlama belirtisi göstermiyor."

"Onunla konuşmak için sabırsızlanıyorum. Zaman ayırdığınız ve işbirliğiniz için teşekkür ederim, Bay Singer."

Onunla birlikte ayağa kalktı. "Şahsen ben ve bu şirketin başkanı olarak elimizden gelen her türlü yardımı yapacağız."

Onu kapıya kadar geçirdi ve onunla birlikte dışarı çıktı.

"Terry, Teğmen Dallas'a küçük konferans odasını gösterir misin?"

"Evet, efendim."

"Yapabileceğim başka bir şey olursa bana haber verin. Ve sahaya geri döner dönmez haber verirsiniz memnun olurum."

"Sen ilk olacaksın."

Eve, küçük konferans odasının o kadar da küçük olmadığını keşfetti.

Her iki yanına rahatlıkla sekiz kişinin sığabileceği bir masa, devasa bir duvar ekranı, bir içecek istasyonu ve üç mini veri ve iletişim ünitesi bulunuyordu.

Taş suratlı Zelda tam gitmek üzereyken duraklayıp o tuhaf gözlerini Terry'ye dikti.

"Koordinasyonu sağlayacak, Dedektif Peabody ya da Teğmen Dallas'ın bildirdiği isimlerle temasa geçecek ve derhal buraya gelmelerini sağlayacaksınız."

"Evet, hanımefendi."

"Dedektif Peabody 'bağlantı kodunuzu' aldı ve sizinle irtibata geçecek. Bu ilk temastan sonra masanızdan çalışmaya devam edebilirsiniz."

"Evet, hanımefendi."

Kadın dışarı çıktığında Eve odayı inceledi. "Bize bir dakika izin ver, Terry. İkimiz de hanımefendi olmayalım."

Ağzını açtı, kapattı, başını salladı ve kapıdan dışarı çıktı.

"Ürkütücü biri," dedi Peabody hemen. "Otoriter bir droid gibi konuşuyor ve yılan gibi gözleri var."

"Evet!" Eve parmağını Peabody'nin omzuna sapladı. "Yılan gözleri var. Kaç tane var?"

"Erişim kodlarına sahip yirmi altı kişi var, ancak bugün sadece beşi binada."

"Neden? Diğerleri nerede?"

"Başka sahalarda çalışıyor ya da dışarıda toplantılara katılıyorlar. Bunlardan üçü bu sabah erken saatlerde Dayton, Ohio yakınlarındaki bir fabrikaya, üzerinde çalışılan insan yapımı taşları incelemek üzere gitti."

"Tamam, elimizdekilerle başlayalım, sonra diğerlerini toplarız." Saati kontrol etti. "Jenkinson'ı etiketleyeceğim, neyin ne olduğuna bakacağım, ben oraya gelene kadar işleri halletmesini söyleyeceğim. Sen de altı kişiden ilkini çağırabilirsin."

"Beş."

Eve Peabody'ye üzgün bir bakış attı. "Gerçekten mi? Yılan Kadın'ın patronunun gözde projelerinden birinin erişim kodlarına sahip olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Artık biliyorum. İlki Danika Isler, baş mimar." "Oradan başlayalım. Ben onu takip ederken sen de hızlıca Jenkinson."

Mimarı gözden geçirdiler ve Eve, o sırada dört yaşında olduğu için onu eski cinayetle eledi, sonra onu listenin en altına Alva'nınkine koydu çünkü TOD'dan otuz dakika öncesine kadar sağlam bir mazereti vardı, çünkü kocasıyla birlikte Bronx'taki kız kardeşinin doğum günü partisine katılmış, gece yarısından hemen sonra bir taksiyi paylaşmışlardı.

diğer iki parti müdavimi ve saat on iki buçuk sularında bebek bakıcısını kovmak için eve varmışlardı.

Mühendis Bryce Babbott'u eledi. Bilinmeyen kurbanının öldüğü tahmin edilen yılda on altı yaşındaydı.

-Öldürmek için yeterince yaşlı. Ama 2049'a kadar Sydney, Avustralya'da yaşamıştı, yani pek olası değil.

"Hâlâ aksanı var." Eve onu kovduktan sonra Peabody omuzlarını kaldırıp oynattı. "Seksi."

"Seksi aksanlı insanlar her zaman insan öldürür. Bar kavgalarından iki sabıkası var ama şiddete meyilli biri değil. Söz konusu zaman için mazereti ise, on yaşındaki oğlu yan odada uyurken, şu anki birlikte yaşadığı kişiyle evde uyuyor olması. O kalıyor. Ona daha yakından bakacağız. Sırada kim var?"

"Yılan Kadın." "Güzel.

Bu eğlenceli olacak."

"Sanırım çok kızacak." "Bu da eğlencenin bir parçası."

Pissed hedefi vurdu.

Zelda içeri girdi, dudakları gergin, çenesi dikti.

"Terry'nin sizin için halledemeyeceği bir şey mi var? O sizin emrinizde."

"Terry'nin Hudson Yards projesine erişimi var mı?"

"Tabii ki yok."

"O zaman bunun için ona ihtiyacımız yok. Oturun."

"Çok meşgulüm. Sorunuzu karşılamak bugünkü programımı aksattı."

"Şey, bu çok kötü. Birisi Alva Quirk'ün hayatının geri kalanına müdahale etti. Oturun. Ya da Merkez'de bir görüşme odası ayarlarız."

"Ne için?"

"Size bir uyarıda bulunayım. Resmi bir soruşturma sırasında bir polis memuruna yalan söylemek sizi her türlü zorlukla karşı karşıya bırakabilir. Bu yüzden ilk soruma cevap verirken dikkatli olmak isteyeceksiniz çünkü ortağım ve ben çok

Yaptığımız işte iyiyiz. Yalan söyleyip söylemediğinizi ve eğer yalan söylüyorsanız zorlukları tespit etmek bizim için çok kolay olacak. Hem de bir sürü."

Eve doğrudan o sürüngen gözlerin içine baktı. "Singer'ın Hudson Yards projesine erişim kodlarınız var mı?"

Zelda'nın ona bakışına bakılırsa Eve, kadının dilinin -tabii ki çatallı- dudaklarının arasından fırladığını görmeyi bekliyordu.

"Son yedi yıldır yöneticisi olarak, Bay Singer'ın kodlarını, şifrelerini, kaydırmalarını yönetiyorum - ki bunlar güvenlik amacıyla rutin olarak iki haftada bir değiştiriliyor."

"Bu evet demek. Oturun ve adınızı neden giriş izni olanlar listesine yazdırmadığınızı açıklayarak başlayın."

"Çünkü geçerli değildi."

Eve, kadının bir meydan okuma ve kişisel güç gösterisi olarak ayakta kalmak istediğini söyleyebilirdi ama sonunda oturdu.

"Güvenlik kodlarını ben yönetiyorum, değiştiklerini ve onda olduklarını görüyorum. Benden özellikle talep etmediği sürece onları kullanmıyorum."

"Söz konusu projedeki kapılara erişmenizi özellikle talep etti mi?"

"Hayır, yapmadı, ben de yapmadım."

"O yere en son ne zaman gittiniz?"

"Mart ayında Bay Singer'a o bölgeye giderken eşlik ettim."

Zelda bileğini çevirdi, bilek ünitesine dokundu. "On dört Mart, sabah dokuzdan dokuz kırk beşe kadar. Bay Singer'ın bana ihtiyacı olduğunda ara sıra ona şantiyelerde eşlik etsem de, bu binanın dışında ya da kendi evimde çalışmak benim için daha olağan."

"14 Mart'tan beri o yere gitmediniz mi?"

"Yapmadım. Şimdi, hepsi bu mu?"

Eve Peabody'ye baktı ve hoş bir şekilde konuştu. "Hey, Peabody, sence hepsi bu kadar mı?"

"Hayır, efendim. Sadece bugünkü programımızı biraz daha aksatmamız gerekecek." Peabody PPC'sini uzattı ve Alva Quirk'ün kimlik fotoğrafı çekildi.

"Bu kadını tanıyor musun?"

"Hayır." Gözlerinde bir şeyler değişti. "Hayır," diye tekrarladı.

"Zorluklar," dedi Eve. "Hem de bir sürü."

"Onu tanımıyorum. Ama..." Yer değiştirerek fotoğrafa daha yakından baktı. "Onu gördüm. Sanırım... Bana origami bir çiçek verdi."

"Ne zaman ve nerede?"

"O gün, Mart'ın on dördünde. Bolton -Bay Singer- yıkılacak binaların etrafındaki güvenliğin düzgün bir şekilde sağlandığından emin olmak istiyordu. Bunu havalar ısınana kadar ertelemişti. Binalar güvenli değildi ama gecekonducular vardı ve kışın gidecek yerleri olmayacağından endişeleniyordu. O iyi bir adam. O bölgeyi kapatmayı elinden geldiğince erteledi."

"Olay yerindeydi. Siz ve Bay Singer onu gördünüz mü, onunla konuştunuz mu?"

"Hayır, kaldırımdaydı. Onu gördüğünü sanmıyorum. Hava soğuktu ve karla karışık yağmur başlamıştı. İşini bitirene kadar arabada beklemem için ısrar etti. İtirazlarımı geçersiz kılmak için bana bazı meşguliyetler verdi. Aşağı indiğimde onu gördüm ve evet, bölge, dengesiz binalar tamamen güvenli hale gelene kadar yerleştirdiğimiz güvenlik kapısının kilidini açmak için erişim kodunu kullandım."

"Onunla konuştun."

"Kapının yanındaydı ve insanları dışarıda bıraktığımızı ve yukarıda bazı insanların yaşadığını söyledi. Yanından geçmeye başladım ama o önüme geçti. Elinde bir kitap ve kalem vardı. İnsanları dışarıda bıraktığım için beni şikayet etmek zorunda kalacağını çünkü bazılarının gidecek başka yeri olmadığını söyledi."

Sırtını dikleştiren Zelda ellerini kavuşturdu.

"Açıkçası, Bay Singer'ın aşağı inmesini ve onunla uğraşmak zorunda kalmasını istemedim. Gecekonducuları yerlerinden ettiği için zaten büyük bir suçluluk duyuyordu. Ona sadece binaların

güvenliydi, tehlikeliydi ve patronumun onları tamir etmesi, kimsenin zarar görmemesi için güvenli hale getirmesi gerekiyordu. Biri yaralanırsa kendini sorumlu hissedecekti. Ve yine açıkçası, eğer bu işe yaramazsa, polisi aramak ve onun taşınmasını sağlamak niyetindeydim."

"İşe yaradı mı?"

"Hatırladığım kadarıyla bana gülümsedi ve bunun farklı olduğunu söyledi. Bu iyi bir vatandaş olmaktı. Bana kağıttan çiçeği verdi, teşekkür etti ve uzaklaştı. Öldürülen o muydu?"

"Evet."

"Onu bir daha hiç görmedim. O zamandan beri bölgeye bir daha gitmedim."

"Kitabı neye benziyordu?"

"Gerçekten hatırlamıyorum."

"Günlük gibi mi? Bir çocuk günlüğü, kağıttan olanlardan?"

"Hayır." Zelda gözlerini kıstı, kaşlarını çattı. "Hayır, öyle değil. Daha çok... imza defteri gibi bir şeydi. Ünlü gözlemcilerin imza almak için yanlarında taşıdıkları kitaplar gibi. Sanırım öyle."

"Tamam. Bize bu gece yarısından sabah ikiye kadar nerede olduğunuzu söyleyebilir misiniz?"

"Tanrım, bu çok saçma. Müdahaleci."

"Bu rutin bir şey. Biri onu öldürdü ve çöpmüş gibi bir çöplüğe attı. Biraz izinsiz girişle başa çıkabilirsin."

"Bir randevum vardı," diye tersledi Zelda. "Boşandım, eğer birazcık bile becerikli olsaydın bunu şimdiye kadar öğrenmiş olurdun. Üç yıldır boşanıyorum, çocuğum yok. Daha önce iki kez görüştüğüm bir adamla randevum vardı. Yemeğe çıktık, müzik dinlemek için bir kulübe gittik. Ve... biz özgür yetişkinleriz."

"O senin evinden ne zaman ayrıldı, ya da sen onun evinden?"

Zelda'nın yanaklarında hafif, çok hafif bir kızarıklık belirdi.

"Bu sabah yediyi biraz geçte ayrıldı."

"Tamam, detaylara ihtiyacımız olacak. Nerede yemek yediniz, hangi kulüpte, onun adı."

Zelda verileri sıralarken gözlerini dikmiş önüne bakıyordu.
"Bunu toparlamak gerekirse, marjinal olarak verimliyiz, bu yüzden

Bu şirket için otuz yıldır çalıştığımı biliyorum."

"2031'de işletme fakültesinden mezun olur olmaz giriş seviyesinde sekreter asistanı olarak işe başladım."

"Üst düzey patronun yanında şu anki pozisyonunuza nasıl yükseldiniz?"

Eve'e alaycı bir bakış yöneltti. "Yaptığım işte iyiyim ve düzenli olarak terfi aldım. Bayan Elinor Singer'ın resmi olarak emekli olmadan önce dört yıl boyunca yönetici asistanıyım, daha sonra Bay J. B. Singer'ın yönetici asistanı olarak beş yıl görev yaptım ve o sırada operasyonlardan sorumlu başkan yardımcısı olan Bay Bolton Singer benden yönetici olarak görev yapmamı istedi. Bay Bolton Singer CEO olarak görevi devraldığında da bu pozisyonda kaldım."

"Hudson South- West projesiyle ilgili herhangi bir şey üzerinde çalıştınız mı?"

Kaşları tekrar çatıldı. "Evet. Şarkıcılar, ben şirkete katılmadan önce ya da kesinlikle kısa bir süre sonra bu mülklerin çoğunu elden çıkardılar. Ve o zamanki pozisyonumda, daha büyük projelerde herhangi bir rolüm olamazdı. Ancak Bay Singer'a -Bay Bolton Singer'a- iki yıl önce bu mülkün geri kalanının Roarke Industries'e satışında yardımcı oldum."

"Tamam. Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

Yürüyüp gitmedi ama yelken açtı sayılır. Eve bunun için ona kredi vermek zorundaydı.

"Mazeretini doğrulayacağız, ama bu kontrol edilecek. Alva'nın eski kitaplarını nerede sakladığını merak ediyorum."

"Sırt çantası mı?"

"Kaç tane olduğuna bağlı, değil mi? Düşünülmesi gereken bir şey. Terry bir sonrakini göndersin."

4

Mevcut görüşmecilerle işini bitirdikten sonra Eve listede kalanları değerlendirdi.

"Diğerlerinden kaçını Merkez'e getirebileceğimize bir bakalım ve onları da içeri sokalım."

Morga gitmek için arabasına bindi.

"Bunları ayırabilir ve evde ya da bir şantiyede kalanlara saldıracakları." Bir ışıpta fren yaparken parmaklarını direksiyona vurdu. Kavşakta bir yaya nehri akıyordu.

New Yorklular hızlıca kaçıp dolanırken; turistler boyun bükerek gözlüklerini karıştırıyor.

Herkesin gidecek bir yeri vardır, diye düşündü. Alva nereye gitmişti? Birkaç barınağa, belki de Hudson Yards'daki küçük yuvası Sidewalk City'ye.

Ama herkesin gidecek bir yeri olduğu gibi, herkes başka bir yerden başladı.

Alva nereden başlamıştı?

Peabody daha fazla görüşme ayarlamak için 'link'ini çalıştırırken, Eve de gösterge panelini kullandı.

"Alva Quirk, kadın, beyaz, kırk altı yaşında, New York City kimliği 2048'den 2052'ye kadar kayıtlı, sabit bir adresi yok, listelenmiş bir işi yok hakkındaki tüm verileri tüm eyalet kayıtlarında arayın."

Teşekkür ederiz. Çalışma ...

Trafiğin içinden geçip tekrar park ettiğinde çalışmaya devam etti. Aramayı PPC'sine aktardı.

Peabody ona, "Elektrikçiyi ve IT ekibini buldum, üçünün de erişimi var," dedi. "Baş tesisatçıyı etiketleyemedim, ama şu anda çalıştığı şantiyedeki ustabaşına ulaştım ve serbest kaldığında benimle iletişime geçmesini sağlayacağını söyledi. Elimden gelen bu kadar."

Eve beyaz tünelden aşağı inmeye başladıklarında düşündü. "Bir yer bul, burada kal. Ben Morris ve kurbanı alacağım."

"Benim için çalışıyor."

Eve yürümeye devam etti, adımları yankılanıyordu. Limon kokulu kimyasallar, hava filtreleme sistemi, altta yatan ölüm kokusunu asla tam olarak yok edemiyordu. Morg ziyaretlerini neden hastanelere ve sağlık merkezlerine yaptığı ziyaretlerden daha az tedirgin edici bulduğunu merak etti.

Adli Tabip Morris'in otopsi odasının çift kapısından içeri girdiğinde onu Alva Quirk'ün açık göğüs boşluğuna bileklerini sokmuş halde buldu. Müzik sisteminde gırtlaktan gelen bir kadın sesi uzun, tatlı vedalar hakkında şarkı söylüyordu.

"Kurbanınız konusunda biraz geciktim," dedi ona.

"Sorun değil. Ona bu kadar çabuk ulaştığın için minnettarım. Dışarı çıkmamı ister misin? Yoksa geri mi döneyim?"

"Gerek yok. Neden kendine soğuk bir içecek almıyorsun?"

Bu ona arabasındaki Pepsi tüpünü henüz kırmadığını hatırlattı, o da buzdolabına gidip yeni bir tane aldı.

O kırdıkça, adam çalışmaya devam etti.

Koruyucu pelerinin altına bir takım elbise giymişti. Renginin lavanta, orkide ya da morun en soluk tonlarından hangisine karar verdilerse o olduğunu tahmin etti. Gömleği bu tonu birkaç ton daha yükseltmiş, özenle düğümlenmiş kravatı ise tekrar aşağıya çekmişti.

Gece yarısı siyahı saçlarını önce üç parçaya ayırmış, sonra da her iki rengi de kullanarak tek parça halinde örmüştü. Müzikal yetenekleri gibi, onun da

Saçını şekillendirmenin çeşitli yollarını yaratıcı bir çıkış olarak görüyordu.

"Ne kadar süredir sokaklarda olduğunu biliyor musunuz?" Morris ona sordu.

"Henüz değil. Bunun üzerinde çalışıyorum ama tahminen en az on ya da on iki yıl."

Başını kaldırdı, gözleri koruyucu gözlüklerinin ardında karanlık ve egzotikti. "O kadar uzun süre göz önüne alındığında sağlığı oldukça iyiydi. Kaçak ya da alkol bağımlılığı izine rastlamamış olmamın bunda etkili olduğunu söyleyebilirim. Biraz zayıf, biraz da yetersiz beslenmiş ama ücretsiz diş klinikleri ve taramalarından yararlandığını söyleyebilirim. Hiç çocuk doğurmamış."

Tekrar Alva'ya baktı. "Elinden geldiğince kendi başının çaresine baktı. Nazik bir yüzü var."

"Çöplerden yaptığı kağıt çiçekleri ve hayvanları dağıttı. El ilanlarından ve diğer çöplerden katlanmış."

"Origami mi?"

"Evet, sanırım. Ve yasaları, kuralları çiğnediğini gördüğü insanlar hakkında kayıt defterleri tutardı. İzinsiz yürüyenler, çöpçüler, sokak hırsızları ve benzeri."

"Endişeli bir vatandaş."

"Polisler ona böyle diyordu. Sanırım kafatası bu yüzden çökmüş."

"İki vuruş ve ben de senin yerindeyim. Bir levye."

Mikro gözlüğe geçti ve Eve'e tezgâhından bir çift almasını işaret etti. "Çatalların girintilerini görüyorsunuz, katil nasıl aşağı doğru vurmuş, sonra da yukarı doğru kaldırmış. İkinci darbeyi hissetmemiş olmalı. Öne doğru düşmüş, gördüğünüz gibi dizleri morarmış, şakağına gelen ikinci darbeden önce vücudu hafifçe yuvarlanmış. Savunma yarası yok, cinsel saldırı yok.

"Ama."

Eve kaşlarını çattı. "Ama?"

"Sokaklarda bir düzine yıl kadar kaldığını söylemiştiniz."

"Elinde 48'den 52'ye kadar olan resmi kayıtlar var. Kaldırımlarda uyuyanların çoğu kimliklerini güncellemiyor. Sadece bir şey için içeri alındıklarında ya da kullandıkları barınak bunu yaparsa güncelleniyor."

"Evet, bunu burada sık sık görüyoruz. Ekrana bir göz atın." Emri verdikten sonra, mühürlü ellerindeki kanı yıkamak için lavaboya doğru ilerledi. "Tüm vücut taramasını yaptım. Kafatasındaki hasarı görüyorsunuz elbette."

"Gözden kaçırmak zor."

Eve iç taramayı incelerken biraz Pepsi içti.

"Burun estetiği yaptırmış gibi görünüyor. Ya da bir noktada kırılmış."

"Evet." Morris buzdolabına uzandı ve bir tüp zencefilli gazoz seçti.

"Elmacık kemiği de. Sağ elmacık kemiği, orada bir kırık var, yeni değil."

"Ama "yı şimdi anlamıştı ve biraz daha yaklaştı. "Sol altta bir çift takma diş var." Gözleri kısıldı, Eve Sağ eliyle bıçakladı, sol eliyle çengel attı. "Sağ omzunu, sağ ön kolunu, bileğini - her iki bileğini de - sağ elinin iki, sol elinin üç parmağını kırmış. Görünüşe göre bu parmaklar yıllar içinde birden fazla kez kırılmış. Kaburgalarından bazıları çatlamış. Bunların hiçbirisi yeni değil, bu yaralanmaların hiçbirisi son haftalarda ya da aylarda olmamış. Bunlar eski yaralanmalar."

Morris'e baktı. "Kötü bir kaza olabilirdi. Araç kazası, ciddi bir düşme, ama. İkisi aynı anda mı oldu?"

"Bana göre kaburgalar kol ve omuzdaki yaralanmalardan önce kırılmış ve iyileşmiş. Parmaklar -sağ işaret parmağı ve sol yüzük parmağı- kol ve omuzdan önce ve sonra olmak üzere farklı zamanlarda en az iki kez kırılmış. Keskin gözlemlerinizle bile, tıpçı olmadığınız için sağ göz çukurundaki hafif yer değiştirmeyi gözden kaçırdığınız için affedileceksiniz."

"Büyüt, olur mu?"

O söylediğinde başını salladı. "Tamam, evet, anlıyorum."

"Orbital ve elmacık kemiği yaralanmalarının ve sağ işaret parmağındaki ikinci kırığın diğerlerinden sonra meydana geldiğini tahmin ediyorum."

"Biri onu düzenli olarak ayarlamış," diye mırıldandı

Eve. "Benim ilk çıkarımım bu olurdu."

"Kaç yaşındalar?"

"Analizlerim ve bilgisayarın ürettiği olasılıklara göre bu süre on beş ila yirmi yıl arasında. Ama taramaları -ve gerekirse kurbanı- uzman teyidi için Garnet'e göndermek istiyorum."

"Evet, öyle yapalım. Zaten benimkilerden biri üzerinde çalışıyor."

"Bir tane daha mı?"

"Birazdan ona da geleceğim. Yapmam gereken..." Cesedi daire içine aldı, inceledi, ekranı inceledi.

"Tahmininizde yanılmayacaksınız ya da çok fazla yanılmayacaksınız. Bunun için fazla iyisin. Bu da onu yirmili yaşlarının ortası ile otuzlu yaşlarının başında gösteriyor. Çocuk değil, bu yüzden ebeveyn istismarı ihtimali düşük. Daha çok bir ilişki. Bir eş ya da sevgili."

PPC'sinin işaret ettiği gibi bir parmağını kaldırdı.

Morris'e "Sonuç yok, eyalette '48 ile '52 arası kayıtlarda veri yok," dedi. "Aramayı ülke geneline göre yeniden ayarlayın ve çalıştırın."

PPC'sini cebine koydu. "Belki de tavşanlaşmıştır. Çok fazla ayar yapınca tavşana dönüşüyor. Bir noktada verilerini siler ya da sildirir, böylece onu kum torbası olarak kullanan kişi onu bulamaz. Ama sonra onu geri yüklüyor ya da bu dört yıl için yeni bir kimlik yaratıyor. Ve resmi verileri tamamen silmek için biraz beceri gerekiyor. Ya da bu beceriyi kiralamak için para. Yeni bir kimlik yaratmak için de bu gerekir.

"Yetenekli bir e-adama ihtiyacım var."

"Nerede bulacağınızı bildiğinizden şüpheleniyorum."

"Evet. Ulusal yarışmayı yürütmek zaman alacak, sonra da eğer bir sorun çıkmazsa küresel bir yarışma olacak. Feeney ve ekibini bu işe dahil edeceğim. Bunun için Roarke'a baş vuracağım."

Tekrar Alva'ya baktı. "Bu onun cinayeti için geçerli olmayacak. Birkaç on yıl önce onu tokatlayan kişi tarafından dövülmesini tesadüfe bağlamıyorum."

"Ama bilmeniz gerekiyor. O bilmeyi hak ediyordu."

"Biliyorum. O istiyor. DeWinter'a bunun diğerinden daha öncelikli olduğunu söyle. Şimdilik. Katili hâlâ dışarıda. Bildiğim kadarıyla diğer kurbanlarımı öldüren kişi ya da kişiler de onlar kadar ölü."

"Kurbanlar mı?"

"Kadın ve görünüşe göre bir fetüs ya da yeni doğmuş, potansiyel olarak kırk yaşına yakın."

Kadın ona bilgi verdikten sonra Morris zencefilli gazozdan uzun bir yudum aldı. "Yoğun bir gün geçirmişsin."

"Ve daha yarısı bile bitmedi. Bu kadar hızlı çalıştığın için teşekkürler. Onu evinize kimin koyduğunu bulacağım ve bonus olarak da yirmi yıl önce onu kimin dövdüğünü bulacağım."

"Yapacağına inanıyorum."

Eve gittiğinde, Morris Alva'ya doğru yürüdü. "Artık hepimiz sana göz kulak olacağız."

Eve, Peabody'ye kendisiyle arabada buluşmasını işaret etti ve seçeneklerini değerlendirdi. Eski ortağını ve Elektronik Dedektifler Bölümü'nün kaptanını etiketlemek yerine, onunla yüz yüze görüşmeyi tercih etti.

Kurulunu ve kitabını -ya da kurullarını ve kitaplarını, diye düzeltti, iki dava ve üç kurbanla uğraştığı için- kurmak istiyordu.

Yine de kalıntılar artık DeWinter'ın elindeydi. Kemik doktorundan bir şeyler öğrenene kadar yapacak ya da keşfedecek çok az şeyi vardı.

Peabody'yi gördüğünde Eve direksiyona geçti. Peabody hızını artırdı, sonra içeri girdi.

"Baş tesisatçı, bir elektrik mühendisi, iki inşaat ustası ve güvenlik şefi dışında herkes yanımda. İnşaatçılardan biri Belize'de balayında, dört gündür orada. Damadın kız kardeşi olan diğerine mesaj bıraktım. Diğerleri başka şantiyelerde."

"İyi başlangıç. Feeney ile konuşmam lazım, o bitmeden gelen olursa sen al. Rutin olsun, sadece t'lerin üstünü çiz. Erişimi olan herkesi değerlendirmemiz gerekiyor."

"Feeney ile olay yerindeki olası bir güvenlik ihlali hakkında konuşmanız gerekiyor mu?"

"Evet, o. Eğer bir ihlal varsa, ne için? Hırsızlık mı, sabotaj mı? Erişim, hala bunlardan biri olabilir. Ama büyük olasılıkla siteyi bilen, sitede çalışan, levyeyi, plastiği nereden bulacağını bilen biri. Ama onunla kurban hakkında konuşmam gerek. Onunla ilgili bölgesel bir araştırmada kazıklandım. Ulusal araştırma hala devam ediyor. Ve Morris'in bulduğu şey bana bir e-adama ihtiyacımız olduğunu söylüyor."

Peabody'yi doldurdu ve Central'daki garaja girerken işini bitirdi.

"Zor bir hayata benziyor," dedi Peabody asansöre doğru giderlerken. "Ve insanlara kağıttan çiçekler ve hayvanlar verirdi."

"Ve kanun ve düzen kitabını tuttu. Mira'nın bu alışkanlıklar hakkında ne söyleyeceğini merak ediyorum. Bu arada DeWinter, Alva'yı sıranın en önüne koyacak."

Asansörün kapıları açıldığında, pis koku asansörün içindekilerin önüne yuvarlandı. Eve, tel tel saçlarına, kirli sakalına ve aynı derecede kirli poşetlerin üzerindeki pis siperine rağmen gizli görevdeki Yasadışılar dedektifini tanıdı.

"Tanrım, Fruicki, sidikle mi yıkandın?"

"Oldukça fazla." Kararmış dişlerini göstererek sırıttı. "Bir Zeus satıcısıyla buluştum. Birileri sokak satışlarına ekstra bir heyecan katmış. O benim adamım. Düzeltmek için yeterince çılgın görünüyor muyum?"

"Yeterince kötü kokuyorsun."

"Evet, ama bu bana özel bir yolculuk sağlıyor."

Havada kalan pis kokuyu bırakarak sürünerek uzaklaştı. Eve asansöre baktı.

"Hayır," dedi, topuklarının üzerinde döndü ve merdivenlere yöneldi.

"O gerçekten baktı gibi a jonesing keş," Peabody, onlar çınlarken yorum yaptı.

"Kedi sidiğiyle kaplı bir ceset gibi kokuyordu."

İki kat yukarı çıktı, sola döndü ve başka bir bankadan asansöre bindi.

Polislerle dolu olabilirdi ama normal kokuyordu.

"Doğruca EDD'ye gidiyorum. Elinizden geleni yapın, ben de kontrol edeyim. Mülakata girmemi istemiyorsanız, panoları ve kitapları hazırlarım. Beni haberdar edin yeter."

"Yapabilir ve yapacak."

Eve ilk fırsatta EDD'ye doğru kaymak için asansörden dışarı çıktı. Sesler yankılandıkça daha fazla gürültü, ama nefes almak için daha fazla hava ve birbirine itilmiş daha az beden.

Sonra EDD olan karnavala dönüş yaptı.

Renkler çarpıştı ve parçalandı. Desenler aktı ve yükseldi. Cesur, parlak, şaşırtıcı. Neon torbalar, deri pantolonlar, sadece çok uzaklardaki güneş sistemlerinde doğanın bildiği tonlarda tulumlar. Zikzaklar, spiraller, şimşekler ve yıldız patlamaları.

E-geek'ler küplerde, masalarda oturuyor -her zaman zıplıyorlar- ya da kafalarında çalan garip müzik eşliğinde büyük ambarın bir noktasından diğerine dans ediyorlardı.

Peabody'nin ana yemeği olan Ian McNab'i istasyonunda gördü, ayakta dururken sıska kalçaları gıdıklanıyor, parmaklarını bir ekrana vuruyor, gökkuşağı hava botlarını karıştırıyor, başını sallıyordu, böylece uzun sarı saç kuyruğu hareketle birlikte sallanıyordu.

Her zamanki sirkin ötesinde, hız ve odaklanma izlenimi edildi. Yani bir şeyler dönüyordu.

Feeney'nin ofisinin göreceli akıl sağlığına yöneldi.

O da ayaktaydı, eski kahverengi ayakkabısının teki ekranla uğraşırken tıkırdıyordu. Gümüş telli kızıl saçları patlıyordu.

yüzünün etrafında bir şok bulutu vardı. Tüm polis gözleri ekrana odaklanmıştı.

Yedek kulübesindekilerin aksine, takım elbise giymişti - sert güneşte birkaç saat pişmiş gübre renginde. Kahverengi kravatının düğümü, endüstriyel bej gömleğinin yakasında yamulmuştu.

Polis kahvesi ve şeker kokuyordu.

Homurdandı, yarım adım geri gitti. Ve onu gördü. "Henüz elimde bir şey yok. Dışarıya birkaç çocuk gönderdim. en kısa zamanda onları kurtaracağım."

"Tamam. Sıcak bir iş üzerinde çalışıyorsun."

Üç parmağını havaya kaldırdı. "Neredeyse ilkinde geldik -Neredeyse otuz saattir üzerinde çalışıyorduk ve sonunda başardık. İkincisi dün gece geldi. Ve üçüncüsü, büyük olanı, bu sabah geldi."

Bu kez bekleme işareti olarak bir parmağını kaldırdı ve AutoChef'inin yanına gitti. "Kahve ister misin?"

Şımartıldığını kabul ediyordu ama iyi kahve, Roarke'ın harmanı, ofisinde bekliyordu. Yani o da bekleyebilirdi.

"Ben iyiyim."

"Spitzer Müzesi darbe aldı. Yukarı Doğu'da küçük, seçkin bir yer. Özel olarak finanse edilmiş, yüksek güvenlikli, tüm zil ve ısıklara sahip. Gece yarısı gibi biri içeri girmiş. Sadece bir tane almış. Şu Fransız adamın, Monet'nin bir tablosu. Nilüferler. Küratör yüz yirmi milyona sigortalı olduğunu söyledi. Anladın mı? Bir çiçek resmi için."

Feeney başını salladı ve kahvesini höpürdeterek içti. "Her neyse, davanıza üst düzey birini gönderemezdim. Bir karasineğin vızıldayarak girmesi için kapatılması gereken güvenliği nasıl aştıklarını öğrenmek için buraya rezervasyon yaptırarak."

Kahveyi höpürdeterek içti, kıza uzun uzun baktı.

o.

"Tanrım, Feeney, onun yapmayacağını biliyorsun-"

"Kahretsin Dallas, öyle demiyorum. Belki onu etiketlemeyi düşünüyorum, bakalım bu konuda danışacak zamanı ve odası var mı?"

"Bu sana ve Roarke'a bağlı."

"Bunun hakkında düşünüyorum. Bu bir meydan okuma. Oldukça kurnaz, oldukça zeki. Hoşuma gitmediğini söyleyemem ama Roarke belki buna katkıda bulunabilir."

"Güvenlik sistemlerinden biri miydi?"

"Hayır ve bu onların hatası olabilir. Kim bilir? Özel olarak tasarlatmışlar. Bu iyi, ve ben bunun çok iyi olduğunu söylüyorum. Birileri bu işin içinden çıkmasını biliyormuş."

"Belki tasarımcılardan biri gibi."

Feeney dişlerini göstererek gülümsedi. "Oraya bakıyoruz, ama teknoloji üzerindeyiz. Kırılmakta olan bir tanesini atlatıp ikincisinde biraz daha ilerlediğimizde, McNab ya da Callendar'ı kısa sprintler için senin için ayırabilirim. Çocuğun boş zamanlarını Roarke'la birlikte Mavis ve Leonardo'nun satın aldığı ev için kişiselleştirilmiş bir güvenlik sistemi üzerinde çalışarak geçirdiğini biliyorsun."

"Evet, bunu biliyordum. Peabody beni hazırlıksız yakaladığında fayans örneklerine, boya renklerine gömüyor ve Tanrı biliyor ya, burası onların." Sonra omuz silkti. "Hepsi için iyi olacak. Her neyse, e'lerim için acele etmeme gerek yok, henüz değil. Çalışmam gereken başka yollar var."

"Bana genel bir bakış sunun. Beyin hücrelerimi biraz temizlemem gerekiyor."

Böyle söyleyerek, karısının eseri olan bir çanağı eline aldı. -Masasından alıp Eve'e içindeki şekerlenmiş bademleri uzattı.

Kahvesinin aksine, bademleri birinci sınıftı. Yıkımına başlarken ağzına bir tane attı.

"Görünüşe göre ikimiz de içeriden işlere bakıyoruz. Muhtemelen birkaç on yıl arayla iki tane var."

"Evet ve Singer işinin her ikisinde de kancaları var." Ve bu onu rahatsız etti. Hem de çok canını sıktı.

"Şu anda başımda olan adam bana vızıltı vermiyor ama bazıları bunu gerçekten iyi saklıyor. O oldukça iyi korunuyor

Yaşlı bir cinayet -üniversiteye gitmiş- ve buranın sahibi olduğu için, kendisini orada gören birini neden dövdüğünü anlamak zor. Ama bakmak zorundasınız."

"İnşaat konusunda zaten uzman bir danışmanınız var, sivil. Yine de..." Feeney tekrar ekranına baktı. "Ona bir etiket verebilirim."

Ekрана baktı ama şekilleri ve sembolleri çözemedi. Ama Roarke çözebiliyordu. "Seninle daha çok eğlenecek. Benim gitmem gerek."

Çıkarken bir badem daha patlattı. "İyi avlar."

"Sana dönüyorum," dedi ve ekrana yeniden odaklandı. Cinayet masasına doğru ilerlerken PPC'si işaret verdi.

Sonuç yok, ulusal aramasında okudu. Roarke'ı etiketledi. Feeney de aynısını yapabilirdi, diye düşündü ve evet, Roarke bu meydan okumadan hoşlanacaktı ama şimdi bir e-adama ihtiyacı vardı.

"Teğmen."

"Evet, o benim. Dinle, Hudson Yards arazisine bağlı olduğunu biliyorum ama DeWinter işini bitirene kadar o konuda yapabileceğim fazla bir şey yok. Ve ilk kurbanı öne almak zorundaydım. Morris bazı eski yaralar buldu - düzenli fiziksel istismara benziyor - ve onun bir zaman çizgisini doğrulamasına ihtiyacım var."

"Pekala."

"Bu arada benim biraz e-işe ihtiyacım var ve Feeney'nin işi başından aşkın. Muhtemelen çalıştıkları üç işten en sıcak olanında seni etiketleyecektir."

"Monet."

"Bunu biliyor musun?"

Ona gülümsedi. "Doğrudan değil. Nilüferler, 1916. Muhteşem bir eser ve değeri yüz milyonun üzerinde. Özel bir koleksiyoncu için bunun iki katı. Nasıl yapıldığını ve o tabloyu kimin istediğini düşünmek eğlenceli olmaz mıydı?"

Bir zamanlar olurdu, diye düşündü.

Ve kimse onu yakalayamazdı.

"Düşündüm de, ihtiyacım olan şey o kadar da eğlenceli değil. Kurbanım ulusal bir aramada çıkmıyor. Bir süreliğine Alva Quirk olarak görünmüş ama öncesinde bir şey yok. Hiç kaydı yok. Yani onları sildirmiş. Sanırım ayarlanmaktan bıktı, kaçtı, rüzgâra kapılmak için elinden geleni yaptı. Onu bulmam gerek."

"Resmi kayıtların eksiksiz bir şekilde yıkanması önemli ölçüde beceri ya da para gerektirir. Ya da her ikisi."

"Bu kadar kapsamlı olup olmadığını siz belirleyebilirsiniz."

"Yapabilirim, evet. Hala çözmem gereken bazı planlamalar var ve sizi anladığım kadarıyla, Bina Bir dışında birkaç gün veya daha uzun süre kapalı kalacağız."

"Öncelik vermeliyim."

"Anlaşıldı. Kurbanınızla ilgili elinizde ne varsa bana gönderin. Yapabileceğim zaman ne yapabileceğime bakarım. Feeney de beni etiketliyor."

"Önce ben."

Tekrar gülümsedi. "Sevgili Eve, sen her zaman ilksin. Şimdi NYPSD'nin bensiz ne yaptığını merak ediyorum."

"Ben olaya şu açıdan bakıyorum. Dünyayı ölü bir Fransız'ın çiçek tablosunu çalabilecek birinden kurtarıyoruz. Sonra görüşürüz."

Kapattı ve Cinayet Masası'na döndü.

Bulunduğu yerdeki tek karnaval Jenkinson'ın kravatında yaşıyordu. Onun gözünde bu kravat, güneş battıktan sonra Plüton'da gün batımına benziyordu.

Gömleğini yakmadığına şaşırıldı.

Bilinçli bir şekilde ofisine doğru yürüdü ve çekmeceye koyduğu güneşlikleri aldı. Onları taktı ve çalışma odasına geri döndü.

Jenkinson onu görünce sırttı.

"Durum."

"Sağlıklı, zenginliğe yakın değil ama oldukça akıllı. Baxter ve Trueheart bir yüzücü yakaladı-Doğu Nehri. Carmichael ve Santiago dün gece Avenue B'de yakaladıkları bıçaklama olayıyla ilgili bir şüpheliyle görüşüyorlar."

Başparmağını omzunun üzerinden ortağının 'link'ine havladığı yere doğru salladı. "Reineke dünden önceki gün yakaladığımız davayla ilgili bir ipucu arıyor. Üzerinde çalışıyoruz. Peabody sizinkilerden biriyle görüşüyor."

O konuşurken dosya panosunu taradı ve başını salladı. "Ofisimdeyim."

"Bu sabah iki tane aldın. Eğer bu işi bitirirsek, ihtiyacın olursa sana yardım edebiliriz."

"Sana haber veririm."

Ofisinde, güneşlikleri çekmeceye geri fırlattı ve kahvesini yudumladı. Kendine bir an, sadece bir an verdi, sıska penceresinin önünde durup yakıtını aldı, korumak ve hizmet etmek için yemin ettiği şehre baktı.

Dışarıda bir sürü Alvas var, diye düşündü. Kendisi de onlardan biri olabilirdi. Dayak yemeye küçük yaşta başlamış, sekiz yaşındayken onu döven, tecavüz eden, korkutan adamı öldürdüğünde sona ermişti.

Belki Alva onu taciz edeni öldürmüştü. Belki de öldürdü, sonra kaçtı, sonra da ortadan kaybolmaya çalıştı.

Zor bir hayat, demişti Peabody. Ve lanet olası zor bir son.

Eve pencereden arkasını döndü. Ofis panosunun iki tarafını da hazırladı. Ön taraf Alva Quirk için, arka taraf ise kimliği belirsiz kurbanları için.

Oturdu, Alva için bir kitaba başladı, Jane Doe için başka bir kitaba.

Peabody'nin ayak seslerini duyduğunda kitaba devam etti.

"Durum?"

"Güvenlik şefiyle görüştüm. O temiz, Dallas. Bağlantının o olmasını umuyordum ama Connecticut'ta ailesinin yetmiş beşinci yıldönümü partisindeymiş -ve bunu doğruladım-. Çoğunun videosu var. O ve kocası limuzinle gidip gelmişler çünkü içki içip geç saate kadar kalmak istemişler. Limuzin şirketini buldum, şoförle konuştum. Onları Üçüncü Cadde'deki evlerine 0-2-2-2'de bırakmış. Binalarında güvenlik varmış.

ikisi de bu sabah saat sıfır sekiz on altıda ayrılana kadar bir daha dışarı çıkmadılar."

"Tamam."

"Üzgün olduğunu eklemek istiyorum. Güvenliği kontrol etmek ve ihlali bulmak için izin istiyor. Ona bu konuda çalıştığımızı söyledim. Alva'yı etrafta görmüş. Yerinde değil ama sokakta."

"Olay yerini temizlediğimizde onu da temizleyeceğiz. Çalıştığı için bir şey fark edebilir. Feeney'nin adamları şu anda olay yerinde. Sıradakinde bana ihtiyacınız var mı?"

"Ben hallederim. Bilgi işlem elemanı, şimdi geliyor."

"Eğer bir vızıltı duyarsan, beni içeri çek."

"Yapacağım. Bu kısmı benim halletmeme izin vermen hoşuma gitti." Eve başını kaldırıp baktı.

"Ne yaptığını biliyorsun."

"Ve bunu halletmeyi seviyorum. Bunu yazıp, diğerini alacağım."

Eve başıyla onayladı. Yalnız başına biraz daha kahve aldı. Ayaklarını masasının üzerine koydu, tahtasını inceledi.

Eski yaralar, zor bir hayat. Kurallara inanan biri. Kim hangi kuralı çiğnedi, Alva? Kitabın nerede?

Senin yerin neresi? Diğer kitaplar, diğerleri kuralları çiğniyor.

İçeriden bir iş, diye düşündü yine. Ve özensiz bir iş. Lanet olası gereksiz bir iş. Panik mi, alçaklık mı?

Yoksa ikisi birden mi?

Birden fazla katil, neredeyse kesin. Sürüklenme izi yok. Dövün, sarın, taşıyın, atın.

"Onları bulacağım, Alva," diye mırıldandı. "Sonra da geri dönüp seni kimin kıldığını bulacağım."

Peabody'nin elinde şimdilik görüşmeler olduğu için Eve Singer ailesini araştırmaya başladı. Kurulundaki iki cinayet arasındaki bağlantı onların üzerinden geçti.

Şirketin başlangıcı yirminci yüzyılın ortalarına, şu anki CEO'nun büyük büyükbabası James Singer'ın ilk kiralık mülkünü satın almak için kayınpederinden aldığı krediye dayanıyor: Aşağı Batı Yakası'nda üç katlı, on altı üniteli bir apartman.

James Singer ve oğlu Robert James Singer genişletti, geliştirdi ve inşa etti. Babasının ölümünde -kalp krizi- R. J. Singer ve eşi Elinor Bolton Singer işi devraldı.

R.J.'in akciğer kanserinden ölümü üzerine Elinor Singer emekli olup şirketi oğlu James Bolton Singer'a devredinceye kadar şirketi yönetti.

Eve, Hudson Yards projelerinden önce kurucuları çoktan ölmüş ve gömülmüş olduğu için tarihçeye göz gezdirdi. Ama bu ona bir fikir verdi. J. B. Singer devraldığında, ailesinin sağlam ve genişleyen bir işi vardı.

Elinor Singer'ın liderliğinde ve oğlunun CFO'luğunda Hudson Yards mülklerini satın aldılar - sadece o tarihe kadarki en büyük satın almaları, en büyük projeleri değil, aynı zamanda hala en büyük geliştirmeleri olduğunu belirtti.

İnşaat da onların zamanında başladığı için -Kent Savaşları nedeniyle bir süre ara verildi- Elinor Bolton Singer'dan başlayarak daha yakından baktı.

Henry Bolton ve Gladys McCain Bolton'ın kızı olan Eve, Park Avenue'deki malikanesi ve Hudson Vadisi'ndeki başka bir kır evinde zengin bir şekilde büyüümüştü. Bir erkek kardeşi vardı ve Eve onun bir uçak kazasında ölmeden önce siyasi bir göreve hazırlandığı sonucuna varmıştı. Uyuşturucu ve alkol alışkanlığı olan ve yirmi yaşında aşırı dozdan ölen bir kız kardeş.

Elinor Radcliffe'e gitti, işletme ve finans okudu. Bu da annesinin intiharından sonra bocalayan aile şirketini kurtarmaya yardımcı olmamıştı.

Eve, daha sonra bilinmeyen kurbanın cinayetini odak noktasına çekebildiğinde daha fazla ayrıntıya girmek için bir not aldı.

Annesinin ölümünden bir yıldan kısa bir süre sonra, Elinor R. J. Singer ile evlendi ve ertesi yıl tek çocukları olan J. Bolton Singer'ı dünyaya getirdi.

Bolton finans şirketi seksenli yıllarda iflas etti ve Eve daha fazla not aldı.

Roarke tercüme etti - gördüğü şey birden fazla yasal sorundu.

Babasının geçirdiği bir dizi felcin ardından ölmesi üzerine Elinor, Hudson Vadisi'ndeki malikane dışında her şeyi sattı. Gerçi Eve'e, arazinin bir kısmını Singer'a imar için hokkabazlık yapmış gibi göründü.

Eve, sosyete meselelerini -galalar, politika, menfaatler, moda- hızlıca geçerek, konumundan ve yaşam tarzından zevk alan ve her ikisini de nasıl kullanacağını bilen bir kadın izlenimi bıraktı.

Altmış yaşında bir dul olarak büyük koltuğa oturdu, holdingini ve kârını artırdı. Eve, emekli olana kadar belki bir kukla, belki de değil, diye düşündü.

İlginç.

O yaşı içinde onu uzun zamandır AİLE
Emlak,tutuldu Şehirde bir daire, Paris'te bir daire
tuttu.

Eve, yaklaşık yirmi yıldır tamamen emekli olmasına rağmen, şirketin antetli kağıdında hala danışman olarak görüldüğünü belirtti.

J. Bolton Singer değildi.

"Kenara mı çekildin, J.B., yoksa atıldın mı?" Eve merak etti.

Peabody'nin koridordan geldiğini duyduğunda onun arka planına geçmeye başladı.

"Bence bu röportajda yer almak isteyeceksin. Ondan, Chloe Enster'dan, sert ve peyzajdan değil ama bana anlattıklarından heyecan duyuyorum."

Eve aramasını programladı, ayağa kalktı.

"Bu vızıltı da ne?" Eve, Röportaj'a doğru yürürlerken sordu.

"Singer'ın projedeki ortakları için de geçerli olabilir. Enster, kendisi ve kardeşinin sitede şüpheli karakterler olduğunu düşündükleri birkaç kişi gördüklerini söylüyor."

"Şüpheli karakterler her zaman ilgimi çekmiştir."

5

Eve Interview'a kapıyı açtı. İş pantolonu, kirli bir tişört ve eski püskü botlar giyen minyon kadını inceledi. Gece mavisi saçlarını kısa örmüştü ve sinirlerini yansıtan zümrüt yeşili gözleriyle sırayla Eve'i inceliyordu.

Ufak tefek olabilirdi ama güçlü yüzücü omuzları ve elmas gibi kesilmiş kolları vardı.

Eve, bir levyeyle kafatasını kırabilecek kadar güçlü olduğunu düşündü.

"Chloe, bu benim ortağım, Teğmen Dallas."

"Evet, anladım."

"Geldiğiniz için teşekkür ederiz Bayan Enster," diye söze başladı Eve. "Eminim Dedektif Peabody bunun rutin bir iş olduğunu açıklamıştır."

"Senin için söylemesi kolay." Su şişesinden bir yudum aldı. "Birinin öldüğünü biliyorum ve Singer sitesine erişimi olan sınırlı sayıda insan var. Ben ve kardeşim bunlardan ikisiyiz."

Bir nefes verdi. "Deke güvende, kardeşim güvende çünkü o dün gece New York'ta bile değildi. Ama ben oradaydım ve elimde hiçbir şey yok. Birkaç gün önce erkek arkadaşımla ayrıldım - sonsuza dek Aldatan Piç olarak bilineceğim - ve evde yalnızdım, somurtuyordum. Kimseyle konuşmadım. Kimseyle konuşmak istemiyordum, özellikle de arkadaşım Lorna'yla. Ya da annemle, çünkü o da aynıydı."

"Pekâlâ. Alva Quirk'ü tanıyor muydunuz?"

"Dedektif Peabody, ölen kadının bu olduğunu söyledi. Adını bilmiyordum. Ama oradaki resmi gördüğümde" - Peabody'nin dosyasını işaret etti - "onu tanıdım. Deke ve ben onu şantiyede birkaç kez görmüştük. Erken saatlerde, ekipten önce. İlk temel atılmadan önce. Deke ona orada olmaması gerektiğini, oranın güvenli olmadığını söyledi. Ama o yıldızların altında güvende olduğu gibi bir şey söyledi ve ona küçük origami köpeği verdi."

Chloe tekrar içti, içini çekti. "Saha çalışmasının başındayken küçük yuvasını fark ettik ama boş verdik. Hiçbir şeye zarar vermiyordu. Sanırım gitmesini sağlasaydık, onu dışarıda tutsaydık, hâlâ nefes alıyor olurdu."

"Onu öldürmediğin sürece bu senin suçun değil."

"Hayatımda hiç kimseyi incitmedim. Yalan," dedi hemen. "Ben yalan söylüyorum. Öğrendiğimde Aldatan Piç'in taşaklarını tekmeledim. Bir keresinde de barda kıcımlı avuçlayan bir sarhoşa yumruk attım. Ama hepsi bu kadar."

"İkisi de haklı görünüyor."

Chloe gülümsemeyi başardı. "Ben de iyi hissettim."

"Dedektif Peabody bana bölgede başka birini gördüğünüzü söyledi."

"Evet." Şimdi ensesini ovuşturuyordu. "Singer için başka işler de yaptık ve Bardov için de bir iş yaptık - bu işin ortaklarından biri o. Deke ve ben sadece dört buçuk yıldır bu işin içindeyiz. Hâlâ bir temsilcilik kuruyoruz. Genel giderleri düşük tutuyoruz, tasarım ve hazırlık işlerini kendimiz yapıyoruz. Sıkı bir ekibimiz var, adil ödeme yapıyoruz ve köşeleri kesmiyoruz. Uygun fiyata kaliteli iş, işte temsilcinizi ve işinizi böyle kurarsınız."

Chloe duraklayınca Eve, "Tamam," dedi.

"Peki, tamam. Singer için iki küçük iş daha yaptık ve bu işi almak için canımızı dişimize taktık. Onlar için her zaman çalışırız. Zamanında ödeme yapıyorlar, bir sorun olursa dinliyorlar. Ama Bardov için başka bir iş yapmayız."

"Çünkü mü?"

"İnşaatta -her şeyde olduğu gibi, sanırım- bazıları köşeleri keser. Ya da hangi avuçların yağlanacağını bilirler. Bardov için iyi işler yaptık ama bazılarını gördük. Bu yüzden sıkıştırılmadığımız sürece onların projelerine teklif vermeyeceğiz.

"Bu iş mi? Bizi kazanabilir. Teklif verene kadar ortaklardan haberimiz yoktu ama zaten geri adım atmazdık. Duyduğumuza göre Bardov bir nevi sessiz ortak ve danışmanmış. Singer inşaattan sorumlu. Böyle bir inşaat için çok fazla sıfır gerekiyor. Çoğunun sıfırdan inşa için ortaklara ihtiyacı olacak."

"Pekala."

Chloe değişti. "Tamam, yukarıda bazı araştırma çalışmaları yapıyorduk ve birkaç Bardov adamının etrafta dolaştığını gördük. Bu birkaç hafta önceydi ve onları kulenin kuzeybatısındaki binaların yanında gördük. Yıkım devam ediyordu, ben ve Deke de tasarımı için bazı ölçümleri kontrol etmek üzere sahaya geri döndük. Ve bir adam- Tovinski- o bir mühendis. Neden orada olduğunu anlamadık çünkü işteki mühendisleri tanıyorduk ve Bardov'un düşündüğümüzden daha fazla işin içinde olduğunu bu şekilde anladık. Bardov için yaptığımız işte bu adamla uğraştık. Kesinlikle bir köşe kesici."

"Ne şekilde?"

"Malzeme ve materyallerin kalitesini düşürüyor. Tam sınırdan, anlıyor musunuz? Kaliteli bir iş yapıyorsunuz ve adil bir teklif veriyorsunuz, sonra o daha fazla para kazanmak için kaliteyi düşürüyor. Bunu tartıştık - çünkü maliyet teklifte yazıyordu, değil mi? - ama o bizi aştı. Faturada görünmüyordu, anladınız mı? Ama neyle çalıştığımızı biliyoruz."

"Bu Tovinski'nin faturaları şişirdiğini mi söylüyorsunuz?"

"Deke ve benim ne ile çalıştığımızı bildiğimizi söylüyorum ve yaptığımız Bardov işinde çalıştığımız şey sipariş kağıdında yazan şey değildi. Daha ucuz bir üründü."

"Tamam."

"Ve onu birkaç müfettişle birlikte gördük. Belki avuç içlerini yağladığını görmedik ama saha denetimlerinden geçerken herhangi bir sorun yaşamadığımıza eminiz. Geçmeliydik de."

Şimdi omuz silkti. "Olur böyle şeyler, değil mi? Bazen böyle olur ama ben ve kardeşim böyle çalışmayız. Singer işinde çalışan Bardov'un birkaç adamının -Tovinski dışında isimlerini bilmiyorum- diğer denizaltılardan birkaçıyla kavga ettiğini gördük. Yumruklaşmadılar ama yakın görünüyordular."

"Ve Bardov'un şirketinin kesip yağladığını mı düşünüyorsunuz?" "Şey, Lorna -peyzajcı ve sana söylediğim dost- işte duyduklarının bunlar olduğunu söyledi. Rus mafyasıyla nasıl bağlantıları olduğunu."

Chloe uzun bir nefes verdikten sonra su şişesinden bir yudum daha aldı.

"Bundan emin değilim ama duyduğunu söyledi. Saçmalık olabilir. Hepsi saçmalık olabilir ama o hoş bayan öldü ve bunu biri yaptı."

"Bardov çalışanlarının erişim kodları ve şifreleri var mı?"

"Bilmiyorum. Bilmememeliler, bu noktada proje zaten, ama biz sadece taşeronuz. Sadece çarkın dişlileriyiz, değil mi?"

"Bu işte standartların altında malzeme kullanıldığına dair bir şey duydunuz mu?"

"Bu konuda çıt çıkmadı. Singer için çalıştığımız diğer iki işte de öyle. Ama hazırlık, tasarım ve sipariş dışında henüz işimize başlamadık. Ve Tovinski'yi sadece o iki seferde yerinde gördüm. Şu anda pek sahada değiliz, o yüzden belki daha fazla oradadır."

"Tovinski'nin ilk adı var mı?"

"Hayır, üzgünüm. Biz ona sadece Ivan dedik. Aksanı ve her şeyi var."

"Bryce Babbott ile çalıştınız mı?"

"Kalite," dedi Chloe hemen. "Ve..." O güçlü omuzlarını kaldırdı, kıpırdattı. "Frosty supreme. Ve

Angelica Roost ile, bence sağlam. Ve Bay Singer. İlgileniyor, kışını dirseğinden ayırt edebiliyor. J. B. Singer değil. Yaşı adamla tanışmadık. Büyükanneyi gördük. Diğer iki işimizde de birkaç kez geldi. Şahin gibi gözleri var. Dürüst olmam gerekirse biraz korkutucuydu ama işi onayladı, biz de ikinci işi aldık. Şimdi de bu."

"Tamam. Bu iyi bir bilgi. Kardeşin ne zaman dönecek?"

"Pazartesiden bir hafta sonra. Pazar gecesi, ama pazartesi sabahı işte."

"Onunla konuşmak istiyoruz. Bakalım sizden daha fazla bir şey hatırlıyor mu?"

"Elbette. Seni etiketlemesini sağlarım. Sanırım ne kadar süre kapalı kalacağımızı bilmiyorsunuz."

"Henüz değil, hayır."

"Öldürülen bayan için yapmanız gerekeni yapmanız gerektiğini biliyorum. Sadece neredeyse tüm yumurtalarımızı Hudson Yards sepetine koyduk. Teklif verdiğimiz en büyük iş. Şu anda biraz stres yaratıyor."

"Temizlenir temizlenmez Bay Singer'a haber vereceğiz. Geldiğiniz için teşekkürler."

"İşim bitti mi? Çok kötü olmayacağını söylemiştin," dedi Peabody'ye. "Değildi." Ayağa kalktı. "Um, bu odaya katilleri ve benzerlerini mi getiriyorsunuz?"

"Burası hem şüphelilerin hem de tanıkların sorgulandığı bir oda."

"Onları hissedebiliyorum. Kötü olanları. Yarım yamalak bir hassasiyetim var. Çoğunlukla engelliyorum çünkü beni ürkütüyor. Ama onları hissedebiliyorum."

Bir kez ürperdi. "Senin işini kesinlikle istemezdim."

Peabody Chloe'yi dışarı çıkardığında Eve bir süre oturdu, göz önünde bulundurarak.

Köşe kesme, avuç içi yağlama. Neden biraz yüksek dolarlık hırsızlık olmasın? Birinin nasıl meşru bir şekilde

gecenin bir yarısı orada iş yapıyorlardı. Ve orada olmak cinayete yol açtı.

Tovinski başlamak için çok iyi bir yer gibi görünüyordu.

Peabody tekrar içeri girdiğinde ayağa kalktı. "Beni içeri almakla iyi ettin. Bu bana onun hakkında daha iyi bir fikir verdi. Keskin bir göz ve belki de yarım yamalak bir duyarlılık ona neler olup bittiğine dair sağlam bir fikir verir."

"Babam annemle tanışıp çiftliği kurmadan önce gençliğinde inşaatlarda çalışmış."

"Pre-Free-Ager?"

"Sanırım annemden önce yarım yamalak bir Özgürlükçüydü, ama her zaman tam bir duyarlıydı. Her neyse, bazı işlerin, çoğu işin temiz yürüdüğünü ve insanların işlerinden gurur duyduğunu söylüyor. Ama bazılarında köşe kesme, avuç yağlama, malzemenin işi bırakıp gitmesi vardı. Ve gösteriyi açgözlülük yönetirmiş."

"Kulağa doğru geliyor."

"Bardov şirketi. Sence hala Rus mafyasıyla bağlantıları var mı?"

"Tanrım, Peabody. Yuri Bardov Rus mafyası. Bardov İnşaat'ın sahibi."

"Yetişmem lazım."

O da öyle düşündü Eve, çünkü Bardov ya da ekibiyle hiç karşılaşmamıştı.

"Emekli olduğumu duymuşsunuzdur. Doksanına merdiven dayamış olmalı. Ama belki hâlâ bu işlerde parmağı vardır. Alva bir gece yarısı rüşvet verildiğini görür ya da malzemenin uzaklaştığına tanık olur, buna benzer bir şey, bunu yapan her kimse onu uyarır - çünkü onun düzeni buydu - kitabına yazmaya başlar ve paniğe kapılır ya da sinirlenir ya da her ikisi birden, onu öldürürler, terk ederler."

"Ve kitabını al."

"Ve kitabını al," diye kabul etti Eve. "Röportajı yaz. Şu Tovinski'yi araştıracağım ve Bardov'a daha yakından bakacağım. Bir mafya saldırısı hissi vermedi," dedi yarı yarıya kendi kendine. "Çok özensizdi."

"Eminim Roarke şirketi biliyordur."

"Evet, buna güveniyorum."

O anda onu etiketlemek istemedi. Ya kendi işine yetişmeye çalıştığını, ya sitesinin kapatılmasıyla uğraştığını ya da Geek World'de Feeney'e yardım ederek biraz eğlendiğini düşündü.

Ofisine geri döndü, daha fazla kahve almak için klimanın başına geçti ve soyadını ve işvereni olan belediyeyi kullanarak Tovinski'yi buldu.

Ivan değil. Alexei.

Yönetim kurulu için basılı bir kopya oluştururken onun kimlik fotoğrafını inceledi. Sert bir yüz, diye düşündü. Keskin ve zayıf, sanki fazlalıklar titizlikle yontulmuş gibi. Kafa derisine yakın kesilmiş beyaz-sarı saçlar, soluk ten, soluk mavi gözler.

Marta Bardova'nın -Yuri Bardov'un eşi- yeğeni olan Tovinski, 2023 yılında on beş yaşındayken Amerika Birleşik Devletleri'ne göç etti. Şu anda elli üçüncü yaş gününü geride bırakan Tovinski, Bardov'un baş yapı mühendisi olarak görev yapıyordu.

2048'de bir evlilik - Nadia Bardova, kayınpederinin kuzeninin kızı. İki çocuk: oğlu Mikael, on iki yaşında; kızı Una, sekiz yaşında.

Dövme şeklinde çok sayıda tanımlayıcı iz. Parmak izleri ve DNA kayıtlarda.

Çocukluk sicili Kiev'de mühürlendi - bu da bazı erken darbeler aldığı anlamına geliyordu.

Yetişkinlik dönemindeki darbeler arasında üç saldırı suçlaması ve yirmi dört yaşındayken üçüncüsü için altı ay hapis cezası vardı.

Yasal sınırın üzerinde bıçak taşımak, iki suç, on sekiz ve yirmi iki yaş. Para cezası, ikinci suçlama için kamu hizmeti. Hapis cezası yok.

Bir esnafın dövülerek öldürülmesiyle ilgili olarak sorgulandı ve serbest bırakıldı. Bir belediye müfettişinin klozette boğulmasıyla ilgili olarak sorgulandı ve serbest bırakıldı.

Akıl yok, fiziksel kanıt yok, şüphelinin mazereti var. O zamandan beri bir şey yok.

Çünkü bu işte daha iyisin, diye düşündü Eve.

Eğer profesyonel bir infazcının yüzünü canlandırması gerekseydi, bu Alexei Tovinski'ninkine benzerdi.

"Seninle sohbet etmekten keyif alacağım, Alexei. Ve yakında."

Onu tahtaya eklemek için ayağa kalktı, sonra kendini diğer tarafa dönerken buldu.

Kalıntıları ve diğerlerinden duvarla ayrılmış -aslında bir çukur olan- alanı inceledi. Kasıtlı olarak, emindi. Eğer bu binanın, sözde şarap mahzeninin planları ve inşaatı üzerindeki tarihler doğruysa, Tovinski'nin New York'ta olması gerektiği aklına geldi.

Hâlâ gençti ama yeterince yaşlıydı. Kimliği belirsiz kadının ölüm saatini doğrulamak için hâlâ DeWinter'a ihtiyacı vardı ama kurbanın doğru zamanda içeri girip girmediğini, Bardov'un planlarda herhangi bir rolü olup olmadığını tahmin ediyordu...

Tovinski'nin kimliğinin ikinci bir kopyasını oluşturdu ve tekrar inceledi.

"Evet, sen öldürmek için doğmuşsun."

Onu ikinci taraftan sıkıştırdı.

Dönüp baktığında Roarke kapısının önünde duruyordu.

Adam bir hayalet gibi hareket ediyordu.

"Seni görmeyi beklemiyordum."

"Bir süredir EDD'deyim. Orada biraz ilerleme kaydettik ama Feeney çoktan ilerleme kaydetmişti. Ben sadece biraz ... alternatif bakış açısı ekledim."

"Bir hırsızın bakış açısından."

Sadece gülümsedi. "Hepsi büyüleyici ve bana çok güzel bir dikkat dağıtıcı verdi. Feeney şimdilik başka bir şeye geçmek zorunda kaldı ve aklıma polisimin kahvaltıdan beri bir şey yemiş olma ihtimalinin çok düşük olduğu geldi.

"Yani." AutoChef'e doğru ilerledi.

"Tam ortasındayım-"

"Mmm-hmm. Ben de öyleyim. Ama hadi bir şeyler atıştıralım. Makarna salatası kulağa yeterince iyi geliyor."

İki porsiyon programladı, sonra panosuna baktı. "Peki benim cinayetimin üzerine attığınız bu sert mizaçlı kişi kim?"

"Benim cinayetim," diye düzeltti. "Alexei Tovinski. Onu tanımıyorsunuz."

"Yüzü değil, hayır, ama ismi tanıdık geliyor. Onu cinayetle nasıl ilişkilendiriyorsunuz?"

"O tarafta, tamamen spekülasyon. Yuri Bardov-Bardov İnşaat'ın bir akrabası ve çalışanı."

"Ah Evet, Bardov. Ne? sen Ara a gölgeli sırala karakteri."

"Yapar mıydım?"

"Yaparsın, evet." Kaseleri çıkarıp bir tanesini ona uzattı. "Urbans'tan sonra ortaya çıkan birçok fiyasko ve kiralık ev Bardov İnşaat'a ait. Büyük olasılıkla mülkleri satın aldı ya da gözdağı, rüşvet ya da başka yollarla ihaleleri kazandı. Tıpkı Urbanlardan önce ve Urbanlar sırasında yaptığı gibi. Son on yılda ondan birkaç tane satın aldım. Binalar yıkılmaya yüz tuttuğunda ya da istimlak edildiğinde elden çıkarma eğilimindedir. Şehir yönetiminin bazı alanlarında hatırı sayılır bir etkisi olduğu için, yıkılması gereken birçok bina yıkılmıyor. Ta ki satış sonrasına kadar."

"Hudson Yards'daki mülkünüzde hiç payı olup olmadığını biliyor musunuz?"

"Açıkça değil, gördüğüm kadarıyla değil. Daha yakından bakacağım. Ama genellikle, söylendiğine göre, herhangi bir ilgiyi sessiz ve kayıt dışı tutar. Borç veriyor ama kayıt dışı. Düzenli bir kâr elde eder - ya da borçluyu parayı ödemeye ikna etmesi için bir uygulayıcı çağırır - ya da belki daha yüksek bir oranla yeniden pazarlık yapar ya da ödeme olarak mülkün kendisinden bir pay alır. Rus mafyasıyla olan bağları iyi biliniyor. Böyle olmasını seviyor. Bu onu daha zorlu kılıyor."

"Singer neden onunla ortak olsun ki?"

"Nakit akışı her zaman zor bir noktadır ve Bardov'un cebi çok dolu."

Para her zaman bir cinayet çanı çalmıştır. "Dur bakalım. Singer'ın nakit akışı sorunu var mı? Sen bilirsin," dedi o cevap vermeden önce. "Mülkü Singer'dan satın aldınız, yani

Çünkü eğer sıkışmışlarsa, bunu onları şartlarda sıkıştırmak için kullanabilirsiniz."

Biraz makarna yedi, acele etmedi. "Ve sizin de belirttiğiniz gibi nakit akışı sorunları varsa, bunu skor tabelasının motive edici ucuna yazarsınız. Size söyleyebileceğim şey, Singer'in nakit akışının, kar hanesinin ve kar marjlarının son birkaç yılda istikrar kazandığıdır."

"Çünkü mü?"

"Yukarıdan aşağıya daha iyi yönetim. Maliyet aşımalarına ve israfa karşı daha dikkatli bir göz. Ve iki yıl önce satın aldığım gibi kâr getirmeyen mülklerin satılması."

Kaşlarını çatarak panosundaki suç mahalli resimlerine baktı. "Madem kârlı değildi, neden satın aldınız?"

"Birincisi, satılmış ve tekrar satılmış olan arsanın tamamını ve Singer'ın elinde tuttuğu bölümü satın alabildim. Bu da geliştirme ve kâr potansiyelini arttırdı. Bolton Singer, bence akıllıca davranarak, River View gelişimine zaten derin bir yatırım yaptıklarını, başka bir büyük işi finanse etmeye kalkıştırlarsa kaynaklarının çok zayıflayacağını hesapladı - özellikle de arazinin büyük kısmı başkasına aitken."

"Tamam, o zaman bunu sat, elde ettiğin geliri diğer projeye aktar."

"Aynen öyle."

"Ancak River View projesinde hala Bardov ile ortaklık yapıyorlar."

"Oradaki bağların bir süredir devam ettiğini ve çözülmesinin zor olabileceğini tahmin ediyorum. Her halükarda, Bardov New York'ta ve New Jersey'in bazı bölgelerinde iyi yerleşmiş durumda. En azından bazı temel malzemeler için kendi tedarikçileri var."

"Peki ya standart altı malzemeler?"

"Urban'lardan sonra bunları kullandığına tanıklık edebilirim, ama sonra birçok kişi de kullandı. Zorlama, insanları bir çatı altında toplamak, şehri geri getirmektir. Ben çocukken Dublin'de de durum aynıydı ve diyebilirim ki savaşlar her yeri derinden etkiledi."

"Ye."

"Tamam." Biraz makarna aldı ve boş midesine indirdiğinde ihtiyacı olduğunu fark etti. "Bu Tovinski'yi Singer'in sitesinde birkaç kez gören bir tanıdığım var ve Bardov'un sessiz ortak olması gerektiğini ve Singer'in kendi mühendislerini kullandığını söylüyor. Tovinski'nin de öyle olması gerekiyordu. Ayrıca Bardov'un birkaç adamının bazı taşeronlarla sözlü olarak tartıştığını da görmüş. Tovinski'nin faturaları şişirdiğini ya da sipariş edilen malzemelerin kalitesini düşürdüğünü söyledi."

Eve gibi Roarke da tahtayı inceledi ve sık sık yaptığı gibi onun görüp de kendisinin göremediği şeyleri merak etti.

"Bir işten biraz ya da daha fazlasını cebe indirmenin kolay bir yolu. Bu özel adamı tanımıyorum ama son on yılda Bardov'un bazı hisselerini elden çıkardığını söyleyebilirim... biz bunlara yan hisseler diyelim."

"Ne gibi?"

"Silahlar, kimlik hırsızlığı. Eskiden bu tür şeylere daha çok ilgi duyardı. Ben çok gençken. Yaşlı adamın onlarla anlaşmaları vardı."

Daha fazla çan çaldı. Bir çan kakofonisi. "Patrick Roarke'un Bardov'la bağlantıları mı vardı?"

"Eskiden," diye tekrarladı Roarke. "Çok düşük seviyeli biri olmalı, bu yüzden Bardov'un onun adını bildiğinden bile şüpheliyim. Ve görebildiğim hiçbir şey tüm bu olanları açıklayamaz."

"Ama bağlantıları vardı?"

"Benim sözüm anlaşılmıyordu, ki bu tamamen farklı bir şey." Elini uzatıp bir parmağının ucuyla kadının çenesindeki çukuru yokladı. "Yaşlı adam her zaman bir aç arardı ve Bardov'un o zamanki çıkarları daha küreseldi. Dediğim gibi, uzun zaman önceydi ve ben çok gençtim. İnşaat ticareti değildi, çünkü kalitesiz bir iş bile gerçek bir çalışma gerektirir ve yaşlı adam daha çok bacak kırmak ve hırsızlıkla ilgileniyordu."

Bu çanları sakinleştirdi.

"Onunla hiç tanışmadın mı? Yuri Bardov?"

"Hayır, görmedim. Bardov İnşaat'ın çoğunlukla bu yan kuruluşlar için bir paravan olduğunu düşünüyorum. Ve

Son on beş yıldır, bu bir paravan olmaktan çıkıp gerçek bir iş haline geldi. Tadilat ve banliyöler bugünlerde daha çok hedef. Singer'inkine kıyasla daha küçük bir şirket."

"Ya da seninkini."

"Ya da benim."

Tekrar tahtaya baktı. "Ama bu özel kentsel gelişimle ilgileniyorlar. Nedenini merak ediyorum."

"Öğreneceğinizden hiç şüphem yok."

"J. Bolton Singer hakkında ne biliyorsun? Onu henüz araştırmadım."

"Çok fazla değil, gerçi karısıyla birkaç kez tanıştım.

Açık Kalpler Vakfı iyi işler yapıyor." "'Çok fazla değil' demek, bazılarını tanıdığınız anlamına gelir."

Biraz iç çekti. "Acımasızsın. Pekala o zaman, eğer tarihi dedikodular doğruysa, babasının ölümünden sonra daha çok bir figüran olarak durdu ve annesi işleri yürüttü ve görev süresi boyunca da devam etti."

"Ben de bunu merak ediyordum. Yani şovu hala annesi mi yönetiyor?"

Roarke omuz silkti. "Bildiğim ya da duyduğum kadarıyla, bu J.B.'ye oldukça uygundu. Bana söylenene göre babası kurnaz ve zeki biriymiş ve bu işi temel kazma aşamasından itibaren biliyormuş. Kendi babası da onu işçi olarak çalıştırmış, böylece nasıl inşaat yapılacağını öğrenmiş."

"Peki ya üçüncü nesil?"

"J. B. Singer, söylendiğine göre, zenginlik ve ayrıcalık içinde doğmuş ve bunu çok sevmiş. Sahip olduklarının bir kısmını çarçur etmiş ve bir anlaşması bozulduğunda ailesi tarafından birden fazla kez kefaletle kurtarılmış. Bilirsiniz işte, gezip tozmayı, büyük anlaşmalardan söz etmeyi ve kötü anlaşmalar yapmayı ya da onları batırmayı tercih ederdi. Bu yüzden annesi onu şımartırken dizginleri elinde tuttu."

"Onu nakit akışı sorunlarına ve Rus gangsterlerle ortaklıklara mı sürüklüyorsunuz?"

Roarke omuzlarını kaldırdı. "Dediğim gibi, bunlar dedikodudan ibaret. O adamla hiç tanışmadım."

"Bu ilginç bir konuşma ve dedikodu. Kötü anlaşmalar yapmaya devam ederseniz, işleri batırırsanız, para sorun olmaya başlar, değil mi?"

"Biri düşünebilir."

"Ve işleri devam ettirmek için bir ya da iki karanlık ortak getirmek gerekebilir."

"Büyük
ihtimalle."

"Bardov'a
girin."

"Orada derin cepler var."

"Haksız kazançla dolu."

Hâlâ yemek yerken tahtasının etrafında dolaştı. Dün, bugün.

"Büyük olasılıkla eski cinayet işlendiğinde Singer'dan anne ve oğul sorumlu olacaktı. Nakit akışı sorunları, Şehir Savaşı gecikmeleri. Dışarıdan bir kredi, sessiz bir ortak, tam da aradıkları şey gibi görünebilirdi. O kayıtları görmek isterim."

"O noktada, benim bulduklarımın başka bir şey olmayabilir ve olanlar da -resmi olarak- bu tür ortaklıkları içermiyor."

"Yine de onları görmek isterim."

"Ne yapabileceğime bakacağım, ama sizi uyarıyorum, düşündüğünüz kadar geriye giderseniz, muhtemelen en iyi ihtimalle lekeli olurlar."

Bu onu çekti, büyüledi. Ama ...

"Şimdi bunun için endişelenmeyin. Tahtanın ön tarafına odaklanmalıyım ve eğer arka tarafla herhangi bir bağlantı ortaya çıkarsa, onları kullanacağım."

"Tovinski gibi."

Fotoğraftaki gözleri inceledi. Bir katilin gözleri. "Aynen öyle."

"Üzerinde çalışmak için yerleşir yerleşmez Alva Quirk'in kimlik yıkamasını inceleyeceğim. Hızlıca baktığım kadarıyla bunun bir yıkama olduğunu söyleyebilirim. Çok temiz olduğu için ya ne yaptığını biliyordu ya da bu konuda yardım aldı."

Eve tahtadan uzaklaşıp ona döndü. "Gerisini bulacaksın, ne kadar iyi yıkamış olursa olsun."

"Zaman ve biraz odaklanma verildiğinde yapacağım. O halde, çalışma yemeğimizi yediğimize göre, sizi yalnız bırakayım." Ama Eve'in tahtasının arkasına bakmak için tekrar geri çekildi. "Ona ya da içindeki çocuğa ne olduğunu hiç bilmeyen bir ailesi olabilir."

"Bunu biliyorum. Alva Quirk'e odaklanmam gerekiyor ama onu unutmayacağım."

"Ve ben bunu biliyorum." Bir adım attı, ellerini onun omuzlarına koydu, kaşlarını onunkilere dayadı. "Bir parçam onun bizi beklediğini düşünüyor."

"İrlandalılar konuşuyor."

"Olabilir, ama yine de hissediyorum. O mülkü satın almamı bekledi, onu bulduklarında senin de orada olmanı bekledi. Tesadüfler hakkında ne dersiniz, Komiser?"

"Bunlar saçmalık."

"İşte oldu." Dudaklarını onunkilere dokundurdu. "Yani bizi bekledi. Ve şimdi onunla ilgileneceğimizi bilerek biraz daha bekleyebilir."

Parmak ucunu tekrar çenesindeki sığ çukura dokundurdu. "Eve gideceğin zaman bana haber ver, ben de seninle geleyim."

"Geleceğim, ama tarlada olabilirim."

"Eğer öyleysen, eve dönüş yolunu kendim bulurum. Ve sana."

Yapar, diye düşündü. Her zaman geri dönüş yolunu bulurlar.

Ve belki de, İrlandalı büyücü olsun olmasın, haklı olduğu bir nokta vardı. Çok uzun zaman önce yaşamış ve ölmüş olan kadın onlara giden yolu bulmuştu.

Oturdu, kendi araştırmalarını yapmadan ve yapabildiklerini doğrulamak için koşmadan önce ona söylediği her şeyi yazmaya başladı.

Çünkü dedikodu olsun ya da olmasın, her şey mantıklı olana doğru tıkladı.

6

Eve, J. Bolton Singer'ı araştırdı ve ona göre Roarke'in konuşmalarının ve dedikodularının en azından bir kısmını doğruladı. Pennsylvania  niversitesi'ndeki Wharton Okulu'ndan mezun olmuş, diplomasını almıştı ama resmi verilerine göre orada kayda değer hiçbir şey yapmamıştı.

Araştırdığı sosyete sayfaları ona seyahat etmeyi, eğlenmeyi, yelken açmayı ve golf oynamayı seven zengin bir adamın oğlunun resmini veriyordu.

Gençliğinde kolunda pek çok farklı güzelin olduğunu fark etti. Sonra Kincade servetinin    kızından biri ve varisi olan Marvinia Kincade ile büyük, gösterişli bir sosyete düğünü. şeker imalatçıları, Sweet Treats'in kurucuları.

Çok güzel şekerler, diye düşündü ve hain şeker Hırsızı'ndan saklı kaldıklarından emin olmak için ofis zulasını kontrol etmesi gerektiğini kendine hatırlattı.

 lk ve tek evliliğinden bir çocuğu oldu: Bolton Kincade Singer.

William & Mary'den mezun olan ve kısa bir süre halkla ilişkiler alanında aile şirketinde çalışan eşine hızlı bir bakış attı. Oğlunun doğumuyla birlikte içinden ayrıldı. İhtiyaç sahibi çocuklara ve ailelere odaklanan k r amacı gütmeyen bir kuruluş olan Open Hearts'in kurucusu.

Ve görünüşe göre para, zaman ve enerji harcadılar.

Eve, oğlunun şu anda danışma kurulunda görev yaptığını belirtti. J. Bolton Singer hakkında herhangi bir suç unsuruna rastlamamıştır, ancak iş dünyasına ilişkin haberlerde başarısız girişimlerle ilgili raporlar ve kendisiyle yapılan röportajlarda ya hiç ortaya çıktı ya da battı.

O zamanlar Roarke'ın şu anda sahibi olduğu mlk de içeren Hudson Yards projesi bunlardan biriydi.

Orayı kazdı, altını bulmak için iş jargonunueledi. Büyük krediler, büyük planlar, yüksek bahisler. Kule onun parlayan yıldızıydı.

Sonra Uribalılar şehri savaş alanına çevirdi. İnşaat durdu ya da yavaşladı. Ama o kredilerin faizlerinin birikmeye devam ettiğine bahse girerdi.

Röportajları gözden geçirdiğinde, hala iyi bir oyundan bahsettiğini fark etti. Singer'ın kaya gibi sağlam temelleri, gelecek vizyonları, falan filan.

Elinor B. Singer'ın, Urbanlar tükenirken Hudson Vadisi'ndeki otuz üç dönümlük araziyi sattığına dair bir haber buldu. Alıcı mı? Eve arkasına yaslandı, tahtaya memnun bir bakış attı.

"Bardov. O zaman bağlantı en azından o kadar eskiye dayanıyor."

Büyük bir nakit akışı olmalı. Park Avenue malikanesini Yuri Bardov'a sattığında bir tane daha.

Tesadüfler saçmalık olduğu için, Singer Hudson Yards'ta inşaata yeniden başladığında bir tesadüf görmedi.

Yeni cesur planlar. Hızlı, verimli, uygun fiyatlı konutlar, restoranlar ve mağazalar. Kentsel bir yeniden doğuş.

İş patronu ve Roarke da aynı fikirdeydi.

Hızlı ve ucuz üretildi ve asla uzun ömürlü olmadı.

Ardından Güney-Batı projesinin hâlâ tam olarak tamamlanmamış olan kısmını on yıldan kısa bir süre sonra sattı.

Parayı aldı ve kaçtı, sonucuna vardı.

Ama o mülkün bir bodrum katında duvarla çevrili bir cesedin bulunduğu bölümünü sakladı.

Ayağa kalktı, volta attı.

Bir cinayeti, bir tuğla duvarın arkasında çürüyen bir cesedi biliyorsanız satmak risklidir. Neden riske girelim ki?

Ama sonra, daha yakın zamanda, yaptılar. Eğer cinayette bir rolleri varsa, neden şimdi riske girsinler?

DeWinter'ın vardığı sonuçları öğrendiğinde üzerinde düşüneneceği bir şey.

Singer diğer mülkü elinde tuttu, büyük kuleye sahip oldu - daha küçük yapılarla, bazı apartmanlarla, bazı ofislerle, bazı dükkanlarla çevreledi. Ama bu, arazinin büyük bir bölümünü gelişmemiş halde bıraktı.

Yine paranız mı bitti? İlginizi mi kaybettiniz? Başka projeler mi öncelik kazandı?

Pencereye gidip geliyor, düşünüyor, tahminlerde bulunuyordu ve Peabody'nin çizmelerinin gıcirtısını duyunca durakladı.

Peabody kapıya geldiğinde Eve, "Sen J. Bolton Singer'sın," diye söze başladı. "Zengin çocuk. İki tarafında da aile parası olan aptalca zengin bir çocuk."

"Tamam."

"Aile işini, yani Singer işini devralmak için yetiştiriliyorsun. Oynamayı seviyorsun, partileri seviyorsun, güzel kızlardan hoşlanıyorsun."

"Kulağa normal geliyor."

"Çok iyi bir üniversiteye girdin. Muhtemelen aile bağışları gibi bir yardım almışsındır. Belki de avuçlarını yağlamışlardır. Ama tatillerde dünyanın dört bir yanında oynayıp eğleniyorsun ve diplomayı alıyorsun.

"Bulduğum hiçbir şey onun bu işi babası gibi sıfırdan öğrendiğini göstermiyor. Ve bulduklarımın çoğu onun beceriksiz biri olduğunu gösteriyor. Kötü anlaşmalarla para kaybetmiş, binalar yarım kalmış ya da değerinden daha pahalıya mal olmuş. Ama ailen seni kurtarıyor. Ayrıca, zengin bir kızla evleniyorsunuz - zeki, en azından görünürde sosyal vicdanı olan biri ve bir oğlunuz oluyor. Yaşasın, başka bir Singer, yeni nesil."

"Bu şu anki olabilir."

"Doğru, ama şimdiki çocuk daha çocukken Urbanlar oluyor. Siz büyük krediler aldıktan sonra olurlar.

Hudson Yards'daki devasa projeleriniz için. Ve şehrin üzerinde yükselmesini istediğiniz imza kuleniz."

Peabody parlak bir gülümsemeyi denedi. "Benim gibi zengin ve önemli biri bir fincan kahve alabilir mi?"

Eve başparmağını AutoChef'ine doğru salladı.

"Şimdi bir eşiniz, bir çocuğunuz, bir işiniz var ve insanlar binaları havaya uçuruyor, işgal ediyor, sokaklarda kamp kuruyor ve işiniz kapasitesinde çalışmıyor - ya da ona yakın - ve o büyük, ödenmemiş kredileriniz var."

Ortağını tanıyan Peabody, Eve'e bir fincan sade kahve uzattı ve kendi kahvesini aldı. "Faizler birikiyor. Yanmış bir binadan, silahlı bir kiracıdan ya da sopalı ve borulu işgalcilerden kira toplamak zor."

"Nakit akışı kuruyor," diye kabul etti Eve. "Park Avenue'da gösterişli bir yerleri, Hudson Vadisi'nde otuz altı odalı bir malikaneleri ve bir sürü arazileri vardı. J. Bolton'un annesi Elinor - aslında şovu yöneten kişi - bu arazinin yarısından fazlasını sattı. Yuri Bardov'a."

"Pekâlâ." Peabody kahvesini yudumlarken tahtayı inceledi. "Bu bir aha alır."

"Birkaç yazlık ev ve kendisi için de büyük bir malikane yaptırdı. Hâlâ onların sahibi. Singer'ın bir mülk yönetim departmanı var. Yazlıkların kiralanmasıyla ilgileniyorlar. Ayrıca Park Avenue-Yuri Bardov'u da sattı."

"Daha fazla aha. Uzun vadeli bir bağlantımız var."

"Var. Rus mafyasıyla bağlantıları olduğu bilinen bir şirketle ve Tovinski'nin de bir infazcı olduğu söyleniyor."

"Kötü arkadaş."

"Bu arada yeni neslin - bize söylediğine göre - şirketi yönetmeye ilgisi yok. O rock yapmak istiyor. Üniversitede müziğe odaklanıyor - New York'tan ve iş dünyasından uzak durarak bunu deniyor. Öğrendiğim kadarıyla babası gibi parti düşkünü biri gibi görünmüyor."

"O da iyiydi. Merak ettim," diye ekledi Peabody. "Performansı ile ilgili birkaç kısa video buldum. Gerçekten güçlü

Baladlar için yaratılmış bir ses. Gitar ve piyanoda sağlam yetenek -İzlediğim videoların her birinde bir tane çaldı."

Peabody omuz silkerek kalçasını Eve'in masasına yasladı. "Yine de zor bir yol, özellikle de başlangıçta kazandığınızla geçinmeye çalışıyorsanız ve profesyonel bir yönetiminiz ve biraz desteğiniz yoksa."

"Uçlarda yaşamaktan yoruldu," diye bitirdi Eve, "eve geldi, kendini işe yatırdı. Ve müteahhitlerinden en az birine göre bu konuda hiç de aptal değil. Peki Tovinski gibi insanlar hakkında ne kadar şey biliyor?"

"Görünüşe göre başka bir konuşma yapmamız gerekiyor."

"Kesinlikle öyle. Hâlâ ofisinde olup olmadığını kontrol edin."

Eve tahtaya dönerken Peabody de linkini çıkardı.

"İlk nesil onu başlatır," diye mırıldandı Eve. "İkincisi kazar ve genişletir, büyütür. Üçüncü kuşak her şeyi berbat eder. Bir sonraki kuşak ne yapar?"

"Toplantıdan ne zaman çıkmasını bekliyorsunuz?"

Peabody'nin sözleri üzerine Eve arkasını döndü.

"Diller mi o?"

Peabody başını sallayınca Eve 'link'i aldı. "Teğmen Dallas. Ortaya çıkan birkaç soruya cevap verebilirsiniz."

Gözleri bağlantı ekranından daha az sürüngen gibi görünmüyordu. "Elimden geldiğince yardım etmekten mutluluk duyarım elbette."

"Bardov'un adamlarından herhangi birinin Hudson Yards bölgesine erişimi var mı?"

"Bardov Construction bir yatırım ortağıdır ve aynı şirketten temsilciler tasarım ve kapsam konusunda görüş bildirmiştir. Gerçek inşaatın bir parçası değiller ve mesai saatleri dışında erişimleri olmayacak."

"Tamam, onları anlamaya kim dahil etti?"

"Ben... Ben size söyleyemem. Görüşmelerden haberim yoktu." "Alexei Tovinski diye birini tanıyor musun?"

"Sanmıyorum."

"Bay Singer'ın randevularını alıyor, telefonlarına bakıyorsunuz, doğru mu?"

"İstiyorum."

"Peki bu isim bir şey çağrıştırmıyor mu? Yaygın bir isim değil."

"Bu ismi tanımıyorum."

"Tamam. Bay Singer'ın toplantıda olduğunu mu söylediniz?"

"Öyle. Hayati bir önem taşımadığı sürece araya girmeyeceğim."

"Henüz değil." Eve, bir ara eve gitmesi gerektiğini ve evin onu sıkıştırmak için daha iyi bir yer olabileceğini düşündü.

"Bilgi için teşekkürler."

"Bay Singer'ın emirleri mümkün olduğunca işbirliği yapmanız yönünde. Bana zavallı kadının ailesini bulmanızı umduğunu ve böylece onlarla şahsen konuşabileceğini söyledi. Kendini sorumlu hissediyor."

"Ben de. İrtibatta olacağız."

Eve bağlantıyı kapattı ve Peabody'ye geri verdi. "Sanırım ona daha sonra evde bir şans vereceğim. Güç merkezinin dışında. Babası ve büyükannesiyle görüşmeler ayarlayacağız. Ortakların getirilmesinde ne kadar payları olduğunu öğrenelim."

Peabody, "Bize ikinci bölge hakkında daha fazla bilgi verebilirler," diye ekledi. "Büyük olasılıkla o sırada yetkili onlardı."

"Büyük ihtimalle kesin değildir. DeWinter'ın TOD'u olabildiğince yakından incelemesi gerekiyor. Şu anda Alva Quirk üzerinde çalışıyor ve ne kadar zaman önce canına okunduğunu analiz ediyor olmalı."

Eve bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Roarke kimliğini ne zaman yıkadığını bulmaya çalışacak, öyle olduğunu söyledi. Bunun için biraz zamana ihtiyacı var."

"Yaklaşık bir saat önce McNab ile on saniyelik bir konuşma yaptım. Roarke'un yukarıda onlara yardım ettiğini söyledi."

"Evet, bu gece Alva'ya bakacak. Singer'ın evine uğradığımda onu da yanımda görmekten zarar gelmez. Onlar

dost falan değiller ama onlarca yıl arayla işlenen cinayetler bile bir bağlantı kuruyor."

"Belki onu da yanınıza alıp tesisatçının izini sürebilirsiniz. Görüşmeleri ayarlayabilmek için hâlâ onun ve bir diğerinin bana geri dönmesini bekliyorum. Diğer ikinci bilgi işlemci, bina sistemlerini kuran kişi. Ama onun evi benim dairemde bir blok ötede, bu yüzden vardiyadan sonra onu orada deneyecektim."

"Sen onu al, ben de tesisatçıyı alayım ve işin o kısmını halledelim. Bana bir isim ve adres lazım."

"İkinizi de göndereceğim."

"Burada yapmam gereken birkaç şey daha var, sonra yukarı çıkıp Roarke'ın daha ne kadar kalacağını öğreneceğim. Eğer uzun sürerse tesisatçıyı alıp onun için geri geleceğim. McNab'a da eğer hâlâ bu işle uğraşıyorlarsa senin sahada olduğunu söylerim."

"İşe yarıyor." Peabody kahveyi süzdükten sonra fincanı bir kenara koydu. "Bu iki kişiyi bir kez daha zorlayacağım. Bütün gün ikisinden de haber alamadım, ama onlar için paydos zamanı yaklaşmış olmalı. Ya da ondan sonra."

"Bana haber ver. Bir tanesini evde de alabilirim, sonra da Singer'ı vurabilirim."

Eve tekrar oturdu ve yaşayan en eski nesilden başlamaya karar verdi. Elinor Bolton Singer'da bulunan 'bağlantı numarasını' kullandı.

Kırk yaşlarında, çikolata rengine gözeneksiz bir tene ve deniz yeşili gözlere sahip bir kadın ekrana geldi. "Bayan Bolton Singer'ın evi."

"Ben New York Şehri Polis ve Güvenlik Departmanı'ndan Teğmen Dallas. Bir soruşturma ile ilgili olarak Bayan Singer ile görüşmek istiyorum."

"Evet, Teğmen. Bayan Bolton Singer oğlu ve torunuyla konuşmuş ve durumdan haberdar edilmiş. Ne yazık ki kendisi dinleniyor ve şu anda rahatsız edilemez."

Yüz beş yaşındaki Eve, kadının biraz kestirmeye hakkı olduğuna karar verdi. "Bayan Singer ile uygun bir zamanda konuşmak için ayarlamalar yapmak istiyorum. Ortağım ve ben ona gelebiliriz."

"Elbette. Bayan Bolton Singer'ın asistanıyla programını ve müsait olup olmadığını kontrol edeceğim. Eğer bir irtibat numarası alabilirsem, en kısa zamanda size bildireceğim."

Eve numarayı iletti. "Peki ya adınız?"

"Ben Sheridon Fitzwalter, Bayan Bolton Singer'ın baş kahyasıyım."

"Yaşı göz önüne alındığında, görüşmeden önce işvereninizin sağlığı hakkında bilmem gereken bir şey var mı?"

"Bayan Bolton Singer oldukça iyi, teşekkür ederim. Sağlıklı bir zihin, beden ve ruha sahip olma konusunda çok dikkatli. Yorulduğunda sizi bilgilendirmekten çekinmeyeceğine inanıyorum."

"Tamam o zaman. Senden haber bekleyeceğim."

Kızlık ve evlilik soyadı, her zaman, diye düşündü Eve. Çok resmi, çok titiz. Merak edip asistanı hızlıca araştırdı.

Melez, bekâr, kırk üç yaşında, Hudson Vadisi'ndeki malikânesi resmi adresi. Ayrıca pratisyen hemşire olarak sertifikası var. Şu anki işinde beş yıl çalışmış.

Yaşayanlar bir şeyler bilir, bir şeyler duyar, bir şeyler sezinlerdi.

Sheridon Fitzwalter ile ayrı bir görüşme yapmak isteyebilir.

Daha sonra J. Bolton Singer'ı aramış -aynı adres, farklı iletişim numarası- ve şu anda müsait olmadığını belirten bir kayıt almış. Adını, numarasını ve mümkün olan en kısa sürede kendisiyle iletişime geçmesi talebini bıraktı.

Arkasına yaslandı ve düşündü.

Üç kuşak konuşmuştu. Aile için normal, diye karar verdi, özellikle de işle ilgilenenler için. Bu aynı zamanda onlara hikayeleri ve ayrıntıları koordine etme fırsatı da veriyordu.

Hepsiyle konuştuğunda buna karar verecekti.

Ayağa kalktı, ihtiyacı olan şeyleri topladı. McNab içeri girerken o da yedek kulübesine doğru yürüdü.

Bir ring şefi gibi, EDD sirkini de yanında getirmişti. Plütonyumla aşılarmış limon rengindeki poşetleri parlıyordu. Sıksa gövdesinin üzerindeki tişört puantiyelerle patlıyordu.

Yumruğunu havaya kaldırdı. "Sayı!"

Jenkinson parmağını uzattı. "Sen de kravatlarıma laf ediyorsun, patron."

Eve sadece başını sallayabildi.

"Roarke nerede?"

"Feeney'nin anlaşmasına son rötuşları yapıyorum. Benimki..." Ellerini iki yana açıp başparmaklarını yukarı kaldırdı ve gökkuşağı çizmelerinin içinde garip bir dans yaptı.

Eve gözlerinin yuvalarında titrediğini

hissetti. "Dur. Sana yalvarıyorum."

"Şapka, ben ve ekibim gol attığımız için beni istediğiniz gibi kullanabileceğinizi söyledi."

"Sana haber veririm. Onu buradan götür," dedi Peabody'ye. "Bilgi işlem görüşmesine git, evde yaz. Yarın Elinor Bolton Singer ve eğer başarabilirsem J. B. Singer ile görüşeceğiz. İkisiyle ilgili notlarımı okuyun. Ve Tovinski'yi bulup buraya, evimize getireceğiz. Geçmişine bakılırsa, kutunun içinde olmaya alışık. Yuri Bardov yarınki listede ve DeWinter'ı zorlamak için laboratuara uğrayacağız. Zamanlamayı ayarladığımda size gönderirim."

"Ben varım." Peabody eşyalarını topladı. "McNab IT ile konuşabilir." Ona gülümsedi. "Birkaç bira alıp eve götürebilir ve bugünkü ilerlemeyi görebiliriz. Fayanslara, dolap kapaklarına ve-"

Eve, "Deli Evi Projesi'ni de yanına al," diye emretti. "Git buradan."

"Dışarıdayız."

Eve, en azından el ele tutuşup kol kola girmek için kapıya varana kadar beklediklerini fark etti.

"Burası çılgın bir ev," dedi Baxter masasından. "Trueheart ve ben geçen gün uğradık. Çılgın, kocaman bir ev. Beğendim."

"Mavis ve Leonardo ile birlikte ek binaya taşınmaları çok güzel." Taze yüzlü Trueheart o konuşurken bir yandan da rapor yazmaya devam ediyordu. "Bir çocuk ve bir başkası daha geliyor, orada polislerin ve arkadaşlarının olması iyi bir şey."

"Evet, her açıdan iyi bir anlaşma. Durumunuz nedir?" diye sordu Baxter'a.

"Bunu sormanız komik. Ben de size gelip ben ve adamım için küçük bir fazla mesaiyi onaylamak üzereydim. Sıcak bir açımız var ve bu gece kendimize bir gözetleme yapmak istiyoruz."

"Yüzdürücüde mi? Kim, ne, neden?"

Bir kez gözden geçirdikten sonra, imzasını attı ve kendisi yola çıktı.

Tam Roarke'ı etiketlemek için 'link'ine uzanmıştı ki onun asansörden çıktığını gördü.

"Sayı yaptın mı?"

"Eğlenceli birkaç saat geçirdim." Kaçmasına fırsat vermeden elini tuttu ve vardiya değişimi yapan polislerle birlikte onu asansöre çekti. "Peki ya sen?"

"Benim iki durağım var, eğer otostop çekmek istiyorsanız siz de duracaksınız."

"Bunlardan birinin kaliteli bir yemek mekanında olduğunu ve iyi bir şişe kırmızı şarap içerdiğini sanmıyorum."

"Hayır. İlki Singer'ın sitesindeki tesisatçı kafalı bir adam. Diğeri de Singer-Bolton Singer'la bir takip. Onu evinde ziyaret etmek istiyorum, bakalım ne olacak."

Bir sonraki durakta neredeyse yeterince polis inmedi; çok fazla polis bindi. Eve'e göre bu, rozet ve silah taşıyan sardalyalarla dolu bir teneke kutunun içine tıklamak gibiydi.

"Peki o zaman, ben de sizinle aynı fikirdeyim, Komiser. Mavis'in evinde işlerin nasıl gittiğini görmek için üç durak yapıp gidebiliriz."

Bir parçasının bunu gerçekten istediğini fark etmek onu şaşırttı. "Yapacak çok iş var ve daha fazlası için yeterli beyin kalmadı

inşaat." Bu konuda herhangi bir suçluluk hissedip hissetmediğini anlamak için içsel bir tarama yaptı, sadece en ufak bir sızı buldu. "Nasıl gidiyor? Sen bilirsin."

"Her iki mutfak ve tüm tuvaletler boşaltıldı, birkaç duvar yıkıldı ve bir peyzaj ekibi aşırı otları temizlemeye başladı. Tercihler üzerinde epeyce kafa yoruluyor -tabakalar, aletler, renkler, demirbaşlar- ama kesin kararlar için henüz zaman var. McNab ve ben, Feeney de şu anda işin içinde, güvenlik sistemini, iletişim sistemlerini ve bilgi işlemin geri kalanını tasarlıyoruz. Benim için daha fazla eğlence."

"Eminim."

"Mavis ve Leonardo'nun çalışma alanlarında ne istedikleri ve neye ihtiyaç duydukları konusunda çok kararlı olduklarını söyleyebilirim. McNab ve Peabody ise kendi alanlarında ne istedikleri ve neye ihtiyaç duydukları konusunda uzlaşmaya varıyorlar. Onları tedirgin eden şey alanın geri kalanı gibi görünüyor."

"Kızıl saçlı Koca Memeli'yi onlarla çalışması için mi çağırdınız?"

Roarke ona yavaşça yan gözle baktı. "Sanırım çok nitelikli ve yaratıcı iç mimarımızı kastediyorsunuz. Ve danışmanlık yapıyor, evet."

Eve, "İyi iş çıkarıyor," dedi ve garaj katındaki asansörden dışarı fırladı.

Direksiyonun başına geçene kadar bekledi. "Hırsızın kimliğini tespit ettin mi?"

"Feeney'nin, biz konuşurken, müfettişlere ihtiyaçları olan her şeyi verdiğine inanıyorum."

"İçeri nasıl girdi?"

"O zaten içerideydi. Aslında ikisi de farklı zamanlardı.

İki kadın, tek yumurta ikizi kız kardeşler. Ve çok ama çok zeki." "Gerçekten mi? Duyalım bakalım, benim anlayacağım şeyi

tüm teknoloji ve inek şeyleri."

"Yazık, çünkü neredeyse mükemmel." Eve arabayı sürerken o da yerleşti.

"Tek bir resmi kimlik kullanan iki kız kardeş. İkincisini silmişler, hem de çok iyi silmişler; böylece Irina Hobbs birkaç ay önce müze tarafından incelenip küratör olarak işe alındığında kayıtlarda ikiz-lona- diye bir şey yoktu. Irina tüm niteliklere, özgeçmişe ve tavsiyelere sahipti. Ansiklopedik bir sanat bilgisine sahip, çok ama çok çekici bir genç kadındı. Görünüşe göre her ikisi de bu bilgiye sahipti."

"Onları tanıyor musunuz? Onları ... çevrenizde duymuş muydunuz?"

"Bir koku bile yok, hayır, bu da bana bunun ilk büyük işleri olduğunu söylüyor. Muhtemelen pratik yapmak için daha küçük, daha az etkili birkaç iş daha yapmışlardır. Her halükarda her ikisinin de güvenlik sistemlerini bildikleri açık - ki bu resmi kayıtlarında yoktu. Ama ilkelden daha fazlasına sahip olmasalar bile, bunu başarmış olabilirler."

"Neden?"

"Irina Hobbs, Monet'nin kaybolduğu gece saat on sekiz-on beşte müzeden ayrıldı - kayıtlarda ve güvenlik kayıtlarında açıkça görülüyor. İçki ve yemek için birkaç arkadaşıyla buluşmuş. Apartmanının güvenlik kayıtlarında gece yarısından hemen önce girdiği ve ertesi sabah saat sıfır sekiz on altıya kadar çıkmadığı görülüyor. Acelesi vardı, belli ki üzgündü, çünkü Monet ile ilgili bildirimini yeni almıştı. Aceleyle müzeye gitmiş ve soruşturmada tam işbirliği yapmış."

"İki kişiyseniz aynı anda iki yerde olmak kolay."

"Aynen öyle. İkizlerden biri kapanıştan bir saat önce müzeye girdi. Kılık değiştirmiş, peruk, yüz macunu, vücut dolgusu. Yine iyi işti. Hem de çok iyi. Ama çıkmadı. Müfettişler başlangıçta bunu gözden kaçırdı, çünkü kapanışta yayında küçük bir aksaklık vardı."

"Ürettiklerini tespit ettiğiniz?"

"Gerçekten de öyle. Müşteriler ayrılırken ya da dışarı çıkarılırken sadece birkaç sinyal sesi duyuldu. O zamana kadar saklanmış olurdu,

kılık değiştirmiş. İki si de binanın iini dışını, en kuytu köşelerini bilirdi."

"Burayı içeriden incelemek için bolca zamanımız var. Sırayla."

"Evet, kesinlikle. Ve hiç şüphesiz önceden her açıdan incelemişsinizdir. Çok iyi iş ıkarmışsın," dedi adam, kadının gözlerini yukarıya dikmesine neden olan bir tonda.

"Ve böylece," diye devam etti, "kişi her zamanki gibi meslektaşlarıyla birlikte ayrılır. Güvenlik gece görevine ayarlanmış, kilitler devrede. Ama kız kardeş içeride ve bulunduğu yerden sistemi kapatıyor, her şeyi. Bu kadar temiz bir şekilde kesen cihazı ya da cihazları yapmak epey zamanlarını almış olmalı."

"Buna hayranlık duyuyorsun," diye mırıldandı.

"Ne de olsa yetenek yetenektir, Teğmen. Ve dört dakika, otuz üç saniye içinde sistem yeniden başlatıldı. Tabloyu çoktan almış, tuvali çantasına koymuş ve dışarı çıkmıştı. Sistemi güvenli bir mesafeden yeniden başlattı ve büyük olasılıkla doğrudan müşteriye gitti."

"Müşteri." Bu kez Eve'in nefesi tıslayarak ıktı. "Bunun için bir isim."

"Monet'yi kendi salonlarına asmak için almış olmaları pek olası değil, değil mi? Yani müşteri yeterince iyi alışıyor."

"İkizleri aldılar mı?"

"İşte burada daha akıllıca davranmak gerekiyor. İrina Hobbs iki haftalık tatilini aylar önce ayarladı. Soygundan iki gün sonra başlıyor. Kanunun uzun kolunun her şeyi çözmesi için yeterli zaman değil ve olduğu gibi aklanması için yeterli."

"Rüzgarın içindeler." Ona sert bir bakış attı. "Bundan kurtulduklarına seviniyorsun."

"Benim gibi biri için onların yaratıcılığına, zevkine ve ekip çalışmasına hayran olmamak çok zor. Ve daha yirmi dört yaşındalar. Tüm bunlar için geç ve çoktan gitmişler."

"Milyonlarca milyon değerinde bir tablo da yle."

"Sanmıyorum, çünkü müşteri onlar kadar zeki değildi. Taşradaki evinde özel odasında asılı bir video çekmiş. Onu araştırdık, çünkü bazen insanlar bu kadar aptal ve kibirli olabiliyor. Müfettişlerin şu anda kapısını çaldıklarını ya da daha büyük olasılıkla çaldıklarını düşünüyorum."

"Güzel, belki de onları ikizlere götürür." Roarke onun elini okşamakla yetindi. "Hayal kurabilirsin, sevgilim."

Dikey konuma geldi, havada bir seksen yaptı ve zar zor yeterli bir park yerine düştü.

Roarke gözünü kırpmadı.

Eve yer değiştirdi. "Bunu tekrar yapacaklar."

"Muhtemelen. Muhtemelen," diye kabul etti. "Yine de çok uzun bir süre boyunca oldukça cömert bir şekilde yaşamak için fazlasıyla yeterli paraları olacak. Yine de, bu yetenekle... bunun heyecanını özleyeceklerdir."

"Senin gibi."

"Bugünlerde heyecanımı farklı yollardan alıyorum." Eğildi ve onu öptü.

Buna itiraz edemeyeceği için arabadan indi. "Tesisatçının yarım a blok Aşağı. Carmine Delgato," Adam kaldırımında ona katılırken devam etti. "Elli sekiz yaşında, yirmi iki yıldır Singer'de çalışıyor, sekiz yıl önce şefliğe terfi etti. Angelina Delgato ile yirmi altı yıldır evli. Üç çocuk, yirmi beş, yirmi üç, yirmi." Üç basamaklı sahanlığı, saksıda çiçekleri ve sağlam bir güvenlik sistemi olan beyaz tuğlalı bir kasaba evinin önünde durdu.

"Lavabo tıkanıklıklarını açmak para kazandırıyor," diye gözlemledi. "Bundan biraz daha fazlası, ama işe yarıyor, evet."

"Bütün gün müsait olmayınca biraz daha derine baktım. Kumar oynamayı seviyor ve çok sık vuruş yapmıyor. Atları seviyor ama onlar onu sevmiyor gibi görünüyor. En büyük çocuk hukuk fakültesinde, masrafları var. Ortanca yüksek lisans yapıyor, MBA arıyor, bu da masraflı. En küçüğü üniversitede."

"Yani bazı mali sıkıntılar. Eşin mi?"

"Lüks bir ev dekorasyonu dükkânını yönetiyor. Yirmi doları var ve bana yaklaşık beş yıl önce kendi hesabını açmış gibi geldi. Güzel bir birikimi var."

"Buraya dikkatle bakacağınızı varsayıyorum."

"Yeterince zor. Erişimi var, kumar oynuyor, ödemesi gereken bir sürü fatura var. İhtiyacınız olandan daha fazla sipariş veriyorsunuz ya da sahte bir fatura düzenliyorsunuz ve daha ucuz bir malzeme için sipariş verip üstünü cebe indiriyorsunuz. Ya da kimse yokken şantiyeden bir miktar malzeme veya ekipman kaçırsınız."

Omuz silkti. "Ya da sadece atlara bahis oynamayı seven çalışkan bir adamdır."

Kapıya doğru yürüdü, zile bastı. Roarke'a baktı. "Eve döndüğümüzde güzel bir yemek yiyebilir ve iyi bir şişe kırmızı şarap içebiliriz."

"Bunu yapabiliriz."

"Ondan sonra da Alva Quirk'ü bulmaya çalışabilirsin."

"Yapabilirim ve öğle yemeğinden sonra orada birkaç adım daha attım. Henüz yapmadım..."

Kapı açıldığında sözlerini yarıda kesti.

Cevap veren kadın siyah bir takım elbise giyyordu. Kızılıcık rengindeki saçları, saçlarıyla aynı renkteki dudakların hakim olduğu yüzünden kanat gibi geriye doğru savruluyordu.

Ayakları çıplak olduğu için Eve onun işten eve yeni geldiğini düşündü - takım elbiseli, makyajlı - ve muhtemelen günün büyük bir kısmında ayağında olan ayakkabılarını tekmeledi.

"Bayan Delgato." Eve rozetini kaldırdı. "Teğmen Dallas, NYPSD, ve benim danışmanım. Kocanız evde mi?"

Angelina Delgato bir elini kalçasına vurdu. "O orospu çocuğu ne yaptı?"

"Ah-"

"Polisler şimdi kapıma mı geliyor, hem de sekiz saat ayakta çalıştıktan sonra? Bu beni hiç şaşırtmadı."

"Onunla konuşmak istiyorum, hanımefendi, hepsi bu."

"Bull hockey! Polisler kapımda! Burada değil, değil mi? Ve burada olmayacak çünkü onun aptal, yalancı kığını tekmeledim."

Sekiz ay önce. Dokuz. Neredeyse dokuz."

"Ayrıldınız mı?"

"Aynen öyle, çünkü bıktım artık. Yirmi altı yıl ve artık kumar oynamayacağına söz veriyor. Ama durdu mu? Kesinlikle hayır, durmuyor."

Eve'in gördüğüne göre, kız toparlanıyordu ve toparlanmaya devam edecekti.

"Tam burada durduğum yerde evi kaybedebilirdik!" Angelina bir yumruğunu kapı pervazına vurdu. "Ama o durmuyor. Ortanca oğlumuzun üniversite fonunun çoğunu kaybettik, bu yüzden kredi almak zorunda kaldık, ama o durmuyor."

"Sizi rahatsız ettiğim için üzgünüm Bayan Delgato, ancak ayrılık onun verilerinde kayıtlı değildi ve bu adres kayıtlıydı."

"Görüyorum ki değiştirmemiş. Değiştirmek için ücret ödemek zorundasın, neden onun aptal kışını örtmek için daha fazla ödeyeyim? Adamın iyi bir işi var, becerisi var ama atlardan uzak duramıyor. Benden bu kadar."

"Onu nerede bulacağımızı söyleyebilir misiniz?"

"Kendini bir flop'a götürdü." Bir adres saydı, oda numarası da vardı, Eve'e bu tür şeyleri hafıza bankalarında tuttuğunu söyledi.

"Ve eğer onu orada bulamazsan, pisti ya da Delancy's Bar and Grill'i dene, orada pist dışı bahisler var ve o da uzak duramıyor. Ve ona söyle, beni takip etmeyi, iğrenç sözler vermeyi ve eve gelme konusunda sızlanmayı bırakabilir. Benden bu kadar."

"Hiç tefecilik yapıp yapmadığını sorabilir miyim?"

Homurdandı. Ama gözlerindeki parıltı öfkeden kaynaklanmıyordu. Kederdi.

"Yaralanmadığını iddia edecek ama ben çok iyi biliyorum. Birden fazla kez eve gözü morarmış ya da daha kötüsüyle geldi ve iş sırasında yaralandığını iddia etti. Duymadığımı sandığı anlarda 'link'inden fısıldadığını ve yalvardığını birden fazla kez duydum. Yardıma ihtiyacın olduğunu söylediğimde Carmine, toplantılara gideceğini söylüyordu. Saçmalık!"

Eve PPC'sini çıkarıp Tovinski'nin fotoğrafını gösterdi. "Bu adamı tanıyor musun?"

Angelina kaşlarını çattı. "Belki. Emin değilim. Ama o tipi tanıyorum. Carmine'in gözlerini morartan, kaburgalarını zedeleyen ve bir keresinde parmaklarını kırıp bir hafta çalışamamasına neden olan tip. Pislik. Çöpü tanıyorum ve artık evimde barındırmayacağım. Benden bu kadar."

"Evet, hanımefendi. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

Eve ve Roarke uzaklaşırken, "Ona işimin bittiğini söyle!" diye seslendi. Sonra da kapıyı çarptı.

"İçimden bir ses Carmine Delgado'nun listenizde birkaç basamak birden yükseldiğini söylüyor."

"Aynen öyle."

Arabaya doğru yürürlerken Roarke bir kolunu Eve'in beline doladı. "Onu hâlâ seviyor."

"Gel hadi."

"Onu hala sevmeyecek kadar kızgın. Gözlerinde kırık bir kalp gördüm."

Eve iç çekti. "Evet. Ben de öyle."

7

Eve, New York'un farklı dünyaları tek bir büyük, kalabalık ve çeşitli şehirde birleştirdiğini biliyordu. Birkaç blok ötede Carmine Delgato, üst-orta sınıf şehir evlerinin, apartmanların ve onların patronu olduğu mağaza ve restoranların bulunduğu düzenli bir mahalleden, fiyaskoların, batakhanelerin, düşük kiralı sokak lokantalarının ve onlara patronluk taslayan ezilmişlerin bulunduğu pis bir köşeye taşınmıştı.

Üzerinde \$ 4 U yazan bir rehin dükkanının kirden buğulanmış vitrini ile The Hard Stuff adlı bir barın arasına sıkışmış, alçak bir post-urban kutu seçmişti.

Dört katlı kutuda çok sayıda grafiti vardı ve güvenlik yoktu. İçeri girdiğinde -zil çalmasına ya da ustasını kullanmasına gerek yoktu- dolap büyüklüğündeki lobinin temiz görüldüğünü ve koktuğunu görmek onu şaşırttı. Küçük bankoda bir tabela vardı:

YARDIM İÇİN ZİLİ ÇALIN.
HEMEN DÖNECEĞİZ!

Eve tek asansöre baktı, merdivenlere doğru döndü. Merdiven boşluğunda çöp veya grafiti yok ve yine o temizlik hissi.

"Birisi yakın zamanda burayı temizlemiş."

"Bundan daha fazlası," diye yorumladı Roarke. "Sanırım bir sonraki için imkansız için tutmak ve dış etiket Bedava, ama

Birisi içeriyi koruyor. Açıkça duyabildiğimiz gibi ses yalıtımı da yok."

"Evet, neden her zaman birileri gözüne iğne batırıyormuş gibi çığlık atan bir bebek var?"

"Bir şey söyleyemem, ancak başka biri eğleniyor gibi görünüyor."

Bebeğin feryatları ve birinin seçtiği çöp taşının üzerinden, seks gümbürtülerinin ve homurtularının sesi coşkuyla geliyordu.

"Verandadaki çiçeklerden çok uzakta."

İkinci kattaki kapıyı itti ve 2B'ye yumruk atan sıska, ufak tefek Siyah adamı gördü.

"Orada olduğunu biliyorum, Carmine. Aç şu lanet kapıyı."

Eve ve Roarke'u görünce durakladı ve yumruğunu indirdi. "Yardım edeyim mi?"

Eve rozetini kaldırdı. "Carmine Delgato'nun arkadaşı mısınız?"

"Tam olarak değil. Ben binanın yöneticisiyim. Ortaklarım ve ben buranın sahibiyiz. Bir sorun mu var?"

"Bay Delgato ile konuşmam gerek."

"Evet, sıraya gir." Kelimeler ağzından çıktığı anda omuzları kamburlaştı. "Özür dilerim, hıyarlık etmek istememiştim. Dört haftadır kirayı ödemedi ve bu konuda GD SOB'a bir sürü şans verdim. Ona bunun son şansı olduğunu söyledim ama o benden kaçıyor."

"Orada olduğuna emin misin?"

"Kesinlikle eminim. Odalardan birini çevirmem gerekti ve pencereden baktığımda onun içeri girdiğini gördüm. Otuz dakikalık ve saatlik kiralar arasında odaları temiz tutuyoruz. Yarım saatten fazla olmadı. Bakın, onu kovmak zorundayım. Bunu yaptığım için üzgünüm ama dört hafta oldu."

Eve, küçük adamın aynı anda hem mağdur hem de özür diler gibi görünmeyi başaran etkileyici bir yüzü olduğunu düşündü.

"Binaya girmeye hakkınız var."

"Evet." Dudaklarını titreten bir nefes verdi. "Yapacaktım. Kendimi bir pislik gibi hissediyorum ama yapacaktım."

Eve kayıt cihazını açtı. "Adınızı öğrenebilir miyim?" "Ben Dell, Jamal Dell. Binanın yöneticisiyim. Kardeşim ve iki kuzenim, elimizden geldiğince dönüşümlü çalışıyoruz, ama binada ben varım. Bina'nın sahibi biziz. Pek bir şey gibi görünmediğini biliyorum ama-"

Roarke ona, "Çok iyi korunuyor," dedi.

"Teşekkürler." Jamal hemen neşelendi. "Üzerinde çalışıyoruz. Yeterince para kazanıyoruz, biraz güvenlik ve ses yalıtımı ekleyeceğiz, ama Carmine gibi serseriler bizi kazıklamaya kalkarsa bunu yapamayız."

"Bay Dell, Bay Delgato ile resmi bir işimiz var. Eğer binaya girerseniz, bunu yapmak için sizin de izniniz var mı?"

"Tanrım, polisle başı beladaysa özür dilerim. Üzücü bir hikayesi var - bu yüzden beni dört hafta boyunca hıçkıra hıçkıra ağlatmasına izin verdim. Evet, içeri gelebilirsin."

Cebinden bir geçiş anahtarı çıkardı. "Lanet olsun, Carmine. Ben içeri giriyorum, sen de dışarı çıkıyorsun."

Kapının kilidini açtı, iterek açtı. İçeri bir adım attıktan sonra dondu kaldı.

"Kutsal inek! Aman Tanrım!"

Eve, Carmine Delgato'nun bacaklarından tutup gevşek bedenini yukarı doğru itmek için onun yanından çoktan geçmişti. Boynundaki ip tavandaki bir kancaya bağlıydı.

"Dokuz-bir-bir'i ara," diye bağırdı Dell'e. "Ambulans çağırın. Hemen. Hemen!"

"Aman Tanrım."

Roarke sandalyeyi cesedin altında yan yatırdı, sonra da katlanır bıçağını çıkararak ipi kesti. Ağırlığa yardımcı olmak için, keserken bir kolunu Delgato'nun etrafına sardı.

"Hâlâ sıcak." Roarke bıçağı bıraktı ve Delgato'yu yere indirmek için iki elini birden kullandı.

Eve ipi gevşetmek için çekti ve nabzını yokladı.

"Nabız alıyorum. Çok az, ama nefes almıyor." Adama sarıldı, kalp masajına başladı.

"Geliyorlar! Ambulans. Kutsal inek, kutsal inek." "Aşağı in, onları yukarı çıkar. Onlara kalp masajı yaptığımı söyle."

Dell hızla dışarı çıkarken Roarke onun yanına çömeldi. "Ben devralabilirim."

"Ben hallederim, ben hallederim. Allah kahretsin. Biz kapının önünde dururken o yukarıda sallanıyor." Pompaladı, pompaladı, pompaladı, nefesini içine itti, pompaladı.

"O kancayı takarken yerde alçıpan parçaları vardı. Taze. Siktir, siktir, hadi, seni pislik. Geri gel. Ama alet nerede? Onu ne dediğiniz şeyin içine sokmak için bir alete ihtiyacım var."

"Joist."

"Bu. Sadece tavana mı? Onu tutmazdı. Ağırlığı taşıyamazdı. Kaldırabilirdim ama neden? Burası domuz ahırına gibi."

Siren seslerini duydu. "Saha kitime ihtiyacım var."

"Ben bakarım." Ama bekledi, Carmine Delgato'yu hayata döndürmek için savaşırken onun yanında kaldı.

MT'ler içeri girdiğinde ayağa kalktı.

Eve, Delgato'dan kurtuldu ve işe koyulurken onlara yer açtı.

"Nabız yok."

"Onu indirdiğimizde bir tane vardı. Zayıftı ama bir tane vardı."

Onu bir, iki kez şok ettiler. Eve portatif cihazın üzerindeki çizginin düzleşmesini izledi.

Kalbine adrenalin pompaladılar ama hat düz kaldı.

Roarke çantasıyla geri döndüğünde ayağa kalktı. Ve MT çağırmadan önce başını salladı.

"O gitti."

"Bundan sonrasını ben hallederim." Rozetini havaya kaldırdı.

"Evet, sizi tanıdım Teğmen." MT ekibinin kadın yarısı ona baktı. "Seni daha önce de temizlemiştim."

Bunun için yapabileceğimiz bir şey yok. Muhtemelen siz onu kestiğinizde gitmişti."

"Çabayı takdir edin."

"Hepimiz elimizden geleni yapıyoruz."

Onlar toparlanırken o da Roarke'a doğru yürüdü. "Ben bununla ilgilenirken beklemenize gerek olmadığını söyleyerek nefesimi boşa harcamayacağım, bu yüzden bunu size mühürlenmenizi söylemek için kullanacağım."

Çantasından bir kutu Seal-It çıkardı, ellerini ve botlarını kapladıktan sonra ona uzattı.

"Peabody oynayabilir, alçıpan parçalarını toplayabilirsin."

MT'ler taşındığında, kimliği resmileştirmek için kuruma geri döndü.

"Kurban Delgato, Carmine, şu anda bu adreste yaşıyor.

On yedi kırk üç yaşında. Kalp masajı yaparken öldü." "MT haklıydı. Biz onu bulduğumuzda aslında ölmüştü.

ona."

"Evet. Ölüm nedeni, boğulma, asılarak boğulma. Görünür bir savunma yarası yok, boyun çevresinde ciddi morluk dışında görünür bir travma yok."

Mikrogözlük taktı, yaklaştı. "Morarma, kullanılan iple uyumlu..."

Daha yakına eğildi. "Boyun bölgesinde hafif, olası bir anomali var gibi görünüyor. Çok fazla morarma ve şişlik var ama... muhtemelen silik bir daire gibi görünüyor. Basınç şırıngası. Bu lanet bir basınç şırıngasından. İncelemek ve doğrulamak için ME."

Topuklarının üzerinde geriye yaslandı ve odayı tararken Morris'i etiketledi.

"Dallas? Gecen nasıl geçiyor?" "Ölü bir adama bakıyorum." "Yani, her zamanki gibi."

"Ha. Sana onun üzerinde ihtiyacım var Morris, hem de hemen. Bunu istediğim için üzgünüm ve bu asılarak kendi kendini feshetmek olarak algılanabilir ama... Bekle, bu bölgeyi büyütüp sana göstereyim."

Bunu yaptıktan sonra Morris büyütülmüş alanı inceledi. "Evet, ne demek istediğinizi anlıyorum. Doğrulamak için ete

bir göz atmak isterdim. Ama görüntüye bakılırsa, bu bir iz gibi görünüyor.

basınçlı bir şırınga ile. Morarmanın içinde neredeyse bulanıklaşmış, bu da onu maskelemek için akıllıca ve etkili bir yol olurdu. Onu bana gönderin. Şimdi geri döneceğim."

"Akşamınızı mahvettiğim için özür dilerim."

"İkimizin de bildiği gibi ölümler zorlu yaratıklardır. Doğrulayacağım ve enjekte edilen bir şey varsa ne olduğunu görmek için testler yapacağım. Ölüm sebebiniz var mı?"

"Yaklaşık on dakika önce."

"Ah, pekala, bu işimi kolaylaştıracak. Şimdi kendim bir ekip göndereceğim. Onu hızlı istiyorum. Herhangi bir madde -ve bazıları hızla- sisteminden dağılmadan önce."

"Teşekkürler."

Bağlantısını tekrar cebine koydu ve Roarke'a baktı.

"Şurada açık pencere, dışarıda yangın merdiveni var. Kanca yakın zamanda tavana eklenmiş. Onu takan matkabı ya da başka bir aleti arayacağız ama bulamayacağız çünkü o pencereden her kim girdiyse onu da yanında götürmüş. Kancayı, ipi, Delgato'ya sapladığı şeyle dolu şırıngayı da yanında getirmiş."

"Boynu kırılmamış. Bu otomatik olarak cinayet anlamına gelmez, çünkü biri ilmiği takıp sandalyeden indiğinde her zaman kırılmaz."

"Olmadığında da," dedi Roarke, "boğularak ölürsün. Yavaşça."

"Evet. Kolay bir yol değil. Boynunda kırık yok, kancaya, hedefe ve Delgato'nun mükemmel bir kurban olduğu gerçeğine bir yenisi daha eklendi."

"Ölümler masal anlatmaz."

"Anladın sen onu." Pencereye doğru yürümek için cesetten uzaklaştı. "Tarama yapmak için birkaç üniformalı bulacağız ama buralarda işbirliği yapan bir tanık bulmamız pek mümkün değil. Şansımız yaver gidebilir ama sağlam bir kimlik bulmamız zor."

Pencere kenarını inceledi, başını eğdi, sonra gözlüklerini tekrar taktı.

"Bina hakkında ne demiştiniz?"

"İyi korunuyor."

"Evet, ve bu jimmy izleri gerçekten taze görünüyor. Silik, dikkatli ama boyayı biraz çizmişler. Ve ... orospu çocuğu! Orosu çocuğu. Cımbız ve küçük bir kanıt kabına ihtiyacım var. Kapaklı şişeler, torba değil. Birkaç parça kumaşım var. Sandığın kadar zeki değilsin, seni katil piç kurusu. Boktan pencere kilidini Jimmied'le açtın. Fazla sürmedi ama boyayı çizdin. Ve içeri girdiğinde, çizikler pantolonuna yapıştı. Hissetmedim bile, sadece birkaç iplik."

Onları çıkardı ve kabın içine koydu. Hâlâ gözlüklerini takarak onları inceledi. "Ama elimde Harvo var, lanet olası Saç ve Elyaf Kraliçesi."

Etiketledi, parafladı.

"Onu bekliyordu, bu şekilde yaptı. Delgato'nun rutinini biliyordu, o yüzden zamanını ayarladı. Muhtemelen biz binaya girerken o da pencerenin önünden ayrılıyordu. Dell, Delgato'nun geldiğini kapıya vurmaya başlamadan yarım saat önce görmüş. Katil, Delgato içeri girdiğinde onu yakalayıp yumrukladı. Savunma yarısı yok, yani ya onu kontrol edebiliyor ya da içine koyduğu şey onu etkisiz hale getiriyor. Kancayı çoktan takmış, belki biri duymuştur, kontrol edeceğiz."

Yukarı baktı, tırmandı, kancayı inceledi. "Büyük ihtimalle sıfıra vuracak. Delip geçmesi birkaç saniyeden fazla sürmüş olamaz."

Zıplayarak aşağı indi. "Şimdi ipi hazırlamak için zamanı var. Sürüklenme izi göremiyorum, Delgato'yu yukarı çekip ilmeği boynuna geçiriyor. Sandalyede olan o, kurban değil. Sandalyenin üzerinde dur, ipi çek - biraz kasın var - kancanın etrafına dola, iyi ve güçlü bir şekilde bağla. O sallanırken in, sandalyeyi devir ve geldiğin gibi git. Mühürlü olsun, parmak izi bulamayız ve bahse girerim ip Delgato'nun çalıştığı bir şantiyeden gelmiştir. Buna bahse girerim."

Ayak seslerini duyunca kapıya doğru baktı. "Bunlar morg ekibi olacak. Morris hızlıdır. Devam et ve onları içeri al. Süpürgecileri çağırıyorum, sonra hızlı bir arama yapacağız."

Kancayı takmak için herhangi bir alet bulamadılar. Roarke içinde bir tomar para olan sahte bir çorba tenekesi buldu. Belki birkaç haftalık kirayı ödemeye yetecek kadar. Bağlantıyı bulamadı ve bu da ona, katiliyle ya da katilinden gelen bir tür iletişim bulacağını söyledi.

"Bağlantı yok, randevu defteri yok, iş programı yok, PPC veya tablet yok."

"Siz inanıyorsunuz ve ben de aynı fikirdeyim, katiliyle birlikte pencereden dışarı çıktılar."

"Evet. Neden riske atayım ki? Bir şekilde iletişim kurmak zorundaydınız. Ve adınızı bir yerlerde listelemiş olabilir."

Roarke tekrar etrafına bakındı, orada sona eren küçük, hüznü hayati düşündü. "Ve sen de Delgado'nun Alva Quirk'ten sorumlu olduğuna inanıyorsun."

"O sorumluydu, bu işin bir parçasıydı ya da kimin olduğunu biliyordu. Bütün gün Peabody'den saklandı ve boynuna o ilmeği geçiren kişiye polislerin onunla konuşmak istediğini söyledi."

Roarke'ın yaptığı gibi o da tek göz odadaki kayıp adam karmaşasını taradı. "Süpürgeciler fazla uzun sürmez, sonra olay yerini onlara devredeceğim ve onlar da topladığımız kanıtları bu gece laboratuara götürebilirler. Yine de..."

Roarke'a baktı. "O güzel yemek ve bir şişe kırmızı beklemek zorunda."

"Eğitimli bir dedektif olmayabilirim ama bunu çıkardım."

"Özür dilerim. Dell ile konuşmam gerekiyor, sonra da gidip

Kurbanın karısı. Hâlâ en yakın akrabası. Bolton Singer'a uğramak da hâlâ gündemde. Tüm bunlar için Peabody'yi devreye sokabilirim."

"Neden? Ben buradayım ve zaten bu görevler için ikimize de ihtiyacınız yok."

"Ortaklar bazen sizin duymadığınız ya da görmediğiniz bir şey duyar ya da yeni bir bakış açısı düşünür."

"O zaman iyi bir ortak olmak için elimden geleni yapacağım." "Zaten öylesin."

Süpürgeciler geldiğinde, Roarke'la birlikte lobiye indiler. Dell küçücük alanda ellerini ovuşturarak volta atarken, onun kadar sıska olmayan ve kan bağı olduğu belli olan bir başka adam da tezgâhın arkasında oturuyordu.

"Memur bey!"

"Teğmen," diye düzeltti Eve.

"Özür dilerim. Çok özür dilerim. İki büklüm oldum. Ne yapacağımı bilemiyorum. Yeni rezervasyonlara kapatmaya karar verdik... Haftadan haftaya ve aydan aya kiracılarımız var ama geri kalanı için şimdilik kapattık."

"Bunu yapmanıza gerek yok Bay Dell."

"Söylemiştim," dedi tezgâhın arkasındaki adam.

"Kardeşim Koby, kuzenlerimizle ortağız. Koby'yi aradım. Umarım sorun olmaz."

"Sorun yok. 2B'yi kapatmamız gerekecek. Orası bir suç mahalli. Mümkün olan en kısa sürede temizleyeceğiz. Bir şey gören var mı diye kontrol etmek için birkaç polis memuru geliyor."

"Oraya tekrar nasıl girebilirim bilmiyorum. Carmine kendini öldürdü. Kirayı almak zorundaydım ama öldüreceğini bilseydim onu bu kadar zorlamazdım-"

"Bay Dell-Jamal, bu sizin hatanız değil."

"Bunu ona da söyledim. Jamal her şeyi ciddiye alır. O bir GD softie."

"Tamam, soracağım. Bu dil sansürü de neyin nesi? Ben bir polisim. Her şeyi duydum. Hepsini söyledim."

Koby kıs kıs güldü. "Kemikleşmiş bir alışkanlık. Annemiz sert konuşmaya izin vermez. Çocukken kötü bir şey söylediğimizde cezasını çekerdik. Ekran zamanı yok ya da dondurma gelmiyorsa dondurma yok. Büyüdük ve dilimiz mi sürçtü? Her kelime için bir dolar. Çalışıyorsun ve para biriktiriyorsun.

öğren. Ayrıca, şehrin öbür ucunda yaşıyor olsa da, şu anda bulunduğumuz yerden bizi duyup duymayacağı belli değil."

"Annemin kendi yöntemleri var," diye kabul etti Jamal. "Kira konusunda onu sıkıştırıyordum, bunu unutamam. Oraya nasıl girdiğimi ve onu o halde gördüğümü unutamıyorum. Kendini asacak kadar nasıl çökmüştü."

"Kendi kendini feshedip etmediğini henüz tespit edemedik." "Ama-"

"Araştırıyoruz."

"Bunun cinayet olduğunu düşünüyorsun!" Koby ayağa kalktı. "Yaptığın şey bu. Cinayet."

"O insanları öldürmez. O bir polis memuru!"

"Jamal, seni aptal. O videodaki kadın, cinayetleri falan çözen kadın. Şu videodaki, The Ilove Agenda."

"Hani şu klonların, cinayetlerin ve korkunç olayların olduğu? Ben izlemedim," dedi Jamal Eve'e. "Böyle şeyler izlediğimde doğru dürüst uyuyamıyorum."

"Sorun değil."

"O da içinde." Koby Roarke'a sırtıttı. "Zengin adam. İki kez izledim. Sağlam bir video. Çok iyiydiniz. Belki de biri onu öldürüp kendi yapmış gibi göstermiştir?"

Eve tekrar "Araştırıyoruz," dedi. PPC'sini çıkardı. "Bu adamı etrafta gördünüz mü? Onu Bay Delgato ile birlikte gördünüz mü?"

Jamal başını salladı. "Yaptığımı söyleyemem. Ama yirmi dört/yedi masada değilim. Dönüşümlü olarak çalışıyoruz ama o zaman bile. Tamirat gibi işlerimiz var ve hemen halletmeye çalışıyoruz. Ve hızlı odaları çevirmeniz gerekiyor. Bu yüzden zilimiz var. Vardiyada kim varsa onun linkine basıyor. Çoğunlukla ben oluyorum ama yirmi dört/yedi değil."

Koby, Tovinski'yi incelerken, "Kötü birine benziyor," diye ekledi. "Kaba beyaz bir adam, ama onu buralarda gördüğümü sanmıyorum."

"Kuzenlerine sormak istiyorum. Döndüğünüzü söylemiştiniz."

"Elbette. Meesha ve Leelo. Onları şimdi etiketleyebilirim. Meesha, hemşire ve şu anda geceleri çalışıyor. Leelo, o bir muhasebeci. Defterleri o tutuyor."

"Öyle yapalım. Ve 2B'nin tavanındaki kancanın ne zaman takıldığını söyleyebilir misiniz?"

"Bunu oraya hiç koymadık. Ben görmedim. Var mıydı... Sanırım vardı. Görmedim ama bunu hiçbir odaya yapmadık. Carmine yapmış olmalı."

"Ya da katil yaptı," dedi Koby. Karanlık bir şekilde.

"Şunu yanlamasına kes," diye emretti kardeşi. "Bir ay boyunca rahat uyuyamayacağım."

"Bay Delgado'nun hiç ziyaretçisi oldu mu?"

"Hiç kimseyle birlikte gelmedi. Kimse gelip onu sormadı. O üzücü bir hikayeydi, hanımefendi, memur bey."

"Teğmen," dedi Eve ve Koby birlikte.

"Özür dilerim. Çok üzgündü. Karısı onu kovmuş ve çocuklarının ona kızgın olduğunu söylemişti. Çok çalıştığını ve atlarla oynayarak stres atmayı sevdiğini söyledi. Karısı anlamamış. O bir tesisatçıydı ve iyi bir tesisatçıydı. Biliyorum çünkü bir tuvaletim bozuldu, patladı ve bana maliyetine yeni bir tane getirip takabileceğini söyledi. Yaptı ve çok da güzel bir tuvalet oldu. Elimizdekilerin en iyisi. Belki kiradan düşebileceğimi ve montaj ücretini de indirimli olarak alabileceğimi söyledi. Biz de öyle yaptık."

"John'u görmek isterim."

Jamal ona göz kırptı. "Tuvaleti görmek ister misin?"

Koby ona dirsek attı. "Araştırma yapıyor, mankafalar."

Tuvaletin markasını, modelini ve fotoğrafını aldı, kuzenlere sordu - yardım etmediler - ve bildirimini yapmak üzere ayrıldı.

Roarke, "Dell kardeşler girişimci, eğlenceli ve ilginç adamlar," diye yorum yaptı. "Bahse girerim anneleri de çok güçlüdür."

"Yıllar boyunca onlardan kaç dolar topladığını merak ediyorum. Bu bildirim karışık olabilir, özellikle de Delgato'ya hala aşık olduğu konusunda hedefi vurduysanız, ki bence vurdunuz."

"Öyle olacağını umuyorum. Ve sanırım, kazdığınızda, o çok iyi tuvaletin bir Singer tedarik kamyonundan düştüğünü göreceksiniz - mecazi anlamda."

"Evet, kaymağını yiyordu, kendine erzak yardımı yapıyordu. Bir başkasının da bunu ve daha fazlasını yapmasına yardım ediyordu. İki cesede bedel olacak kadar fazla."

Bir park yeri bulduktan ve eve doğru bir buçuk blok yürüdükten sonra Eve tekrar durakladı.

"Eğer dikkatsiz davranırsa, yine Peabody olmanı istiyorum. Sen yumuşa."

"Pekala."

"Sen zaten o tarafa meyillisin."

Senin gibi, diye düşündü kapıya doğru yürürlerken, yoksa bildirimler bu kadar zor olmazdı.

Eve zile bastı.

Angelina büyük boy bir tişört, tozluk ve ev kızağı giymek için iş kıyafetini çıkarmıştı. Eve'e erimiş bir bakış gönderdi.

"Şimdi ne olacak?"

"İçeri girip sizinle konuşabilir miyiz?"

"Neden? Carmine her ne yaptıysa benimle bir ilgisi yok. Bunu görüyor musun?" Elindeki beyaz şarap bardağına vurdu. "Uzun bir günün ödülü olarak bu yarım kadeh chardonnay'i içmek üzereyim ve biraz yemek yiyip rahatlayacağım. Ona söyle, eğer kefaletini ödemesi gerekirse bahisçisini arasın."

"Bayan Delgato, sizinle konuşmamız çok önemli." "O zaman konuşun da lanet şarabımı içebileyim." "İçeri gelsek daha iyi olur."

"Ah-" Tıslayarak sözünü kesti ama geri adım atarken boştaki kolunu salladı. "Tamam, varsın."

"Oturabilir miyiz?"

Angelina kaşlarını kaldırdı. "Biz sohbet ederken ordövr ister misin?"

"Sizi fazla tutmamaya çalışacağız. Biraz oturabilir miyiz?"

Topuklarının üzerinde döndü, zengin mercanlar ve tropik mavilerle döşenmiş mobilyaların bulunduğu güneşli oturma alanına doğru yürüdü. Bir sandalyeye çöktü, kanepeye ve telaşlı yastık ordusuna tekrar el salladı.

"Otur, söyle. Carmine'ın asla değişmeyeceğini kabul edip onu hayatımdan çıkarmak yirmi beş yılımı aldı. Ve sen tekrar kapıdan çıktığın anda yapacağım şey de bu olacak."

"Bayan Delgato, Carmine Delgato'nun öldüğünü bildirmekten üzüntü duyuyorum."

Angelina şarap kadehini yarısına kadar ağzına götürerek dondu kaldı. "Siz neden bahsediyorsunuz? Siz gerçek polis bile değilsiniz, değil mi? Bu onu geri almamı sağlamak için yaptığı oyunlardan biri ve çok iğrenç." Ayağa fırladı. "Çık dışarı."

"Bayan Delgato. Ben NYPSD'den Teğmen Dallas." Eve rozetini kaldırdı. "Polis Merkezi'ni arayabilir ve rozet numaramı doğrulayabilirsiniz. Bunun zor olduğunu biliyorum ama siz Bay Delgato'nun en yakın akrabasıınız ve sizi bilgilendirmek benim görevim."

"Madem öldüğünü söylüyorsun, neden daha önce buraya geldin?"

"Bay Delgato'nun bu adresten taşındığından haberimiz yoktu ve bir soruşturmayla ilgili olarak kendisiyle görüşmek istedik. Şimdiki adresine ulaştığımızda kapıyı açmadı ve bina yöneticisi içeri girmemize izin verdi. İçeri girdiğimizde Bay Delgato'yu dairesinde iple asılı halde bulduk."

"Kendini astığını mı söylüyorsun?" Yüzü bembeyaz kesildi, sonra bir anda öfkeden kıpkırmızı oldu. "Yalan söylediğini biliyorum! Carmine asla intihar etmez."

"Öyle olduğunu söylemedim."

"Az önce dedin ki..." Şimdi nefesi kesilen Angelina yavaşça sandalyeye çöktü. "Onu birinin öldürdüğünü mü söylüyorsun?"

"Kendi kendini öldürme ya da cinayeti henüz tespit edemedik."

Angelina gözlerini kapattı ve Eve'in devam etmesini engellemek için bir elini kaldırdı. Belirgin bir soğukkanlılık mücadelesinden sonra gözlerini açtı. Şarabın yarısını bir dikişte içti, sonra kadehi bir kenara koydu. Gözleri parlıyordu ama yaşlar a k m ı y o r d u .

"Bunu tespit edebilirim. Carmine'ı hayatımın yarısında tanıdım. O asla kendini öldürmez." "Neden?"

"Çünkü ölürse istediğine asla sahip olamayacaktı. Onu ilk kez mi kovduğumu sanıyorsun? İlk değil. Her zaman boyun eğdim ve onu geri aldım. Anlamadığı, asla anlayamayacağı şey, bu sefer ciddi olduğumdu. Benden bu kadar. Asla değişmeyecekti, verdiği sözleri asla tutmayacaktı. Ama öyle bir yerde yaşıyordu ki, dönüp dolaşıp eve geliyor, her şeyi yeniden deniyorduk. Beni seviyordu, tamam mı? Beni severdi ve Tanrı biliyor ki ben de onu severdim. Ama o atları daha çok severdi. Bahis heyecanını, kazanmayı, hatta kaybetmenin acısını bile severdi. Çünkü bir dahaki sefere, Carmine ile her zaman bir dahaki sefere. Sen öldüğünde bir dahaki sefer olmaz."

Gözlerini tekrar kapadı, elini tekrar kaldırdı. Bu kez her iki yanağından birer damla gözyaşı süzüldü. "Peki ya kendini asmak? Milyon yıl geçse de olmaz."

"Ona zarar vermek isteyecek birini tanıyor musun?"

Keskin bir kahkaha attı, içine bir hıçkırık çekti. "Sana daha önce de söyledim, değil mi, ara sıra sümüğünü çıkarırdı. On yıl kadar önce -onu geri aldıktan sonra- bu evdeki paranın kontrolünü elime aldım. Harçlık alıyordu. Anlaşma böyleydi, o sürekli kaçmaya çalıştı ama ben sağlam durdum."

Daha küçük bir yudum daha almak için şarabı eline aldı.

"Birkaç yıl sonra tekrar dolaşıyoruz. Bu sefer ev hesabım var, ama kendi kişisel hesabımı açıyorum, yatırımları ve bu evi kendi adıma koyuyorum. Sadece benim, hepsini. Beş yıl önce geri dönmek için kabul ettiği şey buydu. Yani ona borç verecek insanlar buluyordu. Bazen

kazandı, çoğunu kazanamadı. Bunları ödemek için ek işlerde çalışıyordu, ama yeterince hızlı ödemezse dayak yiyordu.

"Tüm bunları inkâr etti ama ben biliyordum." "Elinizde isimler var mı?"

Başını iki yana salladı. Şarap kadehini tekrar eline alırken eli biraz titredi. "Bahisçisinin adının Ralph olduğunu biliyorum ama onunla hiç tanışmadım."

"Ayrıldığınızdan beri buraya onu aramaya gelen başka biri oldu mu?"

Tekrar başını salladı. "Buraya hiç kimse gelmezdi. Onlarla OTB mekanlarından birinde ya da pistte buluşurdu. Ya da bilmiyorum ama o tipler buraya gelirse her şeyin biteceğini biliyordu."

"Dairesinde bilgisayar yoktu. Burada bir ev ofisi var mıydı?"

"Hayır. Defterleri tuttum, faturaları ödedim. Evi ben idare ettim. Ve ofisimin kapısını kilitli tuttum." İki damla gözyaşı daha döküldü. "Bu döngüyü sonsuza dek kırmam gerektiğini biliyordum. Senden çalmayacağına güvenemediğin bir adamla iyi bir hayat yaşayamazsın."

Bir elini ağzına bastırdı; diğerinde şarap kadehi devrilmeye başladı.

Roarke hemen ayağa kalktı ve ondan aldı. "Bayan Delgato, size bir bardak su getirebilir miyim?"

"Evet. Evet, teşekkür ederim. Bu-"

"Ben bulurum. Çocuklarınızla iletişime geçmemizi ister misiniz? Çocuklarınızın burada sizinle olmasını ister miydiniz?"

Şimdi parmaklarını açarak elinin yüzünü örtmesini sağladı. Ve sadece başını salladı.

Roarke dışarı çıktığında Angelina elini kalbine bastırdı. "Nerede o? Ben onun karısıyım. Her ne yaptıysa, ben onun karısıyım. Onu görmem gerek."

"Adli tabipte. En kısa zamanda onu görmeniz için gerekli düzenlemeleri yapacağım."

"Çünkü yapmak zorundalar... yapmak zorundalar... Tanrım, Carmine."

"Kaybınız için çok üzgünüm. Bunun zor olduğunu biliyorum ama birkaç soru daha sormam gerekiyor."

"Bunu kimin yapacağını bilmiyorum. Ölürsen kimse parasını alamaz. Ve o her zaman borçlarını eninde sonunda öderdi. Bilseydim sana söylerdim. Onu severdim. O orospu çocuğuna saygı duyamazdım. Ona güvenemedim ama onu sevdim. Elimde değildi."

"Şiddet yanlısı bir adam mıydı?"

"Carmine?" Yine o kahkahayı attı. "Kesinlikle hayır. O bir yalancıydı. Bağımlılığı onu bir yalancı, bir pislik ve daha da kötüsü yaptı ama nazik ve kibardı. Hiç kimseye el kaldırdığını görmedim. Çocuklarımızdan biri hak ettiğinde kışına bir şaplak atmayı bile kendine yediremezdi."

Elini tekrar ağzına götürerek bir hıçkırığı bastırdı. "Onun bu yönünü seviyordum. Onun o tatlı, nazik, kibar yanını seviyordum. Neredeyse hiç sesini yükseltmezdi, ona çatıyı uçuracak kadar sert bağırdığımda bile. İçinde şiddet yoktu. İçinde kötülük yoktu. Sadece iyi olan her şeyi yiyip bitiren o korkunç hastalık vardı."

"Senden çalmaması için ona güvenemeyeceğini söylemiştin. Başka birinden çalmış olabilir mi?"

"Bunun için acı çekecek birinden değil, ama bunu karşılayabileceklerini ya da kaçırmayacaklarını düşündüyse, kendini ikna ettiyse? Elbette. Çünkü bilirdi ki, bilirdi ki, bir sonraki bahis, ateşli bir ata bir sonraki tüyo? Yağmur yağacaktı."

Roarke ona su getirdiğinde yavaşça yudumladı. "Şu anda bunu daha fazla yapamam. Sana karşı kaba davrandım ve özür dilerim ama-"

"Yapma. Yapma, buna gerek yok." Eve ayağa kalktı. "Sizin için yapabileceğimiz başka bir şey var mı? İrtibata geçmemizi istediğiniz başka biri?"

"Hayır, hayır. Ben sadece çocuklarımı istiyorum."

Roarke ona, "En büyüğünüzle konuştum," dedi. "Mümkün olan en kısa sürede burada olacaklar."

"Kartımı bırakacağım." Eve bir tane aradı. "Aklınıza bir şey gelirse lütfen benimle iletişime geçin. Size haber veririz."

Onu görebileceğın zaman. Kendimizi dışarıda bulacağız."

8

Arabaya döndüklerinde Roarke ellerini Eve'in omuzlarına koydu. "Benim sürmemi ister misin?"

"Hayır, ben hallederim. Hâlâ Singer'la konuşmak istiyorum." Ama içeri girdiklerinde bir süre oturdu. "Kaybetseydi, dağılsaydı, ayakta kalmak için verdiği mücadeleyi izlemekten daha kolay olurdu diye düşünüyorum."

Nefesini içine çekti ve bıraktı. "Her neyse. Çok yardımcı oldu. Ben şöyle düşünüyorum."

"Sana ne düşündüğünü söyleyeyim mi?"

Ona bir bakış fırlattı, sonra da trafiğin içine daldı. "Tamam, zeki çocuk, ne düşünüyorum?"

"Delgato'nun Alva Quirk'ü öldürmediğini ama büyük olasılıkla cinayete tanık olduğunu düşünüyorsunuz. Tanık oldu çünkü işvereninden çalışıyordu. Ya da işvereni için - bu belirlenmeli. Ama hırsızlık yaptığına inanıyorsunuz ve yanındaki kişi de -çaldığı ya da çalmasına yardım eden kişi-onu öldürdü."

"Bunu düşünüyor olabilirim. Olası bir teori olarak."

"Bir sonraki adıma geçecek olursak, Alva Quirk'ü öldüren kişinin Delgato'nun penceresinden içeri girdiğini, asılarak intihar süsü verilmiş bir düzenek kurduğunu ve tanığı ortadan kaldırdığını düşünüyorsunuz."

"Beni hayatının yarısında tanımamış olabilirsin ama bu benim şu anki düşüncelerim hakkında oldukça iyi bir yorum."

"Birbirimizi başka bir hayatın yarısı ya da daha fazlası boyunca tanımadığımızı kim söylüyor?"

"İrlandalı woo-woo." Ama adam elini sıktığında itiraz etmedi.

"Yani bundan sonraki bölümde," diye devam etti, sarı ışıktan geçmek için yumruk atarak, "Roarke olmaya devam edeceksin."

"Mükemmel. Bu rolü iyi bilirim."

"Singer iyi bir insan gibi görünüyor, ancak bu aile şirketinden hortumlamadığı ve kumar alışkanlığı olan uzun süreli bir çalışanını yardım için kullanmadığı anlamına gelmiyor. Singer rockçı olmak istiyordu ve aile işine girmek için bundan vazgeçmek zorunda kaldı. Buna içerlemiş ve istediğini almaya hakkı olduğunu düşünmüş olabilir."

"Parçalanmış hayallerin yara izleri ve kabukları." Roarke düşündü. "Eğer öyleyse, CEO olarak, istediği şeyi aldığını gizlemenin yollarını bulabilir."

"Ve eğer öyleyse, bunu koyacak bir yeri olmalı. Gizli hesaplar. Ya da çalıntı bir Monet'ye harcamak gibi."

"Haram paraları aklamak için çok iyi bir yol."

"Sen bilirsin, yani bu daha sonra bakacağımız bir şey. Şimdilik, Singer ve eğer buralardaysa ailesi hakkında ne düşündüğünüzü öğrenmek istiyorum."

"Ödül olarak güzel bir yemek ve iyi bir şişe kırmızı şarap bekliyorum."

"Kulağa adil geliyor."

"Belki de kendimi çok ucuza sattım."

Bu bir gülümseme kazandırdı. "O gün o gün olacak."

Bolton Singers'ın Yukarı Doğu Yakası'nda pembe kırmızı tuğlalı ve parlak pencereli iki katlı bir evi vardı. Ev, Eve'in dadıların ve köpek gezdiricilerinin kaldırımlarda işverenlerinden daha çok gezindiğini düşündüğü, ağaçlarla çevrili sakin bir sokakta yer alıyordu.

Gerçekten de, o evi incelerken, KÖPEĞİN EN İYİ ARKADAŞI tişörtü giymiş uzun bacaklı bir kız, tasma takılı birkaç köpekle - daha çok ayaklı paspaslar gibi - gezindi.

Eve, ana girişin ve çiçeklerle ve çitlerle çevrili küçük bir imenlik alana açılan kapının kameralı ve avuç içi levhalı olduğunu fark etti.

Parlak ahşap kapılı ana kapıyı seçti ve zile bastı.

Her zamanki bilgisayar sorgusunu bekliyordu. Bunun yerine kapı hemen açıldı.

Yirmili yaşlarının başında görünen ve babasının gözlerine sahip olan en küçük oğlu olduğuna karar verdi Eve. Kapı gibi parlak ve kahverengi saçları kulaklarına ve yakasına doğru kıvrılmış, dağınık bir şekilde duruyordu.

Yıpranmış kot pantolonu ve tişörtüyle zayıf bir yapısı vardı: KİM DİYOR?

Onlara bir el ateş ederken evden müzik sesi yükseliyordu. göz kamaştırıcı bir gülümseme.

"Hey, merhaba. Seni Clem sandım."

"Hayır." Eve rozetini kaldırdı. "Teğmen Dallas, NYPSD, ve Roarke, danışman."

Ağzı bir an için açık kaldı, sonra her ikisine de bir parmak salladı. "Evet, ylesiniz! Frosted! Videoyu üç kere falan izledim dostum. Klonlar. Yukarı ve dışarı! Burada hiç yok ama Layla'yı hep merak etmişimdir. Kız kardeşimi."

"Mümkünse babanızla konuşmak için buradayız."

"Sanırım yle. Yemekten sonra bir şeyler içmek için oraya döndük. Clem'in uğraması gerekiyordu." Onlara içeri girmelerini işaret etti. "yleyse, geri gelin."

Ev bir aile evi havasındaydı, elbette zengin bir evdi ama yaşanmış bir evdi. Çok fazla alan, daha cesur renklerle birlikte çok fazla sessiz renk. Onları, ereveli aile fotoğraflarının bir galeri duvarı oluşturduğu güneş alan bir oturma odasından, uzun bir bar ve ona İtalya'yı düşündüren neşeli bir desenle döşenmiş bir şöminenin bulunduğu başka bir alana götürdü.

Müzik hacim kazandı - davul, piyano, belki bir gitar, duvarlara çarpacak kadar baslı bir şey ve çok sayıda ses.

Yan odadaki tablo da en az şömine kadar neşeliydi.

Bir kadın -bu Lilith Singer'ın karısı olmalı- piyanoda çalışıyor, bir diğeri -orta ya da geç yirmili yaşlarda, muhtemelen büyük kızı Harmony- bir davul setinde ciddi bir riff çalışıyor, bir başka adam -otuz yaşlarında olabilir- bas gitar çalarken kalçasını dik tutuyor.

Sarıya çalan saçları sırtının yarısına kadar inen bir başka kadın, elektrikli klavyede karmaşık ve birbirini tamamlayan bir dizi nota çaldı.

Ve Bolton Singer -en küçüğününkü kadar yıpranmış kot pantolonuyla- gitarıyla sallanıyor ve Eve'in gözünde Bella'nın yaşlarında olan ve onunla dans eden bir çocuğa sırtıyordu. -Kollar sallanıyor.

Enstrümanların ve seslerin karışımı ve coşkusu Eve'e bunun bir yemek sonrası jam'i için pek de ilk kez olmadığını söyledi.

Onları içeri alan kişi bir saksafon kaptı ve kreşendonun içine girmesine izin verdi.

"İşte ben de bunu söylüyorum!" Bolton bir kahkaha attı ve çocuğu almak için eğilmeye başladı. Ve Eve ile Roarke'u gördü.

"Evet, şirket, baba."

Her baş, dostça bir merak ifadesiyle döndü.

"Kincade, gerçekten." Piyanonun başındaki kadın, en küçük iki çocuğununki gibi kıvrıkcık, parlak kahverengi ve bakırımsı çizgilerin karışımından oluşan saçlarını geriye doğru salladı. Ayağa kalktı, elini uzatarak onlara doğru yürüdü.

"Roarke. Hatırlamıyor olabilirsin ama birkaç yıl önce bir yardım gecesinde kısa bir süre tanışmıştık."

"Biliyorum ve sizi tekrar görmek çok güzel. Karımla tanıştığınızı sanmıyorum."

"Görmedim ama hayranıyım. Millet, bu Roarke ve Teğmen Dallas. En küçüğümüz Kincade, klavyede Layla, davulda Harmony, bas gitarda damadımız Justin ve dansçımız Marvi. Bolt?"

"Özür dilerim. Hazırlıksız yakalandım." Gitarını bir sehpanın üzerine koydu. "Roarke, uzun zaman oldu." Eve'e dönmeden önce elini uzattı. "Uzun bir gün geçirdiniz, Teğmen. Neden bunu ofisimde halletmiyoruz?"

"Ne olduğunu biliyoruz. Medyanın her yerinde var ve yemekten önce bu konu hakkında konuştuk." Layla babasına bir adım daha yaklaştı ama Eve'i inceledi. "Kimin yaptığını bulabildiniz mi?"

"Soruşturma aktif ve devam ediyor."

"Hep böyle derler, değil mi Justin? Justin bir avukat."

"Neredeyse." Damat kızını kucağına aldı.

"Bu seansın biraz iştah açtığını söyleyebilirim. Hadi gidip tatlı yiyelim. Sana sadece odayı vereceğiz Bolt." Lilith onun kolunu sıktı. "Haydi millet, o vişneli turta kendi kendini yemez."

Zil çaldı. "Bu Clem olmalı."

Kincade hızla uzaklaşırken annesi arkasından seslendi: "Onu mutfağa geri getir. Çılgınlık için özür dilerim. Neden biraz turta ve kahve göndermiyorum?"

"Biz iyiyiz," dedi Eve ona. "Gecenizi gereğinden fazla bölmemeye çalışacağız."

Lilith bu kez bir elini Bolton'ın kolunda gezdirdi. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

Eve büyük kızın itiraz etmeye başladığını fark etti ama annesi de itiraz etti. Lilith sadece bir bakışla ailenin geri kalanını dışarı çıkardı.

"Yetenekli bir ailen var Bolton," diye söze başladı Roarke.

"Çok eğleniyoruz. Lütfen oturun. Bekleyemeyecek sorularınız olmalı."

"Sorular ve bilgi," Eve Anlaştık. "Carmine Delgato."

"Carmine? Uzun süredir çalışan. Hudson Yards projesinde ve diğerlerinde baş tesisatçı."

"Kumar sorunundan haberdar mıydınız?"

Bolton içini çekti. "Evet, tabii ki. Karısından tekrar ayrıldığını biliyorum ve bu sefer yapışmış gibi görünüyor. Ben

Bunun için üzgünüm. Şirket ona rehabilitasyon için izin vermeyi teklif etti ama... Bu onun işini etkilemiyor, bu yüzden kişisel işlerinden uzak durduk."

İki elini de kaldırdı. "Eminim Carmine'ın o kadını öldürdüğünü düşünmüyorsunuzdur. Size hiç tereddüt etmeden söyleyebilirim ki, o asla kimseyi incitmez."

"Olabilir, ama biri ona zarar verdi. O ölmüştü, Bay. Şarkıcı."

"O... Tanrım."

Şok gerçek gibiydi. Onunla birlikte rengi soldu. "Carmine? Öldü mü? Birinin onu öldürdüğünü mü söylüyorsunuz?"

"Yanılmıyorsa, evet. Adli Tıp belirleyecek ama ben ölümünün intihar süsü verildiğine inanıyorum."

"İntihar mı? Carmine?" Bolton ellerini ne yapacağını bilemeyen bir adam gibi saçlarının arasına sokmuştu. "Bu mümkün görünmüyor."

"Neden?"

"O... o bir iyimser, Komiser. Çoğu zaman kendi zararına. Basitçe, kesinlikle, işlerin tersine döneceğine, yoluna gireceğine inanır. Uzun vadeli bahsi tutacak, karısı onu geri alacak. Ciddi sorunlarla karşılaşan bir iş birazcık çalışmayla yoluna girecektir."

"Ama neden biri Carmine'ı öldürsün ki?"

"Bunu öğrenmek benim işim. Bay Singer, Bay Delgato'yu birkaç yıldır tanıyorsunuz."

"Evet, bizim için en az yirmi yıl çalıştı. Sanırım yirmi beş yıl daha yakın. Kontrol edebilirim."

"Sizce şirketten çalabilecek kapasitede miydi? Bunu hırsızlık olarak düşünmüş ya da sadece oradan buradan biraz aşırılmış olabilir."

"Hayır, inanmıyorum..." Sözünü bitirdiğinde Bolton, Eve'in omzunun üzerinden baktı.

"Hayır'ı yeniden düşünüyorsun."

"Ben... Onun bir bağımlılığı vardı ve bağımlılıklar iyi insanların onu beslemek için kötü şeyler yapmasına neden olur. Onun böyle bir şey yaptığından hiç şüphelenmediğimi söyleyebilirim."

"Ama zaman zaman kaybolan malzemeleriniz, ekipmanlarınız oldu."

"Olur böyle şeyler. Eminim Roarke da sana aynı şeyi söylerdi. Genellikle bu tür şeylerin izini sürebiliyoruz."

"Hudson Yards sahasında böyle bir sorun yaşadınız mı?"

"Dikkatimi çeken bir şey olmadı, hayır."

"Baş tesisatçı olduğu diğer işlerde?"

"Dürüst olmak gerekirse aklıma geleni söyleyemem. Harmony'yi çağırmak istiyorum. Ebeveyn izindeydi ama o bizim CFO'muz. Ve eğer itiraz etmezseniz, eşimi de burada görmek istiyorum. Şirket için çalışmıyor ama Carmine'in karısı Angie'yi tanıyor."

"Pekala."

"Bir dakikaya geliyorum." Ayağa kalktı, bir elini yüzüne götürdü. "Tüm bunları kabullenmekte biraz zorlanıyorum. İki kişi öldü."

Eve onun çıkışını izledi. "Eğer numara yapıyorsa, bu işte çok iyi."

"En büyük günahı, yönettiği şirkete çok hafif davranması olabilir. Bunun nedeni şirketi yönetmenin bir görev olması, tutku ya da gerçek bir eğilim olmaması olabilir."

"Bir işi bırakıp gitmeniz gerekiyor."

"Zaman zaman. Ve eğer bunu görmezden gelerseniz, yürüyenler bunu tekrar yapmakla kalmaz, kaçınılmaz olarak daha da ileri giderler. Bu yüzden sadece takip etmekle kalmaz, takip ettiğinizi belli edersiniz. Arada sırada, işler tekrar yoluna girer: "Bakın, kayıp eşyaları bulduk. Sadece yanlış yerleştirilmiş."

Omuz silkti. "Bu her zaman böyle olmuyor elbette, ama olabiliyor ve oluyor da."

Bolton büyük kızıyla birlikte geri geldi. "Lilith hemen gelecek. Kahve getiriyor. Kendini tutamıyor."

"Minnettarım." Eve Harmony'ye doğru baktı. "Sen babanın şirketinin finans müdürüsün."

"Öyleyim. Akraba kayırmacılığını düşünüyorsanız, muhasebe alanında yüksek lisansım, finans ve işletme yönetimi diplomalarım var."

"Uyum."

"Sadece iyi niyetimi kanıtlıyorum, baba. Pek çok insan benim sadece patronun kızı olduğumu ve babası tarafından şımartıldığımı düşünüyordu. Birçok insan aksini öğrendi."

"Durum böyle olduğuna göre, bazı sorulara cevap verebilirsiniz." "Memnuniyetle, tüm bunların neyle ilgili olduğunu öğrendikten sonra. Hepimiz biliyoruz ki ve hepimiz üzgünüz. Ama bunun aileyle ya da kitaplarla ne ilgisi var bilmiyorum. Ve eğer bu konu çok derinlere inerse, kocamın yasal temsilci olarak katılmasını istiyorum. Kendisi önümüzdeki ay avukatlık sınavına girecek ama bize hukuki danışmanlık yapabilir."

Bu seferki kolay lokma değil, diye düşündü Eve. Sert ve özlü, hayran olduğu bir havası vardı.

"İhtiyaç hissederseniz bunu yapmakta özgürsünüz."

Lilith şık ve verimli görünen paslanmaz bir arabayı getirirken Eve ona baktı.

"Icove videosundan hatırladığım kadarıyla ikiniz de kahvenizi sade içiyorsunuz."

Roarke ona, "Sorun çıkarman çok nazik bir davranış," dedi.

"Hiç sorun yok. Bolt'un üzgün olduğu açık, bu yüzden iyi haberler getirmediğinizi varsayıyorum."

"Lilith, Carmine Delgato öldü."

"Ne?" Elleri kahve doldururken dondu kaldı. "Hayır, Bolt, hayır. Nasıl, ne zaman? Tanrım, daha bu sabah Angie ile konuştum."

"Ne hakkında?" Eve sordu.

"Open Hearts - kayıinvalidemle birlikte onun vakfında çalışıyoruz - her sonbaharda bir yardım defilesi düzenliyoruz. Angie son beş yıldır eş başkanlık yapıyor. Ve o bir arkadaş, biz arkadaşız. Onu aramam lazım. Onu görmeye gideyim mi?"

"Bunu ertelemelisin," dedi Eve. "Çocukları onunla birlikte."

"Carmine'dan ayrılmıştı, biliyor olmalısınız. Ama onu seviyordu. Artık onunla yaşayamazdı, ama

onu seviyordu. Bu onu mahvedecek. Aman Tanrım, bir iş sahasında kaza mı geçirdi?"

"Hayır."

"Otur anne. Ben yaparım."

Lilith oturdu, uzandı ve kocasının elini kavradı. "Ona ne oldu?"

"Kendi kendini öldürmüş gibi görünen bir şekilde dairesinde asılı bulundu."

"Hayır, hayır, hayır, bu bir şekilde daha kötü. Ama olamaz, olamaz. O da onu seviyordu. Bir hastalığı vardı ama onu ve çocuklarını seviyordu. Onlara bunu yapmazdı. Buna inanmıyorum."

"Kendi kendini feshetmeyi sorgulatan bazı faktörler vardır. Tıbbi tetkikçi karar verecektir."

Harmony, Eve ve Roarke'a kahvelerini uzatırken, "Bu konuda çok havalısınız," diye mırıldandı.

Eve bunu görmezden gelerek onu inceledi. "Mr. Delgato?"

"Elbette. Altı yıldır tam zamanlı olarak Singer için çalışıyorum ve on yedi yaşımdan beri yazları çalışıyorum. Yıllık yardım kampanyasının yürütülmesine de yardım ettiğim için onu daha iyi tanıyorum. Ben sayılarla uğraşan bir ineğim."

"Ve Singer'ın rakam meraklısı olarak, her çeyrekte kayıp veya eksik ekipman ve malzeme sütununa yüzde kaç giriyor?"

"Bu, çeyreğe ve o çeyrekte yer alan işlerin niteliğine göre değişir, ancak genel olarak bu rakam ben geldiğimde yüzde üç civarındaydı. Doğum iznime ayrıldığımda bu oran dörtte bire kadar düşmüştü. Geri döndüğümde bunu yüzde birin altına düşürmeyi planlıyorum."

Anne ve babasına kahve uzattı, sonra kendi kahvesini doldurdu. "Ne zamandır izindesin?"

"On dokuz aylık. Marvi şu anda on sekiz aylık ve Justin ve ben çocuk bakıcısı tutmadan önce ona iki yıla kadar süre vermek istedik. Hamileliğimin son ayında ayrıldım, çünkü bu konuda büyük bir baskı altındaydım."

Ailesine yan gözle baktı.

"Kendini çok yoruyordun," diye hatırlattı annesi ona. "O zamandan önce Delgato'ya giden herhangi bir yol var mıydı?" "Bunu söyleyemem, çünkü patronum, CEO, Delgato'ya ulaşmanın daha önemli olduğunu düşünüyordu.

parmakla göstermekten ziyade yüzdeyi düşürmeye çalışmaktır." Bolton, "İş yapmanın maliyeti," diye söze başladı.

"Çalışanların ve taşeronların şirketin cebine el atmasına izin vermemeliyiz," diye bitirdi kızı. Sonra parlak bir şekilde gülümsedi. "CEO ve CFO bu konuda aynı fikirde değil. Sizce Carmine Delgato şirketin cebini mi karıştırıyordu?"

"Var. Ancak elimde henüz kesin bir kanıt yok."

"Eğer bu yollar ve bilgiler Bay Delgato'yu haklı çıkaracak ya da kanıtlayacaksa, bu bilgileri bulmalıyız. Ve eğer Bay Delgato'ya ne olduğunu ve neden olduğunu bulmamıza yardımcı olacaksa, CEO ve CFO'nun bunu araştırmayı tamamen kabul edeceğini biliyorum."

"Evet. Eğer yaptıysa, bağımlılığını beslemek için yapmıştır."

"Bu verilerle ilgilenmekle birlikte," dedi Eve, "eğer bulursanız, Bay Delgato'nun siz izne ayrıldığınızdan beri alışkanlığını artırıp artırmadığını bilmek istiyorum - ki bir süredir bağımlılığını bu şekilde beslediğine inanıyorum. Özellikle de Hudson Yards projesiyle ilgili olarak. CFO'ya kim vekalet ediyor?"

Bolton ona, "İki tane CFO vekilimiz var," dedi. "Harmony'nin yaptıklarını yönetmeye yaklaşmak için iki kişi gerekir."

"İsimlerine ve bağlantılarına ihtiyacım olacak."

"İçlerine Tanrı korkusu salmadan önce mi?" Harmony bir elini kaldırdı. "Bu konuyu kendim araştırmak için bana en fazla birkaç gün vermenizi istiyorum. İşleri ayarladıktan sonra bunun bir kısmını evden yapabilirim, ama büyük kısmını ofiste yapmak istiyorum. Görünür."

Kahvesini yudumlarken gülümsedi. "Beni babasının kızı olarak gören bazıları benden korkmayı öğrendi."

"Hiç şaşırmadım."

Harmony Roarke'a, "Senin bir şöhretin

var," dedi. "Öyle mi?"

"Biliyorsun. Adil, yaratıcı, ilgili, yorulmak bilmez. Eğer odadaki en zeki kişi sen değilsen -ki genellikle öylesindir- odadaki en zeki kişinin seninle olduğundan emin olursun. Ve eğer birisi sizinle uğraşmaya kalkarsa -özür dilerim anne, ama bazen en iyi kelime budur- bıçağı görmeden önce onu paramparça edersiniz. Yani size hayranlık ve saygı duyulsa da korkunun da bir rolü vardır. Eğer ailemin bir işi olmasaydı, senin için çalışıyor olurdu."

"Onu alamazsın." Bolton içeri girdiklerinden beri ilk kez gerçek bir gülümsemeyi başardı.

"Yazık oldu. Singer organizasyonu size sahip olduğu için çok şanslı." "Çok doğru. Veriler elde edilebilecek durumdaysa ben de o verileri elde edeceğim." "Alacak," diye kabul etti Bolton. "Ve ben her ne kadar Çoğu zaman odadaki en zeki kişi olsam da, bu olayda kesinlikle değil, sanırım noktaları birleştirmeye başladım. Size kesin olarak söyleyebilirim ki Carmine o kadını öldürmedi, ama şimdi görüyorum ki, eğer inandığınız şey doğruysa, orada başka biriyle çalışıyor olabilir. Can alabilecek biriyle. Sonra da Carmine'inkini."

Karısının elini yanağına götürdü. "Para için Lilith. Her şey para için, kâr için olmalı."

"Hudson Yards projesinde ortaklarınız var."

"Evet, Bardov İnşaat. Büyükkannem ve babam ben gemiye gelmeden önce orada bağlantılar kurmuşlar. Geri döndüler. Bu çok iddialı bir proje. Biz Roarke Industries değiliz ve kaynaklarımız da o kadar derin değil. O şirketten birinin sorumlu olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Şu anda elimde buna dair bir kanıt yok." Tovinski konusunu açmayı düşündü ama vazgeçti. Bolton Singer'ın poker suratından eser yoktu. "Tüm açılardan bakmalı, tüm yolları denemeliyim. Delgato, Bardov İnşaat'tan herhangi biriyle çalıştı mı ya da bildiğiniz kadarıyla sosyalleşti mi?"

"O şirketle daha önce de projeler yaptığımız için çalışanlardan bazılarını kesinlikle tanıyor. Sosyal düzeyde bir şey söyleyemem."

"Kumar sorunları bir sır değildi."

"Hayır, hiç de değil. Ne demek istediğinizi anlıyorum. Birisi onu istismar etmiş, baskı yapmış, borcunu ödemiş olabilir. Ya da onu tehdit etmiş olabilir. Tüm bunlara rağmen, bu yüzden cinayet işlediğine inanmıyorum."

"Seni yeterince tuttuk." Eve ayağa kalktı. "Zaman ayırdığınız ve işbirliğiniz için hepinize teşekkür etmek istiyorum."

"Angie ile temasa geçmemin bir sakıncası var mı? Bunların hiçbirini tartışmayacağım," dedi Lilith çabucak. "Bunların hiçbirini duymasına gerek yok. Sırtını yaslayabileceği başka bir kadına ihtiyacı olabilir."

"Tabii ki."

"Bu koşullar altında bile," diye başladı Roarke, "ikinizi tekrar görmek ve seninle tanışmak güzeldi Harmony. Bir kayıt şirketim var, biliyorsun."

Bolton, Roarke'ın elini sıkmak için ayağa kalkarken güldü. "Kırk yıl önce neredeydin? Seni geçireyim."

"Ben yaparım." Harmony ortaya çıktı. "Git turtanı ye, tabii kaldıysa. Bu taraftan."

Harmony babasının etrafından dolanarak geri dönüş yolunu açtı. Onlar iyice uzaklaşana kadar bekledi. "Sizinle konuşmak istiyorum, Teğmen."

"Pekala."

"Sabah annemin programının açık olmasını umuyorum, böylece ofise gidebilirim. Sürpriz!" Vahşi bir gülümseme takındı. "Şirketimize bulaşan herkes gazabımı tadacaktır. Ama Bay Delgato'nun baş tesisatçı olarak çalıştığı bazı projelerde -ebeveyn iznimden önce- eksiklikler olduğunu şimdiden doğrulayabilirim."

"Bu konudaki belgeleri kullanabilirim."

"Sana gönderirim. Babam çok derinlemesine bakmamı istemedi ama ben baktım. Olayı daralttığımda Delgato ile konuştum - yine tek başıma. Bunu asla kabul etmedi ve ben de bu kadarını kabul edebildim. Babam onun için üzülüyor, annem karısıyla arkadaş ve ben de yetkili değilim. Her neyse, o konuşmadan sonra biraz hafifledi."

"Şüphelerinizden babanıza hiç bahsetmediniz mi?"

"Onun içgüdü, diz çöküşü, varsayılanı suçu veya sorumluluğu üstlenmektir. Övgü almakta yavaş, suçu üstlenmekte hızlı. Bunun suçlusu o değil. Ve hepsi Delgato'nun suçu değil."

"Başka kim olacak?"

Harmony omzunun üzerinden geriye baktı. "Bardov organizasyonuna daha yakından bakmalısınız. Yapamam, ya da çok yakın değilim, ama bu eksikliklerin çoğunun bağlantılı oldukları işlerde meydana geldiğini söyleyebilirim."

"Baban iş ilişkisini sürdürüyor."

Harmony'nin yüzünde kızgınlık ifadesi belirdi. "Karışıklık babamdan önce başladı. Farklı zamanlar, direksiyonda farklı eller."

"Verdiğiniz bilgiler için teşekkür ederim."

Harmony kapıyı açarken Eve dışarı çıktı. Ve Roarke geri döndü.

"Biri iki kez öldürdü. Dikkatli ol, olur mu?"

"İnanın bana, yapacağım. Ve bunu söylemek zorundayım. Icove kitabına bayıldım, videoya bayıldım. Furst'ün Kızıl At Mirası'nı yarılardım bile ve sanırım bu onu geçebilir. Beni boğazımdan yakaladı. Ben ikiniz kadar risk alan biri değilim. Akşamınız iyi geçsin."

Arabaya doğru yürürlerken Eve, "Bu hiç bitmeyecek," diye mırıldandı. "Kitaplar, videolar. Nadine'in Doğal Düzen saçmalığı hakkında bir tane yazacağını biliyorsun."

"Evet, biliyorum ve bu işi iyi yapacağını umuyorum."

"Sorun da bu zaten." Eve tekrar eve baktı. "Bir şeyler biliyor ya da bildiğini sanıyor. Bardov, aile geçmişi."

"Onlar çok sevimli, birbirine sıkı sıkıya bağlı bir aile. Ve zamanı geldiğinde, şirketi babasından çok daha büyük bir tutkuyla, çok daha büyük bir vizyonla yönetecek."

"Ve korku bir rol oynayacak mı?"

"Olması gerektiği gibi," dedi Roarke arabaya binerken. "Acaba evde turta var mı? Turta güzel bir yemeğin ve iyi bir şişe kırmızının yanında iyi bir tamamlayıcı olurdu."

PPC'sini çıkardı. "Sen bizi oraya götürürken ben de Alva Quirk' biraz daha zorlayacağım."

"Eğer Delgato'nun boynuna ilmeği geçiren Tovinski değilse, onun gibi biridir." Adam PPC'sini iterken, Delgato da trafikte ilerledi.

Cinayeti, yolsuzluğu ve ikili anlaşmaları düşündü.
Ve vişneli turta  la mode.

9

Eve evin kapısından içeri girdiğinde, akli cinayetten turtaya ve tekrar cinayete dönmüştü.

Ev yükseliyordu, taş kuleler ve kuleler yazdan kalma parlak ve mavi bir gökyüzüne kazınmıştı. Tam olarak yaz değil, diye düşündü, ama neredeyse. Yeterince yakın.

Yeterince sıcak ve parlak.

Birisi -Summerset ya da bir peyzajcı- ön kapının etrafına büyük taş vazolar yerleştirmişti. Koyu kırmızı ve mor çiçekler, parlak sarı parıltılar ve içlerinden fışkıran yeşillikler.

Aklına Delgato'nun evinin önündeki çiçek saksıları geldi, böylece akli cinayete gitti.

"Morris bana bu gece en azından vücut için bir ön hazırlık yaptırmalı. Harvo yarın o lif üzerinde çalışacak. Ama sabaha kadar gelmezse DeWinter'ı zorlamak zorundayım." Kenara

çekip parmaklarıyla direksiyona kısa bir süre vurdu. "Ve bütün bunları yazıp Peabody'ye bir kopyasını göndermeliyim. O da

Delgato'yu bulduğumuzda onu içeri çekmediğim için mızızlanıyor."

Kadın inerken adam da indi ama kadın adamın hâlâ PPC'sini incelediğini fark etti. "Bir şey mi buldun?"

"Belki. Henüz tam olarak değil ama belki."

"Sadece pizza yiyebiliriz ve-"

"Hayır." PPC'yi cebine geri koydu ve kızın elini tuttu.

"Uzun ve zor bir gün bir yemeği hak ediyor."

"Pizza bir yemektir."

"Bu gece değil."

İçeri girdiler; daha fazla çiçek, Roarke'ın gözleri kadar çılgınca mavi bir şey, bakır bir vazodan dışarı fırladı ve havayı tatlandırdı.

Ve Summerset, mükemmel siyah takım elbisesi içindeki canlı kadavra, ayaklarının dibinde bir kedinin şişliğiyle fuayede duruyordu.

"Oldukça geç kaldınız, ama kan ya da morarma tespit etmedim. Botlarınıza ne yaptınız, Teğmen?"

Şaşkınlıkla yere baktı. Sonra hatırladı. öp konteyneri, moloz dolu bir mahzende kalıntılar. "Benim işim."

Galahad onları koklamak için yanlarına yaklaşırken, "Çekin şunları," diye emretti.

"Ne?"

"Yaptığın her şeyi evin her yerinde izlemenin bir anlamı yok. Onları çıkar, ben de kurtarmak için ne yapabileceğime bakayım."

Onu görmezden gelmeye başladı ama tekrar düşündü çünkü gerçekten rahat ve basit botlardı. Sadece basit siyah botlar - muhtemelen Queens'teki tek odalı bir dairenin altı aylık kirası kadar tutmuştu.

"öp konteynerindeki bir cesedi incelemem gerekti." Birini çekip çıkardı.

"Bu her şeyi açıklıyor."

"Ve yıkık dökük bir mahzende kalıyor."

"Sıradan bir gün o zaman." Summerset botları aldı -parmaklarının ucuyla işaret etti.

"Turtamız olduğunu sanmıyorum."

Summerset Roarke'a gülümsedi. "Aslında var. Bu öğleden sonra vişneli turta pişirdim."

Merdivenlerden üç basamak çıkarken kedi önünde hızla ilerlerken Eve durdu. "Onu etiketledin."

"Yapmadım, hayır."

"Vişneli turta pişirmeyi nereden bildi?"

"Bugün açık pazarda çok güzel kirazlar vardı. Yemekten sonra bir dilim yedim ve turtaya tanıklık edebilirim."

çok iyi çıktı."

Roarke yukarı çıkarken ona, "Dört gözle bekliyorum, teşekkürler," dedi.

"Yemekten sonra. Harika ızgara domuz pirzolarımız var."

"Kulağa tam da istediğim şey gibi geliyor."

Eve mırıldanarak ofisine doğru ilerledi. "Botları çöpe atmadım. Sadece biraz yıpranmışlar."

"Onları mümkün olduğunca serbest bırakacak." Kızın poposuna hızlıca bir şaplak attı. "Ben gidip şarabı açayım. Tahtanızı -ya da bu durumda tahtalarınızı- kurmak isteyeceğinizi çok iyi biliyorum.

-Ve kitabınızı güncelleyin. Ama ben bir kadeh şarap içiyorum. Yapmanız gerekeni yapmak için yirmi dakikanız var ve ben şarabı yanıma alıp bu araştırmayı bir iki kez daha dürteceğim.

Ofisteki gizli dolaptan şişeyi seçerken "Yirmi dakika," diye tekrarladı. "Sonra pirzola yiyeceğiz."

Otuz yaşındaydı ve muhtemelen fazladan zaman için onu sıkıştırabilirdi -özellikle de aramaya yakalanırsa.

Yine de hemen işe koyuldu, kedi uyku koltuğunda rahatına bakarken komuta merkezindeki işlemleri açtı.

Angelina Delgato ile yapılan ilk görüşmeden başlayarak raporu yazdı ve olay yerinin kaydını ekledi. Raporu Peabody'ye gönderdi, istediği kadar mızızlanabilirdi, çünkü Eve'in dinlemeye zahmet edecek vakti yoktu. Ve bir danışmanlık istediği için, elindeki diğer her şeyle birlikte raporu Mira'ya gönderdi.

Bu yirmi dakikasını aldığı için Roarke geri döndüğünde hâlâ tahtasını hazırlıyordu.

"Neredeyse bitirdim. Sende bir şey var mı?" "Görüşeceğiz."

Yanından geçip mutfağa girmeden önce teras kapılarını havaya açtı.

"Morris'ten henüz bir şey almadım," diye seslendi çalışırken. "Onu dürtmem gerekiyor."

"Sence gecikiyor mu?" "Hayır, ama-"

"Boş ver, Eve. Bir günde kucağına üç cinayet düştü. Bir nefes al, bir yemek ye ve o yoğun beyninin biraz işlemesine izin ver."

"İşleniyor."

"Hayır." Elinde iki kubbeli tabakla çıktı. "Toplanıyor, düzenleniyor, kesişiyor. Şimdi bir süre orada dursun."

Tabakları açık kapıların önündeki masaya koydu, sonra şarap ve onun için bir bardak daha almak üzere geri döndü.

"Bütün bunları yapmaktan hiç yorulmuyor musun?" Masayı işaret etti. "Ve bir şeyler yemem için dırdır etmekten?"

"Evet. Ama hepimizin katlanması gereken çarmıhlar var, değil mi?"

"Süslü botlarımın düğmeleri açılmadan ve düzenli aralıklarla süslü yemekler yemeden önce pek çok davayı kapattım."

Ona şarap doldurdu, kendisi için ikinci bir bardak doldurdu. Çok hoş bir şekilde konuştu. "Beni sinirlendirmeye mi çalışıyorsun, böylece ben de siktir git deyip seni rahat bırakayım?"

Ellerini ceplerine soktu, tahtasının bir bölümünü değerlendirmek için geri adım attı. "Belki."

"Sence işe yarayacak mı?"

"Bunu başarabilirim." Ama arkasını döndü, masaya doğru yürüdü. "Ama o zaman da lanet domuz pırzolarını yiyip işime dönmek yerine seni kızdırmakla vakit geçiririm."

"Zeki olan sen değil misin?"

Şarabını alırken ona sert bakışlar atarak oturdu. Çünkü, kahretsin, biraz şarap ve belki de onunla birlikte biraz nefes almak istiyordu.

"Sen de oldukça can sıkıcı olabiliyorsun." "Yine de bir şekilde birbirimize tahammül ediyoruz."

Kubbeleri kaldırdı.

"Kahretsin."

Ve kızın hırıltısı karşısında kaşlarını kaldırdı. "Seçtiğim yemekle ilgili bir sorun mu var?"

"Evet. Gerçekten güzel görünüyor ve şimdi acıktım. Birkaç dilim turta-pizza ve vişne ile idare edebilirdim. Şimdi bu pirzolayı ve şu patatesleri istiyorum."

"Taraklı."

"Evet, onlar. O yeşil şey de ne? Brokoli mi?"

"AC menüsüne göre kavrulmuş susam ve zencefilli brokoli. Bu sizin için yeşili yeterince iyi gizleyecektir."

"Belki." Ama önce doğramaya başladı. "Gününüzün çoğunu buna ayırdığınızı bildiğimi söyleyeceğim. Başlangıçta bunu yaptın çünkü o kalıntılar -biri bebek- senin arazinde ortaya çıktı. Harmony'nin babasının yaptığını söylediği gibi suçu ve sorumluluğu üstlenmeyebilirsiniz ama bu sizin üzerinizde bir yük."

"Öyle. Ve senin üzerinde."

"Bunun bana yük olması gerekiyordu. EDD'de bulmaca çözmekten zevk aldığın için gününden daha fazlasını vermeye devam ettin ama sonra senden istediğim için daha fazlasını verdin. Bu yüzden o aptal yeşil şeyi yiyeceğim ve bu konuda şikayet etmeyeceğim. Bu seferlik."

"Anlaşmanızın şartlarını kabul ediyorum."

Şaşırtıcı derecede lezzetli olan yeşil şeyden küçük bir ısırık aldı. Ama bundan bahsederek anlaşmayı tatlandırmaya gerek olmadığına karar verdi.

"Alva Quirk konusunda kaydettiğin ilerlemeyi bana anlatmadan önce yemek yiyene kadar beklemek istiyorsan, benim için sorun yok."

Örgülü, altın rengi ve parlak bir rulo aldı, ikiye böldü. Yarısını ona uzattı.

"Seni sevmemin çok sayıda nedeninden biri, senin için acımasızca zor olsa da bunu kastettiğini bilmemdir. Sana hayranlık duymamın nedenlerinden biri de Alva Quirk için canla başla çalışacağını bilmem ve onun adaletini sağladığında, bunca yıldır o mahzende yatan her kimse onun için de canla başla çalışacak olman. Alva'nın ölümünde payı olsa bile Carmine Delgato için de aynısını yapacaksın."

Kız ağzını açtığında başını salladı. "Bunun senin işin olduğunu söyleme. Benim için değil. Bu senin çağrın, senin tutkun, senin lanet olası kaderin. Ve bir başka parçamın da sana yardım etmek için elimden geleni yapmak olduğunu fark ettim. Bunu yapabilmem benim için önemli."

"Bunu yapman benim için önemli."

"O halde bu güzel yemek ve iyi bir şişe kırmızı şarap eşliğinde size Alva Quirk'ün hazin hikayesi hakkında bildiklerimi anlatacağım."

Bir hikâyeyi nasıl anlatacağını biliyordu, diye düşündü Eve. Şimdi bile, esasen bir rapor anlattığında, onu kendi yöntemiyle örüyordu.

"Quirk olarak bilinen Alva Elliot'ın kırk altı yıl önce Stillwater, Oklahoma'da doğduğunu söyleyebilirim. Mason Elliot ve Deborah Reems'in ilk çocuğuydu. İki küçük kardeşi vardı, bir erkek ve bir kız kardeş."

"Ailesinden yaşayan var mı?"

"İki kardeş. Bir elektrikçi olan Mason ile Stillwater polisinde memur olan Deborah, Alva on iki yaşındayken ayrılmışlar. Kayıtları okurken ve satır aralarında Mason'ın o dönemde Stillwater'dan ayrıldığı anlaşıyor. Rodeo turuna katılmış."

"Rodeo turu mu? Mesela..." Bir kementi çeviriyormuş gibi yaptı. "Evet, o. O alanda sınırlı bir başarısı vardı ama Yaralanmalar onu emekli olmaya zorlayana kadar üç yıl boyunca bu işi sürdürdü. Kırk sekiz yaşında uzun süreli uyuşturucu ve alkol bağımlılığının etkisiyle hayatını kaybetti."

Eve yemek yerken düşündü. "Daha yakından bakacağım ama satır aralarından anladığım kadarıyla Mason'ın madde bağımlılığı sorunu varmış ve bu da muhtemelen aile hayatını zorlaştırmış. Ayrıca, kovboy olmak istemiş, bu yüzden yola çıkmış, becerememiş ve içip kendini uyuşturarak öldürmüştü."

"Öyle görünüyor. Bu arada Deborah'nın bakması ve büyütmesi gereken üç çocuğu vardı. On iki, on ve sekiz yaşlarındaydılar. Her iki tarafta da büyükanne ve büyükbabalar vardı ve anne tarafından büyükanne ve büyükbabalar da Stillwater'da yaşıyordu. Deborah'nın babası da bir polisti."

"Muhtemelen biraz yardım almıştır."

"Deborah ayrıldıktan sonra ailesiyle aynı blokta bir eve taşındığına göre, öyle olduğunu varsayıyorum. Alva on dokuz yaşındayken, Stillwater Ayaklanmaları adı verilen olaylarda annesi öldürülmüş ve büyükbabası da ağır yaralanmıştı."

Eve şarabından bir yudum aldıktan sonra işaret etti. "Bekle, bunu biliyorum. Milis tipler ve egemen vatandaş dedikleri deliler, kendilerinden birinin tutulduğu şehre saldırdı.

-Cinayetle suçlanıyor. Bir polis cinayeti."

"Evet, ağır silahlarla geldiler ve eyaletin, bölgenin dört bir yanından benzer düşünenleri ya da sadece şiddet ve kaos isteyenleri yanlarına çektiler. Bir protesto, bir dayanışma gösterisi olduğunu iddia ettikleri şey, bu şiddet ve kaosu tetikledi."

"Kendini asker sanan bin kadar silahlı kaçık sivil bir araya getirmek mi?" Eve neredeyse acımasızca bir lokma pırzola sapladı. "Ne yanlış gidebilir ki?"

"Ve her şey oldu. Zamanla -üç gün sürdü- şiddet bastırıldı, yüzlerce ölü, yüzlerce yaralı vardı - bu sayıya çocuklar da dahildi, işyerleri yakıldı, yağmalandı, evler yıkıldı. Ölenler arasında Deborah Reems de vardı, görev başında. Yaralılar arasında, omuriliğinden yaralanarak felç olan babası da vardı."

"Alva on dokuz yaşında mıydı?"

"Oklahoma Eyalet Üniversitesi'nde öğretmen olmak için çalışıyordu. Bir gün annesinin yasını tutmak, büyükanne ve büyükbabasına yardım etmek, küçük erkek ve kız kardeşleriyle ilgilenmek için eve geldi. Büyükbabası sadece iki yıl daha yaşadı ve büyükannesi de sinir krizi geçirdi. Alva'nın o zamanlar on dokuz yaşında olan erkek kardeşi ceza hukuku okudu. Kız kardeşi hemşirelik okudu. Alva garson olarak çalıştı."

Evet, adam bir hikâyeyi nasıl anlatacağını biliyordu ve kadın onun çizdiği resmi net bir şekilde gördü. "Ailesine bakmak için istediği şeyden vazgeçti."

"Bana öyle geliyor. Yirmi dört yaşındayken, erkek kardeşi Stillwater polis teşkilatında çaylakken, kız kardeşi

Hemşirelik diplomasını alan ve büyükannesi bir huzurevinde yaşayan Alva, Stillwater polis teşkilatında görevli otuz yaşındaki Garrett Wicker ile evlendi."

Roarke karısını inceledi. "Kısa bir süre için, sadece bir dönem, gece okulunda eğitimine devam etti. Wicker'la birlikte Oklahoma/Kansas sınırındaki küçük bir kasabaya taşınmışlar ve Wicker orada şerif yardımcısı olarak işe başlamış. Orada yaşadıkları sekiz yıl boyunca eğitimine devam ettiğine ya da herhangi bir işte çalıştığına dair bir kayıt yok. Bu süre zarfında, beş yıl içinde, büyükannesi düşmüş ve aldığı yaralar nedeniyle ölmüş. Kadın isyanlar sırasında kızını ve aslında kocasını kaybettiği için bazı yerel yazılar vardı. Alva'nın hasta olduğu için törene katılamadığı bildirildi."

"Saçmalık." Bunun için duyduğu öfke boğazının arkasında zonkluyordu. "Onu tecrit etmişti. Wicker, kocası. Onu ailesinden, destek ağından uzaklaştırmış. Öğretmenlik kariyerinden vazgeçmeye zorlamış ya da vazgeçirmiş. Onu fiziksel, duygusal, her yönden hırpalamış."

Roarke yatıştırmak istercesine uzandı ve elini kızın sırtına dokundurdu. "Buna katılıyorum. Wicker hakkında öğrendiğim kadarıyla Stillwater'da aşırı güç kullanmaktan birkaç kez ceza almış. Şimdi de Alva'yı götürdüğü küçük Moses kasabasında polis şefi."

"Ondan kaçtı." O eski yaraları gördükten sonra da aynı şeyleri düşünmemiş miydi? Kaçtı, diye düşündü Eve. Kaçtı.

"New York biraz uzak görünüyor. Bir erkek kardeşi, bir de kız kardeşi vardı." "Garip değil, bana göre, erkek kardeşi acımasızca dövüldü

Büyükannenin ölümünden sadece birkaç hafta sonra. Raporlara göre, üç adam tarafından tuzağa düşürülmüş. Aynı gece, kız kardeş kardeşinin başucundan ayrıldıktan sonra, o da bıçak zoruyla tecavüze uğradı."

"Aman Tanrım." Masadan kalkmak, uzaklaşmak, küçük balkondaki havayı solumak için dışarı çıkmak zorunda kaldı.

"O orospu çocuğu. Bunu o ayarladı. Eminim fotoğraflarını çekmişlerdir. 'Alva, seni aptal orospu, eğer dediğimi dediğim zaman yapmazsan olacaklar ve daha da kötüsü olacak. Evimde olup bitenleri birilerine anlatmaya kalkarsan. Eve kaçmaya çalışırsan.'"

Gözlerini kapattı. "'Sen hiç kimsesin, sen bir hiçsin. Kimse seni umursamıyor. Sahip olduğun tek şey benim. Başının üstüne bir çatı koydum. Masana yemek koyuyorum. Neden seni cezalandırmamı istiyorsun?'"

Masaya geri geldi, tekrar oturdu. "Babası madde bağımlısı. Belki de başka türlü istismarcı. Onları terk etmiş. Bir polisle evlendi, polislere hayrandı. Kanunları, düzeni, kuralları korurlar. Bir polis onu büyüttü -muhtemelen onu zarardan korudu- bir polis ona yardım etti, sevgi ve şefkat verdi, emniyet ve güvenlik sağladı. Bu polis, bu koca, onu incitti. Bunu hak etmiş olmalı. Onun koyduğu kuralları çiğnedi, o yüzden hak ediyor. Kardeşleri, onlar için kendi hayallerinden vazgeçti. Annesi ve büyükbabası gibi onları da korumak zorunda."

Roarke bir kez daha elini onunkinin üzerinde gezdirdi. "Mira'nın senin değerlendirmene katılacağına inanıyorum. Alva dokuz yıl boyunca bu şekilde yaşadı. Sonra Alva Wicker ortadan kayboldu. Kayıp ihbarı yapıldı. Kardeşleriyle görüşüldü ve verdikleri cevaplara bakılırsa onlarla hiç iletişime geçmediğini düşünüyorum."

"Onları korudu. Onu kırdı ve artık bu şekilde yaşayamazdı ama sevdiklerini korumak zorundaydı."

"Böylece Alva Quirk doğdu. Sahte kimlik iyi yapılmış, mükemmel değil ama iyi yapılmış. Bir profesyonel ya da tecrübeli biri kesinlikle. 2047'den itibaren iyi bir arka plan hazırlamışlar."

"Herhangi bir geçmiş bulamadım."

"Daha sonraki bir zamanda yıkandı. Bununla birlikte saçlarını da değiştirdi - çok kısa ve kahverengi, oysa çok sarı doğmuştu. Mavi gözlerle doğmuşken kahverengi gözlere sahip oldu. Quirk, gerçekte olduğundan iki yaş büyük ve Dayton, Ohio'da doğmuş, tek çocuk vs. Adresini 2048'den başlayarak listeledi,

Morgantown, Batı Virginia ve yakınlardaki bir tatil köyünde temizlikçi olarak çalışmış. Yeterince zaman geçerse, kimliğin nerede yapıldığını bulabilirim, ama sizin için daha önemlisi, sanırım 2052'de tekrar silmiş olması. Yani Quirk'ün varlığı sona erdi."

"Bir şey onu korkuttu. Bir şey ya da birini gördü ve ürktü. Kendini tekrar sildi ve yok oldu. Ama-"

"Üzerinde ne var? Kimlik? Chelsea Barınağı'ndaki bir kayıttan. Genellikle olduğu gibi, sadece çıplak kemikler. Onlara aldığı ismi vermiş, başka bir şey yok. New York'ta Quirk olarak tekrar ortaya çıkmış. Geçmişi yok."

"Kardeşleriyle konuşmam gerek."

"İkisi de hala Oklahoma'da. Size güncel iletişim bilgilerini gönderdim."

"Wicker ondan hiç boşandı mı?"

"Evlendi, tekrar evlendi, tekrar boşandı. Tekrar evlendi. Çocuk yok."

"Güzel." Şarabını aldı ve hızlıca bir yudum içti. "Güzel. Bildirim almayacak. Alacağı şey bir soruşturma olacak. DeWinter o yaraların zaman çizelgesini doğrulamak zorunda. Eğer Alva'nın evini bulabilirsem, kitaplarını nerede sakladığını. Belki bir şeyler yazmıştır, belki çiğnediği kuralları, ona verdiği cezaları."

"Yıllar önceydi Eve. Ondan kaçtığından beri bir düzineden fazla zaman geçti. Ve o bir polis."

Eve yavaşça başını salladı. "Hayır, o rozeti olan bir tacizci ve bu en kötüsü. Rozeti elinde tutamaz. Aile içi şiddetten suçlanıp hüküm giydiğini ve hapse atıldığını göremeyebilirim, yine de bunu sağlam bir şekilde deneyeceğim. Ama rozeti onda kalmayacak."

Doğruca Roarke'ın gözlerinin içine baktı. "Ona izin vermeyeceğiz. Bana yeterince şey verdin, kazdın, çalıştın ve bana ihtiyacım olanı verdin. Bunu alacağım ve

Yapılması gerekeni yap. Biz-siz ve ben- onun rozet taşımasına izin vermeyeceğiz."

Şarabını tekrar eline aldı ve yavaşça yudumladı. "Bizi incitmek ve terörize etmek için güç ve otorite kullanan biriyle yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu biliyoruz - sen ve ben. Bunu ondan hissettim. Bu saçmalık değil."

"Öyle değil mi?" diye sordu ona.

"Hayır, bu içgüdü ve eğitim. İçgüdülerinizi ve ipuçlarını takip etmektir. O bununla yaşadı. Dokuz yıl. Ben sekiz yıl yaşadım, sen daha uzun süre yaşadın. O kırıldı. Ben kırıldım. Sen hiç kırılmadın."

"Kırılan bir kadına bakmıyorum."

"Kırıldım," diye tekrarladı. "Onardım. Benim gördüğüm kadarıyla iyileşmeye başlamıştı. Kaçtı, kendini korudu, ailesini korudu, bir iş buldu. Sonra bir şey ya da biri kırığın üzerine koyduğu mührü çatlattı."

Bardağı tekrar yere bıraktı. "Wicker ona neredeyse on yıl boyunca kötü muamele etti ve bunun bedelini ödeyecek, tıpkı kafatasını kırıp onu bir çöp konteynırına atanın ödeyeceği gibi."

Boğazının düğümlendiğini hissetti ve buna karşı mücadele etti. "Benim bir rozetim var. Ve yaptığım şey bu."

Roarke ayağa kalktı, masanın etrafına geldi. Kollarını ona doladı, sadece sarıldı.

"Ben iyiyim. Ben iyiyim."

"Bu seni ne kadar üzse ve hatırlatsa da sen ikisinden de daha fazlasısın. Ve söylediğin her şeyde haklısın. Buna hakkın var." Geri çekildi, yüzünü kavradı. "Rozeti elinde tutmasına izin vermeyeceğiz. Ve zaten acı çekmiş zararsız bir kadını öldürenlerin yanına kâr kalmasına izin vermeyeceğiz."

Sırayla onun yüzünü kavradı, dudaklarını onunkilere dokundurdu. "Bu benim için çokluklardan biri."

Hafif bir kahkaha atarak onu geri öptü. "Bildiğim iyi oldu."

Kompresörü gelen bir sinyali işaret etti. "Bu Morris olsun. Üzgünüm, görmem gerek."

"Git. Alva'ya başka neler gelmiş olabileceğine bakmadan önce bulaşıkları halledeyim."

"Onlara sonra bakarım. Yapma-"

Mesajı ve ekli raporu çağırırken sözünü kesti.

Roarke onun gözlerinin kısıldığını gördü, gözlerinde polisin düz ama sert bakışını gördü. Ve bulaşıkları gördü.

Geri döndüğünde tahtasının başında durdu, raporu ve otopsi fotoğraflarını ekledi.

"Felç edici, boğaza. Onu bu kadar hızlı bulmamış olsaydık basınçlı şırınga izi muhtemelen morluk tarafından tamamen kapatılmış olacaktı. Bulduğumuzda ölmemişti, hala kalbi atıyordu, bu yüzden orada daha uzun süre asılı kalsaydı daha fazla morluk oluşabilirdi."

"Eğer işareti sen bulmasaydın, Morris bulacaktı." "Belki de. Muhtemelen, evet, ama eğer katil bensem, düşünüyorum da

Kim gerçekten bakmaya zahmet eder ki? Karısı onu kovmuş, kirasını ödeyemeyen, kumar oynayarak cehenneme giden bir serseri mi? İntihar gibi görünüyor. Özellikle de onu bulup hemen Morris'e götürmeseydik, felçli olduğu hiçbir toksikoloji ekranında görünmeyecekti. Morris en fazla iki saat içinde dağılacağını söyledi."

Geri adım attı. "Şimdi bu bir cinayet ve inanıyorum ki elimde bir sebep ve araç var. Tovinski'nin nerede olduğunu öğrendiğimde fırsatı yakalayacağım. Öyle ya da böyle, benim kutumda biraz zaman geçirecek."

"Ona daha derinlemesine bakmamı ister misin?"

"Hayır, o bende var. Alva ile devam edersen, başka ne bulabilirsen. Sonra mali işlere başlamak istiyorum. Yaşlı Şarkıcılar, Yuri Bardov, Tovinski - o bölgeyi onun üzerine alabilirsin. Şüpheli bir şey varsa, kaldıraç olarak kullanabileceğim herhangi bir şey."

"Çalışmayla karışık bir ödül. Ve ardından turta. Israr ediyorum."

"Tabii, turta gelecek."

Kahveyi programladı, sonra oturup her şeyi yazdı, güncellemeyi Peabody'ye ve Mira'ya gönderdi.

Sonra Oklahoma'yı aradı. Polis kardeşiyle başladı.

Onlu yaşlarının sonundaki neşeli sarışın geniş bir sırtışla cevap verdi. "Merhaba, New York Şehri! Neler oluyor?"

"Trent Elliot ile konuşmak istiyorum."

"Elbette. Maçı izlemeden önce bir birayla yuvasında sakinleşiyor. New York'a hiç gitmedim. Aşırı soğuk mu?"

"Sanırım öyle, çoğu zaman."

"Oraya gitmeliyim." Kız hareket halinde konuştu, Eve'in mutfak olduğunu düşündüğü yerden geçti -pencerelerden hâlâ ışık sızıyordu- sonra merdivenlerden inmeye başladı.

Eve maç öncesi yorumları net bir şekilde duydu-Yankee Stadyumu, Yankees Oklahoma Buffaloes'a karşı.

"Hey, babalık! Biri seninle konuşmak istiyor."

"Hank mi o? Ona üflemesini söyle.

Isırmıyorum." "Hayır, gerçek New York'lu bir kadın."

Bağlantı el değıştirdi. Eve, kare çeneli, sinirli mavi gözlü, çok sarışın, biraz beyaz serpintili bir adam gördü. "Kim bu?"

"Dedektif Elliot, ben Teğmen Dallas, New York Polisi ve Güvenliğı."

"Seni bu işe Hank denen pislik mi bulaştırdı? Ona Buffaloların bu gece Yankee'lerin kışını tekmeleyeceğini söyle."

"Dedektif, kız kardeşiniz için sizi arıyorum."

"Chantal? Ne-"

"Hayır, Alva."

"Alva?" Sandalyesinden doğruldu. "Alva New York'ta mı? New York'ta ne işi var? Onunla konuşmak istiyorum."

"Dedektif Elliot, sizi bilgilendirmekten üzüntü

duyuyorum-" "Hayır." Sesi kesildi. "Lanet olsun. Hayır." "Babalık? Neyin var?"

"Sorun yok, bebeğim. Yukarı çık. Şimdi

konuşmamız gerek." "Annemi getiriyorum."

"Henüz değil, Alva. İşim bitince geleceğim. Hepimiz konuşacağız. En küçük kızım," dedi tekrar otururken. "Ona kız kardeşimin adını verdik. Ablamın. Oh, orospu çocuğu. Ne oldu?"

Kadın polis polis konuşmayı tercih etti ve adam da kadın onu dinledi.

"Bilmenizi isterim ki, sizi kandırmıyorum, takip etmem gereken güçlü bir yol var. Şimdiden önemli bir ilerleme kaydettim ve devam edeceğim. Asıl kimliğini ortaya çıkarmayı başardık, bu da bizi sana ve küçük kız kardeşine götürdü."

"Sokakta yaşıyordu." Sesi hem öfke hem de kederle hafifçe titriyordu.

"Öyleydi. Kendi başının çaresine bakardı, devriyedeki polisler onu severdi. İsteddiği zaman birkaç sığınma evini kullanırdı ve onlar da onu severdi. İnsanlara origami çiçekler, kuşlar ve hayvanlar verirdi. Bir defter tutardı, böylece örneğin biri çöp attığında polise bildirebilirdi."

"Suç ve ceza," diye mırıldandı. "Evet, öyle de denebilir."

"Hayır, annemizden. Biz çocukken bir çizelge tutardı; suç, ceza. Küçük bok, bilirsin, çocuk boku. Kız kardeşine vurmak-suç-ceza-otuz dakika oyun zamanı kaybetmek. Sebzelerini yeme-tatlı yok. Bunun gibi.

"Alva, her zaman kurallara uyan biriydi, bazen beni kızdırırdı. Her zaman sorumluluk sahibi biriydi. Çok önemli olmadıkça beni ya da Chantal'ı gammazlamazdı ama defter tutmaya başladı. Çocukça şeyler. Sanırım bunu yapmaya geri döndü."

Gözleri yaşlarla doldu ama onları kontrol altına alana kadar uzun bir nefes verdi. "Evlendiği o orospu çocuğundan kaçtı. Olan bu. Taşındıktan sonra onu neredeyse hiç görmedik, onunla neredeyse hiç konuşamadık. Her zaman her şeyin yolunda olduğunu, harika olduğunu söylerdi. Ne kadar mutlu olduğunu. Ona pek inanmıyordum, ama sürekli bunu söylüyordu, evini ne kadar sevdiğini ve

tüm odaya sahip olmak. Ve evde ne kadar çok üzüntü vardı. Annem, büyükbabam, büyükannem, hepsi gitmişti."

Yine o derin nefesleri almak zorunda kaldı. "Ona zarar veriyor muydu? Chantal bu konuda endişeleniyordu ama ne zaman ona sorsam, Alva'ya sorsam, gülüp geçiyordu. O dünyanın en tatlı kocasıydı.

"Siktir et, burada Stillwater'da bir ünü vardı. Sweet başvurmadı."

"Bir adli antropologla eski yaraları doğruluyorum. Birkaç tane vardı."

"Biliyordum, bir parçam biliyordu. Allah kahretsin! Neden eve gelmedi? Onun bize baktığı gibi biz de ona bakardık."

"Büyükkanneniz öldükten kısa bir süre sonra saldırıya uğradınız ve feci şekilde dövüldünüz."

"Evet, doğru. Beni bir güzel yatırdı..." Tekrar sandalyesinden kalktı. "Bunu o mu ayarladı? Piçin o zamanlar buralarda kanunun her iki tarafında da arkadaşları vardı. Bana tuzak kurdu. Ve Chantal, Tanrım, ben hastanedeyken tecavüze uğramış. Onu sessiz tutmak için yaptı. Alva... Bizi korumak için ölebilirdi."

"Dedektif. Beni dinlemenizi istiyorum. Sakin ol ve dinle."

"O koca kıçının üzerinde oturup kız kardeşlerime yaptıklarını yanına bırakmayacak."

"Hayır, değil. Bu işi bana bırakmalısın."

O mavi gözler erimişti. "Kız kardeşlerim, Teğmen New Fucking York."

"Yaptıkları yanına kâr kalmayacak ama peşinden gider ve yapmak istediğini bildiğim şeyi yaparsan, o da yapacaktır. Onu eşek sudan gelinceye kadar dövebilir, rozetini kaybedebilir, saldırı suçundan hapis yatabilirsin ve o bundan bir kurban olarak çıkacaktır."

"Ölürse olmaz."

"Bunu görmezden geliyorum. Sen bir polissin, annen gibi, büyükbaban gibi sağlam bir polissin. O bir pislik ve

hak etmediği rozeti elinde tutacak. Sizden Alva'ya adaleti sağlamak için bana zaman vermenizi istiyorum. O zaman olanlar için, şimdi olanlar için."

"Ya yapmazsan?"

"Bu sabah onu çöp konteynerinden çıkarmaya yardım ettim. Morgda levhanın üzerindeyken başında durdum. Bütün günü onun hakkında ve onun için bulabildiğim her şeyi bulmakla geçirdim. Onu seven biri bilsin, gelsin, onu tekrar evine götürsün diye seni buldum. Benim için "yapma" diye bir şey yok. Alva'nın yanıdayım ve onun adalete kavuşmasını sağlayacağım."

Gözleri tekrar yaşardı. "Öğretmen olmak istiyordu."

"Biliyorum. Annen öldürüldüğünde ve büyükbaban yaralandığında bundan vazgeçti. Sen ve kız kardeşin için vazgeçti. Haklı öfke ve kederinin beni Garrett Wicker'ı dokuz yıl boyunca ona yaptıkları için, onu o lanet olası çöplüğe götüren yolu açtığı için alaşağı etmekten alıkoymasına izin verme."

Gözlerini ovuşturdu. "Kız kardeşimle, Chantal'la konuşmam gerek."

"Ona haber vermemi ister misiniz?"

"Hayır, hayır, o benim için. Sana yumruk attığım için özür dilerim." "Unut gitsin."

"Bunun için üzgünüm," diye tekrarladı. "Haklı olduğunu biliyorum. Annemin, büyükbabamın ne diyeceğini biliyorum. Kurallara uyan Alva'nın ne diyeceğini de. Haklı olduğunu biliyorum. Sana midemin kaldırabileceği kadar zaman vereceğim. Bir hafta diyelim. Eğer o zamana kadar Wicker'ı yaptıklarından dolayı alaşağı etmeye yaklaşamazsan, hiçbir söz vermiyorum."

"Bir hafta sürmez."

"Oraya gelmek için gerekli ayarlamaları yaptıktan sonra bu numaradan size ulaşabilir miyim? Alva'yı almaya gelmek için."

"Evet, ne zaman istersen."

Yüzünü ovuşturdu. "Daha sonra, değil mi? Bir saat kadar?" "Evet, onun gibi bir şey."

"Ona göz kulak olduğunuz için teşekkür ederim Teğmen.
Yarın sizinle temasa geçeceğimi umuyorum."

"Kaybınız için üzgünüm, Dedektif."

"Sanırım gerçekten öylesiniz. İyi
geceler."

10

Konuşmanın ardından Eve ayağa kalktı ve Alva'yı incelemek üzere tahtaya doğru yürüdü.

"Birileri seni tanıyordu, seviyordu. Seni eve götürecekler."

Kimse onu tanımamıştı, diye düşündü Eve, kanlar içinde, kırılmış, travma geçirmiş bir çocuk olarak sokaklarda dolaşırken kimse onu tanımamış ya da sevmemişti.

Ama biri ona yardım etmişti.

"Sana yardım etmeyi bitirmedim."

Zamanın canı cehenneme, diye karar verdi ve komuta merkezine geri dönüp DeWinter ile temasa geçti.

"Hiç görevde değil misin?" DeWinter talep etti.

"Alva Quirk'ün önceki yaralanmaları hakkında bir zaman çizelgesine ihtiyacım var. En iyi tahmininizi alacağım."

DeWinter bir kadeh saman rengi şarabı kaldırdı, özenle yudumladı. "Tahmin etmiyorum."

"Dinle, kimliğini tespit ettik. Elimde bir isim var. Bir polisle dokuz yıl süren istismar dolu bir evliliği içeren bir geçmişim var. Annesi bir polisti ve soyu tükendi. Büyükbabası da polisti ve o da sıraya girdi. Yirmi yaşına gelmeden önce, küçük kardeşlerine bakabilmek için kendi hırslarından vazgeçmiş. Polislere güvendi, her şeyi doğru yaptı ve polisler onun kemiklerini kırdı, gözlerini kararttı, onu sevdiği ve değer verdiği her şeyden soyutladı."

Kızgınlık, DeWinter'ın yüzünde sıkıntıyla savaşıyordu.
"Dallas-"

"O hala bir polis, Oklahoma'da önemsiz bir kasabanın baş polisi."

"New York'a gelip onu öldürdüğüne inanıyor musunuz?"

"Hayır. Bence onu, zihnini, bedenini, ruhunu kırdı ve kırmasaydı bugün hayatta olacaktı. Rozetini istiyorum. Eğer kızın yaraları bu dokuz yıllık süre zarfında meydana geldiyse, bunu ona ödeteceğim."

"Bu davaya öncelik vermek için diğer işleri bir kenara bıraktım. Sabah tam bir rapor alacaksınız."

"Alva'nın kardeşiyle bağlantıdan yeni çıktım." Adını söylemeye devam et, diye düşündü Eve. Kişiselleştir. "Onu bulduğumuzu ve öldüğünü söylemek zorunda kaldım. Babaları bir ayyaş ve keşmiş ve o on iki yaşındayken çekip gitmiş. Anneleri de on dokuz yaşındayken Stillwater İsyanı'nda ölmüş. Alva öğretmen olmak istiyordu ama vazgeçti. Her şeyden vazgeçti. Ve ailesi yerleştiğinde, bir polisle evlendi."

"Onu kırdı."

"Lanet olsun. Bana bir dakika ver."

Ekran maviye döndü.

"Senin bir yolun var," dedi Roarke ona ve o kadar derine odaklanmıştı ki Eve sarsıldı.

"Tanrım, biraz gürültü yap."

"Garnet'i rahatsız etmeyi bitirdiğinde senin için daha çok şeyim var. Turta yerken anlatırım."

DeWinter geri geldi. "Bunu henüz bir rapor haline getirmedim."

"Bana sadece zaman çizelgesini ver. Rapor bekleyebilir."

"Kurbanın TOD'de kırk altı yaşında olduğunu tespit ettim. Daha önceki ölümcül olmayan yaralanmalar sekiz ila dokuz yıllık bir süre zarfında meydana gelmiştir. Mağdur bu yaralanmaları yirmi dört yaşından sonra ve otuz beş yaşından önce geçirmiş olmalıdır; en erken yaralanma olan kaburga kemiği kırığı yaklaşık yirmi beş yaşında meydana gelmiş, ciddi orbital yaralanma ve daha sonra sağ el parmağındaki kırılma ise

yaklaşık olarak otuz üç yaşında. Her bir yaralanmayla ilgili daha spesifik verilerim var, ancak tüm yaşlar yaklaşık ve küçük bir hata payı dahilinde olacaktır."

"Orospu çocuğuyla evlendiğinde yirmi dört yaşındaydı. Adam onu ailesinden ayırıp eyaletin öbür ucuna taşıdığına yirmi beş yaşındaydı. Orbital ve diğer yüz yaralanmaları? Kimlik yıkama ve değiştirme işleminden kısa bir süre önce meydana gelmiş olmalı."

"O zaman ihtiyacın olan şeye sahipsin. Ve büyük ihtimalle taşınmadan önce onu taciz ettiğini bileceksin. Tokat, gözdağı, itip kakma gibi görünmeyen şeyler."

"Evet, nasıl çalıştığını biliyorum, şimdi ona kaç kez tecavüz ettiğinin ortaya çıkmayacağını bildiğim gibi."

"Hayır." DeWinter şarabından küçük bir yudum daha aldı. "Olmaz. Umarım ona bunu ödetmeyi başarabilirsiniz. Umarım buradaki çalışmamız bunu yapmanıza yardımcı olur."

"Bana raporu getir. Gerisini ben hallederim. Teşekkürler, o ödediğinde sen de bir kısmını alırsın, böylece şarabı hak etmiş olursun."

"Kızımı yarın okul olmamasına rağmen hala yatma saati olduğuna ikna ederek şarabı çoktan hak ettim. Şimdi de ben içeceğim. İyi geceler."

Roarke içeri girerken, "İhtiyacın olan şeyi aldın," dedi. Bir dilim turtayı onun yanına koyduktan sonra kendi turtasıyla birlikte yardımcısının yanına oturdu.

"Evet, öyle." Bir ısırık aldı. "Tanrım. Gerçekten güzel bir turta." "Oklahoma'ya mı gidiyoruz?"

"Hayır." Tabii kesinlikle, tamamen ve hiçbir seçeneği yoksa.

"Kasaba polis şefi, bu atanmış bir pozisyon. Belediye başkanına, belediye meclisine, kim olursa olsun, kimin destekleyip kimin desteklemeyeceğini anlamak için bir çalışma yapacağım. Bunu başlatırım, sonra da sikik herifle temasa geçerim, ona Alva'dan bahsederim, bana gelmesini sağlarım."

"Senin alanın, senin kutun."

"Aynen öyle. DeWinter'ın raporunun bir kopyasını gönderiyorum, yaraların resimleri olacak ve tamamen bilimsel ve

tartışılmaz, orada kim yetkiliyse. Ve onlara büyük, kötü New York polislerinin oradaki insanlarla konuşacağını, ilçe ve eyalet polislerinin insanlarla konuşmaya ilgi duymasını sağlayacağını bildireceğim. İkinci eski eş, komşular, seçmenler gibi insanlarla."

Bir ısıruk daha aldı. Aklına başka bir düşünce gelince başını eğdi. "Onunla ilgili haberi yaymanın bir yolunu buldum. Raporu aldıktan sonra."

Kısa bir kahkaha attı. "Sanırım bu haberi nasıl yaymayı planladığınızı biliyorum. Nadine kitap turunda, biliyorsun."

"O süslü ayakkabılarının tabanına kadar bir muhabir. Yaptığı şey haber yaymak." Biraz daha turta yedi. "Onu Alva için yakalayamayabilirim - yakalayabileceğimi düşünüyorum, ama ya yakalayamazsam? Böyle tacizciler değişmez. Kapı açıldığında anlatacak hikâyeleri olan bir sürü başkaları da olacak. İşim bitmeden rozetini kaybedecek ve kışına kadar cezai olmasa da sivil suçlamalara maruz kalacak."

"Bu konuda size yardımcı olabilirim."

"Oklahoma'da tanıdığın muckety-mucks var mı?"

"Büyük ihtimalle, ama Alva adına konuşabilecek birini buldum. Kimliğin kaynağını buldum."

"Bu hızlı bir iş."

"Neredeyse oradaydım ve bir düşünce ve yaptığım başka bir konuşma sonrasında her şey yerli yerine oturdu."

"Ne düşündün? Kiminle konuştun?"

"Sığınma evleri, yasal olarak, bir süreçten geçerek resmi kimlikler oluşturuyor. Ancak istismar barınaklarına baktığınızda, oraya sığınanlar her zaman bunu aramıyor. Çoğu zaman Alva'nın yaptığı gibi ortadan kaybolmak isteyebiliyorlar. Bu yüzden bana bu konuda yardımcı olmak isteyen birilerinin olabileceği aklıma geldi."

"Sahte kimliklerle mi? Kiminle konuştun?"

"Bu hizmetin sağlanmasına yardımcı olan bir ağ hakkında bilgi sahibi olabileceğini düşündüğüm biri."

"Bana söylemeyeceksin."

"Değilim, hayır, ama konuşma aramayı daralttı, özellikle de kurduğum isimlerden biri

Dayton'daki kadın sığınma evinde çalışmış ve bunu Alva'nın Dayton kimliğinden beş yıl önce yapmış. Bu kadın hapis yattığı için bu isim özellikle ilgimi çekti."

"Ne için? Kimlik sahteciliği için mi?"

Onun o anki kızgınlığı karşısında eğlenen -ne polis ama-Roarke biraz daha turta yedi.

"Bu gerçeği saklamıyor ve sığınma evini hapis yattıktan sonra kurmuş. Çünkü içeride kendisiyle birlikte kalan kadınların çoğunun da istismar mağduru olduğunu öğrenmiş. Sevgililerden, müşterilerden, eşlerden, ebeveynlerden. Söylediğine göre bu durum onu değiştirmiş ve yardım edebilecek, bu döngüyü kırabilecek bir şeyler yapmak istemesine neden olmuş. Home Safe Kadın Sığınma Evi büyük saygı görüyor."

"Onun yasal temsilcisi rolünü oynamayı bırakabilirsin."

"Şimdi de avukat mı oldum? Sevdiğin adama kaç şekilde hakaret edebilirsin?"

"İhtiyacım olduğunda daha fazlasına sahibim. Bu ismi alabilir miyim?" "Elbette. Ve bir irtibat numarası." Ona bir telefon numarası uzattı.

mini disk. "Tüm veriler ve arka plan orada. Ve bu çok iyi bir pasta."

Eve fişe taktı. "Allysa Gray, melez, altmış bir yaşında. Bir evlilik, bir boşanma, çocuk yok. Saldırı suçlamasından bahsetmediniz."

"Düştü, değil mi? Eğer göz atarsanız, kocasının - ayrı yaşıyorlardı - evinin dışında ona saldırdığını görürsünüz. Kadın ona bağırmadan önce iki yumruk atmış. İkisi de suçlanmış. Adam sıkışmış, kadın sıkışmamış, özellikle de kadının geçmişinde evden taşınmadan ve boşanma davası açmadan önce birden fazla dokuz-bir-bir araması görüldükten sonra."

"Evet, anlıyorum. Üç yıl sonra kimlik sahteciliğinden yakalandı."

"Ve cezasını çekti. Bir yıl sonra Home Safe'i açtı."

"Evet, evet."

Sadece gülümsedi. "Eski bir suçluyla yaşamayı öğrendin, değil mi sevgili Eve?"

O da gülümsedi. "Bu bir süreç." Bağlantısını eline aldı.

"Onunla şimdi mi bağlantı kuruyorsun?"

"Bu doğru ve bana saat ve Dünya'nın dönüşü saçmalıklarını anlatma. Orada saatin kaç olduğu umurumda değil."

Ayağa kalkarak boş pasta tabaklarını aldı. "Duvardaki ekrana koyar mısın? Gözlemlemek istiyorum."

Kadını bulduğuna göre Eve'in aklına herhangi bir itiraz gelmiyordu. İletişim modunu değiştirdi, duvardaki ekrana bakacak şekilde döndü.

"Allysa Gray," diye duyurdu kadın ekrana gelirken.

Kalın, parlak kırmızı ve altın sarısı çizgiler taşıyan saçları dar, tilki gibi yüzünün etrafına kabarık bir düzensizlikle dökülüyordu. Ağır göz kapakları ve koyu kahverengi gözleri doğrudan Eve'in gözlerinin içine bakıyordu.

Eve onun bir masada oturduğunu fark etti ve şimdi bir kupa aldı, terlikli ayaklarını masanın üzerine koydu ve gülümsedi.

"Şuna bak. Bu yüzü tanıyorum. Sizin için ne yapabilirim, Dallas, Teğmen Eve?"

"Birbirimizi tanıyor muyuz, Bayan Gray?"

"Hiç tanışmadık ama yüzünüzü gördüm, çalışmalarınızı okudum. O kitabı ve videoyu da beğendim. New York'un en iyi cinayet polisi benden ne ister ki?"

"Bir Alva Quirk tanıyor musun?"

İşte şimdi, diye düşündü Eve, poker suratı.

"Neden sordunuz?"

"Ben onun cinayetinin baş soruşturmacısıyım."

O poker suratı şok içinde kayboldu. Öfke ve keder hemen ardından geldi. "Alva mı? New York'a mı gitti? Öldü mü? Onu öldürdü mü? Bunca yıl sonra o piç onu nasıl buldu?"

"Hangi piçmiş bu?"

"Eğer beni bulduysan, karısını döven piç kurusu Garrett Wicker'dan bahsettiğimi çok iyi biliyorsun."

"O şerefsizin onu bulduğuna ya da öldürdüğüne inanmıyorum."

"Ona ne oldu? Lanet olsun. Bana bir saniye izin verir misin? ay, kıcıımın kenarı." Ayağı kalktı, odanın karşısına geçti.

-Eve'in gözünde ev ofisi bir dolap açtı. Kıvrak, patiska bir kedi dolabın tepesinden aşağı atladı ve Allysa bir bardak sek burbon gibi görünen bir şey doldururken oradan uzaklaştı.

Oturdu, bardağı kaldırdı. "Tatlı Alva'ya." Bir yudum geri devirdi. "Ne oldu?"

"Bu sabah erken saatlerde başına şiddetli ve ölümcül bir darbe almış ve vardiya başlangıcında çalışan bir inşaat alanındaki çöp konteynerinde bulunmuştur."

"Ah, Tanrım. Ne zamandır New York'taydı?"

"Kesin bir şey söyleyemem. Sokaklarda yaşıyordu."

"Sokaklarda." Allysa doğruldu. "Neden?"

Saçmalık, neden soruyorsun? Korku yüzünden. Onu bulmadığına emin misin?"

"Cinayet nedeninin bu şekilde kişisel olmadığına inanıyorum. İşim bitmeden Wicker ile konuşacağım."

"Yıllarca ona eziyet etti, dövdü ve bir hiç olduğunu söyledi."

"Nasıl kaçtı? Sana söyledi."

"Bir elinin parmaklarını kırdı, diğer elini de yemeği yeterince hızlı hazırlayamadığı için ocakta yaktı. Sonra da iyi bir önlem olsun diye gözünü karartmış. O kadar kötüydü ki, bir daha asla göremeyeceğinden korkuyordu.

"Sonra ona tecavüz etti ve her zamanki gibi onu cezalandırma şeklinden nefret ettiğini söyledi. Bana ertesi sabah doğru düzgün düşünemediğini söyledi. Sanki rüya görüyormuş gibi hissettiğini söyledi."

Evet, diye düşündü Eve, bunu anlıyordu. Bunu yaşamıştı.

"Adam işe gittikten sonra, kadın çantasını

Evde ne kadar para varsa. Arabaya bindi - ayak işlerini yapmak için bir arabası vardı ve adam onun yaptığı kilometreyi takip ediyordu. Arabayı sürdü, sürdü ve sürdü. Benzini bitene kadar ne kadar gittiğini hatırlamıyordu. Sonra ayrıldı.

arabadan inip yürümeye başladı. Bundan sonrasını da pek hatırlamıyordu.

"Neyse, pikaplı bir kadın geldi, durdu ve Alva'nın halini gördü. Kadın onu doktora ya da şerife götürmek isteyince Alva sinir krizi geçirdi ve götürmedi. Onu evine -bir çiftliğe- götürdü ve elinden geldiğince iyileştirdi. Kadın kalmaya korkuyordu, bu yüzden ona bir şapka ve gözünü saklaması için güneşlik verdi, ona yiyecek hazırladı ve bir saat kadar otobüs durağına götürdü. Missouri'de otobüs değiştirdiğini hatırlıyor. Ailesi varmış ama-

"Bunu biliyorum. Kardeşiyle konuştum."

"O zaman ne yaptığını, kardeşini nasıl dövdürdüğünü, kız kardeşine nasıl tecavüz ettirdiğini ve bunu onu hizada tutmak için kullandığını biliyorsun. Gittiğinde düşünmüyordu, yoksa gitmezdi. Tekrar düşünmeye başladığında onlara gitmedi çünkü onu bulur ve onlara zarar verirdi. Her neyse, birkaç gün sonra Dayton'a gitti. Fazla parası kalmamıştı. Kaderin cilvesine bakın ki, ne yapacağını bilmez halde bir bankta oturuyordu ve ben de yanından geçiyordum. Barınaktan sadece birkaç blok ötedeydi. Neye baktığımı biliyordum. Bunu birçok kez görmüştüm."

Tekrar içmek için durakladı. "Yanına oturdum ve ona yardım edebileceğimi, güvende olabileceği bir yerim olduğunu söyledim. Yorgunluktan bitap düşmüştü, her yanı. Küçük bir köpek yavrusu gibi benimle birlikte gitti. Çok kötü hasar görmüştü Dallas. Sadece fiziksel olarak değil."

"Biliyorum."

"Çok hasarlıydı ama çok tatlıydı. İyileştiğinde -elleri- yardıma koştu. Kimsenin ona çamaşır yıkamaya ya da yemek yapmaya yardım etmesini ya da yorgun bir anneyi dinlendirip bebeği sallamasını söylemesine gerek yoktu. Hanımlarımızdan biri origami yapıyordu ve o da hemen kaptı. Orada oturup küçük hayvanlar ve çiçekler yapmaya bayılırdı."

"O da buna ayak uydurdu."

"Öyle mi? Sevindim. Bu ona biraz neşe verdi. Kimlik konusunda beni bilgilendirecek misin?"

"Hayır, bunu kaydetmiyorum ve dosyaya da girmeyecek, o kısmı değil. Bundan sonra söyleyeceklerimi sigorta olarak kaydedebilirsiniz."

Allysa dudaklarını büzdü ve manuel olarak kayda geçmek için öne eğildi. "Tamam."

"Oluşturduğunuz, oluşturulmasına yardımcı olduğunuz, bilgisine sahip olduğunuz, ekipmanına sahip olduğunuz herhangi bir sahte kimlik için suçlanmayacak veya yargılanmayacaksınız. Bu bilgilerin hiçbiri bu odanın dışına çıkmayacak. Eğer bu sözümü tutmazsam, beni suçlayacak araçlara sahipsiniz."

"Bunu neden yapıyorsun?"

"Çünkü o adaleti hak ediyor. Çünkü ona zarar verenler, dün gece, yıllar önce? O şerefsizler cezalarını çekmeli. Bunu yaptıklarını görecek."

Allysa uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Sonra başıyla kısa bir selam verdi. "Sana inanıyorum ve kaydı siliyorum. Güvene karşı güven. Altı, yedi aydır buradaydı ve her zaman bir sonraki için odaya ihtiyacımız olduğunu bilecek kadar barınak hakkında bilgisi vardı. Hazır olduğunda, ona kimliğini hazırladım, arka planda onunla birlikte çalıştım. Bazı bağlantılarım vardı ve ona Batı Virginia'da bir tatil köyünde kat hizmetlerinde iş buldum. Güzel bir yer, güzel bir ülke, iyi ve dürüst bir iş. Düzenli olarak geliyordu. Mutluydu. Bir daha asla eskisi gibi olamayacaktı, anlıyor musun?"

"Evet."

"Onun içinde bir şeyleri kırmıştı ve bu kırıklar bir türlü onarılamıyordu. Ama mutluydu, üretkendi, güvendedi. Ve bir gün panik içinde aradı. Kaçıyordu. Tatil köyünde büyük bir kanun ve düzen toplantısı vardı. Onu gördü. Onu elimden geldiğince sakinleştirdim, ama çoktan kaçmıştı, onu bulduğuna, onun için geleceğine emindi ve kimliğini tekrar silmem için bana yalvardı. Ona buraya geri gelebileceğini ya da başka bir barınakta onun için ayarlamalar yapabileceğimi söyledim ama o sadece kaçması gerektiğini söyledi. Ve hepsi bu kadar. Ondandır bir daha haber alamadım."

"Barınağınıza geldiğinde aldığı yaralara dair elinizde herhangi bir belge var mı?"

Allysa'nın dudakları ince bir gülümsemeyle aralandı. "Gerçekten de o pislğin peşinden gideceksin. Evet, elimizde fotoğraflar ve tıbbi bir rapor var. Bir misafirimiz hastane ya da sağlık merkezine gidemeyecek kadar korktuğunda sığınağa gelen bir doktorumuz var."

"Bir kopyasını alırsam memnun olurum."

"İşteyken çıkarırım. Erken geleceğim. Eğer daha erken lazım olursa, bu gece giderim."

"Sabah iyi. Alva'nın bir defter tutup tutmadığını hatırlıyor musun?"

"Alva ve onun meşhur defterleri. Evet, vardı. Bana çocukken nasıl defter tutmaya başladığını anlatmıştı. Kanun ve düzen şeysi, çoğunlukla kardeş ihlallerinin ya da sınıf arkadaşlarının kaydı. Buralarda, onu değiştirdi. Onlara Destek Raporları adını vermiş. Birinin kucaklanmaya ya da bir başkasının onu dinlemesine ihtiyacı olduğunda. Birisi bir çocuğa ya da ev işlerine yardım etmek için kendi yolundan çıktığında, bu tür şeyler.

"Lanet olsun." Allysa durakladı, parmaklarını gözlerine bastırdı. "Bir saniye daha."

"Acele etme."

Ellerini bıraktı, bir içki daha aldı. "Evliliği boyunca onları sakladı çünkü kocasının yanlış yaptığını söylediği şeylerin kaydını tuttu - orada çok fazla suçluluk duygusu, üzerinde çalışmaya çalıştığımız çok fazla kendini suçlama vardı. Ve vuruşların, kırışların, tecavüzlerin kaydını tuttu."

Eve göğsünün kabardığını hissetti. "Ne yaptığını yazmış mı? Ne zaman yaptığını?"

"Yaşam boyu alışkanlık. Her şeyi belgelemiş. Defterleri size göndermemi ister misiniz?"

Eve'in omurgası bir cetvel gibi dikleştı. "Sende mi?"

"Onları geride bıraktı. Her şeyi geride bırakıp yeni bir hayata başlayacağını söyledi. Yeni bir isim, yeni bir Alva.

Onları sakladım çünkü asla bilemezsin. Onları Sabah seni ararım."

"Hayır." Onları bir nakliye şirketine emanet etmek istemiyordu. "Senden sağlam bir şey isteyeceğim, Allysa."

"Alva için. Sorabilirsiniz."

"Departmanımdan birkaç polisi bir mekikle birkaç saat içinde sığınağınıza gönderebilirim."

"Kitaplar burada. Onları burada, evdeki ofisimde tutuyorum. Adamlarınız buraya geldiğinde onları, sağlık raporunu ve fotoğrafları hazırlayacağım. Sağlam bir geri dönüş istiyorum."

"Neye ihtiyacınız var?"

"Beni gelişmelerden haberdar edin. O Wicker denen herifi ne zaman yakalayacağınızı bilmek istiyorum. Ve onu öldüreni yakaladığınızda. Bir tane daha? Ailesi bir tören ya da anma töreni yapacaksa bilmek isterim. Gitmek isterim."

"Hepsini yapacağım."

"Birini kaybetmek zordur, sanırım bilirsiniz. Tatlı bir kalbi vardı. Hayatı boyunca pek çok zorlukla karşılaştı ama o tatlı kalbini hep korudu."

"Erkek kardeşi, muhtemelen kız kardeşi de onun için New York'a geliyor. Onlara adınızı ve irtibat bilgilerinizi vermek istiyorum."

"Evet, lütfen. Sizinkileri bekleyeceğim." "Tüm bunlar için teşekkürler."

"Sen de öyle, Dallas." Allysya kadehini kaldırarak şerefe dedi. "Onları avla."

"Planımız bu."

Roarke aramayı sonlandırdığında ona "Bir mekik hazırlanıyor," dedi. "Kimi gönderiyorsunuz?"

"Halka açılabilirler..." Roarke beklerken daha hızlı, daha kolay, diye itiraf etti. "Üniformalı Carmichael. Muhtemelen Shelby'yi o alır. Teşekkürler."

Carmichael'la temas kurmak, ona görevi ve ihtiyaç duyduğu bilgileri vermek için geri döndü.

"Mühürleyin ve etiketleyin, kayıtlara geçin. Döndüğünde doğruca Kanıt'a götür. Sabah çıkaracağım."

Tekrar mod değiştirmedeği için Memur Carmichael duvar ekranında başını salladı. "Peki efendim. Shelby'ye haber vereceğim, mekiğe giderken onu alırım."

Üniforması yerine kırmızı bir tişört ve devetüyü renginde bir pantolon giymişti. "Yumuşak kıyafetlerle gidebilirsin. Maç bu mu?" diye sordu, çünkü sopanın topa vuruşunu ve ardından gelen tezahüratları duymuştu.

"Uzun faul," dedi. "On birinci devrenin sonundayız, Teğmen, altışar sayı berabere. Atıcının düellosu diyebileceğimiz bir şey olmadı."

"Söyleyeceğim. Kanıtlar elinize geçtiğinde ve Kanıtlar bölümünde kontrol edildiğinde mesaj atın, Memur Bey."

"Evet,
efendim."

"Dallas
dışarı."

Kedisi kucağında yayılmış halde uyku koltuğunda oturan Roarke'a doğru döndü. Eve iki elini saçlarının üzerinde gezdirdi. "Her şeyi yazdı ve ona yeni bir başlangıç, yeni bir hayat veren kadın -en azından bir süreliğine- kitapları sakladı."

Roarke bir jet mekiği gibi mırılayan kediyi okşamaya devam etti. "Duydum."

"Garrett Wicker'ı ezeceğim."

"Biliyorum."

"Bunu yazmam gerekiyor. Sabah Harvo'yla kumaş izini kontrol etmeli, Morris'le görüşmeliyim. Mira'ya danışmak istiyorum. Ve sanırım Yuri Bardov'a baskı yapmamı kolaylaştıracak lanet olası bir jet helikopter için senden yardım isteyeceğim."

Bir araya geliyor, diye düşündü. Bir araya geldiğini hissedebiliyordu.

"Büyük malikaneleriyle aynı bölgede oldukları için Elinor Bolton Singer ile konuşacağım. Ben de J. B. Singer. Bu, bir taşla bir sürü kuş vurmak gibi olacak ve her iki davayla da örtüşecek. Alva'nın davasını kapatıp Jane Doe'nun kalıntılarına geçtiğimde bana bir anlam ve bilgi verecektir."

"Bu kalıntıları bulduğumuz orijinal binanın planları, özellikleri ve planları hakkında daha fazla bilgiye sahibim."

"Bunu kapatır kapatmaz onları isteyeceğim. Özür dilerim ama -"

Başını iki yana salladı. "Soruşturmanızın mantıklı ve odaklanmış olması gerekiyor. Onu tanıyorsun." Roarke eliyle tahtayı işaret etti. "Ve ilk o ölmemiş olsa da, ilk o gelir."

"Hepsi bu, ama bir örtüşme olacak. Şarkıcılar ile zaten bir bağlantı noktası var. Neden bana genel bir bakış ya da birkaç önemli noktadan bahsetmiyorsun? Bunu aklımın bir köşesinde tutabilirim. Çoklu görev yapabilen tek kişi sen değilsin."

"O zaman size biraz önce analizler doğruladığında çok ilginç bulduğum bir şey söyleyebilirim."

"Hangisi?"

"Siz bu sabah ayrıldıktan ve biz de projeyi kapatmaya başladıktan sonra, Mackie de- Onu hatırlarsınız."

"Elbette."

"Hem o hem de ben birkaç şey fark ettik. Bunlardan biri, daha önce de belirttiğim gibi, önerilen şarap mahzeninin boyutlarının yanlış olmasıydı - ki bunu orijinal planlardan da teyit ettim. İç duvar, dış duvar gibi görünecek şekilde tasarlanmış olsa da, aslında gerçek dış duvardan üç metre içerideydi."

"Evet, onu yakaladım. Cesedi saklamak için."

"Mantıklı bir sonuç, evet. Ancak fark ettiğimiz şey kalite ve malzemeydi. Merakımızı gidermek için birkaç örnek aldık."

"Örnek aldım da ne demek? Burası bir suç mahalli."

Adamın ses tonu kadının anlık öfkesiyle soğuk bir tezat oluşturuyordu. "Ve şüphesiz sen de kendi payını aldın ve kendi payına düşeni yapacaksın. kendi laboratuvar testleri, ama benim mülküm olarak kalacak ve ben de bilmek istedim. Bu yüzden aşağı indim-"

"Oraya mı gittin?"

"Uygun bir şekilde mühürlenmiş olsa da, Komiser, ikimiz de biliyoruz ki cinayetten bu yana o bölgede zaten önemli bir faaliyet vardı. Kalıntılar o zamana kadar kaldırılmış ve kanıtlar toplanmıştı. Birkaç dakikamı ayırıp

Yerden, tavandan, dış duvardan ve iç duvardan örnekler alın."

"Bunun için izin almamıştın. Lanet olsun, Roarke." Onun öfkeli bakışlarına umursamaz bir omuz silkmeye karşılık verdi.

"O sırada bana engel olacak herhangi bir resmi belge de tebliğ edilmemişti. Bu konuda tartışmak mı istersiniz, yoksa ne bulduğumuzu öğrenmek mi?"

"İkisi de."

"Çoklu görev." Roarke Galahad'ı son bir kez okşadıktan sonra onu kaldırıp bir kenara koydu ve ayağa kalktı. Komuta merkezinin ayağına oturmak için yürüdü. "Belki de tartışmayı ertelemek için, haklı olarak Alva Quirk'e dönmek üzere olay yerinden ayrıldığınızı söylememe izin verin. İşbirliği içinde işi durdurma sürecine başlamış, resmi evrak işlerini beklemek üzere işçilerin yerlerini değiştirmiştik."

"Eğer bir şey gördüyseniz, bunu baş müfettişe bildirmeniz gerekirdi."

"Ben de öyle, ikimiz de on altı, on yedi saattir çok meşgul olmamıza rağmen? Ve sonuçlar, siz kurbanınızın kardeşiyle konuşurken gördüklerimi doğruladı."

"Siktir et. Ne gördün lan sen?"

"Bildiğiniz gibi, binadan geriye kalanları yerle bir ettik ve beton üzerinde yıkıma devam ettik, çünkü güvenli değildi. Standartların altında malzemeler. Bu, yine sizin de bildiğiniz gibi, kentsel dönüşüm sonrası inşaatlar için alışılmadık bir durum değil, yönetmeliklerin yeniden yürürlüğe girmesinden önceki üç yıl kadar bir süre için geçerli değil. Ama o iç duvar, görüyorsunuz -ya da ben görebiliyordum, Mackie görebiliyordu- o kadar kolay ya da aynı şekilde parçalanmamıştı. Tuğlanın farklı bir dokusu vardı. Ve şarap mahzeninin üstündeki tavan düşük dereceli hazır beton iken, tuğla iç ve beton dış duvar arasındaki bölüm, o üç metrelik bölüm? Benim ve Mackie'nin gözünde üst sınıf, yerinde dökülmüş ve şekillendirilmiş."

"Cesedini saklamak için yapıldı."

"Bunlar cesetleri bulmadan önce önemli bulduğumuz tutarsızlıklar değildi. Sadece dönemin ve inşaatçının kendine has özellikleri, ya da biz öyle sanıyorduk. Ben de örnekleri aldım ve şüphelendiğimiz gibi, kullanılan her şey standartların altındaydı. Ama o tek duvar değil, üstündeki açıklık değil. O duvar iyi, sağlam tuğlayla -o zamanlar çok pahalıydı-, birinci sınıf harçla ve dökme betonla inşa edilmişti."

"Nasıl oldu da betona gömülmedi?"

"Gördüğünüz gibi dış duvara kadar şekillendirildi. Sonra o bölüm -ve sadece o bölüm- döküldü, düzleştirildi ve oturmaya bırakıldı. Görebildiğimiz kadarıyla -ki aşağıya yaptığınız geziden hatırlarsanız, o duvar tamamen yıkılmamıştı- yapılan iş özensizdi, düzensiz derzler, çok fazla ya da az harç vardı. Profesyonel bir duvarcı ya da taş ustasının işi değil, üstün bir malzeme olduğunu söyleyebilirim. O tek duvar."

"Dayanması gerekiyordu, bunun için daha fazla harcama yapmaya ya da daha iyi malzeme çalmaya hazırды."

"Kesinlikle. Raporu alacaksınız ya da kendiniz hazırlayabilirsiniz."

"Süpürgeciler numune alırdı. Biz aptal değiliz."

"Öyle olduğunuzu söylemek şöyle dursun, asla düşünmezdim. Ama benimkini hızlandırabilirdim ve hızlandırdım da. Laboratuvarınız gibi sizin de gerekli öncelikleriniz var. Bilmek istedim. Çocuk, Eve. Kadın yeterince kötüydü, ama o küçük kemikler..."

"Kızgın olmak istiyorum. Kızgınlım ama olmam gerektiği ya da olmak istediğim kadar değil. Çünkü... oraya gittim, onlara yakından baktım. Minik kemikler," diye tekrarladı ve ayağa kalkmak, adım atmak zorunda kaldı.

"Mavis'in içinde neler olup bittiğini düşünmeme neden oldu, bu beni ürkütüyor elbette, ama... Polisleri de vuruyor, ne kadar uzun süredir görevde olursanız olun, söz konusu bir çocuk olduğunda vuruyor."

Silkindi, silkelenmek zorundaydı. "Dickhead'e rüşvet vereceğim, analizimizi ilerletmesi için. Kimin yaptığını bulduğumuzda mahkemede geçerli olabilmesi için zincirleme olarak ilerlemesi gerekiyor Roarke."

"Anlaşıldı."

"Yaptıkları yanlarına kalmayacak. O duvarı inşa edenin Singer'ın yüz bilmem kaç yaşındaki büyükannesi olması umurunda değil, onları o duvarın arkasına kim koyduysa kafese tıkacağım."

Biraz gülümsedi. "O zamanlar yüz bilmem kaç yaşında bile değildi."

"DeWinter işini yapana kadar tam olarak kaç yaşında olduğunu bilmiyorum. Ama geçmişinde tuğla döşeme konusunda benden daha bilgili olduğunu gösteren bir şey yok. Belki baştan savma iş yapmıştır ama bence daha aceleci, gergin, gece yapmak zorunda kalmıştır, değil mi?"

Elleri ceplerinde, odada dolaşmaya başladı. "Geceleyin, şantiyede başka kimse yokken. Hamile bir kadının cesedini duvarla örerken etrafta bir grup inşaat işçisi olamaz. Ona kurşun sıkarken de etrafta olamazlar."

Kaşlarını çatarak tahtasının diğer tarafına doğru döndü. "Gece olmak zorunda, hepsi, öldürmek, iyi malzemeleri almak, onları kullanmak. Hepsi aynı gece."

"Tavanı da koymak zorundaydılar, yoksa biri onu görürdü, biri üç ayak ve bir bedeni fark ederdi. Ne yapmaları gerekiyordu, tahtalar mı, kirişler mi?"

"Destek kirişleri - çelik. Ve kirişler."

"Onlar, onların arasına düşüyor. Zemini henüz yapmamışlar, tüm kayaları temizlememişler çünkü kayaların üzerine düşmüş. Duvarı kaldırın, en azından üç metrelik zemini kaplayın. Form veriyorum demiştin. Şekillendirmek, sonra da beton dökmek. Yapılacak çok şey var, hızlıca yapılması gereken çok şey var."

Ellerini tekrar ceplerine soktu. "Ana bölümün -restoran bölümünün- zemini betonde, şarap mahzeni gibi."

"Planlar endüstriyel bir görünüm, lüks bir endüstriyel ambiyans içindi."

"Peki bunu nasıl yerleştiriyorsun, nasıl biçimlendiriyorsun, böylece alt kata inmesi için malzemeyi sadece boşaltmıyorsun?"

"Destekler - bu kirişler - onu oluşturun, alt döşemeyi, tabanı kurun. Çimentoyu alt zeminin üzerine katlayın. Dökün, düzleyin, pürüzsüz hale getirin."

"Anladım. Her tarafı kapalı olduğu sürece gerisi için endişelenmelerine gerek yoktu. Geri kalanı için diğer malzemeleri kullanabilirlerdi. Onu koydukları tabut için daha yüksek kalite istediler."

Ona doğru yürüdü ve kollarını arkasından doladı. "Ve ben de senin odak noktanı önceliğinden uzaklaştırdım." "Bu sadece etrafta kaynamasına izin verebileceğim bir şey. Artı, ben de yarınki görüşmelerime dahil edeceğim."

"Şehir dışına çıkmak için helikoptere ihtiyacın olduğunda bana haber ver." "Evet, evet. Şimdi ben de bu sabah Gray, ve tüm bunların kaynamasına izin ver."

11

Sabaha kadar daha fazla bir şey yapamayacağını kabul edip aynı zeminde ilerlemeye devam edince Eve kendini kapattı.

Roarke'ın ofisinin bitişiğindeki kapıya doğru yürüdü.

Kendi komuta merkezinde oturuyordu, saçları arkadan bağlanmış, ceketini çıkarılmış, kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı.

Kedinin ikisini de terk ettiğini ve yatağa uzanmış olduğunu fark etti.

"Dükkânı kapatıyorum," dedi ona.

Başını kaldırıp bakmadı, kesinlikle onun daha önce yaptığı gibi sarsılmadı ama masasındaki ekranda ne varsa bitirdi.

"Seni masanda uyurken bulmadan ya da dinlenmen için dürtmeden mi?"

"Beni tekrar kızgın modda mı istiyorsun?"

"Hiç de değil. Sadece hoş bir sürpriz oldu. Ben de bir dakika içinde kapatacağım için mutluyum."

"Ne üzerinde çalışıyorsun?"

"Kendime ait bazı işlerim vardı, sonra başkalarının mali işlerine girmenin eğlenceli olacağını düşündüm."

"Kim gibi?"

"Singers'ı bir alanda çalıştırıyorum ve şu ana kadar ailenin çok zeki, çok girişimci finans yöneticileri olduğuna inanıyorum. Yasa dışı sayılabilecek hiçbir şey yok, sadece gölgeye yakın ama çizgiyi aşmamış."

"Şimdiye kadar," diye ekledi ve sonunda ona baktı.

"Yuri Bardov, bu başka bir mesele. Çok karmaşık, çok katmanlı, aynı zamanda zeki ama ben yolumu bulacağım. Yuri akıllı, deneyimli bir adam. Karısının yeğeni o kadar zeki değil."

Kendini beğenmişliği çok net duydu. "Onunla ilgili bir şey bulmuşsun."

"Görünüşe göre bazı paravan hesaplarını New York'un yanı sıra Cayman Adaları ve Rusya'da da açarak, amcasının yaptığı gibi tüm katmanlarla ve bu katmanların maliyetiyle uğraşmasına gerek olmadığını düşünüyor. Ayrıca cömertçe harcıyor. Çok iyi yaşayan karısının ve çocuklarının -mükemmel bir özel okul eğitimi alan- kadınları tuttuğunun farkındalar."

"Yan parçalar mı? Çoğul mu?"

"Üç, ve bu durumda kadın tutmak doğru bir terim gibi görünüyor, çünkü Korfu'daki güzel villanın masraflarını o ödüyor - masraflarını karşıladığı küçük kız çocuğuyla birlikte."

"Başka bir çocuğu daha var."

"Her ay kızının eğitimi, kıyafetleri, bale dersleri vb. için bir hesaba para aktardığına göre benim çıkarımım da bu yönde."

Arkasına yaslandı, Eve'in kırklı yaşlarının başında bir kadın ve on dört yaşında reşit olmayan bir kız çocuğunun kimlik fotoğrafını gördüğü ekranı işaret etti. "Prag'daki kadın ve onun desteklediği iki çocuk -erkek ve kadın- için de aynı şey geçerli."

Ekran bölündü ve üç kimlik daha gösterildi. Yetişkin bir kadın, otuzlu yaşların ortasında, iki çocuk, yaşları sekiz ve altı.

"Yakın zamanda Vermont'ta üçüncü bir kadın için ev satın aldıktan sonra bir hesap daha açmış. Tıbbi kayıtlara göre kadın yaklaşık otuz haftalık hamile."

Eve bir sonraki fotoğrafı inceledi. "Meşgul adam."

"Öyle ve görünüşe göre tohumlarını yaymakta ısrar eden biri. Onun konumunda ve diyelim ki kaynaklarına sahip bir adam, bir kadına hamileliğini sonlandırması için kolayca baskı yapabilir-

ve ilk etapta bunu önlemek için bazı standart tedbirleri kullanacağı düşünülebilir."

Ellerini ceplerine sokan Eve topuklarının üzerinde ileri geri sallanıyordu. Üç kadının da koyu renk gözlü esmerler olduğunu fark etti.

Yani bir tipi vardı.

"Tüm bunlar gizli hesaplardan mı ödendi?"

"Gizli, çok iyi değil ve yasal değil."

"İhtiyacım var-"

"Hepsine sahip olacaksın." Roarke konuşurken ayağa kalktı. "Sabah hepsi derli toplu ve açıkça çizilmiş olacak, böylece onu kutuya koyarken çekiç olarak kullanabilirsin."

"Bu gerçekten büyük bir çekiç. Hayır, bir sürü çekiç. Gizli hesaplar mı? Karısı bilmiyor. Belki adamın etrafta dolaştığını biliyordur ama bahse girerim çocuğunun bir sürü üvey kardeşi olduğunu ya da kocasının her ay o kadar para harcadığını bilmiyordur."

"Ve çok düzenli bir meblağ." Roarke yürürken onun elini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Uzun bir günü sonlandırmak için bana böylesine keyifli bir görev verdiğin için sana teşekkür etmeliyim."

"Acaba amcası biliyor mu?"

"İşte şimdi aklıma bir fikir geldi. Bardov'un erkeklerin erkek gibi davranacağını düşündüğünü tahmin ediyorum, ancak kendisinin aynı şeyi yapmadığını duydum. Hiç yapmadı."

"İnsan bunu mu duyuyor?"

"Öyle. Ne olursa olsun, bu özel hesaplar işletme ya da Bardov'un kullandığı ve Tovinski'nin geri kalan her şey için kullandığı finans şirketi aracılığıyla oluşturulmadı."

"Bu hesaplar için parayı nereden buluyor? Tüm o ekstra parayı?"

Yatak odalarının kapısında Roarke onu kendisine doğru çevirdi. "Zeki olan sen değil misin? Şimdi de tüm fonların Bardov'un onayladığı iş ve görevlerden mi geldiğini merak ediyorum."

"Huh." Kollarını onun etrafında doladı. "Bu seni de zeki biri yapar. Karısının, amcasının haberi olmadan tüm bu parayı ödeyebilmek için ek iş yapıyor olabilir."

"Sabah daha fazlasını araştıracağım. şimdi, neden uzun günümüzü sonlandırmak için keyifli bir şeyler bulmuyoruz?"

"Evet." Buna ihtiya ı olduğu için, ona ihtiya ı olduğu için başını onun omzuna yasladı. "Biraz keyif alabilirim."

Dansa yakın bir hareketle onu yatağa doğru çevirdi.

Yorgunluk mu? Evet, bunu hissediyordu, enerjisinin düştüğünü biliyordu. Ama kucaklanmaya, dokunulmaya, sevmeye ihtiya ı vardı. Ona da aynısını vermesi gerekiyordu.

Yatağa vardıklarında, adam silah kayışını çözdü. Adam kayışı çıkarırken kadın başını adamın omzundan kaldırdı.

"Oraya gittiğinden beri nasıl oldu da ayakkabıların benim botlarım gibi tıkanmadı?"

"Bir zamanlar kedi hırsızıydım."

Ayakkabılarını çıkardı, sonra onu yatağa geri yatırdı.

Kedi gözle görülür bir tiksintiyle yuvarlandı, sonra yataktan sıçradı.

Birlikte uzandıklarında, parmaklarıyla tarayabilmek için adamın sa ındaki bağı çıkardı. "Yarın kendi eşyalarına geri d nmen gerekiyor."

"Bu bir emir mi?"

"Sanki herkes size emir veriyor. Ama Litvanya'yı kim satın alacak?"

"Litvanya mı?" Başını eğerek ağzını onunkine değdirdi.

"Orası bir yer. Bir yer." Yuvarlanarak pozisyonlarını değiştirdi, sonra yanağını onun göğsüne çevirdi. Onun kalp atışlarını duyabiliyor, hissedebiliyordu.

Bu onu yatıştırdı, sakinleştirdi ve her şeyin yoluna girebileceğine inanmasına yardımcı oldu. En azından burada. En azından şimdi.

İletişim cihazı cebinde sinyal verdi. "Kahretsin.  zg n m."

Yer değiştirdi, sürükledi. "Bu iyi. Üniformalı Carmichael. Alva'nın kitapları ve tıbbi raporlar onlarda. Geri dönüyorlar."

Yatağın başucundaki masanın üzerine koydu ve 'link'ini ekledi. "şimdi, nerede kalmıştık?"

Ayağa kalktı, onu kendine çekti ve ağzını aldı. Sakinleştirici ve yatıştırıcı değil, sadece şimdi ve burada.

Günün, işin, endişelerin ve dünyanın geri kalanının öpücükle buharlaşmasına izin verdi. Ve ona tüm gücüyle karşılık verirken kendini ona kilitledi.

Onu eve getirdi. Her gün, neyle karşılaşırса karşılaşsın, onu eve getirdi.

Elleri kadının sırtından yukarı, tekrar aşağı kaydı. Hayır, yatıştırıcı değil. Sahiplenici. Bu uzun, becerikli parmaklar istediklerini nasıl alacaklarını ve ona ihtiyacı olanı nasıl vereceklerini biliyorlardı.

Onun ne düşündüğünü duyabiliyordu: Benim. Ve bu, sadece bu, yorgunluğu kovan hızlı bir heyecan getirdi.

Onun da bu heyecanı paylaşmasını isteyerek gömleğinin düğmelerini açtı. Parmakları hızlı ve kararlı bir şekilde tişörtü kenara iterek göğsünün sert düzlemlerine yayıldı.

Ona dokunmak istedi; dokunuşunu hissetmesini istedi. Kalp atışlarının onunla birlikte hızlandığını bilmek istiyordu.

Ve adam gömleğini kenara çektiğinde, kadın ona doğru bastırdı, ten tene, böylece kalp atışları birleşti.

Çok doğru, diye düşündü, kadının şekli ona karşı. Uzun ve zayıf, köşeli ve çevik, yumuşak teninin altındaki sert kaslar. Onu sonsuz bir özlemle arzuluyordu ve burada, karanlıkta, dünya ve tüm acıları kapalıyken, o sadece ona aitti.

Eller şimdi acele ediyordu, kemerleri çekiştiriyordu. Daha fazlasını istiyorlardı.

Birbirlerinden daha fazlasını, her zaman daha fazlasını arzuladıklarını, asla tam olarak doyurulamayacaklarını düşündü. Ona çok tanıdık gelen vücudu bir merak kaynağı olmaya devam ediyordu ve binlerce ömür sevseler bile hep öyle kalacaktı, biliyordu.

Ellerinin dolaşmasına ve sahip olmasına, dudaklarının tatmasına ve beslenmesine izin vererek kendini memnun etti. Ve onun bu özgürlükten aldığı zevki nabzının hızlı atışında hissetti, hızlanan nefesinde duydu.

Onu yavaşça, istikrarlı bir şekilde yukarı çekti, onunkini paramparça etmeye çalışırken kendi kontrolüne zar zor tutunuyordu. O kırıldığında,

Altında titreyen kadının salıverilmesinin heyecanı içinden ona doğru yayılıyordu.

Açgözlülükle, hâlâ açgözlülükle, onun üzerine binmek için -kedi hızıyla- yuvarlandı. Hâlâ titriyordu, hâlâ ata biniyordu, onu içine aldı. Vücudu eğildi, başı geriye düştü, kendi ihtiyaçları içinde boğulurken, onu da kendisiyle birlikte o kenara sürükledi.

Onu orada tuttu, her ikisini de o imkânsız duygu yoğunluğunda tuttu. Böylece şimdi ve burada, her ikisini de birleşmenin umutsuz telaşına doyurmak için döndü, döndü, döndü.

Sonra bir zafer çılgılığıyla, zevk sarsılıp paramparça olduğunda, ikisini de kırbaçladı.

Su gibi ona doğru kaydı, yanağını bir kez daha onun kalbine dayadı. Kalbin vahşi atışı dudaklarının kıvrılmasına neden oldu.

"Pastadan bile daha iyi," diye mırıldandı ve onu kendisine doğru kıvrılabilmesi için kaydırırken gülmesine neden oldu.

Kedinin yatağa geri sıçradığını ve sonra sırtının küçük kısmına yerleştiğini hissetti.

Doymuş, uykulu, tatmin olmuş bir halde doğruca uykuya daldı. "Bu doğru, bir ghrá." Elini dudaklarına götürüp avucuna bir öpücük kondurdu. "Şu meşgul beynini dinlendir."

Ay doğmuştu, yıldızsız gökyüzünde parlak beyaz bir toptu. İnşaat molozlarının üzerine hayalet ışığı yayıyor, güvenlik çitinin donuk metalini parlatıyordu.

Yüzü morarmış, gözleri kararmış ve şişmiş olan Alva, Eve'in yanında yürüdü.

"Burayı sevdim," dedi Alva. "Çok uzağı görebiliyorsun. Keşke kimse apartmanlarda uyuyamasın diye çit yapmasalardı ama yine de burayı sevdim. Burada güvende olduğumu düşünüyordum."

"Olmadığın için üzgünüm."

"Bazı insanlar çok acımasız." Alva parmaklarını -çarpık, kırık- morarmış yüzünde gezdirdi. "Bazı insanlar

Yani. Sizi incitmeyi severler. İyi olmaya çalıştığınızda ve yapmanız gerekeni yaptığınızda bile sizi incitmeyi severler."

"Biliyorum."

"Beni sevmesi gerekiyordu." Alva şehre, ışıklara bakarken bir iç çekti. "Evlendiğimizde beni seveceğine ve değer vereceğine söz vermişti. Sözünü tutmadı. Birçok kez bozdu. Ve bu beni kırdı."

"Ondan kaçtın."

"Çok iyi hatırlamıyorum çünkü her şey acıyordu, korkuyordum ve eve gidemiyordum çünkü erkek ve kız kardeşlerime korkunç şeyler yapardı. Ben en büyükleriyim. Onları korumak zorundaydım."

"Sen yaptın." Rüyada bile, rüya olduğunu bildiği rüyada bile, Eve'in kalbi acıyordu. "Onları korudun."

"Kimse seni korumadı, bu yüzden önemli olduğunu biliyorsun. Ben kaçtım ama onları korumak zorundaydım. Sonra güvendedim ve kağıtları nasıl katlayıp güzel ve tatlı hale getireceğimi öğrendim."

Eve'e origami bir kedi uzattı.

"Teşekkürler. Bu harika."

"İnsanlara hediye vermeyi seviyordum çünkü ben verdiğimde çoğunlukla gülümsüyorlardı. Beni tekrar buldu, bu yüzden tekrar kaçmak zorunda kaldım ve korkmayı bırakamadım. Unutmak zorundaydım, bilirsin, senin yaptığın gibi. Her zaman korkmamak için daha önce olanları unutmak zorundaydım. Bilirsin işte."

"Evet, biliyorum."

"Sence korkmuş mudur?"

Eve aşağı baktı ve diğer alanda, diğer sahnede durduklarını gördü. Aynı ay ışığı aşağıdaki kalıntıların üzerine vuruyordu.

"Bilmiyorum. Öğreneceğim."

"Bir bebeği olacaktı ve biri ona kötü davrandı. Bunu kitabıma yazıp polise anlatacaktım ama biri bana da kötü davrandı."

Eve başını çevirip baktı ve Alva'nın yüzündeki kanın aşağıya doğru kaydığını gördü.

"Ben onları bulurum."

"Uzun zamandır yalnızlar. Bir şeyleri olmalı." Alva kâğıttan çiçeklerle dolu ellerini uzattı.

Düşmelerine izin verdiğinde, küçük kuşlar gibi aşağı sürüklendiler. Eve, o garip ay ışığında, o minik kemiklerin hareket ettiğini ve yer değiştirdiğini gördü, bir tür miyavlamamanın yankılandığını duydu.

"Bebek ağlıyor," dedi Alva.

O ses hâlâ kulaklarında yankılanırken, birden uyandı.

Roarke yatağın kenarına oturdu, bir eliyle onunkini kavrarken kedi başını onun omzuna çarptı.

"Ben iyiyim. Ben iyiyim. Kabus görmüyorum." Yine de nefesini tam olarak tutamıyordu. "Sadece gerçekten garip bir rüya."

Boştaki eliyle Galahad'ı okşayarak onu rahatlattı. "Sonlara doğru biraz ürkütücü oldu sanırım. Ben iyiyim."

Roarke eğilip dudaklarını bir test eder gibi kızın alnına bastırduğunda, kız doğruldu. "Çoktan giyinmişsin. İş dünyasının kralı takımını. Saat kaç?"

"Saat altı buçuk. Erken bir 'link' konferansım vardı." "Litvanya."

Dudakları kıvrıldı ama gözleri kızın yüzünde dikkatli bir şekilde kalmaya devam etti. "Bu sefer değil, ama bu konuyu araştıracağımdan emin olabilirsiniz. İstemek için. Bir dakika bekle, ikimize de kahve getireyim. Bana bu garip, sonu ürkütücü rüyayı anlatabilirsin."

Ayağa kalkarak AutoChef'in kapısını açtı.

"Rüya gördüğünüzü bildiğiniz anlaşmalardan biriydi. Uyuyorsunuz ama zihniniz dönüyor."

Adam yine yatağın kenarına otururken ona söyledi ve kahvenin onu tamamen uyandırmasına izin verdi.

"Bu sana ne anlatıyor?"

"Bilmediğim bir şey yok. Wicker'ın ne yaptığını bilmek ve Allysa Gray'in bana anlattıklarından onu takip etmek için Alva'nın o zamanki kitaplarına ihtiyacım yok. Bu unsurlarla çalışıyorum. Ve Richard Troy sayesinde onunla bir şekilde ilişki kurduğumu biliyorum.

"Sanırım ya da düşünmek istiyorum, ya da en mantıklı sonucun bu olduğunu düşünüyorum, geçmişini engelledi. Belki de

Kasıtlı olarak, belki de değil. Yine de bu onun cinayeti için geçerli değil."

"Peki ya diğerleri?"

"Onlara ihtiyaç duydukları şeyi vermiyorum. Sadece - mecazi olarak- onları karanlıkta bir çukurda bırakıyorum."

"Hiç de doğru değil." Bir an için kadının çenesini avucunun içine aldı. "Doğruya yaklaşmak değil. Önceliği Alva'ya veriyorsun, ki bu tamamen doğru, ama ikinci soruşturma için şimdiden zemin hazırlıyorsun. Söylesene, benim mülkümde olmasaydı ikinci davayı açar mıydın?"

"Hayır. Buna gerek yok, en azından bu noktada. O deliğe ne zaman girdiğine dair oldukça iyi bir zaman çizgimiz olsa da, çünkü oraya düştü ya da itildi, bazı kemiklerdeki travma bu hikayeyi anlatıyor, bilimin yetişmesi gerekiyor."

Adam haklıydı, diye kendini temin etti. Ama o küçük, miyavlayan çığlığın yankısı peşini bırakmıyordu.

"Ölüm tarihini doğrulamamız gerekiyor," diye devam etti, "yaşını ve DeWinter'ın kemiklerden çıkarabileceği diğer her şeyi. Şansımız yaver giderse bir robot resmini ve holo simülasyonunu alırız, ben de kimliğini tespit edip oradan devam ederim. Önce DeWinter'ın bölgesinde."

"Kesinlikle ve hala her iki bölgeden de geçen insanlarla konuşuyorsunuz ve konuşacaksınız. Ve her iki kurbandan da geçmiş olabilirler."

Eve kahvesine baktı. "Sonunda ağlayan bebektir. Ürkütücü ve üzücüydü."

Bir nefes verdi ve kahvesini bitirdi. "Her neyse, bir duş alıp başlamam gerekiyor."

"Eve," dedi kadın banyoya doğru ilerlerken. "Kalıntıları gördüğün anda başladın. Senin oldukları anda."

"Sen de öyle."

O da duşa girerken bir kez daha düşündü. Bu birleşik bir cephe oluşturunca. Kim öldürdüyse, hayır

ne kadar uzun zaman önce olursa olsun, ödeyecekti. Çünkü bu birleşik cepheyi asla yenemezlerdi.

Sıcak fısıkiyelerin hayallerini yıkamasına izin verdi ve duş zamanını günü için en verimli sıralamayı yapmak için kullandı.

Kadın dışarı çıktığında Roarke kanepeye oturmuş, duvardaki ekranda anlaşılmaz hisse senedi raporları kayarken o da PPC'sini inceliyordu.

Kedi onun yanına yayıldı, muhtemelen Roarke'i yumuşatmaya çalışıyordu, böylece masanın üzerindeki ısıtma kubbelerinin altında ne varsa onu vurabilecekti.

Hiç şansın yok.

Roarke bunu kanıtlamak için Galahad'ı dürttü. "Hadi bakalım. Kahvaltınızı yaptınız."

Kedi aşağı kaydı, yıkanmak için oturmadan önce birkaç metre uzaklaştı. Ama Eve onun hâlâ iki renkli bir gözünün kubbelerde olduğunu fark etti.

Roarke onları çıkardığında Eve altın rengi omlet, patates kızartması ve yağlı meyvelerin başına oturdu.

Yumurtaların içine ıspanak saklandığından şüphelenerek dikkatli bir çatal aldı. Peynir ve jambon parçalarından başka bir şey bulamayınca günü iyi başlamıştı.

"İyi anlaşma."

"Bir tane hak ettiğini sanıyordum."

"Eminim bugün dolu bir tabağınız vardır, bunun dışında."

"Bu geniş bir menü. Bana bir şeyler bulup bulmadığımı sormuyorsun."

Tovinski'yle ilgili daha fazla şey anlatmak istemezsiniz."

"Bana zaten çok şey verdin. Terlemenin tadını çıkaracağım bugün."

"Bunu kaçırdığım için üzgünüm. Ancak geceleyin birkaç ilginç külçe daha ortaya çıktı."

"Gerçekten mi? Ne gibi?"

"Size bahsettiğim gizli hesaplara yapılan işlemler gibi. Çoğu durumda, araştırmanın kaynaklara kadar izini sürdüğü miktarlar. Tahmin edilebileceği gibi büyük kısmı işvereninden ya da yatırımlarından geliyor. İşvereninden gelenlerin bazıları

cömert ikramiyeler. Ancak ilginç bir şekilde, son otuz altı ila kırk ay veya daha uzun bir süre içinde başkaları da oldu ve son on sekiz ila yirmi dört ay içinde bu miktarlar arttı. Hem de önemli ölçüde."

"Diğerleri gibi bireyler mi? Tekrarlanan miktarlar? Şantaj gibi mi?"

"Hayır, gerçi böyle bir girişim için muhtemelen nakit para konusunda ısrar ederdi. Bireyler, evet, ve tekrar ediyorlar, ama miktarlar değil. Miktarlar Tovinski'nin ne kadar malzeme çekebildiğine ya da üst sınıfla daha ucuzu değiştirmek için ne kadar ücret aldığına bağlı."

"Singer projesinden mi?"

Roarke tostun üzerine biraz reçel sürüp Eve'e uzattı.

"Hudson Yards projesinden kesinlikle. Ancak sadece ve sadece Bardov'un Singer ile ortak olduğu projelerde değil. Son iki yılın ortalaması ne kadar? Tovinski yaptığı yan anlaşmalarla gelirine ayda yaklaşık kırk beş bin dolar ekliyor."

"Kırk beş," diye tekrarladı Eve. "Bir ay mı?"

"Son birkaç yıldır, evet. Daha küçük başladı - sekiz ila on bin - ama büyüdü. Bazıları nakit anlaşmalar olduğu için daha fazla diyebilirim. Eski kamyonlardan düşme gibi bir şey."

Roarke biraz omlet yedi. "Amcasının, kanatları altına aldığı çocuğun onu aldattığını öğrenmekten memnun olacağından şüpheliyim."

"Bardov'un emirlerini uyguluyor olabilir."

Roarke başını sallayarak kahvesini kaldırdı. "Bardov'un şirketinden yapılan harcamaları, bazı satıcılardan alınan hesapları ve birkaç faturayı -isterseniz nokta kontrolleri- incelemek için geri döndüm. Oradan şirketler için çalışan ya da şirketlerin sahibi olan kişilere geçtim, sonra da Tovinski'nin defterlerine hızlıca bir göz attım - ki yine pek iyi saklamamış. Hiç de iyi değil."

"Bütün bunlara nasıl bulaştınız? Faturalar orada öylece durmaz, mahkeme kararı olmadan ve-"

"Ticari sır," dedi kolayca. "Bulduğum şeyin ayrıntılarını kullanamazsınız elbette, ama sizin gibi zeki bir kadın için yeterince kolay olmalı..."

Kendi tost dilimini işaret etti. "Samimi. Amacınıza yardımcı olacaksa, Yuri Bardov'a kendisine bakması için bir neden vermek için. Ya da Tovinski'yi daha çok terletmek için."

Birleşik cephede, fay hattı boyunca bazı çatlaklar olduğunu fark etti.

Lanet olsun.

"Tüm bunları yapmaya yetkiniz yoktu."

"Ah canım." Tostundan bir ısırık alan Roarke, Galahad'a baktı. "Şimdi beni azarlayacak."

"Faturaları almak için bir rakibin defterlerine girmek-"

"Bardov İnşaat'ı rakibim olarak mı görüyorsunuz?" O uzun ve abartılı bir iç çekti. "İşte bu biraz acıttı."

"Siktir et." Bir yanı, bilmemesi gereken verilerle onu kışkırttığı için onu yumruklamak istiyordu. "Yasadışı yollardan erişildiği için bilgiler lekeli."

"Teknik olarak yasadışı," diye kabul etti.

Şimdi onu yumruklamak ve kendi saçlarını yolmak istiyordu. "Teknik olarak saçmalık."

"Bu yasal sınırı aşmak benim için ne kadar doğalsa, sizin için de o kadar doğal, Teğmen. Yine de, eğer gerekirse, bazı bilgilere yetkili bir arama yaparken rastladığım iddia edilebilir."

"Tökezlemekmiş, hadi oradan. İş siber olaylara gelince, biri sizi bir telin üzerinden itse bile tökezlemezsiniz."

"Çok tatlısın. Bir şey diğerine yol açtı diyeceğiz."

Kadın karşılık vermeye başladı ama adam barış için elini kaldırdı.

"Yetkili makamlar aracılığıyla size söyleyebileceğim şey, Tovinski'nin harcamalarının kayıtlı ve meşru gelirinin çok üzerinde olduğudur. Zeki bir kadın ve deneyimli bir araştırmacı olarak, bu ek ve hatırı sayılır gelirin nereden geldiğini merak edersiniz. Sanırım

mahkeme kararını ve adli muhasebeciyi görürsünüz."

Bir an için sessizce yedi çünkü tam olarak yapacağı şey buydu. Yapardı. "Bu kadarla kalabilirdin. Kahretsin Roarke, bu kadarla kalabilirdin. Yapmalıydın."

"Yapabilirsin. Yapmalı mıyım? Bu benim için daha sorunlu." Sonra sakın ve berrak gözlerle ona baktı. "Yıllarca dayak ve tacizden kaçmış bir kadın görüyorum. Bunların üstesinden gelmiş. Ve vahşice öldü, çünkü doğru olanı yapma, kurallara uyma ihtiyacını asla kaybetmedi."

Elini Eve'in elinin üzerinde ovuşturdu. "Yani, benim için daha sorunlu, sevgili Eve."

Çünkü beni görüyorsun, diye düşündü Eve. Ve o da Alva'da kendini görmemiş miydi? Aynı şeyi yaptığı için onu nasıl suçlayabilirdi ki?

"Aynı şey değil. İkimiz de aynı olmadığını biliyoruz, ona olanlar, bana olanlar."

"Ve ikimiz de biliyoruz ki rahatsız edici yankılar var."

Çizgileri boyunca her zaman birkaç çatlak olacağına karar verdi. Ama bu temeli sarsmıyordu. Aşk onu çizginin ötesine itmişti -bu kez- en az kendi doymak bilmez merakı kadar.

Onu sevdiği için ona yumruk atamazdı. Bir yanı hâlâ istese bile.

"Ayda kırk beş bin mi?"

"Dediğim gibi, birkaç bin oradan, birkaç bin buradan başladı ve artırdı. Geçen ay, kırk sekiz binin biraz üzerinde kaymağını yedi."

"Açgözlüyüm, dikkatsizim."

"Bu alanda her zaman özensizdi."

"Bardov'un kadınlardan ve çocuklardan haberi yok, en azından hepsinden, yoksa bu masrafları karşılayacak ek gelirden haberi olurdu. Tovinski bebekleri

Bu kadınlara evler falan ayarlayıp duruyor. Daha fazla paraya ihtiyacı var.

"Bardov gibi bir adamı aldatmak için ya cesaret ya da aptallık gerekir."

"Aile bağının onu güvende tuttuğuna inanıyor olabilir." Roarke yemeye devam etti. "Öyle olmayacak. Yeğenini dikene kadar Bardov'a fazla bilgi vermemeye özen gösteririm. Aksi takdirde cesetten geriye kalanları bulmanız pek olası değil."

"Eğitimli bir dedektif olarak bunu zaten anlamıştım."

"Alva Quirk ve Carmine Delgato hakkındaki gerçeği Tovinski'den saklamak için bunu kullanacaksın. Bir kafeste canlı olmak, parçalara ayrılıp Atlantik'e atılmaktan çok daha iyidir.

"Gerisini köpekbalıkları aldı. Klasik bir replik," dedi ona, "klasik bir videodan."

"Bununla çalışabilirim. Ama bir dahaki sefere-" diye sözünü kesti. "Unut gitsin. Kafamı senin duvarına vurmak sadece başımı ağrıttıyor." Ayağa kalktı. "Gelirken Reo'yla irtibata geçip bu işi halledeceğim."

Kediyi tanıyan Roarke, Galahad'ın yalayıp temizleyememesi için kahvaltı tabaklarını örttü. "Ben yaparım."

"Ne yapmak?"

"Bugün için kıyafetlerini al. Kafan şimdiden Reo'ya ne söyleyeceğini düşünmeye başladı."

"Düşünebilirim ve kıyafet alabilirim."

Ama ondan önce dolaba girdi. "Biraz yağmur yağabilir, bu yüzden pardösüyü isteyeceğini söyleyebilirim. Bunu göz önünde bulundurarak."

Taş grisi, ince, yanları deri şeritli bir pantolon çıkardı. Sonra net, işle ilgili, erkeksi beyaz bir gömlek; gösterişsiz.

"Her şey yolunda giderse kutunuzda bir Rus gangster olacağından, yelege tercih edeceğiz." Pantolon gibi taş grisi, arkası deri.

"Bunu ben de yapabilirdim."

"Mmm-hmm. Botlar ve kemer için monotona sadık kal, beyaz gömlek onu taze tutar. Etkili ve silah kuşağınızla göz korkutucu görüneceksiniz."

"Etkili ve korkutucuyum."

"İşte bu yüzden kıyafetleri sen giyeceksin. Onlar seni giymeyecek."

Bu ona zaman kazandırdığı için -ve adamın seçimi basitti- itiraz etmedi.

Çarpışmayı duydu, kubbenin yere çarpma sesini tanıdı.

Roarke topuğunun üzerinde döndü. "Lanet olsun."

Giyinirken kıs kıs güldü ve becerikli, korkutucu ve zeki kocası bir kediyle tartışmak için dışarı fırladı.

On beş dakika sonra, kedi kovulduktan sonra, onunla birlikte bitişik ofislerine doğru yürüdü.

"Singer ve Bardov malikanelerine gitmeye karar verirsiniz bana haber verin. Jet-helikopteri ayarlayacağım."

"Onu sürebileceğimi düşünüyordum."

"Eve, helikopter seni oraya on dakika ya da daha kısa bir sürede götürebilir, oysa trafikte doksan dakika araba kullanman gerekir."

Ama on dakikalık korkunç korkuya karşı doksan dakikalık sıkıntı ve hüsrana olacaktı.

"Sana haber veririm."

Kız bir dosya çantası hazırladığında, adam onu omuzlarından tuttu. Onu öptü.

"Zamanlamaya bağlı olarak, sizi ve Peabody'yi kendim yönlendirebilirim."

"Henüz söyleyemem, ama sana haber veririm." O da onu öptü. "Bunu yap. Ve polisime iyi bak."

"Rus gangsterler sadece aksanlı ve dövme haydutlardır." Çıkmaya başladı, kapıda durakladı. "Ve kaldıraç için -bir bakıma- teşekkürler. Kullanamam bile onu tanıyorum ve tanıdığım için de karşısına oturmadan önce onu tanıyorum."

Seni tanımayacak, diye düşündü Roarke kadın giderken ve bu özel buluşmayı kaçırdığı için bir kez daha pişmanlık duydu.

Pardösüsü merdivenin dibindeki tırabzanın üzerinde duruyordu. Arabası dışarıda bekliyordu.

Bu onu hep şaşırtmıştır.
Peabody'ye mesaj attı.

Delgato'nun morguna uğramak ister misin? Benimle
laboratuvarda buluş. Daha fazla rapor gönderdim. Oku ve
alış.

Arabayı sürerken Reo'yu etiketledi. Savcı yardımcısı
ekrana geldiğinde, Eve onun gözlerine telaşlı şeyler
sürmesini izledi.

"O şeyi oraya sürdükten sonra gözlerini ovma istemiyor
musun?"

"Hayır." Reo aynadaki görüntüsünü ciddi bir şekilde
inceledi, sonra ikinci gözüne başladı.

"Biliyorum. Sana dosyaları ve raporları gönderiyorum.

Alva Quirk." "Evsiz kadın. Çöplükte. Dün bu saatlerde."

"Evet, demek o kadarını anladın."

"Kimliğiyle ilgili raporunuzu aldık, evet. Daha fazlası var
mı?"

"Bende çok daha fazlası var. Arama izni gerektirecek
türden bir şey daha var. Alexei Tovinski, Yuri Bardov'un
karısının yeğeni."

Reo'nun eli durakladı. "Rus mafyası evsiz bir kadını mı
öldürdü? Gerçekte kimdi o?"

"Onlar için önemli kimse yok. Ölüler listesinde Carmine
Delgato da var. Singer'ın baş tesisatçısı. Hepsi orada Reo,
Morris'in raporu ve toksikoloji raporu da dahil. Tovinski'nin
mali durumuna bak: gizli hesaplar, karısı olmayan bir sürü
kadın ve çocuk. Onlara harcadığı parayla uyuşmayan bir
sürü para. Delgato-kumar sorunları."

"Küçük bir zimmete para geçirme olayı mı?"

"Sen akıllısın. Bunu göreceksin ve para yığınının derin bir
dalış yapmak için o emri alacaksın. Çok geçmeden üzerinde
onun adı olan bir tane daha çıkaracaksın. Quirk ve Delgato
için. Ve belki de Hudson Yards'ın ikinci arazisindeki kimliği
henüz belirlenemeyen kadın için."

"Kalıntıların tarihini belirlediniz mi?"

"DeWinter'ı görmeye gidiyorum. Raporları oku. Çok fazla ve size daha fazlasını vereceğim."

"Beni gerçekten ama gerçekten kocaman gülümsetecek ve Yuri Bardov'u enseleyeceğimizi söyleyecek misin?"

"Söyleyemem. Henüz."

"Okumaya başlayacağım ve mali belgelerle ilgili emri size bildireceğim. Kaç kadın var?"

"Üç kişi geldi. Üç çocuk ve bir tane daha var."

"Tanrım, insanları öldürmek için ne zaman vakti oluyor?" "Zaman bulamazsın, Reo. Sen yaratırsın. Sonra görüşürüz."

Reo'nun başaracağından emin olan Eve, Nadine Furst'ü etiketledi.

Nadine, ateşli, kameraya hazır muhabir, çok satan gerçek suç yazarı ve Oscar ödüllü birinden çok uzakta, inleyerek cevap verdi.

Ve sadece pencere duvarından sızan şehir ışıklarıyla aydınlanan bir odada yorganı başının üzerine çekti.

"Neden, Tanrım, neden?" dedi.

"Hangi cehennemdesin sen?" Eve talep etti. "Neden karanlık? Orası New York değil."

"Çünkü New York'ta değilim, Seattle'dayım. Seattle'dayım. Sanırım. Ve burada gecenin bir yarısı."

"Dünyanın güneşe doğru dönmediği bir yerde olman benim suçum değil. Bir iyiliğe ihtiyacım var."

"Benden bir iyilik istemek için gerçekten kötü bir zaman." "Oklahoma'da sağlam bir muhabir tanıyor musun?"

"Oklahoma'da neden birini tanıyayım ki?" Eve, merakın Nadine'in başını yorganın altından çıkardığını düşündü. Nadine kaşlarını çattı, sarı saçları birbirine karışmış, kurnaz gözleri ağırlaşmıştı, bir eliyle çarşafı göğüslerinin üzerinde tutuyordu. "Neden?"

"İyilikle, ölü bir evsiz kadınla, onu yıllar önce Oklahoma'da döven ve şimdi Moses diye bir yerde polis şefi olan herifle ilgili."

Nadine, Eve'in gözlerine bir şeyler sürmek zorunda kaldığında hep yapmak istediği gibi gözlerini ovuşturdu.

"Onu öldürdü mü?"

"Hayır. Görünüşe göre bir Rus gangster ve zimmetine para geçiren kumarbaz tesisatçı bu işi halletmiş. Ama ben eski kocayı da istiyorum. İşte burada sen devreye giriyorsun. Bir iyilik, Nadine."

"Kimdi o?" Nadine sordu.

Eve cevap vermeden önce bir hışırtı duydu, ardından rock yıldızı ve Nadine'in yatak arkadaşı Jake Kincade'in çenesini Nadine'in omzuna dayadığını gördü.

Gece yarısı dalgalarının arasında mor çizgiler ve sol yanağında bir uyku kırıışıklığı vardı.

Eve'e uykulu bir gülümseme gönderdi. "Hey, Dallas."

"Hey. Uyandırdığım ya da böldüğüm için özür dilerim."

"Avenue A'nın burada bir konseri vardı," dedi Nadine, "yani..."

"Ve görünüşe göre iş günün erken başlıyor, Lois." Jake, Nadine'in omzunu öptü. "Kahvaltı sipariş edeceğim."

Yataktan kalktığında Eve, Seattle'ın arkadan aydınlattığı mükemmel çıplak poposunu çok net bir şekilde görebiliyordu.

"Güzel," diye karar verdi Eve, adam kadrajdan çıkarken.

"Bu bir rüya gibi geliyor. Bekle biraz." Bağlantı yatağın üzerindeki ekrana gitti. Nadine onu tekrar eline aldığı anda üzerinde pelüş bir otel bornozu vardı. "Neye ihtiyacın var?"

"Öncelikle, güvенеbileceğin insanlarla, ben sana izin verene kadar bunu elinde tutacak muhabirlerle bağlantı kurmanı istiyorum, sen de onlara ver. Aynı anda hem cehennemin dibine hem de arkasına ulaşmasını istiyorum."

"Cidden, Dallas, kimdi o?"

"Nadine, o önemli biri değildi. Bu büyük bir hikaye değil. O bir polis ve karısını ondan kaçana kadar dövdü, tecavüz etti, kırdı. Ve hâlâ bir polis ve ben," diye düzeltti, "onun cezasını çekmesini istiyorum. Yani bu bir iyilik. Ödemesi için bana yardım etmeni istiyorum."

"Defterimi alayım."

"Teşekkürler. Ciddiyim. Buna gerek yok. İhtiyacın olan her şeyi sana göndereceğim ve sen de bunlarla ne yapacağını bileceksin. Sana birkaç gün yeşil veremeyebilirim ama-"

"Hazır olacağım. Ve hikayeyi saklayacağına güvenebileceğim insanlar tanıyorum. Bana sadece adını ver, böylece ben de kendime biraz geçmiş bulabilirim. Oklahoma'da mı? Moses, Oklahoma?"

"Evet. Garrett Wicker. Ben de yoldayım. Merkeze vardığımda sana gönderebileceğimi gönderirim. Sana borçluyum."

"Cehennem." Nadine esnerken parmaklarını uykuda dağılmış saçlarında gezdirdi. "Gecenin bir yarısı sayılır ama yatakta kahvaltı edeceğim ve bir rock yıldızıyla sevişeceğim. Buna bir yıkama diyebiliriz."

Eve rahatlamış ve minnettar bir şekilde şehir merkezine doğru ilerledi.

12

Kısa bir moladan sonra Morris'in çift kapısına doğru ilerledi. Erimiş maviden bir takım elbise, soluk pembe bir gömlek ve her ikisini de küçük kontrollerle birleştiren bir kravatın üzerindeki koruyucu pelerinle duruyordu.

Eve'e göre bir elinde neşter tutuyordu ve levhadaki genç kadına Y kesisi atmaya hazırlanıyordu.

Bugünkü müziğinde arp telleri üzerinde şarkı söyleyen yumuşak bir ses vardı.

"Henüz gelmediğinden emin değildim," dedi Eve.

"Ölüm günümüzü bitirmez, başlatır. Onunki yirmi üç yaşında sona erdi."

Eve bir adım öne çıktı. Ölünün saçları zümrüt çizgileriyle altın sarısıydı. Vücudu kemikli denecek kadar inceydi; bu da kalbin üzerinde kanatlarını açan mavi bir kelebeğin dövmesiyle aşırı hevesli göğüs işiyle keskin bir tezat oluşturuyordu.

Eve göbek, burun ve kaş piercinglerini, birden fazla kulak piercingini fark etti.

Soluk altın sarısı bronz teninin altında - bronzluk çizgileri yok - teni gri görünüyordu.

Mavi-yeşil cila tırnakları çapraz şeritler halinde kaplıyordu. Ayak parmaklarında, sol ayak yeşil, sağ ayak mavi renkteydi ve her birinin ikinci parmağında ustaca boyanmış bir çiçek vardı.

"Zengin," diye bitirdi Eve. "Ya öyle doğmuş ya da cömert bir baba bulmuş. Piercingler, dövmeleler, tırnaklar, bunlar düşük kirali ya da ev işi değil. Bunlar pahaliya mal oluyor."

Düşündü.

"Nerede bulundu? Ne giyiyordu?"

"Riverside Drive'daki çatı katındaki soyunma odasının zemininde, aile parası. Bir parti elbisesi -sadece elbise- bu sabah saat ikide."

"Gidiyor musun, geliyor musun, yoksa partide misin?"

"At. Ev sahipliği. Parti misafirlerinden biri ona çarpmış ve ifadesine göre bayıldığını ya da uyuduğunu düşünmüş."

"Muhtemelen aşırı dozdan ölmeden önce onun kadar sarhoş olduğu içindir. Bahse girerim partide çok sayıda kaçak ve bol miktarda yüksek fiyatlı içki vardı."

"Bu bahsi kazanırsın."

"Uzun zamandır kullanıyormuş. Üstüne bir de yeme bozukluğu varmış gibi görünüyor. Kolları kürdan gibi ve silik, dairesel morluklar, yutmanın ve/veya solumanın artık işini görmediğini söylüyor. Şıngaya ihtiyacı varmış."

"Görsellerden ve ifadelerden anladığım kadarıyla aynı fikirdeyim. Teyit etmem gerekiyor."

Sonra ona baktı. "Neden zengin bir keşin OD'sindesin? O kim?"

"Yargıç Erin Fester ve New York Başsavcısı olan eski kocasının tek çocuğu. Yargıç Fester beni istedi."

"Fester sağlam biri ve medya bunun üzerine gidecek. Senin saygılı ve sağduyulu olacağını biliyordu."

"Gençlik çoğu zaman trajik bir şekilde aptalcadır. Ama siz en yeni kurbanınız için buradasınız."

Çekmecelerden birini açmadan önce duvardaki çekmeceleri işaret etti. "Karısı ve çocukları bu sabah geliyor. Onu hazırlayacağız."

"Felç ilacını dağılmaya vakit bulamadan vücudunda buldunuz."

"Altmış ila doksan dakika daha geçseydi, hiçbir iz kalmayacaktı. Katil yüksek dereceli, kontrollü bir tıbbi madde elde etmiş. Deksalorin. Ameliyat sırasında anesteziyle birlikte kullanılır, böylece hasta sadece uyumakla kalmaz, aynı zamanda hareketsiz kalır ki bu da aynı derecede önemlidir. Deksalorin, ameliyat sonrası hareketliliği sağlamak için karşı bir madde gerektirmez."

"Bir anda yok oluyor."

"Ameliyatta anestezi uzmanı hastayı izler, gerekirse daha fazlasını uygular. Etkileri hemen ortaya çıkar ancak nispeten kısa sürelidir. Dozaja bağlı olarak en fazla iki buçuk ila üç saat."

"Meslekten olmayan biri için bulmak kolay olmasa gerek."

"Eğer bunu yöneten kişi kendisi çalmayı başaramadıysa, bunun bedelini çok ağır ödeyecekti."

"Ya da sırtını dayayabileceği, tehdit edebileceği, şantaj yapabileceği bir tıbbi kaynağı vardı. Her neyse, hızlı çalışmanız katilin Delgato'yu intihar olarak gösterme planlarını suya düşürdü."

Üzerinde ceset bulunan çekmece tepsisinin iki yanında durdular. Eve parlak fırın kutusunu uzattı.

"Peki bu baştan çıkarıcı koku nedir?"

"Birkaç tarçınlı çörek. Bir kaynağım var."

"Delgato'yu ölümle yaşam arasındaki çizgide bulmamış olsaydınız, felçliyi bulmamın pek mümkün olmayacağını belirtmeliyim."

"Ama çörekleri ben alıyorum."

"Eğer burası benim departmanım gibi çalışıyorsa, onları saklamak için iyi bir yeriniz olsa iyi olur."

Morris kutuyu burnuna yaklaştırdı, içine çekti. "Benim de kendi yöntemlerim var."

"Eğer benim elimdeyse, Delgato'nun katilini -ki Alva'yı da öldürmüştü- mesai bitimine kadar kafese tıkmış olacağım. Kardeşleri de muhtemelen önümüzdeki bir iki gün içinde onun için gelecekler."

"Raporunuzda en yakın akrabasını bulduğunuzu gördüm. O zamana kadar onunla biz ilgileneneceğiz."

Bunu yapacağını biliyordu ve onu yumuşak müziği ve arp telleriyle baş başa bıraktı.

Daha sonra laboratuvara girdi ve küplerin arasından, tezgâhın etrafından, laboratuvar inekleri tarafından yönetilen cam muhafazaların yanından ilerledi.

Dick Berenski istasyonunda çalışırken baş ineğin yumurta şeklindeki kafatasını fark etti. Kamburlaşmış, sıska omuzları bükülmüş, tekerlekli taburesinin üzerinde tezgâhının bir ucundan diğerine kayıyordu.

Eve uzak uca doğru yürüdü ve örümcek parmaklarını klavyenin üzerinde gezdirirken bekledi.

"Toksinini asılı adamdan geri aldık." Vurmaya devam etti ve sesi şimdiden mağdur gibi çıkıyordu. "Harvo kumaş izine ulaştığında onu da bulacak. Diğer kurbanın üzerindeki çöp kutusunun içindekileri inceleyen insansız hava araçlarım var. Bir şey bulamayacaklar ama bakman gerek. Toksikoloji raporunda yazdığı gibi arka fermuarını açtım ve hiçbir şey bulamadım. Ya üzerinde kan var ya da muşamba onun. Muşamba inşaat alanındaki çitin içinde bulunan depodaki rulodan geldi."

Adam ona doğru döndü ve Eve onun keçi sakalı bırakmaya çalıştığını gördü. Bir keresinde uyuz olmuş sıska bir tırtıla benzeyen bir bıyık üzerinde çalışmıştı.

Bunun daha başarılı olacağından şüpheliydi.

"Onları üst üste yığıyor olman, Dallas, senin adının geçmediği başka davalarımız, başka işlerimiz olmadığı anlamına gelmez."

Eve hiçbir şey söylemedi, sadece fırın kutusunu kaldırdı. Boncuk gözleri neredeyse kutu kadar parlaklaştı. "İçinde ne var?"

Bu bir hediye yerine rüşvet olduğu için - ona boşuna Dickhead demiyorlardı -ve miktarı artırmıştı. "Şehirdeki en iyi yapışkan çöreklerden yarım düzine. Muhtemelen eyaletin. Belki de Doğu Sahili'nin."

Dudaklarını ıslattı. "Ne istiyorsun?"

"I vardı üç SUÇ sahnelerDün. Dün ikinci, kimliği belirsiz kadın ve fetüs."

"Evet, evet, DeWinter'da kemikler var. Ayakkabıyı, mücevherleri ve kurşunları aldık. Onlara ulaşacağız."

"Süpürgeciler size örnekler gönderdi. Toprak, tuğla, beton, blok, ahşap."

"Evet, evet, evet. Ne olmuş yani?"

"İç duvardaki tuğla, dış duvardaki malzemeler, iç ve dış duvar arasındaki tavan ve iç duvarın dışındaki zemin ve tavan hakkında tam bir analize ihtiyacım var."

Adam ona, keçi sakalı girişimiyle ciddi şekilde tehlikeye girdiğini düşündüğü bir alay hareketi yaptı.

"Bir çift soğuk sarışın ve bir sürahi votka martini istiyorum, hepsi de tropik bir plajda servis edilsin. Çıplak."

Bu korkunç görüntünün aklına girmesine izin vermeyi reddetti. "Ben analizleri alırım, sen de çörekleri."

Peabody'nin pembe çizmelerinin kendisine doğru geldiğini duydu ama gözlerini Dickhead'inkilerden ayırmadı.

"Ver bakayım."

Kordonu çözdü, kapağı birkaç santim açtı ve kutuyu ona doğru eğdi. Koku dışarı akıyordu ve yetişkin bir adamı ağlatabilirdi.

Peabody arkasından bir havlama sesi çıkardı. "Jacko'ya gittin!"

Dickhead'in uzun parmakları uzandı; Eve kutuyu kapattı.

"Fazladan bir şey aldın mı?" Peabody çizmelerinin içinde zıplıyordu. "Jacko's'tan yarım çörek için tam bir saat çalışacağım."

"Beni beklet, Berenski, o bir tane alır ve sen beşe düşersin."

"Bekle, sadece bekle." İstasyon bağlantısını kaptı, ona sapladı ve Eve'den bir adım uzağa yuvarlandı. "Taver? Hudson Yards inşaat alanından, Jane Doe kalıntılarından örnekler aldın mı?"

Gözlerini Eve'e doğru kaydırđı, sıska omuzlarını kamburlaştırdı. "Yukarı kaldır. Ben de öyle dedim. Hızlı bir ön hazırlık yap."

"Tam ve ayrıntılı," diye düzeltti Eve. "İç duvardan gelen tuğlalar önceliklidir."

Ona karşı dudağını büktü ama arkasını döndü, 'link'e doğru mırıldandı. Sonra geri döndü. "Taver ve Janesy ile ilgileniyorum. Biraz zaman alacak."

"Bir süreyi tanımlar mısın?" "Belki yarım gün."

"Önce Brick. Ne kadar sürer?"

"Belki birkaç saat. Bütün çekimi istediğini söylemiştin."

"İstiyorum." Kutuyu onun tezgahının üzerine koydu. "Beni buraya geri getirtme."

"Var, bana bir latte-extra shot getir!"

Tamam, diye düşündü Eve uzaklaşırken, bunun için ona alay puanı vermek zorundaydı.

"Bütün kutuyu almasına izin verdin." Peabody derin ve hüznünlü bir iç çekti. "Muhtemelen en iyisi bu. Bu gece o tatlı, tarçınlı iyiliği terletmek için bir saatim olduğunu sanmıyorum. Dekoratör numuneler getiriyor. Fayanslar, tezgahlar, dolaplar ve-"

"DeWinter'ı ben alıyorum," diye araya girdi Eve. "Geri dön ve Harvo'nun Delgato olay yerinden aldığım kumaş izlerine başlama şansı olup olmadığına bak."

"Tamam. Merkezden ayrıldıktan sonra bir cinayet daha işlediğine inanamıyorum." Peabody, DeWinter'ın alanına çıkan merdivenlere baktı. "Muhtemelen kalıntılar üzerinde fazla bir şey yapacak zamanı olmamıştır."

"O zaman onu teşvik edeceğim." "Yapışkan çöreklerle mi?"

"Bana rüşvet verecek tipte biri değil. Sadece onu taciz edeceğim." Eve döndü, merdivenlere yöneldi.

DeWinter'ı laboratuvarında, tuhaf ekipmanlarından bazılarını kullanırken, koordine edilmiş laboratuvar önlüklerinden biriyle bulmayı bekliyordu

insan kemikleri üzerinde.

Kemikleri buldu; kadına ait kemikler bir çalışma masasında, fetüse ait kemikler ise başka bir masada özenle düzenlenmişti.

Ancak alandaki tek canlı varlık bir sandalyede çaprazlama oturmuş, bacaklarını yana sarkıtmış, bir yandan da tabletinde bir şeyler yapıyordu.

Bir çocuk. DeWinter'ın çocuğu. Eve kızı gibi bir çocuğu olduğunu biliyordu.

Bu kişi parlak yeşil yüksek topuklu ayakkabılar, paçaları kıvrılmış kot pantolon ve içine yeşil bir tişört sıkıştırılmış parlak bir kemer giyyordu.

Saçları, tıpkı DeWinter'inki gibi, düzgün ve ehlileştirilmiş olmadığında koyu bukleler halinde patlıyordu, bunlar biraz karamel ile işlenmişti.

Çiçek iğneleri, sadece bir parça kremayla karamel rengine bir tene sahip olan yüzünden geri çekildi.

Tekmeleri kadar yeşil badem gözleriyle Eve'i incelemek için başını çevirdi.

Eve çocuklar hakkında pek bir şey bilmezdi ama birinin yüzünün kalp kırmaya yazgılı olduğunu bilirdi. Ayrıca, o gözler. Sanki çok şey biliyormuş gibi bakıyorlardı.

Gerçek bir insanın yapması gerekenden daha fazla.

"Seni tanıyorum." Bunu söylerken gülümsemedi ama ayağa kalkmak için bacaklarını sandalyeden aşağı salladı. "Siz Teğmen Dallas'sınız. Annem Kayıp Kızlar'da sizinle birlikte çalışmıştı, ben onlara böyle diyorum. Ilove Gündemi'ni okudum. Onlar bilimi kendi amaçları için çarpıtan yanlış yönlendirilmiş insanlardı. Şu anda Kızıl At Mirası'nı okuyorum."

Tablete dokundu, sonra bir kenara koydu. "Bir sürü sorum var."

"Bende bir tane var. Annen nerede?"

"Biriyle konuşması gerekti ama hemen dönecek. Ilove soruşturmasında, okuldan kaçan klonların, çoğu sadece çocuktu, dağıldıklarını mı düşünüyorsunuz? Yoksa yeniden toplanmak için bir yol bulduklarını, bir sığınak bulduklarını mı düşünüyorsunuz?"

Eve, bebeđi olan kızı dűşündű ve kendini serbest bıraktı. Çünkü bu doğru deđildi. Hiçbiri doğru deđildi. "Sorun çıkarmak ya da tehdit oluşturmak için hiçbir sebepleri yok."

"Kastettiğim bu değildi." Kız o çekici, uzak görüşlü gözlerini devirdi. "Sanki çocuk klonlardan korkacakmışım gibi. Bebekler de vardı. Birinin onlara bakması, onları beslemesi, eğitmesi, sosyalleştirmesi gerekir. Avril'leri hissediyorum

-Bir cana kıymak yanlıştır ama bir şekilde, çok gerçek bir şekilde, kendilerini ve diğerlerini savunuyorlardı; bir yerleri, güvenli bir yerleri vardı. Ve diğerlerine yardım etmenin bir yolu."

"Söyleyemem."

şimdi gülümsedi. "Çünkü anlamak için çok genç olduğumu düşünüyorsun. Pek çok insan bu hatayı yapıyor."

DeWinter'ın topukları laboratuvara doğru tıkırdadı.

"Düşündüğümden daha uzun sürdü. Tatlım, eğer istersen... Dallas."

"Teğmen Dallas ve ben Avril ve klonlar hakkında konuşuyorduk."

"Bunu başka bir zamana saklaman gerekecek, Miranda. Teđmen řu anda yürüttüğű soruřturmayla meřgul."

"Kadın ve fetűs. Bu çok üzücü."

Miranda kemikleri hüznle karışık bir hayranlıkla inceledi.

"Annemin kim olduğunu, ne zaman ve nasıl öldürüldüğűnü bulmak için çalışmanız çok iyi. Kayıp Kızlar konusunda işbirliği yaptığınız gibi. O davada, onları öldüren ve cesetlerini saklayan adamın zihinsel ve duygusal kusurları vardı. Annemin bana anlattığına göre, bu durum burada geçerli değil gibi görünüyor."

DeWinter bir kolunu kızın omuzlarına doladı. "Kızım Miranda ile tanıştığını sanmıyorum. Okulunun bugün profesyonel bir günü var ve bakıcısı-

"İhtiyacım olmayan kişi."

"Bakıcısı iptal etmek zorunda kaldı."

"Buraya gelmeyi seviyorum. Çok fazla şey oluyor."

"Neden gidip Elsie ile neler olduğuna bakmıyorsun? Yetişkin kurbanın robot resmi ve holo'su üzerinde alışıyor."

"Siz Teğmen Dallas'la konuşurken benim yolunuzdan ekilmemi istiyorsunuz."

"Evet." DeWinter bükülmüş Aşağı, öptü ve üst . kızının başını okşadı. "Evet, biliyorum."

Miranda yüzünü yukarı kaldırdı. "Gazoz alabilir miyim?"

"Tamam. Benim kodumu kullan. Ve alt katta dolaşma."

Kız yine gözlerini devirdi. "Sizinle tanışmak güzeldi," dedi Eve'e. "Kitabı bitirdiğimde seninle Kızıl At soruşturması hakkında konuşmak istiyorum. Pek çok insan dünyada gerçek bir kötölük olmadığını düşünüyor ve söylüyor. Ama var. Kötölüğü, yanlış yönlendirilenleri ve diğer alanlara girenleri durdurmak için bilim tarafında mı yoksa araştırma tarafında mı çalışmak istediğime karar vermeliyim."

Tabletini almak için geri döndü ve kolunun altına sıkıştırdı. "Hizmet silahınızı kullanmayı öğrenmeniz uzun sürdü mü?"

"Miranda."

"Tamam, tamam, sadece merak ediyordum. Ben gidiyorum."

Eve kız giderken arkasından kaşlarını çattı. "Kaş yaşında?"

DeWinter sadece güldü. "Hâlâ köpekle güreşiyor ve dondurma için pazarlık yapıyor. Ama akılı? Korkunç derecede zeki ve bazen onunkine ayak uydurmaya çalışmak beynimi yoruyor."

"Onunla davalar hakkında mı konuşuyorsun?"

"İlginç bakış açıları sunuyor. Yaptığım işi ondan uzak tutamıyorum, bu yüzden konuşuyoruz ve açıklıyorum. Çoğu zaman bu bir kıvılcım yaratıyor, bana başka bir yaklaşım gösteriyor." DeWinter'ın gözleri soğudu. "Onaylamıyor musunuz?"

Eve barış için bir elini kaldırdı. "ocuklar hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Beni şaşırttı, hepsi bu. Belki de bunun bir nedeni klonlar hakkında benimle aynı fikre sahip olmasıydı. Avril'ler ve diğerleri hakkında."

"Onlar için mutlu bir son istiyor. Ya da en azından adil bir son. Sizin de adil bir son istediğinizi tahmin edebiliyorum."

"Umut yeterli değil."

Masalara geçtiklerinde DeWinter başıyla onayladı. "Ama bunun bir etkisi olmalı, değil mi? Özellikle de hâlâ bir çocukken. Size söyleyebilirim ki, bu kalıntıların tam döneme, çocuk olma şansına haftalar vardı. Analizlerim otuz iki haftalık olduğunu gösteriyor. Yaşayabilir, 3,5 kilodan biraz fazla ve 17 inç. Hiçbir kusur ya da tıbbi sorun belirtisi bulamadım. Annesinin içinde, oksijen ve beslenmeden mahrum kalarak ölmüş."

"Kırk hafta tam dönem, değil mi?" Bunu Mavis'ten biliyordu. "Yani sekiz hafta kaldı."

"Bu da onu prematüre yapardı ama yine de yaşayabilirdi. Anne karnının dışında yaşayabilirdi."

"Peki ya kadın?"

"Daha yeni başladım. Elsie ölçüleri aldı, kafatasının üç boyutlu bir kopyasını yaptı ve yeniden üretim üzerinde çalışıyor. TOD'de yirmi ila yirmi beş yaşlarında olduğunu söyleyebilirim. Boyu 1.80. DNA'sını çıkarmayı başardık ama analiz ve araştırmaya daha yeni başladık."

"Eğer bina yükselirken o deliğe girdiyse, bu arama için uzak bir ihtimal."

"DNA'yı analiz edebiliriz ve edeceğiz de. Yaraları, kırıklar, omuz çıkığı düşmeyle uyumlu. Kaburgalarındaki hasar kurşun yarasıyla uyumlu. Otuz iki kalibrelik üç mermi bulmuşlar."

"Evet, o raporu aldım."

"Yedi numara dar bir ayakkabı giyyordu. Muhtemelen bu raporu ve yüzük numarasının beş olduğu raporunu görmüşsünüzdür. Yine kalıntılarla uyumlu. Narin bir yapı. Eğer normal kilo aldıysa, hamilelik haftası ve fetüsün ağırlığı göz önüne alındığında, TOD'de yüz kırk ila yüz kırk beş kilo arasında olması gerekirdi. Büyük olasılıkla hamilelik öncesi yüz on beş ila yüz yirmi."

"Ortalamanın biraz üzerinde bir boy, ince yapılı, küçük kemikli, dar ayaklı ve parmaklı."

"Uzun, ince parmaklar. Boyuna göre uzun bacakları olduğu için biraz kısa belli. Kafatasının kemik yapısı? Narin yüz hatları. Dar bir burun, güçlü ama belirgin olmayan elmacık kemikleri, kalp şeklinde bir yüz, geniş gözler, iyi aralıklı. Dişleri mükemmel derecede düzgün ve testler yapmamıza rağmen gözle görülür bir çürük izine rastlamadım."

Ona bir isim vermedi, diye düşündü Eve, ama ona epey bir şey verdi.

"Bu yüzden dişlerini yaptırdı - mükemmel derecede düzgün - ve iyi beslendi ve hijyen sağladı."

"Testler yapacağız ama evet. Sağlıklı kemikler görüyorum. Sokakta yaşadığını, kaçak işçi kullandığını gösteren bir şey yok. Her şey, bu noktada, iyi beslendiğini ve iyi sağlık bakımı aldığını, iyi doğum öncesi bakım aldığını gösteriyor."

"Bu çok yardımcı oldu."

"Bence çok çekici biri olmalı. Yirmili yaşlarının başında, yani evlilik için -eğer taktığı yüzük bir evlilik yüzüğüyse- ve annelik için genç sayılır."

"Mücevherler bana gerçek gibi göründü ve ayakkabı da deriydi. Raporları bekliyorum ama eğer doğrularlarsa, bir geliri ya da bu tür şeyler için para ödeyen biri var demektir."

"Ben bugün bunun üzerinde çalışacağım, Elsie de yeniden üretime devam edecek."

"Tamam, bu iyi bir başlangıç. Elinize ne geçerse, ne olursa, bana gönderin. Parça parça alacağım."

"İlk davanızı henüz kapatmadınız."

"Üzerinde çalışıyorum."

Eve dışarı çıkıp inmeye başladı. Peabody'yi Harvo'nun alanının hemen dışında gördü, PPC'sinde gezinirken cam duvara yaslanmıştı.

"Bu iş olsa iyi olur, ev tadilatı değil."

"Evet, öyle. Bu sabah kalktığımda göz gezdirmiştım ama şimdi yetişiyorum. Harvo'nun bir şeyi bitirmesi gerekiyordu ama şu anda

Şimdi de bizimkiler. Tanrım, Dallas, Alva'nın kitapları elimizde. Gerçekten de o sıkık kocasının peşinden gidiyoruz."

"Aynen öyle. Ama o bekleyebilir."

Kapı aralığında içeri adım attı.

Harvo mikroskoptan bakarken o da mavi uçlu parmaklarıyla mini bir deftere vuruyordu. Başının üzerinde kodlar ve semboller, belki de denklemler -kim bilir- bir ekranı kaplıyordu.

Beyaz poşetler ve beyaz kolsuz bir tişört giymişti -tişörtünün arkasındaki, gezegenin üzerinde meteor fırtınası gibi görünen bir şeyin içinden uçan kadın figürünü saymazsanız, onun için uysaldı.

Ayaklarını önce birine, sonra diğerine vurdu, böylece parıltılı mavi ayak parmakları şeffaf botların arasından parıldadı.

Eve, Harvo kısa, dikenli saçlarıyla bu rengi tercih ettiği için, günün renginin mavi olduğunu düşündü.

Yer değiştirdi, döndü. Eve gömleğin önündeki koyu kırmızı yazıyı fark etti.

KIZ INEKLER

DÜNYAYI

KURTARIYOR!

"Yo," dedi Eve'e mikroskopta bir ayarlama yaparken, sonra pedin üzerinde başka bir şeye dokundu.

Ekran üzerinde ve kumaş izler patladı, büyütülmüş. Ekran, sağ tarafı sembollerle dolu olacak şekilde bölündü.

"Üzgünüm I yapamadım olsun herhangi bir şey ilginç gelen ama şarap mahzenindeki ayakkabıyı sağlam vurdum."

"Ayakkabıyı sen mi aldın?"

"Normalde Dezi ya da Coke yürütürdü ama onlar gidip evlendiler. Bu hafta balayına çıkıyorlar. Her neyse, bebeğim asılı adamdan gelen kumaşın üzerinde çalışıyor, ama sana ayakkabı hakkında bilgi verebilirim."

"İşin iç yüzü nedir?"

"Yüksek kaliteli İtalyan derisi." Tekrar döndü ve

ayakkabıyı ekrana getirmek için klavyeyi çalıştırdı. "Avrupa otuz yedi numara, dar ve olağanüstü işçilik. Klasik siyah renkte, klasik bir alçak topuklu pompa. Prada."

"Nerede yapıldı?"

"Hayır, tasarımcı. Bu bir tasarımcı ayakkabısı ve 2022'den 2025'e kadar bu topuk yüksekliği ve genişliğine, bu burun şekline sahip klasik pompayı taşıdılar. '22'den önce biraz daha kalın bir topuğu vardı, '25'ten sonra daha ince ve daha dar bir burun şekli vardı."

"Bu iyi bir veri, Harvo."

"Hizmet etmek için yaşıyoruz. Kötü haber ise, klasik siyah Prada pompa. Eğer geçerli olacaksa, nereden aldığını asla bulamazsınız. Artı, otuz beş, kırk yıl derin, karanlık geçmişte."

"Önemli olan nerede olduğu değil, ne olduğu. Tasarım ayakkabılar, iyi mücevherler. Klasik pompa. Siz buna..."

Eve ekranı işaret ederken Harvo kaşlarını kaldırdı. "Sıkıcı ve çok ama çok tutucu. O zamanlar için bile. Sıkıcı ayakkabılara bin dolar verebilecek bir hanımefendi için muhafazakâr, risksiz, gösterişsiz bir hanımefendi ayakkabısı."

"Bin dolar. Tamam, evet, hepsi bana bir resim veriyor."

Bir şey ding-ding-buzz diye ses çıkardı ve Harvo tekrar geriye döndü.

"Tamam. Öncelikle, kumaş izine iyi bak, Dallas. Fazla bir şey bulamamışsın ama fazla bir şeye ihtiyacım yok. Sadece gözle bakarak bile yün olduğunu anlayabilirim -iyi bir şey-."

"Ciddi misin?"

"Elbette. Nasıl görüldüğünü ve dokusunu. Güzel yün. Görünüşe göre yine İtalyan. Çok ince taranmış İtalyan yünü."

"Kulağa pahalı geliyor."

"Emin olabilirsiniz. Bu ultra kaliteli bir kumaş. Ve size yüzde doksan olasılıkla bunun geldiği giysinin yeni olduğunu söyleyeceğim. Kuru temizlemeden kalma kimyasal kalıntılar yok ve bu kumaşı kullanmalısınız. Boya lotunuz var ve İtalya'ya kadar uzanıyor."

"Bir erkek olacak. İzler bir takım elbise ceketinden ya da pantolonundan geldi. Olmak zorundaydı. Bunu, o boya partisinden bu kumaşı kullanan tasarımcıları, terzileri ya da satıcıları izlemek için kullanabilirim."

"Ya da... Bunu programlamış olabilirim. İnek, polis değil

ama-

"Kız inekler dünyayı kurtarır."

Harvo mavi uçlu bir parmağını havada döndürdü. "Exactamundo. Şimdi, bu kumaş ve bu renkte, yani grinin orta tonlarında, muhtemelen bir sürü üst sınıf tasarımcıya ve terziye satılmıştır. Ismarlama gibi. Amcam terzidir."

"Amcan mı?"

"Aslında büyük amcam. Den Amca Chicago'da, kendi dükkânı falan var. Muhtemelen bu kumaşla çalışmıştır. Ama spesifik boya lotu bunu daraltıyor." Sembolleri kapattı ve bir liste çıktı.

"O listeyi alacağım. Yeni olma ihtimaline göre hareket edersek, New York'tan almış. Büyük ihtimalle."

"Anladım. Hey, bebeğim, sadece New York City alıcılarını göster." Saniyeler sonra liste üçe indi.

"Daha iyi."

"Hey, Leonardo orada. Yeni kazıları görmek için oraya gitmeliyim. Her neyse, onu çalıştırabilirim."

"Buradan aldım. Hiç yanılmıyorsun, Harvo."

"İnekler hata kabul etmez. Tüm verileri şimdi size gönderiyorum. Anlaşıldı Peabody?"

"Bunu yap. Sana yapışkan çörek borçluyum." "Yapışkan çörekleri severim."

"Yapmazsan deli olursun. Teşekkürler."

"Yakala o piçi, Dallas, dünyamızı kurtar. Cha."

Peabody PPC'sinde gezinmeye devam etti. "Hâlâ çalışıyor, yemin ederim. Ben de dinliyordum, o yüzden elimizdekini aldım."

"Bir sürü var. Leonardo'yu etiketleyin, çünkü bu hızlı ve kolay olacaktır. Kumaşı ne için kullandığını kontrol etsin, çok fazla boya var."

Eve durakladı çünkü laboratuvarı taramış ve Dickhead'in ayakta durup bir kolunu havada salladığını görmüştü.

"Rüşvet işe yaradı. Elinde bir şey var."

Bir kez daha onun çalışma masasına doğru ilerledi. "El mi sallıyordun yoksa nöbet mi geçiriyordun?"

"Komik. Şanslıymışsın."

"Öyle mi yaptım? Yapışkan çörek nefesli olan ben değilim."

Bunun üzerine sırttı. "Bu piçler harika. Ama sen şanslıydın. Tam analiz tamamlanmadı, ama somut -Zemin, tavan, dış duvar standartların altında ve önceden yapılmış. Urban'lardan önce de geçemezdi, şimdi de geçemez. Sadece o dönemde geçti çünkü yasaları gevşettiler. Ama..."

Dramatik bir duraklama yaptı.

"İç ve dış duvarlar arasındaki yaklaşık üçe on sekiz metrelik alan yüksek dereceli dökme betondur."

Demek Roarke ve Mackie bunu başardı, diye düşündü Eve. "Bana tuğladan bahset, Berenski."

"Tanrı aşkına, sana söyleyeceğim. Tuğla birinci sınıf. Doğal kil. İçinde elementlere karşı direnç kazandırmak için baryum karbonat ve renklendirmek için kuma eklenmiş renklendiriciler var. Elimizdeki numuneler tek tip, yani kalıplanmış, pişirilmiş, soğutulmuş falan. Bir araya getirilmemişler. Harç örnekleri de birinci sınıf.

"Özellikle o zamanlar pahalıya mal olmak zorundaydı, anlıyor musun? Evin geri kalanı ucuza inşa edilirken bir duvar için çok para harcandı."

"Evet, anlıyorum." Çok iyi görüyordu. "Şimdiye kadar elinizde ne varsa bana gönderin. Gerisini geldikçe alacağım. Laboratuvar farelerinize minnettar olduğumu söyleyin."

"Hey, ben hallettim."

"Zaten takdirimin bir kısmını yedin. Her şey yoluna giriyor Peabody," dedi uzaklaşırlarken.

"Leonardo kumaşı kontrol etmeye gidiyor. Leonardo olduğu için bir katil için bir şey tasarlamış olma ihtimali onu çok korkutuyor."

"O zaman, eğer durum buysa, söz konusu katili bir kafese kapattığımızda kendini daha iyi hissedecektir.

Harvo'nun listesindeki diğerleriyle temasa geçmeye başlayın. Onlar kadar hızlı ve kolay olmayacak ama bu işi çözeceğiz." "Ölü Delgato mu? Bana cinayeti o işlememiş gibi geliyor.

-Bu ona geçit vermez. Ama sanki o

O işte çalışıyordu, muhtemelen onu bir ara görmüştü ve kapıcının ve karısının ifadeleri onu şiddetten uzak biri olarak gösteriyor. Bir kaybeden, bir dolandırıcı, bir kumar bağımlısı, ama konuşarak kurtulmayı deneyecek biri gibi. Kadının bile inanabileceği bir hikaye uyduruyor. Sonra da korktuğu için ölüyor."

"Öyle görünüyor," diye kabul etti Eve. "Ama eğer bir kaybeden, dolandırıcı, kumar bağımlısı, hırsız ve yalancı olmasaydı, Alva'yı öldüren, sonra da onu öldüren biriyle birlikte orada olmazdı."

Arabaya bindiklerinde Eve küçük beyaz bir çanta aldı ve Peabody'ye uzattı.

"Sen yapmadın! Sen yaptın! Kokusunu alabiliyorum!" Koltukta zıplayan Peabody çantayı açtı ve bolca içine çekti. "Jacko'nun yapışkan çöreği!"

"Beni üzme. Fayanslar, tezgahlar ve diğer saçmalıklar hakkında saçmalaman için sana beş dakika verdiğim için de beni üzme. Beş dakika."

"Gelmiş geçmiş en iyi ortak." Peabody içini çekti. "Bunun yarısını almalısın. Hepsini yersem sonra kendimden nefret ederim. Çok büyükler."

Eğer sabahın büyük bölümünde kokularını almamış olsaydı, Eve hayır diyebilirdi. "Üçte bir. Üçte birini alacağım. Ve beş dakikan şimdi başlıyor."

Peabody, genellikle elmasları keserken gösterdiği özenle çörekten bir parça kopardı ve Eve'e uzattı. "Mutfakta biraz yumuşak davranıyoruz. Güçlü ve cesur bir şey istediğimi sanıyordum ama yumuşak olanı görünce aşık oldum. Bu yüzden dolaplar yumuşak ama derin adaçayı yeşili olacak. Ahşap tonları ya da beyaz istemedim. Ama iki tonlu olacak çünkü adanın alt dolaplarında krem rengi kullanacağız."

Çörekten küçük bir ısırık aldı ve nefis bir ses çıkardı. "Tezgahlarda da bunu tersine çeviriyoruz. Krem si beyaz, ancak adanın üstü yeşili yansıtacak."

Eve arabayı sürdü, Peabody backsplash fayans ve dolap donanımı, mutfak lavaboları, musluklar ve tencere doldurucular hakkında övgüler yağdırırken çöreğin kendi payına düşen kısmını yedi.

Eve her zaman musluğun bir kap doldurucu olduğunu düşünmüştü.

"Vakit geldi," diye seslendi Eve, gömme kilerlere bir övgünün ortasında. Ama ekledi, "Kulağa hoş geliyor Peabody. Tıpkı senin gibi."

"Benim gibi hissediyor ve McNab ses ve güvenlik sistemleri, ışıklandırma ile ilgili, bu yüzden hepsini gerçekten iyi bir şekilde birleştiriyoruz. En azından şu anda."

Eve Central'ın garajına girdiğinde son lokmasını da yemişti. "Mavis ve Leonardo'nun garajda ne yaptıklarını görmelisin.

ana ev."

Eve bunu düşündü. "Kesinlikle bekleyebilirim." "Bu bir gösteri olacak."

"Bu Mavis. Başka ne olabilir ki? Tasarımcıları araştırmaya başla. Reo'nun şimdiye kadar Tovinski'nin mali durumunu araştırması gerekirdi. Ya da yakında. Ve bunu aldığımızda, onu buraya getireceğiz."

13

Eve şansını denemeye karar verdi ve asansörden Mira'nın hizasına atladı. NYPSD'nin en iyi profilcisi her zaman biraz içgörü katardı. Mira'nın yöneticisinden tepki almayı bekliyordu ve kendisini ejderhanın yanına ve Mira'ya on dakikalığına götürecek bir tepki üzerinde çalışmaya başladı.

Ejderha yerine, yönetici masasının arkasında genç, cıvılcı bir tip buldu.

"Günaydın! Yardımcı olabilir miyim?" Neredeyse şarkı söylüyordu.

"Dr. Mira ile on dakikaya ihtiyacım var."

"Bir seansınız ya da randevunuz var mı?"

"Hayır. Elimde cesetler var. Teğmen Dallas, Cinayet Masası." "Oh, oh! Elbette! Kızıl At Mirası'nı okuyorum. Hemen şimdi! İnanılmaz bir şey. Bu olay olduğunda ben hâlâ Long Island'daydım ama her şeyi duydum. Bakalım Dr. Mira'nın boş vakti var mı?"

Kulaklığına dokundu. "Dr. Mira, Teğmen Dallas burada. Birkaç dakika konuşmak istiyor. Evet efendim, teşekkür ederim."

Tekrar dokundu. "Dr. Mira sizi şimdi görebilir. On beş dakika içinde bir randevusu var."

"Kısa tutacağım." Eve ofis kapısına doğru adım attı. "Her zamanki yöneticisine ne oldu?"

"Kızı bu sabah erkenden doğuma girdi. Bu çok heyecan verici! Birkaç günlüğüne onun yerine ben bakacağım."

Daha uzun olmaması çok kötü, diye düşündü Eve. Cıvıltı çabuk sinir bozucu olabilirdi ama yenisi kolay bir hedefti.

İçeride, Mira masasının arkasında oturuyordu. Sakin ve zarif Mira'yı yıpranmış görmek ender rastlanan bir durumdu ama Eve şu anda bunu görüyordu.

"Gününüzü uzattığım için üzgünüm. Meşgul olmalısınız."

"Dağınığım. Geçici işim çok güzel ama verimli değil. Ya da alışık olduğum gibi değil." Mira gür kahverengi saçlarını geriye itti, sonra başını salladı. "Bir haftamız daha var sanıyorduk ama bebekler ne zaman gelirlerse o zaman gelirler. Ve dünyaya yeni bir hayat gelmek üzere, bu da senin ve benim her gün uğraştığımız şeylere karşı hoş bir panzehir.

"Bu yüzden sızlanmayı bırakmalıyım."

"Kulağa hayal kırıklığı gibi geldi, ki bu sızlanmaktan çok daha farklı bir şey."

"Ben alırım." Mira ayağa kalkarak AC'ye doğru yürüdü ve Eve çiçekli çayın geleceğini biliyordu. "Raporlarınızı okudum - istediğim kadar ayrıntılı değil. Alva Quirk-ya da Alva Elliot Wicker Quirk."

Yeterince kapsamlı, diye düşündü Eve.

"Aslında zamanınızın az olduğunu biliyorum, bu yüzden kimliği belirsiz kalıntılara odaklanmayı tercih ederim. Alva'nın davasında sağlam bir çizgim var."

"Rus gangster."

"Kanıtlar şu ana kadar ikinci dereceden ama giderek artıyor."

"Otur," dedi Mira ve iki narin fincan kız çayı çıkardı.

Kepçe sandalyelerinden birine yerleşti. Eve dış görünüşün aldatıcı olduğunu bilse de, Mira hayranlık uyandıran bacaklarını ortaya çıkaran soluk pembe bir takım elbise içinde porselen kadar narin görünüyordu. Hınzır stiletto ları andıran topuklu ayakkabıları da bu rengi yansıtıyordu.

"Size bu konuda ne kadar yardımcı olabileceğimden emin değilim," diye söze başladı. "Elimde ek veriler var. Yirmi

yaşlarında olduğunu biliyorum.
ve Yirmi beş, içinde iyi sağlık. Oranlar
vardır o Diş bakımı mükemmeldi; dişleri
düzgündü, çürük yoktu. O

giyiyor - onunla bir tane bulduğumuz ve bedenleri uyduğu için - tasarım ayakkabılar. Harvo'ya göre klasik Prada ayakkabıları. Siyah deri. Takılarla ilgili raporu henüz almadım ama bana kostüm gibi görünmedi. İnce şeyler, ama gerçek anlaşma. Sol elinin üçüncü parmağında altın bant, altın küpe, kalp şeklinde küçük kuğular olan altın bir boyun zinciri, altın bir analog saat. Saat markası, Bulgari. Bu da başka bir yüksek dolarlık marka."

"Evet, öyle. Yani varlıklı ve zevk sahibi genç bir kadın. Açık saçık değil ama muhafazakâr ve klasik."

"Fetüs otuz iki haftalıktı ve TOD'de yine sağlıklı durumdaydı."

"Kurbanın iyi bir sağlık hizmeti aldığını, bir ebe ya da kadın doğum uzmanına göründüğünü varsayabiliriz. Evliydi ya da evlilik sembolü takıyordu. Young. Belli ki sağlıklı bir bebek dünyaya getirmek istemiş, ister bebeği doğurmak istemiş olsun, ister başkası için taşıyıcı annelik yapmış olsun, isterse de evlatlık vermek istemiş olsun."

"Ya da sat."

"Evet, kesinlikle mümkün. Mücevher ve benzeri şeyler peşinat olabilir. Yine de-"

"Neden incelikli - ya da Harvo'nun gördüğü gibi sıkıcı?"

Tabağı dizinin üzerinde mükemmel bir şekilde dengeleyen Mira fincandan bir yudum aldı. "Belki de bir zevk meselesidir. Eğer öyleyse, onu zenginliğin satın alabileceği incelikleri arzulayan ya da bu konuda deneyim sahibi biri olarak görme eğilimindeyim. Ayakkabılar. Raporunuzda yer aldıklarını biliyorum ama beni bilgilendirebilir misiniz?"

Eve PPC'sini çıkardı ve ayakkabının fotoğrafını ekrana getirdi.

Mira onu inceledi. "Biraz sıkıcı, değil mi? Bu kadar genç birinden daha yetenekli bir şeyler beklersiniz. Ama çok pratikler."

"Bu tartışılır."

Mira güldü, biraz daha çay yudumladı. "Alçak topuklu bir pompa, örneğin bir toplantı için pratik. Yeterince alçak."

Hamileliğinin son üç ayındaki bir kadın. Bir şantiye ziyareti için kesinlikle pratik değil."

"Güzel giyinmişti. İnce, zevkli, gösterişsiz ama şık giyinmiş. Bu da beni onun şantiyede çalışmış olma ihtimalinden uzaklaştırıyor. Tasarım ekibinin ya da mimarın firmasının bir parçası olabilir. Alva'nın cinayetini kapatırken bunların hepsini araştırmam gerek. Yani, belki işten geldi ama şantiyede biriyle tanıştı."

Fincanını bir kenara bırakan Eve öne doğru eğildi. "Standartların altında malzemeler - ama orada düdüğü çalmakla tehdit etse, kimsenin umurunda olmazdı. Yönetmelikler ve kurallar geri çekilmişti. Kimse onu bu yüzden öldürmezdi. Ama Singer şantiyesinde sürekli bir hırsızlık, çalma ve faturalarla oynama olayları yaşanıyor. Belki de bunun bir geçmişi vardır."

"Singer o zamanlar bu sitenin sahibiydi." Mira başını salladı. "Alva'nın yaptığına inandığınız gibi o da bu faaliyeti fark etti ve rapor etmekle tehdit etti, öyle mi?"

"Belki de yanlış kişiye gitti. Sitede yanlış kişiyle buluşmayı kabul etti. Bam, bam, öldün. Onu kim öldürdüyse cesedi nereye saklayacağını bilecek kadar iyi biliyordu. İyi tuğlayı nereden bulacağını biliyordu -standartın altında değil- ve bir duvar inşa etti, ve kalıp şeyini, kalıbı betonla üzerine döktü. Onu mühürleyin."

"Soğuk, bir kadını, hamile bir kadını öldürmek ve onları duvarla çevirmek. Soğukkanlı bir hesaplama, planlama ve dediğiniz gibi malzemelere ulaşma ve bunları cesetleri gizlemek için kullanma becerisi gerektirir."

"Delgato seviyesinde birinin nasıl olabileceğini anlamıyorum - o zamanlar onlar tarafından istihdam edilmiyordu, sadece onun seviyesinde demek istiyorum. Duvar, çalışma neden sorgulanmadı? Her şey çok aceleye getirilmiş olsa bile, kimse duvarın üç metre daha ileride olduğunu fark etmedi - ve anladığım kadarıyla Urbans sonrası inşaatlar genellikle aceleye getirilmiş, ucuz ve birbirinden kopuktu, ama kimse işi sorgulamadı mı?"

Tatmin olmayan Eve ayağa kalktı. "Cinayet kimsenin çalışmadığı bir zamanda işlenmiş olmalı. Muhtemelen geceleyin. Mürettebat gelir

Sabah işe döndüğünüzde ya da hafta sonundan sonra kimse 'Hey, biri bu binanın şu bölümüne zemin dökmüş' demiyor mu?"

"Güzel bir soru. Yine de, daha yüksek seviyedeki herhangi biri bu soruya hafta sonu yaptıklarını iddia ederek cevap verseydi, muhtemelen bu yeterli olurdu. İnsanlar işe aç," diye belirtti Mira, "maaş çeklerine, barınmaya, normalliğe."

"Böylece ilk etapta bunu sorgulamayabilirler." Eve tekrar oturdu. "Evli olabilir, bir ilişkisi olabilir, bebeği taşıyıcı anne olarak taşımış olabilir. Eğer bunlardan herhangi biri doğruysa, birilerinin onu araması gerekirdi. Tüm olasılıkları kapsayacak şekilde üç yıllık bir dönemdeki kayıp kişileri araştırıyorum, ancak yirmili yaşlarının başındaki bir kadının hamileliğinin ilerleyen aşamalarında olduğuna dair herhangi bir kayda rastlamadım."

Eve başını salladı. "Sanki biri onu öldürmüş ve mühürlemiş de herkes onu unutmuş gibi geliyor. Duvarın diğer tarafında, önünde şarap şişeleri yığılıydı. İnsanlar yedi, içti ve başının üstünde çalıştı."

Doğru gelmedi. Hiçbiri doğru gelmedi.

"Kimse çalıştığı yere, yaşadığı yere gitmedi mi? Rapor hazırlayan ailesi ya da arkadaşları yok muydu? Ama ben hiç bulamadım."

"Onu öldüren bir arkadaşı ya da ailesi olabilir." "Evet, ben de bunun üzerinde çalışıyorum. Gitmek için kimliğini tespit etmeliyiz."

Orada. Ama... ya New Yorklu olmasaydı? Tedarikçilerden birinde çalışmış ve sorunu görmüş olabilir. Bildiklerini anlatmak için biriyle buluşmaya gelir. Bam, bam, öldün. Ama kayıp kişiler ortaya çıkmaz çünkü o buralı değildir. Geleceğini kimseye söylememiş olabilir. Sessiz kalması söylenmiş olabilir. 'Kötü adamları uyarmak istemezsin, ne bildiğini, nereye gittiğini belli etme. Her şeyi inceleyeceğiz ve yetkililere gideceğiz.'"

Mira başını salladı, çayını yudumladı. "Bu bir teori ve iyi bir teori. Yaşı göz önüne alındığında, tüm bunlara inanacak ve bu talimatlara uyacak kadar saf olabilir. Ve ben sana yardım etmiyorum."

"Bunu konuşmak yardımcı oluyor. Ona fazla zaman ayıramadım. Ona bunu vermek, konuşmak istedim. Bir yüze, bir isme ihtiyacım var. Ama elimde bu resim var."

Tekrar Mira'ya baktı. "Genç, hamile, düzgün. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Evet. Uygun."

"Muhtemelen iyi yetiştirilmiş, yani ya evli ya da evli olmayı planlıyor. Çünkü hamile. Sağlıklı, istismar izi yok. İyi, kullanışlı ayakkabılar, yüzük de dahil olmak üzere iyi, ince takılar. Muhtemelen bir elbise ya da takım elbise giyiyordu, o da çoktan gitti. Oraya biriyle buluşmak için gitmiş. Belki zorlanmıştı, belki kandırılmıştı ama bu genç ve düzgün kadın için gece vakti tek başına ya da katiliyle birlikte bir inşaat alanına gitmek yeterince önemliydi. Tehlikede olduğuna inanmış olamaz. Çocuğu o kadar uzun süre taşımamış, onu ya da kendisini riske atacak kadar özen göstermemişti."

"Tanıdığı biri mi?"

"Beş dakika ayırabildiğimde dönüp dolaşıp buna geliyorum. Belki kocası ya da sevgilisi. Belki de evliydi ve ona her zamanki saçmalıkları vaat etti. Kadın ona inandı ve şimdi bir kutunun içinde. Bu yüzden ondan kurtulmak zorunda kaldı."

Tekrar ayağa kalktı, başını tekrar salladı. "Ama bu benim için güçlü değil. Puf diye giderse, birileri sorular soracaktır. Birileri ilişkiyi biliyor. Bu yüzden de her şey yolunda gitmiyor."

"Her neyse, zaman ayırdığınız için teşekkürler."

"Eğer gerçekten yardımcı olduysa, bunu vermekten mutluluk duyarım."

Eve, Cinayet Masası'na geri dönerken bunun yardımcı olduğunu düşündü. Mira ile yaptığı bazı görüşmeler, bunun gibi, onu kendi beynini karıştırmaya, zorladığı açıları incelemeye itti. Embriyonik teorilerin güçlü ve zayıf yanlarını görüyordu.

Ve Mira'nın yardımıyla Jane Doe'nun bir resmini oluşturuyordu.

Ve şimdi onu yine bir kenara bırakıp Alva'ya odaklanmak zorundaydı.

Cinayet Masası'nda süzölürken asansörün kapıları açıldı. Reo dışarı çıktı.

"Yeterince uzun sürdü."

"Hey." Reo eliyle işaret etti.

"Hadi konuşalım." "Arama izniniz var."

"Evet. Ama bazı şeylerin üzerinden geçmemiz gerekiyor."

Çalışma odasına girdi, sonra da doğruca Eve'in ofisine yöneldi.

Görünüş aldatıcı, diye düşündü Eve yine. Kabarık sarı saçları, güzel kız görünüşü ve hafif güneyli şivesiyle bir kadın sevimliliği görüntüsü veriyordu ve bu çoğu zaman zayıflık olarak algılanıyordu.

Bu güzel paketin içinde çelik, keskin zeka ve kurnazlık yaşıyordu.

Reo, düz çizgili kırmızı elbisesinin içinde cinayet panosuna bir göz attı.

"O kısır sandalyede oturmayacağım. Herkes onun seni ısıracacağını biliyor ve herkes onu bu yüzden burada tuttuğunu da biliyor. Amacını aştı."

Eve sefil ziyaretçi koltuğunu inceledi. "Bu sandalyeyi sevdim."

"O zaman sen otur."

Reo, Eve'in masasındaki sandalyeye oturdu ve çantasını yere bıraktı.

Bacak bacak üstüne atmış.

Belki de beyinde hâlâ ayakkabılar ve onların gizli anlamları vardı, çünkü Eve Reo'nunkileri inceledi.

"Neden o ayakkabıları giyiyorsun?"

Reo ayağını kaldırdı, sağa ve sola çevirerek topuklarını inceledi; yüksek, ince ve kırmızı topukları bedenin daha kasvetli grisine karşı göze çarpıyordu.

"Ayakkabılarımın nesi var?"

"Rahat olamazlar."

"Aslında çok güzel bir yastığı ve mükemmel bir kemer desteği var."

"Evet, doğru. Neden özellikle bu ayakkabılar?"

"Elbiseyle uyumludurlar, hoş ve gösterişli bir görünüm katarlar. Ciddi, profesyonel bir kadın olduğumu söylüyorlar ama aynı zamanda tarzım da var."

"Ha. Bütün bunları mı söylüyorlar?"

"Öyle. Bu ilgi neden?"

"Sadece başka bir davanın resmini çekmeye çalışıyorum. Arama emri ne olacak?"

"Patron ve ben bulduğunuz mali verilerin üzerinden geçtik. Açıkçası onu vergi kaçakçılığı, dolandırıcılık ve benzeri şeylerle suçlayabiliriz. Şimdi, Bardov ailesinden birinin peşine düşmek tatmin edici olsa da, nispeten küçük patatesler için dans etmek de biraz sönük."

"Daha büyük patatesler olacak. Peki neden patatesler? Neden küçük elmalar ya da filler değil?"

Reo bunu ciddi ciddi düşünüyormuş gibi başını öne eğdi. "Hiçbir fikrim yok. Ama daha büyük patatesler ya da filler olabileceği konusunda hemfikiriz. Üstünkörü bir araştırma bile harcamalarının gelirinden, hatta bildirilmeyen gelirinden bile çok daha fazla olduğunu gösteriyor. Bu da alaycı bir zihni kara para aklama ve/veya şantaj, zorlama, gözdağı veya diğer alçakça yöntemleri içerebilecek nakit işlemleri olasılığına yönlendiriyor."

"Haince. Tam da buna uygun bir kelime."

Reo gülümseyerek sandalyede bir sağa bir sola döndü. "Ve ben bildiğim için, patron bildiği için, benim dünyamdaki herkes bildiği için, Yuri Bardov'un gözde yeğeni Alexei Tovinski'yi finansal entrikaları yüzünden terletmek istemediğinizi biliyoruz, o alınmadan önce tüm t'lerin çaprazlanmasını istiyoruz."

Reo Eve'e büyük, güneyli gülümsemesini verdi. "Kahve içsek güzel olmaz mı?"

Eve, AutoChef'ine doğru yürüdü. "Bu entrikaları ve evli olmadığı kadınları hamile bırakma alışkanlığını, onu iki cinayetten terletmek için kullanacağım. Alva Quirk ve

Carmine Delgato. Sizin gibi ben de bunların ilk olmadığından şüpheleniyorum. Sonuncusu olsalardı güzel olmaz mıydı?"

Reo'ya bir fincan kahve uzattı, sonra da ziyaretçi koltuğunu kullanmayacağı için kalçasını masasına yasladı.

"Evet, olur. Hem de çok. O halde konuşalım."

Eve eğildi, ofisinin kapısına vurdu. "Peabody, ofisime gel."

Kısa bir duraksamadan sonra Peabody cevap verdi, "Beş dakikaya ihtiyacım var! Bir şey buldum!"

"Bang," diye mırıldandı

Eve. "Neyi patlatayım?"

"Kumaşı Delgato'nun pencere kenarında buldum. Harvo kumaşın cinsini, boyasını, üreticisini, New York'taki mekanlarını araştırdı. Peabody, Tovinski'nin o pahalı İtalyan yününden yapılmış takım elbiseyi, pantolonu ya da her neyse onu nereden aldığını bulmaya çalışıyor. Süslü pantolonunun ölü bir adamın evinin pencere kenarına takılmasını nasıl açıklayacak dersiniz?"

Reo kahvesini yudumladı. "Öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Bu tür fiziksel kanıtlar ikinci dereceden kanıtlara ağırlık katar. İki adamı birbirine bağlar - gerçi Tovinski, New York şehrinde bu kumaştan yapılmış bir giysisi olan tek kişi olmayacaktır."

"Boya lotu onu daraltıyor ve Harvo yeni olduğunu, henüz kuru temizleme yapılmadığını söylüyor. Ağırlığı var."

"Ağırlık," diye onayladı Reo.

"İkisinin de bağımlılıklarını beslemek için kazandıklarından daha fazla paraya ihtiyaçları vardı. Tovinski için kadınlar, Delgato için atlar. Singer şirketini dolandırmak için birlikte çalıştılar, doğrudan hırsızlık yaparak, faturalarla oynayarak, siparişleri daha ucuz malzemelerle değiştirerek. Bahse girerim Tovinski en sevdiği amcasından bolca para aşırmıştır."

"Bu düşünce aklımdan geçti. Ve eğer öyleyse, favori olsun ya da olmasın, Tovinski mahkemeye çıkacak kadar uzun yaşayacağı için şanslı olacaktır."

"Onun ölmesini istemiyorum; bir kafese kapatılmasını istiyorum. Bardov ile konuşacağım. Onu suikast emri vermemeye ikna edecek yeterli bilgiyi bir araya getirmem gerekiyor. Sanırım-"

Peabody'nin botları ofise doğru çift zamanlı bir gümbürtü çıkarınca sözünü kesti.

Partnerinin yüzü ıslıl ıslıl parlıyor, gülümsemesi genişliyordu. "Piç kurusunu yakaladım! Hey, Reo."

"Hey, Peabody. Yeni evinizin potansiyeline bayıldım."

"Dergilerin en büyüğü değil mi? Mutfak için renklere ve malzemelere yeni karar verdik ve-"

"İkiniz de çenenizi kapatın, evler ve mutfaklar hakkında konuşmayın, yoksa beni tutuklamak zorunda kalırsınız ve Reo ikinize de yumruk attığım için beni suçlar. O piçi nasıl aldın?"

"Neyse ki Leonardo değildi, çünkü bu konuda titriyordu. Leonardo kumaşı ve boya partisini sipariş eden tasarımcılardan biriydi," diye ekledi Reo için. "Ama Casa Della Moda -İtalyanca'da moda evi demek- aynı kumaşı bir müşteri için sipariş etti."

"Onu yakaladın."

"Oh evet. Tovinski tüm takım elbiselerini orada yaptırıyor. Kumaşı numunelerden seçiyor, düğmeleri, tasarımı, hepsini. Gömleklerini de yapıyorlar. Bu özel takımı dört gün önce aldı. Soracak kadar merak ettim. On sekiz bin. Özel ipek astar için iki daha ekle."

"Harvo yine vurdu. Ve iyi iş, Peabody."

"Kahve için yeterince iyi mi?"

Eve başparmağını makineye doğru salladı. "Mali işlere başlaması için bir adli muhasebeci tutacağız. Şu ana kadar elimizde olanlarla, avantajlı bir başlangıç yapacaklar. Singer'ın iş hesaplarına girme yetkimiz zaten var. Tutarsızlıklar olacak ve bunlar onu ve Delgato'yu işaret edecek. Bu işin içinde başkaları da olabilir ve eğer öyleyse onları da bulacağız."

Eve ayağa kalktı, tahtaya doğru ilerledi.

"Şunu düşünün, Alva Quirk ile daha önce Singer'a ait olan başka bir alanda kalıntılarını bulduğumuz kadın arasındaki olası bağlantıyı düşünün. İkisi de neredeyse kesinlikle gece, alan kapalıyken öldürülmüş."

Standartların altında malzeme kullanımı. Evet, eski sitede yaygındı, ama kim hırsızlığın ve dolandırıcılığın olmadığını söyleyebilir ki?"

Parmağıyla Tovinski'nin fotoğrafına dokundu. "Orada olmadığını kim söyleyebilir?"

"Ergenlik çağındaydı, değil mi?"

Eve, Reo'ya bakmadan önce fotoğrafa tekrar dokundu. "Öldürmek için doğmuşsun. Ve ikimiz de biliyoruz ki öldürmek için yetişkin olmak gerekmiyor. Görüşmeye gittiğinde bu konunun gündeme geleceğine inanıyorum."

"Bir avukatı olacak. İyi bir tane."

Eve gülümsedi. "Bir mafya avukatından korkuyormusun, Reo?" "Biraz bile değil."

"Ben de öyle. Peabody, arama emrini ve dosyaları elimizdeki en iyi muhasebeciye götür, sonra da süslü püslü evdeki ifadeyi yaz."

"Ben hallederim."

Peabody hızla dışarı çıkarken Eve tekrar masaya yaslandı. "O zayıf biri," diye başladı Eve. "Kendini güçlü sanıyor, yenilmez hissediyor çünkü her zaman bir koruması var. Her zaman kulübün içindeydi ve amcası başını okşuyordu. Ama o zayıf. Kadınlar ve onları ayarlama şekli, onları saklama şekli. Bahse girerim birbirlerinden de."

"Ben de aynı fikirdeyim," dedi Reo. "O kadınların ya da karısının diğerlerine tahammül edebileceğini sanmıyorum. Ya da iyi değiller."

"Alva'yı arkadan vurdu, Delgato'yu pusuya yatırdı ve onu felç etti. Emir vermeye, korkulmaya alışkın. O kadar da zeki değil. Roarke onun mali işlerinin -sevdiğin kelime neydi- baştan savma olduğunu söyledi. Onu kıracağım."

"O özensiz mali tablolarda daha büyük fillerden haberiniz yoktur, değil mi?"

Eve şöyle bir baktı, gözleri serindi. "Küçükler genellikle daha büyük olurlar, değil mi?"

Reo sadece başını salladı. "Onu orada bırakalım. Şimdi, önümüzdeki on beş dakikayı -çünkü ofise dönmek zorundayım-

Bu görüşmeye aynı açıdan yaklaştığımızdan emin olmak istiyorum. Kutu için hazır olduğunda geri geleceğim ve onu birlikte terleteceğiz."

İşlerini bitirdiklerinde Eve tahtasını iki taraflı olarak güncelledi, sonra da oturup aynı şeyi kitabına yaptı.

Yuri Bardov'la oturup konuşmak istiyordu ama yeğenini kırana kadar beklemesi gerektiğini biliyordu. Ve o gün çoktan gelip çatmıştı.

Roarke'ın elinde ne olduğunu bulmak için muhasebeciye ihtiyacı vardı. Zorlayabileceği bir şey olmadığından, Alva'nın defterleri için Kanıt'a gitti.

İçinde iki düzineden fazla kanıt bulunan bir kanıt kutusunu geri taşımayı beklemiyordu.

Ama kurallara uyan Alva'nın her birinin tarihi vardı. Uygun olması için sonuncusundan başlayıp geriye doğru ilerlemeyi tercih etti.

Kitabın Alva'nın barınakta geçirdiği zamanı anlattığını fark edince onu bir kenara koydu ve bir öncekini çıkardı.

Başından beri bir kabustu.

Umutsuzluk, kendini suçlama, korku ve yalnızlık yüreğini burktu.

Tüm bunları biliyordu, kendine izin verirse hâlâ hissedebiliyordu.

Denemek yeterli değil. Yemeği fazla pişirdim ve israf ettim. Üç tokat. Garrett bana bağırmaktan nefret eder, bu yüzden daha iyisini yapmalıyım. Kazalar olmaz. Olduğunu söylemek bir yalan ve dikkatsiz olmak için zayıf, mızırmaz bir bahane. Camı kırdım. İki tokat. Kırık camı saklamaya çalıştım. ve bu aldatici, iğrenç ve sahtekarca. Kırık parmağı hak ettim. Beni cezalandırmasından nefret ediyor ama bu acı bana dikkatli olmamı ve bana vermek için çok çalıştığı şeylere değer vermem gerektiğini hatırlatacak.

Sayfalarca acımasız, sistematik, sadist istismarı okudu. Her gün, çok az ara vererek.

Yazı neredeyse okunaksız olsa da, Alva'nın hapisshanede geçirdiği son günü ve dayak olayını okudu. Kendini iyi hissetmiyordu -tembel ve nankör olduğunu söylüyordu- bu yüzden evi onun standartlarına göre temizlememiş, akşam yemeğini hazırlamamış, çiçekleri ayıklamayarak onu utandırmıştı.

Komşular onun ne kadar aptal ve tembel olduğunu görsün diye evin önünde yatıyordu.

Tecavüzü dayak izledi, her ne kadar bunu onun hakkı, onun görevi olarak adlandırırsa da.

"Dallas."

Başını çevirdi ve Peabody'yi gördü. Onu duymamıştı. Bir kâbus yaşarken onu nasıl duyabilirdi ki?

"Alva Quirk'ün -ya da Alva Elliot'ın- ağabeyi ve kız kardeşi burada. Bir mekiğe bindiler ve geldiler."

"Onları salona götür. Onlarla kal. Ben hemen geliyorum."

"İyi misin?"

"Evet. Morris'e mesaj atıp onları beklemesini söyleyeceğim. Onları salona yerleştirin."

Tek başına, arkasına yaslanıp nefes aldı. Onlara bu kitaplardan bahsetmeli miydi? Hayır, hiç sanmıyordu. Şimdi değil.

Ancak Garrett Wicker'ın kimlik fotoğrafının çıktısını çok bilinçli bir şekilde aldı ve yükselterek panosuna ekledi.

"Onun katilini ortadan kaldırdığımda, seni sefil, sadist pislik, senin için geliyorum."

Bir tüp su aldı ve kuruyan boğazını rahatlatmak için yarısını içti. Kitaplara tekrar baktı, sonra sonuncusunu eline aldı. Alva'nın huzur, mutluluk ve artan bir güvenle doldurduğu kitabı.

Şimdi bir kısmını okuyabilir, belki kız kardeşlerinin sözleriyle biraz rahatlayabilirlerdi. Sonunda, iş bittiğinde, adalet yerini bulduğunda, onlara gönderecekti.

14

Eve onlara ayırabildiği kadar zaman ayırdı ve gerekli olduğunu düşündüğü kadar gelişmeleri anlattı. Sonunda, onların morga götürülmesini ayarladı.

Eve'in ofisine doğru yürürlerken Peabody, "Onu henüz eve götüremezler," dedi.

"Hayır."

"Siz gelmeden önce bir otel rezervasyonu bile yapmadıklarını öğrendim, bu yüzden onlara birkaç tavsiyede bulundum. Sadece buraya gelmek ve onu görmek istiyorlardı."

"Morris icabına bakacak."

"Bunlar onun kitapları, eskiden." Peabody, Eve'in masasının üzerindeki yığınlara baktı. "Bir sürü var. Bazılarını almamı ister misin?"

"Hayır, bende bu var ve istismar konusunda çok ayrıntılı bilgi veriyor.

Bu işi bitirdikten sonra o da var." "Oklahoma'ya mı gidiyoruz?"

"Onun ve Delgato'nun cinayet soruşturmasını ne zaman kapatacağımız, DeWinter'ın diğer kurbanımızla ilgili ihtiyacımız olan bilgiyi bize ne kadar çabuk ulaştıracağına bağlı. Ama ona gitmeyeceğiz. Onun bölgesi değil, Peabody. Onu kendi bölgemizde yakalayacağız."

"Oklahoma'yı -biliyorsun, kovboyları- görmeyi umursamazdım ama bunu daha çok seviyorum." Tekrar yığınlara baktı. "Nasıl

Kötü müydü?"

"Olabildiğince kötü. Eninde sonunda onu öldürecekti. Bir bakıma öldürdü. Nadine'i bu iş için görevlendirdim, o da diğer muhabirleri görevlendiriyor. Onu elimden geldiğince besliyorum."

"Gerisini o kazacak."

"Aynen öyle. Onu kutuya koyduğumuzda, onu terletmeye başladığımızda, ona izin vereceğim. O bunu hak ediyor," diye mırıldandı. "Memurlarının, komşularının, hiç tanımadığı insanların onun kim olduğunu bilmesini hak ediyor. Ona ne yaptığını."

"Acıktım."

"Ne?"

"Hadi biraz yemek yiyelim."

Saygılarımla Şaşkına döndüm, Eve izledim
Peabody git için AutoChef ögesini
seçin ve seçenekler menüsünü ekrana getirin.

"Hey, biberiye s o s l u ızgara tavuğunuz var. Yanına patates kızartması da almalıyız."

Şoku atlattığında, ona çarptı. "Roarke'la mı oynuyorsun?"

"Aksanına ya da seksiliğine yetişemem ama profesyonel ve platonik ortağın olarak onun yolundan gidiyorum. Eğer bir Rus gangsterin kışını tekmeleyeceksek ve bunu -yakında o lanet tacizcinin kışını tekmeleyerek- takip edeceksek, desteğe ihtiyacın var. Ben de bir tane alacağım. Bu benim için iyi bir anlaşma."

Peabody tabakları çıkardı, birini Eve'e uzattı. Peabody kendi tabağını alarak ziyaretçi koltuğuna baktı.

"Yerde oturuyorum."

Kendisi için iki tüp Pepsi-diet sipariş ettikten sonra tam da bunu yaptı.

Eve oturdu, bir kızartma yedi. "Reo, Tovinski'nin evi ve ofisi için arama emri çıkartıyor ya da muhasebeci geldiğinde çıkartacak. McNab ve Callendar'ın elektronik cihazları alması için Feeney'e haber verdim."

"Amcası tüm bunları duyacak."

"Buna güveniyorum. Bu onu bizim bölgemize getirebilir."

"Hudson Vadisi'ne gezi yok mu? Büyük iç çekiş!" Peabody sandviçini kemirdi. "Hudson Vadisi'ni görmeyi çok isterim."

"Henüz yapabilirsin. Yaşlı Şarkıcıların bizimle sohbet etmesi gerekiyor. Kıdemli Şarkıcı'nın kaymağında parmağı olabilir. O berbat bir CEO'ydu."

Atıştırmayı sevmeyen Eve sandviçi ısırdı ve gelen sinyal onu işaret etti.

"Muhasebe," dedi ağzı dolu bir şekilde. "Bir şey bulurlarsa bana bir uyarı göndermelerini söyledim. Çok ön hazırlık," diye okudu. "Faturalar, malzeme ve ekipman değişiklikleriyle ilgili tutarsızlıklar. Hesaplanamayan gelir akışı. Bu iyi bir şey."

"Sandviç mi veri mi?"

"İkisi de." Bir ısırık daha aldı, sonra raporu Reo'ya kopyaladı.

Arama iznini alın. Onu alıyoruz.

Memur Carmichael'ı aradı. "Bir şüpheliyi yakalamak için en büyük, en kötü üniformalarınızdan ikisini istiyorum. Size bilgileri gönderiyorum."

"Anlaşıldı, Teğmen."

"Gönderirim," dedi Peabody ona. "Burada duruyor."

"Muhasebecinin dediğine göre birkaç gün içinde her şey." Eve gülümsedi. "Ve bu Tovinski'nin elektronik cihazlarına ve ikinci kitap setine gelmeden önce. Onu ızgarada pişireceğiz, Peabody. Tıpkı bu tavuk gibi."

Sonra kaşlarını çatarak tekrar ziyaretçi koltuğuna baktı.

"Bu s a n d a l y e y i sevdim."

Peabody verileri gönderirken, "Sandalyenin temsil ettiği şeyi seviyorsun," diye düzeltti.

"Aynı şey."

Eve b i r kızartma daha yedi, sonra tabağını aldı ve Peabody'nin karşısında yere oturdu.

"Aw."

"Bu duygu değil. Tovinski'ye nasıl saldıracağımızı düşünürken sana tepeden bakmak garip."

"Ben iyi bir polisim." Peabody ağızıyla bir O harfi yaptı ve elini kalbinin üzerine koydu. "Sürpriz!"

"Tam olarak değil. Kadınlar onun kötü topuğu."

"Aşıl'ın topuğu mu?"

"Bunun anlamı bu değil mi? Onda bu zayıflık var. Biraz flört edebilirsin - aşırıya kaçmadan, sadece biraz."

"Flört mü?"

"Göğüslerin var. Ayrıca, onun tipisin. Karısını ve diğer kadınlarını araştırdım. Memeleri olan esmerleri tercih ediyor. Reo kız gibi görünüyor ve onları nasıl kullanacağını biliyor, bu yüzden aptallar onu hafife alıyor. Ama senin memelerin var."

Peabody yere baktı. "Neden her zaman memelerle ilgili?"

"Anladığım kadarıyla erkeklerde yok, o yüzden istiyorlar. Son hamile bıraktığının genç olduğunu da ekle. Sen daha gençsin ama o hâlâ yirmili yaşlarında. Gençleşiyor ve göğüslere yapışıyor, bu yüzden biraz flört iyi bir açı."

"Biraz flört edebilirim. Kıkırdayabilir miyim?"

"Aşırıya kaçmayın. Ve zamanı geldiğini hissettiğinizde kapatın. Sertçe kapat." "Bu kısmı sevdim."

"Delgato ile başlıyoruz, açılmadığı sürece Alva ile ilgili hiçbir şey yok. Delgato, kumaş, finans, o bağlantı. Ve diğer kadınlar. Amcasının onlardan haberi var mı bilmek istiyorum. Kaymağı biliyor mu?"

"Öyle olduğunu düşünmüyor musun?"

"Sanmıyorum ama yanılıyor da olabilirim. Haklıyım, bu şekilde oynuyoruz. Yanılıyorsam, başka türlü oynarız."

Bir sonraki sinyale baktı. "Bunlar arama emirleri. Hadi partiyi başlatalım."

Tovinski'nin getirilmesi, bir avukatla temasa geçmesi, avukatın gelmesi ve müvekkiliyle görüşmesi zaman aldı. Eve onlara bolca zaman verdi ve bu zamanı görüşmeye hazırlanmak, muhasebeciden daha fazla bilgi almak için kullandı.

Reo ofisine girdiğinde dosyası hazırды.

"Tovinski ve avukatının işi bitmek üzere. Dima Ilyin var, Yuri Bardov'un kişisel avukatı. Bunu zaten bildiğinizi varsayıyorum."

"Bilmek işe yarar."

"Yani A planını uygulayacağız." "Bu iyi bir plan."

"A görüşmesine kadar gözlemde olacağım. Görüşme A, doğru mu?" "Evet, Santiago ve Carmichael B'de çalışıyorlar." "Tamam o zaman, Tanrı hepimizi korusun."

Eve dosyalarını yüklemeyi bitirdi ve onları topladı. Çalışma odasına girdiğinde Peabody masasından kalktı. "İyi zamanlama. Bizim için hazırlar."

"Öyle olduklarını düşünüyorlar." Gaza gelmiş ve fazlasıyla hazır olan Eve, Mülakat A'ya doğru yürüdü.

Kapıyı açtı. "Kayıt açık. Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, Tovinski, Alexei ve avukatla görüşmeye giriyor. Kayıt için lütfen adınızı söyleyin efendim."

"Dima Ilyin."

"Ilyin, Dima, F-26451 numaralı dava ve H-45180 numaralı dava ve ilgili konularla ilgili olarak bu görüşmede Bay Tovinski'yi temsil etmektedir."

Eve oturdu, Peabody yanındaki koltuğa otururken dosyaları masanın üzerine koydu. "Bay Tovinski, haklarınız size okundu mu, okundu ise bu konudaki haklarınızı ve yükümlülüklerinizi anladınız mı?"

"Müvekkilim haklarının kendisine okunduğunu ve bunları anladığını beyan etmektedir."

"Harika." Eve ilk dosyayı açtı ve göz ucuyla Peabody'nin pek de belli belirsiz bir saç hareketi yaptığını gördü.

"Müvekkilim bu talihsiz ölümle ilgili soruşturmanızda tam işbirliği yapmaya hazır olmakla birlikte

Bay Delgato ile sadece çevresel ve ara sıra iş ilişkisi olduğunu belirtmektedir.

"Teğmen." İlyin bakımlı ellerini kavuşturdu.

Eve'in yüzünde ölçülü bir gülümseme olduğunu düşündüğü bir ifadeyle durakladığında, Eve kendi ellerini kavuşturdu ve doğrudan ona baktı.

Gagalı burnu, çıkık çenesi, neredeyse aynı koyuluktaki gözlerinin üzerindeki belirgin siyah kaşlarıyla şahin gibi bir yüz, diye düşündü. Saçlarını bembeyaz bir yeyle örmüştü.

Derin, neredeyse gırtlaktan gelen bariton sesinde aksandan eser yoktu.

"Bay Delgato'nun ciddi, hatta zayıflatıcı denebilecek bir kumar bağımlılığı olduğu bir sır değildi. Bu bağımlılık Bay Delgato'nun evliliğine, yetişkin çocuklarının saygısına mal olmuş ve sokak satıcılarının ve yoksulların yaşadığı bir binadaki küçük bir dairede tek başına yaşamasına neden olmuştu."

"Bu sadece çevresel ve ara sıra iş arkadaşı olan biri hakkında çok fazla bilgi."

İlyin katlanmış ellerinin parmaklarını kaldırdı. "Bay Delgato'nun yaşadığı zorluklar ve eğilimleri mürettebat arasında yaygın bir dedikoduydu. Bay Delgato'nun dairesinde asılı bulunduğu ve bunun bir intihar olduğu bilgisi de öyle. Trajik olsa da, bunun müvekkilimi nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum."

"Bunu daha açık hale getirmeyi umuyorum. ABD vergi ve yatırım yasalarını ihlal eden hileli finansal hesaplarla başlayacağız."

"Teğmen." Yine o gülümseme. "Hepimiz sizin ve Cinayet Masası'ndaki dedektiflik çalışmalarınızın farkındayız. Eğer yapabilirsek-"

"Müvekkiliniz bu ihlaller konusunda işbirliği yapmayı reddediyor mu?" "Bunları yetkililerle görüşebileceğimize inanıyorum.

atandı. Bu arada."

"Yetkili benim," diye karşılık verdi Eve. "Bu hileli, vergi kaçıran, yasadışı hesaplardan ikisi New York'ta ve bunların finansmanı Carmine Delgato'nun ölümüyle ilgili soruşturma için geçerli. Eğer müvekkiliniz New York'ta kalmak istiyorsa

Bu konularda sessiz kalırsa onu hücrelerine geri götürebilirim."

Tovinski Rusça bir şeyler mırıldandı ve avukatın sert bir bakışını kazandı.

"Müvekkilim bir mühendis, finans uzmanı değil. Açıkçası, bu ek hesapları açan belgeleri yanlışlıkla ve kasıtsız olarak imzaladı ve ihlalde bulunduğu farkında değildi. Elbette bu hatayı derhal düzeltecek ve ekli tüm para cezalarını ödeyecektir."

"Grand Cayman'da, Moskova'da ve Kiev'de açılan hesaplar da buna dahil mi?"

İlyin'in birbirine kenetlenmiş parmakları biraz daha gerildi. "Elbette."

Bilmiyordum, Eve sonuca vardı. Birinin müşterisi tam olarak açık ve dürüst davranmıyor.

"Burada finansmanla ilgili bir soru var. Son yirmi dört ayda elde ettiğiniz gelirin üzerinde bir milyon iki yüz seksen dört doları nasıl buldunuz Bay Tovinski?"

"Müvekkilim nakit ikramiye alıyor."

"Son yirmi dört ayda bir milyon doların üzerinde bildirilmemiş nakit para?"

"Müvekkilim vergi hukuku ve kanunları konusunda tam eğitilmiş olmadığı için bazı hatalar yaptığını kabul ediyor. Nakit parayı bildirmesi gerektiğinin farkında değildi."

"Garip. Avukatının, muhasebecisinin ve mali danışmanının tam eğitilmiş olması gerekirdi."

"Çeviride kayboldu."

"Oh? İngilizce biliyor musunuz, Bay Tovinski?" "İngilizce konuşabiliyorum."

Peabody aksanı duyunca, çökmekte olan ve lezzetli bir şeyden ısırık almış bir kadın gibi yumuşak bir ses çıkardı. Bu ona sıcak bir bakış kazandırdı.

"Ve İtalyan ve tabii ki Rus. Ben eğitilmiş bir adamım ama para meseleleri..." Geniş omuzlarını kaldırarak Peabody'ye bir kez daha göz kırptı. "Ben o kadar değilim."

"Evli misiniz, Bay Tovinski?"

"Müvekkilim mutlu bir evliliği olan, oğluna ve kızına sevgi dolu bir babalık yapan bir adamdır."

"Oğul ve kız, tekil mi?" Eve dosyaya bakarken başını salladı. "Burada Nadia Tovinski ile ortak bir hesabınız olduğunu görüyorum, bu eşiniz olabilir. Oğlunuz Mikael ve kızınız Una için de bir hesap, bir vakıf fonu var." Başını kaldırıp doğrudan Tovinski'nin sert ve yakışıklı yüzüne baktı. "Sanırım bu diğer hesaplar, gizli olanlar, sadece sizin adınıza, çünkü onları karınızdan, oğlunuzdan ve kızınızdan saklamayı tercih ettiniz."

"Müvekkilimin evliliği konuyla ilgili değil."

"Katılmıyorum. Söz konusu hesaplar ... Listeyi bulmama izin verin." için fon sağlamak üzere kullanıldığında geçerlidir. İşte burada. Elsa Karvell ve iki küçük çocuğu Gregor ve Alise. Pilar Sanchez ve reşit olmayan çocuğu Elena ve şu anda otuz haftalık hamile olan Masie Franks için."

Başını kaldırdı, Tovinski'nin sert yüzünü ve İlyin'in gözlerindeki öfke parıltısını fark etti.

"Burada bir düzen görüyorum. Değil mi, Dedektif?"

"I..." Eve, Peabody'nin gözlerinde, ortağının silmek için çabaladığı kamaşmayı gördü. "Ben, evet, efendim."

"Yasal eşinizden olan oğlunuz ve kızınız üvey kardeşleri olduğunu biliyorlar mı, Bay Tovinski?"

"Bu seni ilgilendirmez."

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum. Karınızı en az üç kez aldattınız, bu kadınları -biri iki kez olmak üzere- hamile bıraktınız ve onlara ödeme yapmak, sessizliklerini sağlamak için bu hesaplara sahipsiniz."

"Ben kimseye para vermem!" Öfkeyle masaya yumruğunu vurdu."

"Alexei-"

"Hayır!" Avukatın elini kenara itti. "Bana hakaret ediyor." Bakışlarını Peabody'ye çevirdi. "Kadınlara para ödemek zorunda olan bir adam gibi mi görünüyorum?"

"Hayır." Peabody kıkırdadı, sonra hemen eliyle ağzını kapattı. "Demek istediğim..."

Eve, Peabody'ye zar zor bir bakış attı. "Karınızdan gizlemek için gizli ve yasadışı hesaplar açmak için çok uğraştınız."

"Bir erkeğin evlilik dışı ihtiyaçlarının olması yasa dışı değil. Ben onlara para vermiyorum. Ben görevimi yapıyorum ve çocukların iyi bir yuvaya, en iyi eğitime ve bakıma sahip olmasını sağlıyorum. Erkek olan bir adam bunu yapar."

"Bu çok büyük bir para."

"Bu çocuklar benim kanımdan."

"Eşiniz bu hesapları, içindeki fonları ve bu fonlardan bazılarının nasıl kullanıldığını öğrenirse?"

"Bilmesi için bir neden yok." "Ve amcan. Yuri Bardov."

"Bir sebebi yok. Bu sadece beni ilgilendirir." Avukata döndü, gözleri ateşliydi. "Bu avukat-müvekkil gizliliğidir."

"Belki Carmine Delgato öğrenmiştir."

Tovinski bir pfft sesi çıkardı. "Adam bir tesisatçı. O bir tesisatçı. Onu çok az tanıyorum. Benim özel işlerimi nereden bilsin?"

"Belki işten sonra onunla bir şeyler içmişsinizdir. Bazı ekiplerin bu tür şeyler yaptığını duydum."

"Ben mürettebat değilim. Ben bir mühendisim."

"Doğru ya. Yani sen ve Delgato hiç içki içmediniz."

"Hayır. Onu çok az tanıyorum. Onu tanıyordum."

"İşin kendisiyle ilgili olmayan kişisel sohbetleriniz ya da konuşmalarınız hiç olmadı mı?"

"Hayır."

"Hiç evine gitmediniz mi, onu ziyaret etmediniz mi?"

"Neden yapayım ki? Nerede yaşadığını bilmiyorum. Hiçbir önemi yok. Onu tanımıyorum."

"Yani Batı Yirmi Altıncı'daki dairesine hiç gitmediniz mi? Daire 2B?"

"Hayır dedim. Hayır, oraya gitmedim."

"Tamam, devam edelim." Eve dosyaları karıştırdı. "Dedektif, burada su olması lazım. Dışarı ıkın ve biraz su getirin."

"Evet, efendim. Um. Peabody, röportajdan ıkıyorum."

Kapıda döndü ve Tovinski'ye hızlı bir gülümseme attı. Tovinski de ona gülümseyince, kadın kıkırdamayı ancak yarı yarıya bastırabildi.

"Teğmen."

Eve tek kelimedede bile Ilyin'in ses tonundaki değişikliği duydu. O kızgındı. Evet, kızgındı. Ama işini yapmaya devam edecekti.

"Müvekkilimin mali hesaplarında yapılan hatalarla ilgili sorularınızı yanıtladık. Bu hataları düzeltmeyi ve uygun para cezalarını ödemeyi kabul edeceğiz. Müvekkilimin evliliği ve evlilik dışı faaliyetleriyle ilgili kişisel ... davranışları özel konulardır."

"şuna bak. Yine anlaşamıyoruz. Sebeplere bağlı."

"Müvekkilim defalarca Bay Delgato ile hiçbir ilişkisi olmadığını ifade etmiştir. Bu kişisel ve özel bilgileri Singer organizasyonuna bağlı bir tesisatıyla paylaşmak için kesinlikle hiçbir nedeni yoktur."

"Belki, belki de değil. Ama onunla başka işler de paylaştı. Finansal konularda berbat olduğuna inanacağım, Tovinski. Tıpkı alışan beyni olan biri faturaların, siparişlerin ve malzeme envanterinin yüzeyinin altına indiğinde boktan olduğun gibi."

Dosyadan kopyalar çıkarıp masaya fırlattı. "Ve bahse girerim amcan elini onun cebine daldırdığını bilmiyordur. Acaba çeşitli projelerde ortak olduğu şirketlerin cebine elini attığını biliyor mu? Singer gibi."

"Bu saçmalık! Bu uydurma!"

"Bahse girerim avukatınızın çalışan bir beyni vardır ve masanın sizin tarafınızdaki saçmalıkları görmesi uzun sürmeyecektir. Ya da bu faturaların, sipariş ve envanter formlarının çoğunun siz ve Carmine Delgato tarafından imzalandığını görmesi."

"O zaman hem dolandırıcı hem de kumarbaz bir fahişeydi."

"Oh, kabul ediyorum. Ama sen bir dolandırıcısın ve benim kişisel görüşüme göre bir erkek fahişesin."

Adam ayağa fırladı, yüzü öfkeyle doluydu ve uzanıp Eve'i sandalyesinden sürükledi. Eve onun boğazını yumrukladı, konuşabilmesini istediği için boğazını çekti. Adam onu odanın diğer ucuna fırlattı.

Omzu duvara çarptı ama İlyin Tovinski'yi geri çekmek için çabalarırken ayağa fırladı.

İlyin Rusça bağırdı, Eve omuzlarını geriye atarken kollarını Tovinski'ye doladı. "Diğerlerine bir memura saldırmayı da ekleyeceğiz. Otur yerine, hemen."

"Bunu hiçbir kadından almam."

"Onu benden alacaksın ya da ben seni geri getirmeye hazır olana kadar bir kafeste oturacaksın."

"Alexei, Alexei, oturmalısın. Sakin olmalısın. Teğmen, müvekkilim aşırı sinirli. Onu açıkça kışkırttınız. Müvekkilimle birkaç dakikaya ihtiyacım var."

"Birkaç dakika ister misin?" Adam ona saldırdığında dağılan kâğıtları toplamaya başladı. "Bu bana tüm bunları bir araya getirmek için zaman kazandıracak. Müvekkilinizin ev ofisindeki bilgisayar kayıtları da dahil. Arama emri, avukat bey, bir kopyası bu dosyada. Kendi amcasından ne kadar çaldığını gösteren kayıtlar. Bardov projeleri son on iki aylık dönemde 700 binden fazla tutmuş. Çaldığın zaman nakit ikramiye olmuyor Alexei."

"Yalanlar. Yalan söylüyor."

"Gerçek. Belgelendi. Kendi kayıtlarınız. Yuri Amca hayal kırıklığına uğrayacak." Eve dosyaları toplayıp kapıya yöneldi. "Avukatın isteği üzerine görüşmeye ara verildi. Dallas görüşmeden çıkıyor. Kayıt kapalı."

Kapıyı çekip açtı ve arkasına baktı. "Yuri Bardov'un kendisini hayal kırıklığına uğratan biriyle nasıl başa çıktığını merak ediyorum."

Kapıyı kapattı, sonra çığlık atan omzunu bir eliyle kavradı ve "Siktir!" dedi.

"Sert vurmuşsun." Peabody aceleyle onun yanına gitti. "Reo durmamı söylediğinde kapıya doğru gidiyordum, kontrol altına almışsın. Sana soğuk bir paket getirdim."

"Onu bir yumrukçu olarak düşündüm ve bir tanesinin çoğunu engelleyebilirim, sadece benden bir parça yakalamasına izin verdim." Dosyaları Peabody'ye doğru itti, sonra soğuk paketi omzuna vurdu. "Pekala, lanet olası kayıtlarda şiddetli öfke var."

Reo Gözlem'den çıkıp onlara doğru ilerlerken başıyla onayladı. "Nasıl gidiyoruz?"

"A planı çok iyi bir plan. Ilyin oyundan çıktı çünkü müvekkili ona yalan söyledi. Tovinski'yi yıllardır tanıdığı kesin ama bilmiyordu. Ne kadınları, ne diğer çocukları, ne de kaymağı biliyordu. Benim görüşüm? Şu anda Tovinski'den alabildiği kadar çok şey alıyor ve muhtemelen Tovinski de ona biraz verecek çünkü ayrıcalığa güveniyor."

"Ama?"

"Konuştuğumuz gibi, Tovinski tam bir aptal değilse, sakinleşip kafasını toparladığında Ilyin'in gerçek müşterisinin kim olduğunu düşünmeye başlayacaktır. Omzun nasıl?"

"Bir anne gibi acıyor."

"Eğer teselli olacaksa, kayıтта mükemmel bir görsel olacak. Ben geri dönüyorum. Bir sonraki gösterime kadar olduğum yerde kalayım derim."

"Hemen geliyor."

Reo geri dönerken, Peabody Eve'e döndü. "Flörtüm nasıl gidiyor?"

"Bu iğrenç, yani iyi. Senin kolay lokma olduğunu düşünüyor. Ayrıca, onun hatırı sayılır egosunu besliyorsun. Buna devam etmelisin ta ki-"

Ilyin dışarı çıkınca sözünü kesti. "Teğmen, tekrar özür dilemek isterdim ama kayıtların, müvekkilimi akılsızca bir tepkiye kıskırttığınızı göstereceğine inanıyorum."

"Görünüşe göre yine aynı fikirde değiliz. Görüşmeye devam etmeye hazır mı?"

"Evet, ya da birazdan. Su için teşekkür ederim ama kahveyi tercih ederim."

"Oh." Peabody, Eve'e dosyaları geri verdi ve dört tüp su ile oynadı. "Senin için getireyim."

"Gerek yok. Tuvaleti kullanmak istiyorum. Hemen geliyorum."

"Koridorun sonunda, solda," dedi Eve. "Siz hazır olana kadar odanın dışında bekleyeceğiz."

Eve Mülakat'a doğru geri dönmeye başladı, Ilyin'in 'link'ini çıkardığını görmek için arkasına baktı. "Bardov'la bağlantı kuruyor."

"Ayrıcalıkları çiğnediği için barodan atılabilir." "Onu kim ihbar edecek?"

Eve soğuk paketi geri dönüşüm kutusuna attı. "Bir dakika daha bekle. Orada bir kız gibi davrandığın için seni giydiriyorum."

"Anladım." Peabody başını eğdi.

"İçeri girmeden önce avukata önemli noktalara değinmesi için zaman vermek istiyorum. Tamam, tuvalete girdi. Çabucak halledecek ama Tovinski'nin oturup düşünecek zamanı olacak. Ve düşünmeye başlayacak."

İletişim cihazını çıkardı, bir sonraki adımı ayarladı.

Cebine geri koyduğunda, Ilyin tuvaletten çıktı ve kahve almak için otomata uğradı.

"Sabrınız için teşekkür ederim," dedi onlara katıldığında. "Histriyonik olmadan devam edebilirsek, tüm bu meseleyi hızlı bir şekilde çözeceğimize inanıyorum."

"Elbette." Eve içeri girdi. "Kayıt açık. Dallas, Peabody ve Tovinski'nin avukatı görüşmeye tekrar giriyor."

Peabody, su tüpünü Tovinski'nin önüne koyarken gerçekten de kızardı ve kirpiklerini kırıştırdı.

"Teşekkür ederim. Çok nazıksınız. Duygularımın kabarmasına izin verdiğim için özür dilerim, Teğmen."

"Böyle mi diyorsunuz? Devam edelim. Bu faturalar, envanterler, sipariş formları ile ilgili olarak."

"Sadece birinin imzayı taklit ettiğini düşünebilirim. Delgato bunu kumar alışkanlığını beslemek için yapmış olabilir."

"Peki Delgato bir şekilde evdeki ofisinizde kilitli olan şifreli bilgisayarda ne çaldığınızı, nasıl çaldığınızı ve ne zaman çaldığınızı ayrıntılı olarak gösteren bir dizi defter oluşturdu mu?"

"Polisin bu tür konuları manipüle etmesi duyulmamış bir şey değil. Bunu biliyorum, amcam da iyi bilir."

"Gerçekten mi?" Tekrar Ilyin'e baktı. "İzleyeceğin yol bu mu? Avukatınız, iddia ettiğiniz bu son derece cömert nakit ikramiyelerle ilgili olarak amcanızla görüştüğümüzde ne olacağından bahsetti mi? O da seni destekleyecek mi?"

"Neden yapmasın ki? Bu gerçek."

"Ve tabii ki, bu ikramiyelerin kayıtları kendi kişisel veya şirket hesaplarında olacaktır."

Bunu düşünmemiştim, diye not etti.

"Ayrıca bu nakit ikramiyeleri bildirmeden verdiğine dair ifade verecek. Her neyse, kullandığınız paranın -sadece son iki yılda bir milyon doların üzerinde bildirilmemiş gelir- Oh, ve biz konuşurken önceki yıllara geri dönüyoruz. İki kadın ve üç çocuğu, şu anda hamile olan bir başka kadını desteklemek için kullandığınız ve pek çok kişinin lüks bir yaşam tarzı olarak adlandırdığı paranın tamamının Bardov İnşaat'taki işinizden kazandığınız nakit ikramiyelerden geldiğini mi söylüyorsunuz?"

"Bunu açıkça belirttim."

"Ve birileri -muhtemelen Delgato- sahte faturaları, başlangıçta listelenenden ziyade standartların altında olan malzemeleri ve malzeme ve ekipman kaybolduğunda değiştirilen envanterleri imzalamak için sizin imzanızı taklit etti. Ayrıca, birileri -sizin görüşünüze göre polis- kayıtlarınızı manipüle etti, sahtekarlığı ve hırsızlığı belgeleyen kayıtlar oluşturdu ve bu kayıtlar bir şekilde aynı yirmi dört aylık dönem boyunca sahte hesaplarınıza yatırılan miktarlarla aynı çıktı."

Tovinski bir şey söylemeyince Eve sadece gülümsedi.

"Evet, bu şekilde dile getirildiğini duyduğunuzda, mantığa meydan okuyor, değil mi? Mantıklı olan, sen ve Delgato'nun yukarıdakilerin hepsini yapmak için birlikte çalışmış olmanız. Aslan payını almadı, ama atlarla oynamasına yetecek kadarını aldı, o uzun atışı vuracağından ve her şeyin yeniden yoluna gireceğinden emindi.

"Ama çok şey biliyordu. Gitmesi gerekiyordu."

Tovinski ellerini açarak doğrudan Peabody'ye hitap etti. "Bir erkeğin ailesine sadakati vardır. Amcam beni bu ülkeye, bu şehre getirmede mi, bana bir ev vermedi mi, yemek vermedi mi, eğitim ve iş vermedi mi? Kalbimde sadakat ve minnettarlık var."

Tovinski elini kalbinin üzerine koyarken Peabody'nin gözlerinde sempatik yaşlar parlıyordu.

"O benim için bir baba. Anlıyor musun?" "Evet."

"Bu Delgato, tekrar söylüyorum, onu çok az tanıyorum. Ve kendini öldürdü, bu bir günah. Onun için üzgünüm. Ama o bir dolandırıcı, bir hırsız. Sanırım suçluluk duygusu onu canına kıymaya itti."

Peabody çekingen bir tavırla, "Madem onu çok az tanıyordunuz," diye sordu, "neden sizin adınızı kullandı sanıyorsunuz? Sadece senin adını mı?"

"Benim önemli biri olduğumu bilirdi. Kimse imzayı sorgulayamaz."

"Bu mantıklı. Ayrıca, onun dairesine hiç gitmedin."

"Hayır, ben hiç orada olmadım. Kendi canına kıyacak kadar çaresiz ve kaybolmuş bir adam için kalbimde merhamet var."

"Bay Tovinski," diye devam etti Eve. "Dün sabah New York'ta New York Opportunities adı altında açtığınız paravan şirketteki sahte hesabınızdan neden nakit olarak on bin dolar çektiğinizi açıklayabilir misiniz?"

"Bir erkeğin paraya ihtiyacı vardır."

"Bu çok fazla nakit. Belirli bir alışveriş yaptınız mı?"

"Harcamalarım var." Omuz silkme ve küçümseme hareketini

önemli bir adamın el sallaması. "Cömertçe bahşiş veririm. Eşim

ve çocuklarımla masrafları var."

"Yani bu, Deksağların dolu bir şırınga gibi belirli bir satın alma işlemi için değil miydi?"

Gözlerinde hiçbir şey yoktu ama çenesinde bir kas seğirdi. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum. Bir ilaç mı? Ben ilaç kullanmıyorum."

"Delgado'nun vücudunda bulunan felç ilacıdır - onu ölmekten saniyeler önce bulduk ve New York baş adli tabibi derhal ve hızlı bir şekilde toksin taraması da dahil olmak üzere bir otopsi yaptı."

Eve bir parmağını boğazına bastırdı. "Boyundaki morluk baskı izini tam olarak gizleyememiş. Cinayet," dedi Ilyin'e. "İntihar değil. Senin oğlan daireye zorla girmiş. Tavana bir kanca yerleştirmiş. Aleti geride bırakmalıydın, Alexei. Delgado'nun dairesinde o deliği açabilecek bir alet yoktu ve boya ile alçıpan döküldü. Yerde taze pullar var."

"Yalanlar, yalanlar. Şimdi çaresiz yalanlar."

"Ve hepsi senin." Eve kapının çalınmasıyla ayağa kalktı. Memur Shelby'den takım elbiseyi aldı. "Teşekkür ederim, Memur Bey. Laboratuvardan yeni döndüm," dedi kıyafeti mühürlü çantasında havaya kaldırırken.

"Bu senin takımın mı, Tovinski?"

"Nereden bileyim? Birçok takım elbisem var."

"Sizin dolabınızdan alındı, sizin evinizde, kuru temizleme yapılacak giysiler için kullandığınız bölüme asıldı. Artı, özel dikim; eldiven gibi oturduğundan eminim. Ve ceketin içine isminizi yazdırmışsınız."

Mührü kırdı, çıkardı ve siyah ipek astarın üzerine işlenmiş ismi göstermek için ceketini açtı. "Tekrar soruyorum, bu sizin takımınız mı?"

"Evet, ne olmuş yani?"

Eve dosyalarının arasından küçük bir kanıt şişesi çıkardı. "Bunu görüyor musunuz?" Küçük kumaş izlerini gösterdi. "Bu takım elbiseden çıktı, tam buradan." Şimdi de üst bacağın iç tarafında laboratuvar tarafından işaretlenmiş kısmı gösterdi. "Hafif bir pürüz, küçük kumaş parçaları

Kumaş. Çok kötü. Müthiş bir malzeme. Delgato'nun floponun camını kırdıktan sonra beklemek için içeri tırmandığında onu kapmıştın."

"Bunlar yalan."

"Bu bilim. İçeri girdiniz, kancayı taktınız, onu beklediniz. Ve oraya vardığında, karşı koyamamışsın diye ona felç edici iğneyi batırdınız. Farkındaydı ve hissediyordu ama ilmiği boynuna geçirdiğinizde karşı koyamadı. Sandalyeye çıkıp onu yukarı çektiğinizde."

"Onun ölmesini beklemediniz. Kimse onu umursamıyordu, sen de öyle düşündün. Pencereden geri çıktın ama sanırım ev sahibi kapısını yumruklamaya başlamadan sadece birkaç saniye önce. Belki de ben onu sorgulamak için kapısına gitmeden bir ya da iki dakika önce."

"İplikler, şişedeki iplikler." Kısa ve sert bir kahkaha atmasına rağmen sol şakağından aşağı tek bir ter çizgisi aktı. "Bu hiçbir şeyi kanıtlamaz! Tesisatçı, hırsızlığı o yaptı. Yapmadığım bir şey için onu neden öldüreyim ki?"

"Bunu sen yaptın ve avukatının sessiz kalmasının nedeni de bu, bol miktarda kanıt var. Ama onu bunun için öldürmedin. Orada işe yarıyordu."

Eve ayağa kalkarak masanın etrafında döndü ve Tovinski'nin omzuna doğru eğildi.

"Onu öldürdünüz çünkü sessiz kalacağına güvenemediniz. Alva Quirk ikinizi orada, şantiyeden malzeme alırken gördükten sonra değil. Sana durmanı söyleyip defterine yazmaya başladıktan sonra değil. Depoya girip bir levye aldıktan ve kafasına indirdikten sonra değil. Onu öldürdükten ve Delgato'nun yardımıyla, çünkü o çok korkmuştu, onu plastiğe sarıp çöp konteynerine attıktan sonra değil."

Tekrar etrafında döndü ve yüzünde hiçbir şey ifade etmeyen avukata baktı.

"Hırsız olduğu gerçeğini örtbas etmek için iki kişiyi öldürdü, kendi ailesinden bile çalacak birini. Ve onu soğukkanlılıkla yakaladık."

Tovinski bunu hissetmiş olmalıydı, sessizlikte, İlyin'in gözlerindeki soğuk bakışta.

"Bana bunu yapmalarına izin mi vereceksin?"

"Müvekkilimle yalnız konuşmak istiyorum, lütfen."

"Hayır, hayır, hayır. Göremediğimi mi sanıyorsun? Bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Artık benim avukatım değilsin. Çık dışarı. Çık dışarı." "Konuşacağız. Yalnız konuşuruz."

"Hayır. Sen beni temsil etmiyorsun. Beni temsil etmiyorsun. O artık benim avukatım değil," dedi Eve'e. "Gitmeli."

"Efendim, Bay Tovinski hizmetlerinize son verdi, kayıtlara geçsin. Bu onun hakkı. Odadan çıkmanızı istemek zorundayım."

"Bu bir hata Alexei. Biraz zaman tanı," dedi ayağa kalkarken. "Onlara düşünmek, sakinleşmek için zaman istediğini söyle. Bunu kendin için yap. Benimle irtibata geçersen, geri dönerim."

"Alexei Tovinski'nin eski avukatı görüşmeden çıkıyor. Bay Tovinski, şu anda başka bir avukatla görüşmek istiyor musunuz?"

Öne doğru eğildi. "Bir anlaşma yapacağız. Anlaşma istiyorum." "Bu davada yasal temsil hakkınızdan feragat ediyor musunuz? zaman?"

"Avukatları siktir et. Bir anlaşma yapacağız. Ve bu anlaşmayla sana vereceğim şeyle tüm polisin başı olacaksın."

"Vay canına. Sunacak gerçekten büyük bir şeyiniz olmalı."

Reo odaya girerken Eve göz ucuyla baktı. "Ve işte Savcı Yardımcısı Cher Reo görüşmeye giriyor. Reo, Tovinski Anlaşalım oynamak istiyor."

Reo oturdu, çantasını bir kenara koydu. Ve gülümsedi. "Pekâlâ Bay Reo.

Tovinski, hadi oynayalım."

15

"Size isteyebileceğiniz her şeyi sunabilirim."

Reo büyülenmiş gibi çenesini yumruğuna dayadı. "Bana Sorrento'da bir villa mı teklif edeceksin?"

Dudağı kıvrıldı. "Bunun bir şaka olduğunu mu düşünüyorsun? Burada ne var?" Şakağına vurdu. "Bununla bir düzine villa satın alabilirsin. Şimdi sadece bir asistansın, ama verebileceğim şeyle güç gelir ve güçle birlikte para ve şöhret gelir."

Peabody'ye doğru kaydı. "Senin gibi genç ve güzel bir kadının hayalleri vardır. Onlara ulaşmanıza yardım edebilirim. Siz üç çekici kadınsınız. Bütün gün, her gün bir başkasından emir alarak çalışmaktan daha fazlasını istiyorsunuz."

"Tanrım, sanki ruhlarımızın içini görebiliyor." Reo saçlarını savurdu. "Ya da, hayır, öyle değil, değil mi Dallas?"

"Hayır. Daha çok bir ayna gibi. Bu böyle mi başladı, Tovinski? Yuri Amca'dan emir almaktan bıktın mı?"

"Anlaşmaları sen yapmıyorsun." Eve'i bir kenara bırakarak bedenini Reo'ya doğru çevirdi. "Sen yaparsın. Sana Yuri Bardov'u verebilirim. Bunu bir düşün."

"Tamam, düşünüyorum. Peki karşılığında ne istiyorsun?"

"Dokunulmazlık istiyorum, tam dokunulmazlık. Ve istiyorum-" "Hayır. İkinci bir seçeneğin var mı?"

"Burada oyun oynayacağımızı mı sanıyorsun?" Sesini yükselterek yumruğunu masaya vurdu. "Bana istediğimi vereceksin, ben de sana amcamı ve örgütünü alaşağı etmene yetecek kadarını vereceğim. Sen bir astsın. Patronun bunu isteyecektir."

"Savcılık şu anda Yuri Bardov'la pek ilgilenmiyor. Kendisinin çok kötü bir aktör olduğuna inanmakla birlikte, son birkaç yıldır etkisi ve faaliyetleri önemli ölçüde azaldı. Eski bir gangster olan Bay Tovinski, uzunca bir süredir ağını genişletmek yerine bahçeleri ve meyve ağaçlarıyla ilgileniyor. Onu federallere bırakmayı tercih ediyoruz."

"Senin için sinir bozucu olmalı," dedi Eve. "Her zaman bu geniş, organize suç girişiminin sana miras kalacağına inanırken, amcanın yavaş yavaş oyundan çekildiğini görmek. Ona sözde hizmet etmek ve ondan çalmak varken neden yaşlı bir adamdan emir alasın ki?"

"Kadınları da ekleyin," diye araya girdi Reo.

"Evet, kadınlar. Yuri Bardov bir zamanlar bir suç kralı olabilir, ancak tüm ajans raporlarına göre yaklaşık altmış yıldır Marta'sıyla evli ve sadık kaldı. Seni Amerika'ya getirdi, işine dahil etti, sana oğlu gibi davrandı çünkü Marta öyle istedi. Ve..."

Eve, Tovinski'nin karısı, teyzesi ve resmi kıyafetli başka bir kadının kameraya gülümsediği bir medya fotoğrafını çıkarana kadar dosyasını karıştırdı. "Karınız teyzenizin en eski ve en yakın arkadaşının kızı."

"Hile yapmak, çalmak, yalan söylemek?" Reo içini çekti, sonra bir parmağını havada ileri geri hareket ettirdi. "Peki ya aileye karşı? Yuri Amca çok üzülecek."

"Hiçbir şey bilmiyor. Bir aptala dönüştü. Onu büyük yapan şeyi unutan zayıf bir adam. Ama bildiklerimde para var, çok para var."

Eve bilek ünitesine baktı. "Bu zamana kadar her şeyi bildiğini söyleyebilirim. Seni temsil etmesi için en iyi sözcüsünü kim gönderdi, Alexei? Birkaç ipucu al."

"Eğer-"

"İkisi de inkâr edecek," diye araya girdi Reo. "Peki Ilyin'in ayrıcalığı ihlal ettiğini nasıl kanıtlayacaksın?"

"Bu zor bir soru olurdu," diye kabul etti Eve. "Özellikle de yarın güneş doğmadan ölmüş olacağın için. Geri adım atmış olabilir ama o hâlâ Bardov ve sen onu aşağıladın, ona ve ailene ihanet ettin. Karına ihanet ettin." "Beni öldürtmesine izin veremezsin. Beni içeri tıkmalısın. tanık koruma."

Reo ona, "Sen tanık değilsin," diye hatırlattı.

Çabucak Peabody'ye döndü ve ellerini uzatarak yalvardı.

"Beni öldürmesi için birine para verecek. Bunu öz amcam yapacak. O kalpsiz, acımasız biri. Bunu yapacak çünkü çok fazla kalbim var ve onu karıma değil kadınlara verdim - onun benim için seçtiği bir eşe. Bunu yapacak çünkü tüm çocuklarıma iyi bir hayat vermek istedim ve iyi bir hayat para gerektirir. Bu sadece paraydı ve onun çok parası var. Çocuklarım içindi ve beni öldürecek ve babasız kalacaklar.

"Anlıyorsun. Bir kalbin olduğunu görebiliyorum. Bana yardım etmelisin."

"Sana yardım etmemi mi istiyorsun?"

Peabody ellerini onunkilere doğru uzatmaya başladı. Sonra ayağa kalkarken avuçlarını masaya vurdu. "Sana yardım etmemi mi istiyorsun? Seni omurgasız sümüklüböcek lekesi. Seni açgözlü, beyinsiz irin topu. Zararsız, çaresiz bir kadının kafatasını parçaladın, çaresiz bir bağımlıyı sömürdün, sonra da ona bir uyuşturucu pompaladın, böylece şımarık ellerini kirletmeden onu asabilecektin."

Eve kalbinde kabaran gururla izlerken, Peabody masanın etrafında dönerek yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Süslü takım elbiselerini alabilmek ve karını becermek için kaç kişiyi daha öldürdün? Aşağı iniyorsun, seni mızımız pislik. Seni üşüttük ve düşüyorsun. Yardım edeyim mi? Emin ol o sefil katil kışınla seni çirkin ve değersiz hayatının geri kalanında bir kafese tıkmaya yardım edeceğim."

Eve sessizliğin bir süre daha sürmesine izin verdi. "Ne dedi?" Peabody'nin patlaması onun dengesini bozduğu için Eve sertçe itti.

"Seni Delgato'dan içeri tıkmak için gereken her şeye sahibiz. Amcanın şirketinden, Singer'dan ve diğerlerinden çalmaya yardım etmesi için onu kullandığını kanıtlamak için ihtiyacımız olan her şey. Seni Alva Quirk cinayetinden içeri tıkmak için ihtiyacımız olan her şeye sahibiz."

Peabody masanın etrafından dolaşıp kendi sandalyesine otururken Eve arkasına yaslandı.

"Delgato'yu öldürdüğünüzü biliyoruz çünkü konuşmasından, Alva Quirk'ü nasıl öldürdüğünüzü birilerine anlatmasından korkuyordunuz."

Korku, gerçek korku, Tovinski'nin gözlerinde titreşti, sonra gözlerini kaçırdı.

"Bunu kanıtlayamazsınız. Belki de yaşlı kadını öldürdü. Sonra da kendini."

"Felç ilacıyla kendini asamazdı, Alexei. Dikkatini ver. Sen de oradaydın. Pencereye tırmandın. Yangın merdiveninden çıktın, içeri girdin. Özel dikim takım elbiseli bir adamın bir flopun penceresine tırmanmasını kimsenin fark etmediğini mi sanıyorsun?"

Orada hiçbir şeyi yoktu ama o bunu bilmiyordu, diye düşündü. Ve bir tanık fikrinin ona çarpmasını izledi.

"Tüm ortaklarını ve suç ortaklarını senin dolandırıcılığınla ilgili olarak toplayacağız ve orada bazı anlaşmalar yapabiliriz, değil mi Reo?"

"Kesinlikle. Adli muhasebecinin nazikçe verdiği listenin bende olduğunu sanıyorum." Reo da elindeki dosyayı karıştırdı. "Evet, işte burada. Küçük bir değişiklik." Masanın karşısındaki Tovinski'ye gülümsedi. "Büyük paralar kazanmak için küçük paralarla anlaşma yapmaya bayılırım."

"Ama Alva Quirk için onlara ihtiyacımız yok. Onun kitapları bizde var."

Eve bunu söylerken gülümsedi, korkunun çiçek açtığını gördükçe doğaçlama yapmaya devam etti.

"Evet, Alva'nın kafasını ezdikten sonra eline geçirdiğin kitabı çöpe attığını düşündüm. Mesele şu ki, o kitapları çocukluğundan beri saklıyordu. Müthiş bir koleksiyonu vardı. Sence onu öldürdüğün gece seni Singer sahasında gördüğün tek zaman mıydı? Orada olmaman gereken bir yerde olduğunu not ettiği tek zaman bu muydu?"

"Yalan söylüyorsun."

"Beni test et," diye davet etti Eve. "Eğer mahkemeye çıkacak kadar yaşarsan, başka bir avukat bulmayı başarırsan ve duruşmayı göze alırsan, beni kürsüde bu tatlı, zararsız kadının defterlerinden birini okurken hayal et. Adli tabibin kafatasının arkasındaki öldürücü yaraları tarif ettiğini hayal et. Kafatasının arkası, Alexei, ve APA'mız levyeyi tam olarak temizlemediğinizi, bu yüzden üzerinde hala kan ve beyin maddesi izleri olduğunu gösterdiğinde tanıklık ediyor."

"Eğer beni hapse atarsanız, ölmüş olacağım. Üçünüz de katil olursunuz. Bir anlaşma istiyorum."

Eve Reo'ya, "Anlaşma istiyor," dedi ve Peabody homurdandı. "Ben şöyle düşünüyorum," diye başladı Reo.

"Biz mahkemeye

Jürinin bir saatten kısa bir sürede tüm suçlardan suçlu kararı vermesini bekliyorum. Bu bir rekor olabilir. Sonra da hayatının geri kalanını gezegen dışında geçirirsin. Seni şu andan itibaren tecrit altında tutabiliriz."

"Ölümümün bedelini ödeyecek ve kanım ellerinize bulaşacak."

"Seninkinde ne kadar kan var?" Peabody karşılık verdi. "Seni katil bok çuvalı."

"Ya da..." Reo tek hecenin bir an durmasına izin verdi. "Her iki cinayetle ilgili tam ve ayrıntılı bir itirafta bulunacaksın ve biz de seni derhal başka bir isimle gezegendeki bir tesise transfer edeceğiz. Sana başka bir kimlik, başka bir geçmiş sağlanacak. Bunu hapisanede tanık koruma olarak düşünün."

"Çocuklarım."

"Yuri Bardov karınıza, desteklediğiniz kadınlara ya da çocuklarınıza zarar verir mi ya da verilmesine neden olur mu? Yalanlar," diye ekledi Eve soğukkanlılıkla, "herhangi bir anlaşmanın şartlarını geri çekin. Beni test edin," diye tekrar davet etti.

Bir an için Eve'in sabit bakışlarıyla karşılaştı, sonra başını salladı. "Hayır, onlar için korkum yok. O asla bir çocuğa ya da onlara bakan anneye zarar vermez. Ama ben onlara bakıyorum. Onları ziyaret ediyorum. Çocukların babalarına ihtiyacı var."

"Bu kısmı amcanla yatmadan önce, bunu örtbas etmek için iki kişiyi öldürmeden önce düşünmeliydin," dedi Eve kesin bir ifadeyle. "Anlaşmayı duydun. Kabul et ya da etme. Her iki durumda da hayatının geri kalanını bir kafeste geçireceksin. Ne kadar uzun bir hayat ve o kafesin nerede olduğu sana kalmış."

"Bunu çocuklarım için yaptım. Çocuklarım için en iyisini istiyorum. En iyi masraflar. Amcam, Korfu'nun en yaşlısını biliyor. Çok kızgındı. Nadia onun vaftiz kızı. Onu incitmemek için bu sırrı saklayacağını söyledi. Çocuğa ve annesine destek olmaya devam edecektim. Bu bir daha asla olmayacaktı. Eğer bir daha olursa, artık onun evinde hoş karşılanmazdım, artık hiçbir şekilde ailesinin bir parçası olmazdım."

"Ama yine oldu."

"Bu benim işim, onun değil. Bu benim özel işim. Onun emirlerini yerine getiriyorum. O benim mühendis olmamı istiyor, ben de mühendis olmak için çalışıyorum. Birini hizaya getirmek için ikna etmek istiyor. Ben de onları ikna ederim. Nadia ile evlenmemi istiyor, ben de Nadia ile evleniyorum. Ona iyi bir hayat veriyorum. Ama benim de bir hayatım var. Beni kontrol etmek istiyor ve ben bu sırada onun zayıfladığını, onu büyük yapan şeylerden uzaklaştığını görüyorum. Saygı duyduğum adamdan. Ben de istediğimi aldım. İhtiyacım olanı aldım."

İğrenme yüzünü kapladı. "Saygı duyduğum adam mı? Benim yaptığım gibi ondan almak o kadar kolay olmazdı. Çiçekleriyle, ağaçlarıyla oynuyor. Ama direksiyon hâlâ onda ve bana vermiyor. Ben de daha fazlasını aldım. İstedığimi,

istediğimi.

İhtiyacım vardı. Yıllarca onun dediklerini yaptıktan sonra hak ettiğim şey."

"Sana öldürmeni mi emretti?"

Eve ile alay etti. "Sana bunu şimdi vermeyeceğim. Siktir git şimdi."

"Devam edin o zaman. Alva Quirk."

"Kitabı ve kağıttan çiçekleri olan yaşlı deli kadın. O bir hiç. Deliğinde küçük bir fare, başka bir şey değil. Delgato ve benim işimiz var. Bir miktar malzemeyi dışarı taşımak için - bir alıcımız var, faturaları ihtiyacımız olduğu gibi işaretledik. Küçük bir sevkiyat, bu yüzden alıcının malları alıp ödemesi ve götürmesi çok hızlı oluyor."

"Alıcı kim?" "Siktir git."

"İyi. Faturalar ve kayıtlarınız zaten bu hikayeyi anlatıyor. Sonra ne olacak?"

"Ben ve Delgato konuştuk ve bir sonraki sevkiyatı ayarladık ve işte elinde kitabıyla çitin oradaydı. Üzgün ama bizi rapor etmek zorunda. Kuralları çiğnemiştiz. Delgato oraya gitti, onunla konuştu, sadece işimizi yaptığımızdan bahsetti. Bu fareyi ikna ederek zaman kaybediyor. Sevkiyatı kontrol etmek ve kutuyu açmak için kullandığımız levye bende. Onu kullanıyorum."

"Ona bununla mı vurdun?"

"Yapılması gerekeni yaptım."

"Ona bununla vurdun," diye tekrarladı Eve. "Kaç kere?"

"Bir kez, hayır, iki kez. Emin olmak için. Delgato aklını kaybediyor. Sanırım bayılacak, o kadar zayıf ki. Onu sakınleştirmek için tokatlıyorum. Bir bebek gibi ağlıyor ama dediğimi yapıyor. Plastiği alıyor ve onu rulo yapıp çöp konteynerine taşıyoruz. Kitabını alıyorum, bu onu naylona sarmadan önceydi. Bence bulunması bir, belki iki gün sürer. Kimin umurunda olacak?"

Omuz silkti. Eve, şu anda bile Alva Quirk'ün öldürülmesini önemsiz bir olaymış gibi geçiştirdiğini düşünüyordu.

küçük bir rahatsızlık.

"Her iki konuda da yanılıyorsunuz. Delgato'yu öldürmeye ne zaman karar verdiniz?"

"O zaman, ama bunun zamanı, yeri, yolu değil. Ben aptal değilim. O sefil bir adam, zayıf bir adam, ağlayan bir adam. Dex için bir kaynağım var ve bu konuda seni sikeyim. Kırılacağını biliyorum. Karısına söyleyecek ya da belki polise gidecek, olanları gördüğünü ama bir parçası olmadığını iddia edecek. Bu yüzden ben hallettim."

"Nasıl?"

"Nasıl olduğunu söyledin. Matkabı, şırıngayı, kancayı ve ipi aldım. Pencere kilidi dayanıksız."

Elini havada salladı. Eve her şeyi bir kenara bırakmaya karar verdi. Çünkü bu sadece başka bir işti.

Öldürmek için doğmuş.

"Zayıf olduğu için bir çöplükte yaşıyor ve parasını at yarışlarına yatırıyor. Kancayı tavana taktım, ilmiği yaptım. O başarısız bir adam. Kendini öldürdüğünü söyleyecekler. Dex en fazla birkaç saat dayanır. Bitmeden kimse onu bulamaz. Kimse bulmamalı."

Peabody, "Şansın gerçekten yaver gitmedi," diye yorum yaptı.

Tovinski onu görmezden geldi. "İçeri girdiğinde şırıngayı boğazına dayıyorum. Çürükler izi kapatacaktır."

"Bunu daha önce de yapmıştın," dedi Eve.

"Siktir et onu. Gözleri o kadar geniş ki korkabilir. O biliyor. Çabucak hallederim ve giderim. Kimse onu bu kadar erken bulmamalıydı."

"Tamam, birkaç detayın üzerinden geçelim." Eve dosyasını karıştırdı. "Ondan önce, başka bir sorum var. Singer, siz ABD'ye geldikten kısa bir süre sonra ikinci bir şantiyeye sahip oldu ve inşaaata başladı. O da Hudson Yards - Güney-Batı diyorlardı. Alva Quirk'ü öldürdüğünüz yerden yaklaşık bir blok ötede. Orayı hiç ziyaret ettiniz mi ya da orada çalıştınız mı?"

"Amcam yatırım yaptı ama eğitim almamı, iş okumamı istedi, evet. Ama Bardov projelerinde. Biz sadece yatırım yaptık."

"Oraya hiç gitmedin mi?"

Gerçekten şaşkın görünüyordu. "Neden yapayım ki? Orada birinin ikna edilmesi ya da bir derse ihtiyacı olsaydı, belki beni bir çıracak gibi gönderirdi. Ama bu bir Bardov projesi değildi."

"Pekâlâ. Alva Quirk'ü öldürdüğün geceye geri dönelim."

İşi bittiğinde Eve kaydı kapattı. İki ABD polisi ona eşlik etmek için geldi.

"Sence Bardov onu bulacak mı?" Peabody merak etti. "Ya da dener mi?"

"Deneyebilir." Reo omuz silkti. "Ama bence Tovinski -ya da artık hangi isme sahip olacaksa- bir hücrede çok uzun bir hayat yaşayacak. Nereye gittiğini, nasıl bir isme sahip olacağını, nasıl bir geçmişi olduğunu sadece sınırlı sayıda insan biliyor. Ve hayır, ben onlardan biri değilim. Tek bildiğim patronum ve seninkinin bunu imzaladığı.

"Biz işimizi yaptık. İşimiz bitti."

Eve, "Kadının kalıntılarından haberi yoktu," dedi. "Onu zorladığım zaman görürdüm. Bardov'un belki ama Tovinski'nin bundan haberi yoktu ve Alva ile Delgato'dan çok daha fazlasını öldürdü."

"Kazanalım Dallas." Reo ayağa kalktı. "Bir -neydi o, Peabody mi? Omurgasız bir sümüklüböcek lekesini birkaç ömür için uzaklaştırdık."

"Ben alıyorum. Ben de 'mız mız göt herif'i severdim. İyi iş, Peabody." "İyi hissettirdi."

"Bunu yazalım, kapatalım. Yarın Bardov ve yaşlı Singers'ı alacağız. Bakalım Jane Doe hakkında bir şeyler bulabilecek miyiz?"

Ofisinde, masasına oturmadan önce tahtayı inceledi.

Alva'nın kardeşiyle temasa geçti.

"Dedektif Elliot, ben Teğmen Dallas. Kız kardeşinizin ölümünden sorumlu olan kişiyi yakaladığımızı size bildirmek istedim."

Ona yapabileceklerini anlattı, ardından Angelina Delgato ile temasa geçerek aynı şeyi yaptı.

Defteri kapattı, tahtayı temizledi. Dava dosyalarının bulunduğu kutuyu mühürledi ve etiketledi. Onları depoya götürmek için aramak yerine kutuyu kaldırdı.

Bir yürüyüş, diye düşündü, sadece yürümek her şeye bir son vermek gibi geliyordu. Ve nefes almak.

Kadın nezarethaneye doğru yürürken, Yuri Bardov yanında koruması olduğunu tahmin ettiği biriyle içeri girdi.

Orta kısmı biraz yumuşamıştı ve kayısı keteninden ince bir takım elbisenin altında biraz fazla kilo taşıyordu. Papyonu onu birinin şık büyükbabası gibi gösteriyordu - özellikle de birkaç on yıl boyunca cani ve acımasız bir suç imparatorluğunu yönettiğini bilmiyorsanız.

Saçları gümüş rengine dönmüştü ve kırılmıştı. Büyüleyici bir gülümsemesi vardı. Gözleri Ocak ayı kadar soğuktu.

"Ah, Teğmen Eve Dallas." Sesinde aksanın sadece en ufak bir izi vardı ve zengin ve dolgun geliyordu. "Sizi tanıdım. Sizinle şahsen tanışmak ne güzel. Ben Yuri Bardov."

"Kim olduğunu biliyorum." Kutuyu Peabody'nin sessizliğe gömülmüş olan çalışma odasındaki masasının üzerine koymak için bir adım attı. "Merak ediyorum da, ilk kez bir polis merkezine kendi isteğinizle mi giriyorsunuz?"

Buz mavisi gözleri beş saniye boyunca kızın içine dikildi. Sonra sanki ciddiymiş gibi gülerken gözleri parladı.

"Tam beklediğim gibi. Hayal kırıklığına uğratmadınız, Teğmen. Yaptığımız kapsamlı taramadan sonra, yeğenimle ilgili tüm sorularımı size yöneltmem söylendi. Görünüşe göre Alexei'nin başı biraz belaya girmiş. Umarım ziyaretine izin verilir de onunla konuşabilirim."

"Peabody," dedi Eve gözlerini Bardov'dan ya da arkadaşından ayırmadan. "Bir konferans odası ayarla."

"Evet, efendim."

"Değerli vaktinizi almaktan nefret ediyorum."

"Gelmek için zahmet ettiniz, zaman ayırabilirim."

Peabody ona "Bir numaralı odamız var," dedi. "Destek ister misin patron?"

Şu anda Bardov'a sert bakışlar fırlatmakta olan Jenkinson'a baktı. Nükleer bir felaketin ardından gökyüzünde yaylanabilecek bir dizi gökkuşağı ile dönen kravata tepki vermemek için elinden geleni yaptı.

"Biz iyiyiz, Dedektif. Bu taraftan Bay Bardov."

Önden gitti ve Bardov'un tıraş losyonunun kokusunu aldı. Tereyağı sarısı papyonuna yakışan narenciye kokulu bir şeydi.

"Bayan Furst'un yeni kitabını ve sizin maceralarınızı okumayı dört gözle beklediğimi söyleyebilir miyim, Teğmen? Korkunç bir dönemdi. Eşim, ben ve ailemizin bir kısmı o olay sırasında Avrupa'daydık. İtiraf etmeliyim ki New York'tan bir okyanus kadar uzakta olduğum için minnettardım."

"Tamam." Birinci konferans odasının kapısını açtı. "Oturun." Peabody'ye baktı.

"Kahve ister misiniz?" Peabody sordu. "Çay?"

"Biraz kahve istiyorum, ekstra kremalı olsun. İspiyonlamak yok, Roger," dedi, hafifçe gülümseyen korumaya. "Marta'm beni kafeinden vazgeçirmek için elinden geleni yapıyor."

Masanın başındaki koltuğa oturdu ve Roger da onun arkasındaki geçit töreninde ayakta durdu.

"Karım, Marta'm, Aleksey için çok üzülüyor," diye devam etti. "Gördüğünüz gibi kız kardeşinin oğlu ve ikimizin de oğlu gibi. Dima -yani Bay İlyin- bana sadece Aleksey'in onu kovduğunu söyledi. Çok aceleci. Onunla konuşmayı ve düzgün bir şekilde temsil edildiğinden emin olmayı çok isterim."

Peabody kahveyi masaya koyarken, "Ah, teşekkür ederim," diye ekledi. Bir yudum aldıktan sonra tekrar güldü. "Bazı şeyler değişmiyor. Polis evinin kahvesi berbattır. Ve yine de..." Bir yudum daha aldı. "Hâlâ kahve. Şimdi, Alexei hakkında."

"Alexei Tovinski suçlandı ve Alva Quirk ve Carmine Delgato cinayetlerini itiraf etti."

"Onu hemen görüp konuşmak için ısrar etmeliyim. Ben onun ailesiyim."

"Israr edebilirsiniz ama onu görmeyecek ya da onunla konuşmayacaksınız. Bay Tovinski, kayıtlara göre, savcılıkla bir anlaşma imzaladı, bu zamana kadar mahkemeye çıkarılmış ve hüküm giymiş olacak ve hayatının geri kalanında şartlı tahliye imkanı olmaksızın kalacağı hapis haneye nakledilecek. Çarpı iki, ardışık."

"Baskı altında bir adam her şeyi kabul edebilir."

"Hissettiği tek baskı sizin yönlendirmenizden kaynaklanmış olabilir, Bay Bardov ve inşaat şirketinizden, ortaklarınızdan sistematik olarak çaldığı için onu cezalandırmak üzere harekete geçeceğinizden korkuyordu."

"Bana oğlum kadar yakın olan Alexei'nin benden bir şey çalacağına inanmamı mı bekliyorsun?" Havada bir el salladı, nasırlı bir eldi bu, Eve fark etti. Çalışan bir el. "Yanılıyorsunuz ve eğer bir eylem varsa -yasal eylem- size karşı yapılacaktır."

"Sizin gibi bağlantıları ve deneyimi olan bir adamın şimdiye kadar gerçekleri doğrulamış olacağını varsayıyorum. Ona güvendiniz; o da size ihanet etti. Ve bunu örtbas etmek için öldürdü. Karısına ihanet etti ve diğer kadınları ve çocukları gizli tutmak için hırsızlık yaptı."

Biraz öne doğru eğildi. "Eğer üzerinizde yuvarlansaydı, eğer bize sizinle ilgili bir şey verseydi, inanın bana Bay Bardov, şu anda kelepçeli olurdunuz."

"Cesur birisin," dedi Bardov.

"Ben bir polisim. Size ihanet eden, karısına ihanet eden, sizden çalan, ortaklarınızdan çalan ve bunu yapmaya devam edebilmek için iki kişiyi öldüren adamı yakalayan polisleriz."

"Benden ailemin değerli bir üyesi hakkında korkunç şeylere inanmamı istiyorsunuz."

"Buna zaten inanıyorsun. Biliyorsun, yoksa şimdi burada olmazdın. Ona son bir kez bakmak, son bir söz söylemek istedin. Sen

onları alamayacak. O sizin ulaşamayacağınız bir yerde ve bunun sağlam bir gerçek olduğunu göreceksiniz. Bundan emin olduk çünkü ölüm çok kolay. Bu bir son. Çok uzun bir süre cezasını çekecek. Adalet budur."

Biraz daha kahve içerken onu inceledi. "Belki de adalet farklı bakıyoruzdur."

"Hiç şüphesiz. Sizi herhangi bir suça ya da yasadışı faaliyete bulaştırmayı reddetti. Bunu bir değer olarak kabul edin. Diğer çocuklar ve anneleri için endişeleniyordu. Nasıl geçineceklerini düşünüyordu."

"Çocuklar ailedir, nasıl gelmiş olurlarsa olsunlar. Anneleri onların anneleridir. Onlara gereken destek sağlanacaktır."

Bir an durakladı ve kaşlarını çatarak kahvesine baktı. "Bu zamana kadar o kadını, o evsiz kadını öldürdüğünden haberim yoktu. Siz ne düşünürseniz düşünün, ama ben onaylayın."

"Peki ya başka bir zamanda, başka bir yerde genç bir kadın, genç bir hamile kadın?"

Omuzları geri çekildi ve gözlerindeki o soğuk bakış şiddetlendi. "Alexei'nin böyle bir can aldığını mı söylüyorsun? Para için mi? Hırsızlığını gizlemek için mi?"

"Birisi yaptı."

"I?" Yumruk yaptığı elini göğsüne vurdu. "Çocuklu bir kadın kutsaldır. Kutsaldır. Senin de görebileceğin gibi, tüm günahlarıma rağmen, bu asla ama asla işlemeyeceğim bir günah. Hayatı tutan hayat mı? Kutsaldır. Bunun benimle ne ilgisi var?" "Başka bir zaman, başka bir yer," diye tekrarladı

Eve. "Yapabilirsin

Tovinski'yi bulmak için zamanınızı, paranızı ve kaynaklarınızı harcayın, kendi adaletinizi arayın. Kilitli kalacağı kafesin nerede olduğunu ben bile bilmiyorum ama ölümcül bir kaza geçirirse ya da kendini şişlerse duyacağımı biliyorum. O zaman duyacağım, her ne kadar pislik olduğunu düşünsem de, o benim olacak. Ve senin için geleceğim."

"Cesur biri," diye tekrarladı.

"Senden korkuyor ve bu korku her gün, her gece içinde yaşayacak. Senin intikamını aramaktan asla vazgeçmeyecek. I

"Sizin türünüz için bile bu kadar adalet yeterli."

"Haklı olabilirsin." Kahveyi bir kenara koydu. "Eskiden olduğumdan daha yaşlıyım. Bir zamanlar aldığımdan daha basit şeylerden zevk alıyorum. Ve yıllar biriktikçe kanıtlayacak daha az şeyim oluyor."

Ayağa kalktı. "Zaman ayırdığınız ve bu çok teşvik edici sohbet için teşekkür ederim."

"Dedektif Peabody size dışarı kadar eşlik edecek."

Eve yalnız başına oturdu ve bu uyarıcı konuşmayı düşündü.

Bardov'un en azından yeğenini bulmaya çalışacağını tahmin ediyordu. Bunu şekil için ya da alışkanlıktan yapardı. Ama fazla zaman ya da enerji harcayacağından şüpheliydi. Tıpkı ona yeğeninin dokunulmazlık için üzerine çullanacağını söyleseydi yapacağı gibi.

Ve çocuklu bir kadının kutsal olduğu konusunda gerçeği söylemişti.

Kurbana o kurşunları o sıkmamıştı, kimse de onun emriyle bunu yapmamıştı.

Dahası, duvarın arkasındaki cesetten haberi yoktu.

Yani DeWinter gelene kadar elinde hiçbir şey yoktu.

16

Eve ofisine dönmeye başladığında, Peabody aceleyle ona doğru koştu.

"Vay canına. Vay canına demek zorundayım! Belki Bardov dost canlısı kütüphaneci büyük amcanıza benziyor ama siz onun bir suçlu derebeyi olduğunu biliyorsunuz ve onu çok iyi idare ettiniz."

"Öyle mi yaptım?"

"Evet, yaptın. Bekle. Bekle. Bekle." Ses tonunu yakalayan Peabody, Eve'in koluna yapıştı. "Yaptın. Elbette, belki kendini tatmin etmek için etrafı biraz kurcalayacak, ama seni dinledi, Dallas. Onu dinlerken, içine alırken izledim. Belki doğru bir cümle değil ama ona Tovinski'nin uzun bir süre sadece kafeste değil, korku içinde yaşayacağını söyledin. Bu onu çok etkiledi. Çünkü bu doğru ve o da bunu biliyor. Tıpkı Tovinski'yi öldürürse peşine düşeceğinizi bildiği gibi.

"Peabody, "Bu, Tovinski'yi hayatta tutmak, Alva ve Delgado için adaleti sağlamaktır," diye ısrar etti. Bu bir zaferdir."

"Pekâlâ." Peabody'nin gözlerindeki ateş Eve'in omuzlarındaki ağırlığı yok etti. "Vay'ı geri vereceğim."

"Siktiğimin A'sı!"

"Bana bir iyilik yap ve bunu yaz. Bir kopyasını masanıza bıraktığım dava dosyasına, bir kopyasını da kimliği belirlenemeyen

kalır. Sonra Bolton Singer'la temasa geçin ve bölgesinin temiz olduğunu bildirin."

"Anladım. Hamile kadınların kutsallığı konusunda doğruyu söylüyormuş. Ya da bu olayda bir istisna yaptığını hatırlamıyor."

"Oh, hatırlardı. Her kim olursa olsun, kendini o duvarın arkasında nasıl bulduysa bulsun, bu onun emri değildi."

Tekrar çalışma odasına girdiğinde Jenkinson'ın uzun bakışlarını yakaladı. Kravatına rağmen masasına doğru yürüdü. "Seksen küsur yaşında bir gangsterle başa çıkamayacağımı mı düşünüyorsunuz, Dedektif?"

"Kendini koruyorsun, Teğmen. Bazılarımız Yuri Bardov'un kelepçeli olmadığı sürece bir polis dükkanında yüzünü göstermeyeceğini hatırlayacak kadar yaşıyoruz."

Jenkinson dedektiflerin çalışma odasına baktı. "İçimizden biri yeterince yaşlı."

"Onunla hiç kavga ettiniz mi?"

"Doğrudan değil. Ben hala üniformalı iken, sen hala bezliyken, bir çakal vardı. Pisliğin tekiydi, büyük adam rolünü oynamayı severdi ama kulağı sokaklardaydı. Bana büyük bir anlaşmanın yaklaştığını duyduğunu söyledi. Silah anlaşması. Şimdi, o zamanlar, Bardov silah ticaretinin her yerindeydi, 95'ten aşağı ve yukarı giden bir boru hattı vardı. Weasel, bu işle ilgili bir toplantı yaptığını ve ne aldığını, bana nasıl pahalıya patlayacağını aktaracağını söyledi. Ertesi gün, Doğu Nehri'nde boğazı kesilmiş ve etrafına ölü bir fare bağlanmış halde yüzüyordu."

"Adam pisliğin tekiydi."

"Ama o senin pisliğindi."

"Evet. Elleri temiz görünüyor, Dallas. Temiz değiller. Hiç olmadılar."

"Buna şüphe yok. Kadınlarla ve çocuklarla ne işi var?"

"Seks ticaretine hiç bulaşmadı. Söylentilere göre bunun ona göre olmadığını düşünüyordu. Silah kaçakçılığı, siber suçlar, içki, haraç, hepsi var ama seks ticareti, çocuk pornosu ya da istismarı yok."

"Tamam, yani bir kodu ya da geçmeyeceği bir çizgisi var."

"Öyle de denebilir," diye kabul etti Jenkinson.

"Hatırlıyorum -altın kalkanım hala parlak- bir çocuk porno şebekesi üzerinde çalışan bir özel tim vardı. Yaklaşıyorlardı, dedikodu buydu. Onlar yakalayana kadar, çete liderlerinin hepsi öldü. "Organize vurur." Jenkinson dedi,

"Koordineli, profesyonel vuruşlar. Her yerinde Bardov vardı, Loo. Sabitleyemedim

onun üzerinde."

Şimdi omuz silkti. "Belki de o kadar uğraşmamışlardır."

Jenkinson ona yine o uzun bakışını attı. "Yapabilirdin. İşi yapmak için sapıkların yasını tutmak zorunda değilsin. Ona bir şey için mi bakıyorsun?"

"O uymuyor. Hamile bir kadın, vurulmuş, belki otuz beş kırk yıl önce, henüz kimliği belirlenememiş. Eski bir binanın şarap mahzenine kapatılmış, eski bir restoran."

"Diğer Hudson Yards davası. Evet, bir kısmını duydum."

Dalgın bir şekilde kravatıyla oynadı. Eve'in gözbebekleri titreşti. "Bardov olmayacak. Hamile bir kadın değil.

Hamile bir kadın değil.

Dediğin gibi, piçin bir kodu var. Ve çocukları seviyor. Bu ona bir hale gibi görünmüyor ama çocukları seviyor."

"Dört tane var." Eve, çalıştırdığı arka planlara uzandı. "Her birinden ikişer tane ve hiçbirinin ya da çocuklarının sabıkası yok. Örgütüyle de bir bağlantı bulamadım."

"Hiç olmazdı. Hikayeye göre kuzeninin arkadaşı gibi bir Rus kızına aşık olmuş ve çok fena aşık olmuş. Çoktan devralmıştı -kimdi o? Smirnoff- votka gibi -Smirnoff'un bölgesi. Bir temsilcisi vardı, kendi ıslak işini yapmaktan korkmuyordu. Bu benim zamanımdan önceydi. Ben o kadar yaşlı değilim."

"Altmış yıla yakın bir süredir evli," diye belirtti Eve. "Bu da seni çocuk bezinin içine sokuyor."

Sırıttı. "Evet, şey. Hikaye şu ki, onunla evlenmek için şartlar öne sürmüştü. İşini evin dışında tutacaktı ve çocukları olduğunda hiçbiri bu işin bir parçası olmayacaktı. Kadın onun işine karışmayacaktı ama evde de istemiyordu, çocuklarına da geçmesini istemiyordu. Bu yüzden böyle oldu."

"Çocukları değil," diye belirtti Eve, "ama yeğeni. Bunu öğrendiğim iyi oldu Jenkinson."

"Kadınları hedef almaktan hoşlanmıyor olabilir ama senin polis olman bunu değiştirir. Önce polis."

"Beni hedef göstermesi için bir neden yok. Henüz."

Peabody'nin masasına doğru yürüdü. "İşin bittiğinde dosyaları topla. Sonra da evine git. Ya da nereye istersen."

"İyi bir gün geçirdik, Dallas. Dışarı mı çıkıyorsun?"

"Hemen hemen."

Bir şey daha, diye düşündü Eve ofisine gidip masasına otururken. Bir şey daha.

Moses, Oklahoma'daki polis departmanı ile temasa geçti.

"Moses Polis Departmanı, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Ben Teğmen Dallas, New York Polis ve Güvenlik Departmanı. Şef Wicker ile konuşmam gerekiyor."

"New York'tan buraya kadar mı?" Ekrandaki adam Eve'in gözüne bir polisten çok kovboy gibi görünüyordu. Kirli bir yüz, soluk mavi gözler, çarpık bir gülümseme ve güneşten ağarmış saçlar. "Şefe bunun ne hakkında olduğunu söyleyebilir miyim?"

"Ona söyleyeceğim."

"Tamam o zaman. Bir saniye bekle."

Ekran mavi bekleme moduna geçti; ses ise damlayan bir müziğe dönüştü.

Çok uzun sürmedi.

"Ben Şef Wicker. Sizin için ne yapabilirim, Teğmen?"

Bu seferkinin kovboy olmadığını fark etti Eve. Sert bir çene çizgisi olan kare şeklinde bir yüzü vardı ve kırmızıdan ziyade bronzlaşmıştı. Cildi ona şımartılmış gibi görünüyordu. Koyu kahverengi saçlarını askeri bir ton katacak şekilde küt kestirmişti.

Adamın ten rengi üniforma gömleğinin yakasındaki nişastayı hissedebiliyordu.

"Şef Wicker, eski eşinizle ilgili bazı zor haberlerim var."

"Genna?"

"Hayır, özür dilerim, daha açık konuşmalıydım. İlk eski eşiniz. Alva Elliot."

Kahverengi gözleri büyüdü. "Alva. Yıllar önce kim bilir nereye gitti. New York'ta mı?"

"Öyleydi. İki gece önce öldürüldüğünü söylediğim için üzgünüm."

"Lanetleneneceğim."

Keder yok, pişmanlık yok. Sadece Eve'in hafif bir ilgi olarak gördüğü şey.

"Size söylemeliyim ki Teğmen, onun yıllardır ölü olduğunu sanıyordum. Şu Alva, uçarı bir doğası vardı. Öldüğünü duyduğuma gerçekten üzüldüm ama neden bana haber verdiğinizizi bilmiyorum. Onun en yakın akrabası ben olamam."

"Kardeşlerine haber verdim, Şef. Öylece ölmediğini söylemek istiyorum. Öldürülmüş. Ben Cinayet Masası'ndanım."

Bu onun dikkatini çekti. Gözleri kısıldı, omuzları sertleşti.

"Nasıl oldu da kendini öldürttü? Eğer burada balık tutuyorsanız, bana bakın -kaçtığından beri kim onu görmedi ya da ondan haber almadı-"

"Cinayetten sorumlu kişi gözaltında. Onun yasadışı faaliyetlerine tanık oldu. Eski kocası ve bir polis memuru olarak, adaletin yerini bulmasından memnun olduğunuza eminim."

"Tabii ki."

"Elbette," diye tekrarladı. "Sizinle temas kurmak zorunda hissettim, Şef, olarak sırasında ve Kurs . bizim soruşturma Bir dizi defter bulduk, el yazısıyla yazılmış defterler." "Onu tekrar mı aldı?" Asi bir çocuğa acıyan bir adam gibi Wicker başını salladı. "Tuhaf bir alışkanlığı vardı. Evlenmeden önce o kitapları -kural kitaplarını- saklıyordum."

"Hatırı sayılır bir koleksiyon elde ettik. Ben hiç hepsini okuyabildim. Neyse ki dava çabuk sonuçlandı, o yüzden gerek duymadım. Ancak göz gezdirdiğim bir tanesinde adınız geçtiği için size haber vermem gerektiğini düşündüm."

"Ben orada mıyım?"

"Bazıları sizin evli olduğunuz döneme ait. Dediğim gibi, dava sona erdi ve soruşturma başka, daha acil yollardan ilerledi, bu yüzden eski defterleri okumak için bir neden yoktu. Kurbanın eşyalarını en yakın akrabasına teslim edecek olsak da, sizin ve kurbanın evli olduğunuz yıllara ait olanları almak isteyebileceğinizi düşündüm.

"Sadece nezaketen," diye ekledi. "Polis polise."

"Buna minnettarım." Sesine biraz sıcaklık kattı. "O günlerde genç ve aptaldı. Ama onu sevmiştim. O şekilde çekip gittiğinde kalbimi kırdı. Dürüst olmak gerekirse bunu uzun zamandır taşıyorum. Onlara sahip olmak, onun anısına sahip olmak isterdim."

"Anlıyorum. Bir polis memuru olarak, bunun biraz düzensiz olduğunu biliyorsunuz. Dava kapandığına göre, en yakın akrabasının cesedi taşımak ve kişisel eşyalarını almak için gerekli düzenlemeleri yapmasını bekliyorum. Yine de, evliliği sırasında yazılanları size teslim etmeyi kabul edeceklerinden eminim."

Adamın gözlerinde önce kızgınlığın, sonra da hesaplamanın belirlediğini gördü.

"Sanırım kardeşlerinden bahsediyorsunuz."

"Doğru, Şef. Erkek ve kız kardeşleri."

"Dürüst olmak gerekirse, aynı fikirde olacaklarından emin değilim. Gerçek şu ki, Alva kaçtığı anda etrafta çok fazla suçlama oldu ve bu her tarafta bazı kırgınlıklara neden oldu. Bununla barıştım ama... Alva'nın o parçasının, onunla ilgili anıların kalbimin geri kalanını rahatlatmasına yardımcı olmasını istiyorum. Eğer onları bana gönderebilerseniz, minnettar olurum."

"Onları size teslim etmek başka bir şey, Şef. Bunu haklı çıkarabilirim. Ama onları göndermek için elimde bir kayıt, evrak olması gerekir. Patronum çok titizdir."

"O zaman sana gelmeme ne dersin?" "Uzun bir yol olduğunu biliyorum."

"O bir zamanlar benim karımdı. Ondan bana kalan tek şey bu. Sabah ilk iş oraya uçabilir, onları alabilir ve hemen geri dönebilirim."

"Onları sizin için alacağım. Bazı evrak işlerimiz olacak ama onları da halledebilirim."

"Size minnettarım."

"Polis Merkezindeyim. Teğmen Dallas. Sabah en iyisi, çünkü kucağıma başka bir dava düştü ve onunla ilgilenmem gerekiyor."

"Büyük şehir meşgul." Gülümsedi. "Dokuza kadar orada olurum." "Olur. O zaman görüşürüz. Kaybınız için üzgünüm."

Eve arkasına yaslandığında büyük şehir meşgul diye düşündü. Hiçbir fikrin yok.

Eve dönerken şehrin gürültüsünün üzerine çökmesine izin verdi. Patlayan kornaları gürleyen minibüslerden, gürleyenleri abartılı satış çığlıklarından ve tepesindeki reklam zeplinlerinden gelen daha fazla satıştan ayırmaya zahmet etmedi.

Trafikle savaşmaya, kaçmaya ve dolanmaya zahmet etmedi, sadece trafiğin dur kalklarına, tıkanıklıklarına ve duraklamalarına uyum sağladı.

Ve zihninin boşalmasına izin verdi.

Evini istiyordu. Serin, temiz, sessiz bir yer istiyordu ama bunun için çabalayacak enerjisi kalmamıştı.

Orada olacak, dedi kendi kendine. Sonsuz yaya nehrinin, dumanı tüten kayan arabaların, Rapid Cabs'in sarı selinin ötesinde.

Orada olacaktı.

Ve kapılardan geçtiğinde, dünya diğer tarafta kendini kapattı.

Roarke'tan önce böyle bir sınırı, diğer her şeyle evi arasındaki o çizgiyi hiç yaşamamıştı. İşi, kanı, ölümü ve umutsuzluğu kapıdan içeri soktuğunda bile, hâlâ evi vardı.

Ve şimdi, kandan, ölümden, umutsuzluktan başı ağrıdığına, daha yapması gereken işler varken, Tanrı'ya evi için şükrediyordu.

Summerset bekledi ve kedi zıplayarak onun yanından uzaklaşıp bacaklarının arasındaki şeride geçti.

"Topper'ını mı kaybettin?"

Ne demek istediğini anlaması bir dakikasını aldı. Ve ofisten çıkarken onu almayı unuttuğunu fark etmesi. "İşte bırakmıştım. Yağmur yağmadı."

"Yarın öğleden sonra fırtına çıkması muhtemel. O zaman istersiniz."

Yarın öğleden sonrayı düşünmek istemiyordu. Yarın sabahı da düşünmek istemiyordu, bu yüzden merdivenlerden yukarı çıktı.

Summerset onun gidişini izledi, sonra 'link'ini çıkarıp bir mesaj gönderdi.

Evlat, teğmen kendini çok yordu.

Cevap hemen geldi.

Birazdan eve döneceğim. Onunla ben ilgilenirim.

Bedeninden çok zihni yorgun olduğu için Eve doğruca yatak odasına gitti. Silah kayışıyla, botlarıyla uğraşmadan yüzükoyun yatağa uzandı.

Roarke otuz dakika kadar sonra içeri girdiğinde, düştüğü yerde yatıyordu ve kedi poposunun üzerine uzanmıştı.

Galahad'a, "Kendini çok yıprattı, değil mi?" diye mırıldandı. "Peki o zaman, elimizden geldiğince ona bakacağız."

Kravatını çekiştirmeden önce kedinin kulaklarının arasına hafif bir çizik attı.

Günü kendi başına geçirmeye fazlasıyla hazırды.

O da işini seviyordu, tıpkı polisi gibi, ama Tanrım, bazen insanı bitkin düşürüyordu.

Takım elbisesini değiştirirken düşünceleri Eve'inkilerle aynı yönde ilerliyordu. Evini. Binaya, güzelliğine, boşluğuna ve sessizliğine sahipti. Ama Eve'den önce evi yoktu, tam anlamıyla yoktu.

Bazı detaylarla ilgilenmek için onu uyurken bıraktı. Geri döndüğünde onun yanına uzandı ve kendini bıraktı.

Yine de yüzeye çıktığında, kıpırdandığında, gözlerini açtığında, adam gözlerinin içine baktı.

"Merhaba," dedi.

"Sana da merhaba." Bir elini onun yanağına koydu. "İyi dinlenmişsin."

"Kafamdan çıkmam gerekiyordu. Sanırım başardım. Kedi bir ton ağırlığında."

"Nöbetteydi."

"Çok iyi kedi. Gerçekten uyudun mu?"

"Bir süreliğine. Ben de kafamı dağıtmak istedim. Bu güzel bahar akşamında bir yürüyüşe ne dersin?"

"Yürüyüşe çıkabilirim. İşin var mı?" "Acil bir şey yok. Senin var mı?"

"Kapattık." Elini onun elinin üzerine koyup sıktı. "Alva ve Delgato. Fazla hareket olmadığı için üzgünüm."

"Dur." Kadının elini dudaklarına götürdü. "Rus'tu, değil mi? Düşündüğün gibi."

"Tovinski, evet."

"İstersen yürüyüşe çıktığımızda bana anlatırsın." Oturdu, kediye kucağına aldı ve okşadı. "Silahına ihtiyacın olacağını sanmıyorum."

"Doğru. Güzel bir gündü," dedi yukarı itip koşum takımını serbest bırakırken. "İşimizi yaptık."

"Ve hala huzursuzsun."

"Biraz, sanırım. Evet. Çekip gitme zamanı değil."

Ayağa kalktı ve onun eline uzandı. İşini yaptığından memnun olan Galahad, kendi uykusunu çekmek için yatağa uzandı.

Ön kapıdan çıktılar ve uzun gül tünelinden geçerek yemyeşil arazide yürüdüler. Güller zarif bir şekilde açmış ve havayı kokularken, güneş ışığının küçük elmasları parıltıyordu.

Başka bir dünya, diye düşündü. Kan, ölüm ve küçük zalimliklerden ayrı bir dünya.

"Eve, "Tıpkı senin söylediğin gibi, dikkatsizdi," diye söze başladı. Reo'nun arama emri var çünkü yeterince şey yaşadım - doğru şekilde,"

ekledi. "Ve adli muhasebeci bulduğunuz şeyi oldukça hızlı buldu. Roarke hızlı değil ama hızlı."

"Ne de olsa muhasebecinin bunu doğru şekilde yapması gerekirdi."

"Reo ve ben bir plan yaptık ve eğer bu işe yaramazsa alternatif bir plan. Peabody ve ben strateji üzerinde çalıştık... Öğle yemeğinde. Ofisimin zemininde öğle yemeğinde, çünkü o sen olmaya karar verdi."

Ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Sizinle ofisinizin zemininde öğle yemeği yediğimi hiç hatırlamıyorum."

"Beni yemek için köşeye sıkıştırdı, yani seni."

Kadın onu bilgilendirirken uzun, dolambaçlı, kıvrımlı bir yol izledi.

"Senin ya da Reo'nun ya da Peabody'nin yeteneklerini küçümsemek için söylemiyorum ama adam tecrübeli bir gangstere göre çabuk kırıldı."

"Hayatı için korkuyor." Mayıs ayının mis kokulu çiçeklerinin yerini minik yeşil şeftalilerin aldığı meyve bahçesinde yürüdüler. "Hiç düşünmeden can alabilirdi ama kendi ölümü fikri onu dehşete düşürüyordu. Bardov onu korkutuyordu. Bir kafeste yaşamak hâlâ yaşamaktır."

"Bir tür yaşam, sanırım. Peki bu tür bir yaşamı nerede sürdüreceğini bilmiyor musunuz?"

"Hayır. Bizi bu konuda okumayacaklar. Sanırım PA biliyor, Tibble ve Whitney, Marshals Service ile koordinasyonu kim sağladıysa. Onu nereye koyarlarsa koysunlar müdürün bilmediğine bahse girerim. Bu akıllıca ve ben bununla iyiyim. Asla dışarı çıkamayacak, bir daha yirmi bin dolarlık takım elbise giyemeyecek, başka bir kadınla yatamayacak. Delgato'nun ve Alva'nın defterini kapattı."

"Eski kocası."

"Evet, ama önce sana Bardov'dan bahsetmeliyim. Beni görmeye geldi."

Roarke başını ona doğru çevirdi. Gözleri buz gibi olmuştu. "Sana mı geldi?"

"Buraya geldim, oraya değil, o yüzden geri çekil dostum. Çok kibar, eski moda ve... Natty, değil mi? Neden insanlar "natty" için

papyon, keten takım elbise ve parlak ayakkabılar giyen biri mi?"

"Bekliyorum çünkü uyuyor."

"Ama bu ne anlama geliyor? Sivrisinekler sinir bozucu küçük böceklerdir. Yazılışları farklı ama yine de... Fark etmez. Korumasıyla birlikte şık bir şekilde geldi. Tovinski'yle konuşma fırsatı bulabilmek için endişeli amca numarasını denedi. Ve içine Tanrı korkusu salmayı."

"Ki bunu zaten yapmıştın." "Evet."

Bir konferans odası kullandım."

Ona doğruca anlattı, sadece göleti ve bankı gördüğünde durakladı. Ve üzerindeki şarap şişesi ve bardakları.

"Göl perileri şarap bıraktı."

"Demek öyle. Şimdi onları aşağılamak olmaz, değil mi? Sen bana gerisini anlatırken gidip oturalım ve bir kadeh içelim."

"Çok fazla değil, gerçekten. Hoşuna gitmedi, sonra avantajlarını düşünmeye başladığını görebilirsiniz. Onu öldürürsen, her şey biter. Hapiste ömür boyu, korkarak, sustalının kaburgalarının arasından kaymayacağından asla emin olamayarak mı? Çok daha fazlası."

"Ve gittikçe yumuşuyor," diye ekledi Roarke otururlarken. "Ben de öyle duyuyorum."

"Onun adı bir zamanlar sadece söylenişle bile korku uyandırır - New York'a gelmeden önce kaçtığım çevrelerden biliyorum. Şimdi, kolayca sırtımı dönebileceğim biri olmasa da, daha çok..." Şarap tıpasını çıkarıp iki kadeh doldururken iyice düşündü. "Çevresinde yaşlı bir devlet adamı."

"Milieu." Gözlerini devirdi, şarabı aldı. "Hamile kadını öldürmedi ya da bunu emretmedi. Hamile bir kadının kutsal olduğunu söylüyor ve bunda ciddi."

"Hmm. Buna inanabilirim. Onu çok fazla tanımıyorum, son on yılda değil, bir süredir yaşlı devlet adamına doğru ilerlediğini söyleyebiliriz. Ama bu

Kesinlikle bir aile babası olduğu biliniyor - sadece mafya ailesi değil. Onun ailesi."

"Onunla hiçbir sorun yaşamayacağım, o da benim şizgimi aşmadığı sũrece benimle hiçbir sorun yaşamayacak."

"O zaman jet helikoptere gerek yok."

"Hâla şarkıcılarla konuşmam gerekiyor - babayla, anneyle, büyükanneyle. Bir şeyler biliyor olabilirler. Kadını onlar vurmuş, duvarı onlar inşa etmiş, betonu onlar dœkmüş olabilir."

Roarke gülümseyerek bardağını onunkine dokundurdu. "İyi şanslar."

"Önce Garrett Wicker geliyor. New York'a geliyor, saat tam dokuzda benimle Central'da buluşacak. Alva'nın evlendikleri zamandan kalma kitaplarını alacağını düşünũyor. Bir polis başka bir polise küçük bir iyilik yapıyor."

"Onunla böyle mi oynadın?"

"Kitapları okuyacak zamanım olmadı, dava hızlı sonuçlandı, falan filan. Onlara sahip olması gerektiğini hissediyorum. Kardeşler onun kişisel eşyalarını alma hakkına sahip ama vesaire."

Uzun bir içki aldı. "Oynaması kolaydı çünkü her şey onunla ilgiliydi. Sadece onunla. Kızın nasıl öldürüldüğũnü hiç sormadı. O bir polis, eski sevgilisi, ama nasıl öldüğũnü hiç sormadı. New York'ta ne yaptığını hiç sormadı, hiçbir şey. Onunla ilgili tek bir soru bile sormadı."

Tekrar içti, suyun üzerinde yüzen tombul beyaz çiçeklere baktı. "Alva'nın defterini yarın kapatacağım. Sonra da bana Jane Doe hakkında bir şeyler verene kadar DeWinter'ın peşini bırakmayacağım."

"Oh, eminim bu onun daha hızlı şalışmasını sağlayacaktır."

"Kapa çeneni." Ona dirsek attı, sonra başını onun omzuna yasladı. "Bugũn onun çocuğuyla tanıştım-DeWinter'ın."

"Yaptın mı?"

"O biraz korkutucu. Gördüğũm kadarıyla çoğu çocuk öyle, ama bu birkaç seviye atlıyor. Çok güzel, yani vay be, gerçek bir çocuk kadar güzel. Ve sorularla dolu. Ilove kitabını okudu. O sadece bir çocuk."

"Onunla tanıştığımız birkaç zamandan hatırladığım kadarıyla - bir süre önce - bu korkutuculuğun bir kısmı beyninden kaynaklanıyor. Korkunç derecede zeki ve annesinin yaptığı iş sayesinde dünyanın büyük bir kısmını zaten anladığını tahmin ediyorum. Ilove hikayesi muhtemelen onu büyüleyecektir."

"Bir de bana sor." Biraz daha şarap yudumladı. "Bu güzelmiş. Burada olmak çok güzel."

Serbest kalan ellerini birleştirdi. "Bir süre daha burada kalalım."

Bir süre daha yürüdükten sonra, eve dönerken şarabı da yanlarına aldılar.

Ve Eve'in aklına Evlilik Kuralları geldi.

"Bana gününü falan anlatmalısın." "Hayır, gerçekten anlatmamalıyım."

"Neden?"

"Çünkü toplantılar, müzakereler, ilerleme raporları, Cincinnati'de küçük, kolayca düzeltilebilir bir üretim aksaklığı, Tokyo'da daha az kolay ama yine de düzeltilebilir bir veri düşüşü, Olympus Resort'taki Deniz ve Uzay Müzesi'nde önemli revizyonlar, yenilenmiş ve yeniden tasarlanmış Typhoon All-Terrain ve diğer '62 araçlarının tanıtımı için bir ön gösterim, Detroit'te ve Vegas II'de bazı önemli personel ayarlama sorunları ve benzerlerinden oluşuyordu."

Bir an durakladı. "İşte bu yüzden Litvanya'yı satın alacak zamanı bulamadım."

"Peki. Her zaman yarın vardır. Litvanya nerede bu arada?"

"Baltık Denizi'nde." Kadının sert bakışları karşısında adam güldü. "Baltık burada," dedi şarap şişesini kaldırarak. "İsveç ve Danimarka burada, Belarus burada, Polonya burada ve ... evet, Letonya burada. Litvanya da burada." Görünmez hava haritasındaki bir noktayı parmağıyla daire içine aldı.

"Bunu nereden biliyorsun? Ciddiyim. Dışarı çıkıp sokaktan yirmi yabancı yakalayabilirim ve Litvanyalı olmadıkları sürece bunu bilen iki kişi bulma ihtimalim çok düşük."

"Orada ve bölgede ticari çıkarlarınız olduğunda bilmek işe yarar. Gezgin kaç kişiyi öldürdü?"

"Jacob Ainsley, lakap takılmasından nefret ederim. Gezgin çünkü sürekli hareket halindeydi, ABD'nin her eyaletinde ve bölgesinde en az bir kişiyi öldürmek için çoğunlukla kamp alanlarını, milli parkları ve ucuz motelleri kullanıyordu. Çeşitli yöntemler kullandı -ateş etmek, sopayla dövmek, bıçaklamak, boğmak- ama yakın çekim ve kan için bıçağı tercih etti. Öldürme tarihlerine göre etiketlenmiş kanları bir şişeler koleksiyonunda saklıyordu.

"2037 ve 2043 yılları arasında elli üç kişiyi öldürdü, bu bilinen cinayetler. Elli dörde ulaşabilirdi ama Juneau, Alaska'da hedef aldığı kadın, eski ABD Ordusu Özel Kuvvetleri'nden Marian Moon, onu alt etti. Ainsley, 2053 yılında tamamlandığında gezegen dışı hapisane Rexal'a nakledilen ilk mahkûmdu."

"Bahse girerim yirmi yabancıyı yakalayabilirim ve bu böyle devam eder." "Ne demek istediğini anlıyorum. Mirvinastan nerede?" "Hayal gücünüzün kuzey tarafında bir yerde." "Sadece kontrol ediyorum."

Eve yaklaştıklarında avlulardan birine kurulmuş bir masa gördü. Yaz mavisi çarşaflar, dağınık çay lambaları, neşeli çiçekler, gümüş ısıtma kubbeleri.

"Bir planın vardı." "Vardı."

"Bu iyi bir plan."

Biraz daha şarap doldurdu ve her şeye, hatta ısıpanağa bile hazırlıklı olan Eve kubbeleri çıkardı.

"Pizza." Kalbinde gülünç bir dalgalanma hissetti. "Beni gerçekten seviyor olmalısın."

"Yapmalıyım."

Oturdu, elini bir kez daha uzattı. "Yemekten sonra diğer tarafa doğru yürür, pizzanın acısını çıkarırız. Ve bir video izleyebiliriz."

"Şimdi kim kimi seviyor? Ne tür bir video istersiniz?"

"Hadi şu çok sevdiğin, erkeklerin şapka taktığı ve kadınların yataktan kalkmanın resmi bir olaymış gibi giyindiği antikalardan birini yapalım."

"Bu işi yapabilirim."

Pizzadan ilk ısırığını aldı ve tekrar evde olmanın güzel olduğunu düşündü.

17

Sabah, yenilenmiş ve tatmin olmuş bir şekilde uyandı. Gölet, pizza ve patlamış mısır varken tatmin olmamanın zor olduğunu düşündü. Oldukça eğlenceli bir videoyu ve ardından tembel bir seks turunu eklerseniz, nasıl şikayet edebilirsiniz ki?

Ve tüm bunları paylaştığı adam odanın diğer ucunda otururken uyandı, kedi kucağında kıvrılmıştı. Borsa raporları duvardaki ekranda kayarak ilerliyordu ama o daha çok tabletinde incelediği şeye dikkatini vermiş görünüyordu.

"Bu öğleden sonra şiddetli yağmurlu fırtınalar olacağı konusunda ısrar ediyorlar," dedi başını kaldırmadan.

"Öyle mi?"

"Kendilerine çok güveniyorlar, bu yüzden sahaya çıktığınızda üstünüzdekini isteyeceksiniz."

"Kontrol."

Şu anda canı kahve istiyordu. Ama saate baktığında, otuz dakikalık sağlam bir egzersiz yapabileceğini gördü.

"Spor salonuna gideceğim. Otuz boş vaktim var."

"Yirmi tane al ve diğer on tanesini yüzmek için kullan. Güne böyle başladım ve bu beni iyi bir şekilde hazırladı."

"Günün gecenin bir yarısı başlıyor."

Ama asansörle aşağı inerken bunu düşündü ve bunun çok iyi bir fikir olduğuna karar verdi.

Otuz dakika sonra, sistem pompalanmış ve hazır, kahve almak ve duş almak için yukarı geldi. Ve adam hala tabletle çalışıyordu.

"Orada ne var?"

"McNab ve ben yeni ev için güvenlik sistemi tasarlıyoruz. Ayrıca, diğer işler - ses ve eğlence, aydınlatma, iletişim ve benzerleri."

Kahvesinden hayat dolu ilk yudumunu aldı. "Peabody'ye dün mutfak eşyaları hakkında övünmesi için zaman sınırlı bir fırsat verdim."

Yukarı baktı, gülümsedi. Ve Tanrım, bu gülümseme yeni pompalanmış kasları macun haline getirebilirdi.

"Seçtiği sıcak, hoş bir palet, iyi malzemeler, verimli ama durağan olmayan bir tasarım. Ya da lan çok ilgili olduğu için onlar seçti."

Omuz silkti, homurdandı ve duş almaya gitti.

Fıskiyelerin altında, zihninin yeniden işe açılmasına izin verdi. Garrett Wicker, bunu dört gözle bekliyordu. Şimdi, eğer fırtınalar ve saçmalıklar gerçekten oluyorsa, onlar vurmadan önce Hudson Vadisi'ndeki Şarkıcılar'a gitmek istiyordu.

Özellikle de Hudson Vadisi'ne gidip gelmek bir jet-helikopter gerektiriyorsa. Ne yazık ki en mantıklısı buydu.

Ama DeWinter'ı vurmak zorundaydı. Önce laboratuvar, diye karar verdi. Merkeze dokuzdan biraz daha geç varırsa, orospu çocuğu bekleyebilirdi.

Bir gece önce bu işi başından savdığına göre, Wicker konusunda Reo'yla temasa geçip bunu ayarlaması gerekiyordu. Peabody, Şarkıcılarla buluşmayı ayarlasın.

Kurutma tüpüne adım attı, sıcak hava girdap gibi dönerken gözlerini kapattı ve zihinsel bir ajanda hazırladı.

Kapının arkasındaki bornozu aldı. Yatak odasına geri adım attığında, kapalı tabakları ve kahve cezvesinin beklediğini gördü.

Kedinin pencerenin altındaki güneş ışığına uzanmayı tercih ettiğini fark etti. Biraz daha kahve doldurduktan sonra adamın ortaya çıkardığı tabakları düşündü.

Yağlı meyvelerin makul ölçüde iyi yaptığı sağlıklı ağaç kabuğu şeyleriyle yoğurt şeyleri. Ve bunu atlatırdı çünkü... waffle.

Onları hemen tereyağıyla kapladı ve şuruba boğdu.

"Şuraya bir bak."

Yoldan çekmek için yoğurdun bir kısmını aldı ve tabletindeki mutfak planına göz attı. Peabody'nin övgüyle bahsettiği tasarımı, yumuşak yeşilleri ve kremleri hatırladı.

"Bu Peabody'nin mi?" "Öyle olacak."

"O kötü bilim laboratuvarı görünümlü mutfak buna mı dönüşecek?"

"Bilim laboratuvarı artık yok. Her iki tarafın da demosu bitti. Mavis tarafında önce Peabody'ninkini, Peabody'ninkinde ise önce Mavis'inkini yapalım dedikleri için biraz ileri geri oldu. Sonunda ben devreye girdim ve polisler olmadan Mavis ve ailesinin taşınmasına izin vermeyeceğinizi ve inşaat ekipleri her yerde dolaşırken polislerin taşınmasının hiç de hoş olmayacağını hatırlattım."

Başını sallayarak waffle'ları doldurdu. "Birinci sebepte çok haklısın, muhtemelen ikinci sebepte de haklısın."

"Her halükarda, demo tamamlandı, bu yüzden çok yakında bu iç sistemlere başlayacağız. Sonra da elimizde bu var."

Ekranı kaydirdi. Eve bir kahkaha attı.

"Tanrım, Mavis her yerde. Hayır, o, Leonardo ve çocuk. Hepsi bu kadar. Hâlâ yemek pişireni kim bilir, ama üçü birden."

Renk, renk ve daha fazla renk, ama çılgınca değil, diye düşündü. Jenkinson'ın çılgın bağları değil. Neşeli, parlak, mutlu ve belki de sanatsal görünmesi için çılgınlığın sınırına kadar.

"İşe yarayacak," dedi. "Çünkü **onlar** kim, hepsi. Ve çünkü siz yardım ediyorsunuz. Yardım ediyorsun

bir yuva kurdular. Peabody ve McNab, bir evde büyüdüler. Şimdi gerçekten kendi evlerini yapıyorlar. Mavis ve Leonardo, bir tane yaptılar, çocukla birlikte bir tane yaptılar ama hep geçiciydi. Bu gerçek bir anlaşıma."

Farkında olmadan yoğurdu bitirmişti ve kalan waffle'lara mutlulukla saldırdı. "Bir eviniz olduğunda ne kadar fark yarattığını çok fark ediyorum. İşim vardı ama içine kapanacakları bir evleri olmadığında tükenen polisler gördüm. Üstünlüğünüzü nasıl kaybedebiliyorsunuz ya da üstünlüğünüzün çok keskinleşmesini engellemek için ihtiyacınız olan şeyi nasıl kaybediyorsunuz.

"Bu sadece waffle ve seks değil."

Yanağından öpmek için eğildi. "Acımıyorlar." "Biraz bile acıtmıyor. Ama oraya gidebileceğini bilmek Gün ne kadar zor ve çirkin olursa olsun oraya varacaksınız. Renk şemaları falan değil ama sizi evinizde hissettiriyorlar. O güvenli alan. Alva'nın vardı, sonra yoktu. Sonunda kendini güvende hissetmemek onu kırdı ve sokakları evi haline getirdi."

Güneş ışığında uzanmış kediye baktı.

"Bence Wicker'ın onu kapattığı hapisane kadar güvenli alanları da unutmamasına izin verdi. Delgato, evini kaybetti, çünkü bağımlılığı onu o kadar aşağıya sürükledi ki çıkamadı."

"Ve bir yuva kurmanın ve sürdürmenin emek ve özen gerektirdiğini unutmasın."

"Evet. Bir tane var mıydı?" Eve merak etti. "Duvarın arkasındaki kadının mı? O gece ya da ertesi gün eve gideceğini mi düşünüyordu? O güvenli alana, içindeki şeyi oraya götüreceğini mi? Onu bekleyen biri var mıydı? Geri dönmeyince onu unuttular mı?"

"Artık sen varsın."

"Daha fazlasına ihtiyacım var. Bu noktada o bir hayalet sayılır. Elimde bir yaş aralığı var, yirmili yaşlarda. Temel boy ve kilo- ortalama civarı, ama küçük kemikli. Ayakkabı numarası var. Uzun, dar parmakları olduğunu biliyorum. Muhtemelen parası vardı. Tasarım ayakkabılar, iyi mücevherler. Muhafazakar bir kadındı.

ya da o imajı yansıtmak istiyordu - ayakkabılar ve mücevherler yine. Kurşunları aldığıında otuz iki haftalık ya da o civarda hamile olduğunu biliyorum.

"Üç atış, otuz iki kalibre. Laboratuar raporunu dün diğer her şeyin arasına karıştırdım."

"Teğmen."

Adamın sesindeki sessiz sabır, kadının yemek yemeyi bırakıp ona bakmasına neden oldu. "Kalıntılardan kırk sekiz saatten daha kısa bir süre önce haberdar oldunuz. Ve bu süre içinde iki cinayeti kapattınız. Elinizde çok şey olduğunu söyleyebilirim."

"Kendimi üzmüyorum. Gerçekten." Ama. "Ama" sert ve net bir şekilde yüzüne çarptı. "Alva'nın davası, Tovinski'nin adı ilk görüşmelerde ortaya çıktığı için bozuldu ve Delgado'nun cinayeti çok özensizdi. İyi iş çıkardık ama işler hızla bizim tarafa kaydı. Ve DeWinter'ın kalıntılar konusunda kışını kaşımadığını biliyorum. Sadece daha fazlasına ihtiyacım var."

"Ve bunu sizin için yapması için başkasına bel bağlamaktan nefret ediyorsunuz."

"Belki." Waffle'larını bitirdi. "Oh evet, biliyorum. Onu göremiyorum. Onu panoma koyup yüzüne bakamam ya da geçmişini okuyup kim olduğunu bir araya getiremem. Arkadaşlarıyla, ailesiyle, varsa iş arkadaşlarıyla görüşmem. Evli miydi, yoksa yüzük hamile olduğu için insanları ondan uzak tutmak için mi takılmıştı? Babası kimdi? Kim olduğunu öğrenmeden cevaplayamayacağım çok fazla soru var."

"Bugün Şarkıcılarla konuşmayı planlıyorsun," dedi kadın dolabına gitmek için ayağa kalkarken.

"Büyükannenin o dönemde elleri direksiyonun üzerindeymiş gibi görünüyor. Babanın da öyle olması gerekiyordu ama benim anladığım kadarıyla ellerini kirletmektense dünyayı dolaşmakla daha çok ilgileniyordu."

Başını dışarı çıkardı. "Bu konuda bir şey biliyor musun?" "Benden çok önceydi ama etrafa sorabilirim."

"Zararı olmaz. Bu beni rahatsız ediyor, duvar beni rahatsız ediyor. Orası üstün malzeme, gerisi boktan. Nereden almışlar? Nereden?"

Başka bir site mi? Çabuk, hızlı, acele bir iş olmalıydı, bu yüzden bir sürü tuğla sipariş edemezsiniz."

"O dönemde o bölgede çok fazla inşaat vardı," diye dolabının kapısından işaret etti.

"Evet, evet, evet, anladım. Singer o zamanlar da bir oyuncuydu ve Bardov Singer'ın projelerine ya ortak oldu ya da yatırım yaptı. Bu da bana kodamanların bir mafya babasıyla takılmasında pek sorun olmadığını söylüyor. Evet, evet, evet, yine, Evans sonrası, umutsuz zamanlar ve hepsi bu, ama bu bağlantı hala orada. Yani."

Siyah, sadece siyah olan her şeyi almak istedi ama adam orada, lanet dolabın içinde duruyordu.

"Peki, tamam. Karısını döven, kendini beğenmiş, zorba piç kurusu bir polisi daha alaşağı edeceğim. Elinor ve J. Bolton Singer ile de görüşeceğim, tabii bugün onlara ulaşabilirsem. Ve bölgede olacağım için Bardov'u bir kez daha zorlayabilirim, bakalım karısıyla konuşabilecek miyim?"

Ellerini havaya kaldırdı. "Bu uçsuz bucaksız giysi labirentinde ne giyeceğim ve neden?"

"İlk olarak, güç ve otorite yansıttığınız şeydir. Kıyafetler sadece zaten ne olduğunuzu teyit eder. Şarkıcılar zengin, sen de öylesin."

Kız itiraz edemedi elini kaldırdı. "Bu da onlarla aynı seviyede konuştuğunuz ve aynı seviyede olduğunuzu gösterdiğiniz anlamına gelir. Elinor Singer için para ve statü önemlidir. O kadarını biliyorum."

Duman grisi deriden ince bir pantolon seçti ve ona uzattı. Sonra da ipeksi ve birkaç ton açık bir tişört. Tıpkı üstündeki gibi, diye hatırladı.

"Yine üç düğmeli bir yelek giy." Ona pantolon renginde ama açık gri ince şeritli bir yelek uzattı.

"Tişört çok iyi tonlanmış kollarınızı gösterir ve güç ve kuvvet yansıtır, ancak malzeme zengindir."

Bot duvarına doğru döndü. Onun daha açık griyi ve daha kızsı bir tarzı tercih edeceğini düşündü.

Onun yerine, ayak bileğinden bağcıklı, kalın tabanlı, duman grisi bir ayakkabı aldı.

"Üstünlük katın. Askeri tarz. Otorite."

"Tamam, beğendim."

"O zaman bunu yala. Elmas küpeler - çok küçük, zar zor fark edilir. İnan bana, kadınlar tarafından fark edilecekler."

"Kahretsin." Bu fikir gerçekten de bir sancıya neden oldu. "Polislerle dolu bir kalabalık da fark edecektir."

"Eminim hepiniz bunun üstesinden geleceksiniz." Boynuna taktığı şişman elmasla oynadı. "Şarkıcılar için bunu gömleğinin altına değil de üstüne giyebilirsin."

"Bunu düşüneneğim."

Yüzünü avuçladı. "Onu takman benim için önemli."

"Cebinde o aptal düğme mi var?"

Elini içeri soktu ve onunla ilk karşılaştığında çirkin takımından düşen gri düğmeyi çıkardı.

"Aynı şey." Omuzlarını kaldırdı. "Aynı lanet şey, bu da bizi birbirimiz için bir çift aptal yapıyor."

"Sap olmayı tercih edeceğim başka kimse yok." Onu öptü ve geri çekildi. "Küpeleri getireyim."

"Gerçekten küçük,
değil mi?"

"Neredeyse
görünmez."

Gözlerini devirdi ama giyindi. Ve giyindi, bir polis gibi görüldüğüne karar verdi - onun için hayati önem taşıyordu - ve kendini idare edebilecek bir kadın.

Küpeleri aldı. Neredeyse görünmez değiller, diye düşündü, ama oldukça küçüklerdi.

Ama silahını kuşandığında her şey daha iyi -daha çok o-hissetti.

"İşte bu kadar," dedi başıyla onaylayarak. "Helikopterdeyken bana haber ver. Size kendim pilotluk ederdim ama bugün biraz kalabalığım var."

"On, belki de on bir olmasını umuyorum. Her şey Wicker'ı ne kadar çabuk paketleyebileceğime bağlı."

"Sadece beni etiketleyin. Hudson Vadisi'n e g i d e r k e n kabanını unutma. Ve bunları."

Ona duman grisi camlı güneş gözlüklerini uzattı.

"Onları kaybedeceğim."

"Muhtemelen, ama bunu yapmadan önce, başka bir kenar ekliyorlar."

Görmek için aynaya doğru baktı. "Dostum, mükemmeller. Onları kaybetmekten nefret edeceğim. Gitmem gerek." Onu sertçe öptü. "İtmem gereken APA'lar ve dırdır etmem gereken bilim insanları var."

"Sana iyi şanslar, polisime de iyi bak."

"Şuna bakın." Eve güneşlikleri salladı. "Kendine ve ihtiyacı olan herkese bakabilir."

O da buna güveniyordu.

Eve, Reo'yu etiketledi ve Wicker konusunda onunla koordinasyon sağladı. Reo'nun kucağına mutlulukla bıraktığı bazı yasal manevralar içeriyordu.

Peabody'ye mesaj atmış, taslağı vermiş.

Ve yenilenmiş bir enerji ve amaçla, trafikte mücadele ederek yoluna devam etti.

Güneş bir lazer gibi ışıldarken güneşliklerin kıymetini biliyordu. Ve masmavi gökyüzündeki gücü, ona o meşhur "onlar "ın yağmur konusunda yine hedefi ıskaladığını düşündürdü.

Bir kez daha laboratuvara doğru yürüdü ve DeWinter'ın alanına giden merdivenleri çıktı.

Kemikler, kadının ve fetüsün kemikleri, bir gün önce olduğu gibi masaların üzerinde duruyordu.

Bu kez odada soru dolu bir çocuk yoktu.

Ve hiçbir DeWinter o kemiklerle çalışmadı.

Biraz kızgın bir şekilde DeWinter'ın ofisini kontrol etti - boştu- ve bir sonraki bölüme doğru ilerledi.

Elsie Kendrick'i eskiz üzerinde çalışırken buldu; bilgisayarda oluşturulan versiyonu ekrandaydı ve o da büyük bir eskiz defteri kullanıyordu.

Henüz tamamlanmamıştı ama Eve'in ilk kez bir görüntüsü

vardı.

Narin yüz hatları, evet, ama keskin. İnce bir burun, çarpık bir ağız, yüksek elmacık kemikleri, uzun, badem biçimli gözler, çok derin yerleşimli ve kulaklar küçük, kafaya yakın.

Eve, çarpıcı bir yüz, diye düşündü, on yıllar daha yaşamasına izin verilseydi çarpıcı kalmaya devam edecek türden bir yüz.

"Orta Doğu kökenli," dedi Eve ve Elsie sarsıldı.

"Bana bir başlangıç verdin! Ve iyi bir göz. Evet, Dr. DeWinter şu ana kadar yaptığı testler ve çalışmalar sonucunda Orta Doğu genetiğine sahip olduğunu tespit etti. Büyük ihtimalle Lübnanlı."

"Peki ya fetüs?"

"Sana söyleyemem. Ona odaklandım. Holo için ya da yüz taraması için yeterli bilgim yok ama yaklaşıyorum."

"Onu görebiliyorum."

"Evet." Elsie biraz gülümsedi. "Narinliğine rağmen güçlü, akılda kalıcı bir yüz. Belki de bu yüzden. Henüz eklemedim ama genetiğine bakacak olursak, koyu renk saçları vardı, muhtemelen gerçek siyah. Ve öldüğü dönemden, sizin ve Dr. Mira'nın sağladığı kişilik profilinden yola çıkarak, onu uzun, düz saçlı, sade bir şekilde şekillendirilmiş görüyorum."

"Evet, bunu ben de görebiliyorum. DeWinter nerede?"

"Geliyor. Bu sabah biraz geç kaldı. Her zamanki çocuk bakıcısı hala çalışmıyor, o yüzden yedeğiyle gitti." Tekrar gülümsedi. "Miranda'nın bazı itirazları vardı. Her an burada olabilir."

"Tamam. Şu ana kadar elde ettiklerinin bir kopyasını bana verebilir misin?"

"Yapabilirim, ama bana biraz daha zaman vererseniz, onu bitirmiş olurum. Birkaç saat daha, tüm vücudu -hamilelik öncesi ve TOD'daki en iyi olasılığı- elde edeceğim."

"Elinize geçer geçmez tamamını bana gönderin, ancak şu anda elinizde olanları alacağım. Onaylanmış veri noktalarını ekleyebilirim, zaman dilimi için kayıp kişileri araştırabilirim, yüz tanımayı deneyebilirim. Oraya ulaşabilirim."

Topuk seslerini duyunca döndü.

"Elsie, özür dilerim-" DeWinter aceleyle içeri girdi, Eve'i görünce durdu. "Dallas. Bu işi hiçbir şekilde halledemeyeceğiz."

Çünkü havada asılı duruyorsun."

"Bir güncellemeye ihtiyacım vardı." izimi işaret etti. "Ve bende bir tane var."

"Elsie'nin çalışmasına izin verersen daha fazlasını alırsın." Elini emredici bir şekilde salladı ve dışarı ıktı.

Eve döndü, Elsie'ye ve onun dikkatli poker suratına başıyla selam verdi. "Teşekkürler," dedi ve DeWinter'ın peşinden gitti.

"Yine," diye başladı DeWinter, Eve içeri girer girmez, "kurban yirmi ile yirmi beş yaşları arasında bir kadındı. En yüksek ihtimalle yirmili yaşların ortalarından ziyade başlarında.  kurşun yarası almadan önce sağlık durumu iyiymiş, biri göğüs kafesinde, biri sol tarafında, tartışıldığı gibi kaburgasını kırmış ve biri de sol omzunda."

"Omuz mu?"

"ıkık omzunun düştüğü sırada yaralandığını tahmin ediyoruz, evet."

Konuşurken bir dolabı açtı ve diğerlerinin arasından ayakkabılarıyla uyumlu pembe bir laboratuvar önlüğü aldı. "Ayrıca başına da bir darbe almış -yine büyük olasılıkla düşme sonucu. Balistik raporu, bildiğiniz gibi, bulunan kurşunların otuz iki kalibre olduğunu gösteriyor."

DeWinter laboratuvar önlüğünü giyerken masanın diğer tarafına doğru döndü. "Tam panel DNA, kurbanın Orta Doğu kökenli olduğuna dair inancımı doğruluyor."

"Dn bu inançtan bahsetmemiştin."

"nk henüz teyit edilmemişti. şimdi doğrulandı. Her iki ebeveyn de Ortadoğulu. Lübnanlı olması yine en yüksek ihtimal. Sağ ayak bileğinde iyileşmiş, ince bir kırık varmış. Bir ocukluk yaralanması, yaklaşık on iki yaşında. İstismar, bağımlılık, ciddi hastalık belirtisi yok. Her şey mükemmel sağlık bakımı, mükemmel diş bakımı ve hijyeni gösteriyor."

Durakladığında, Eve içeri itti. "Peki ya fetüs?"

"Sağlıklı, yaklaşık otuz iki haftalık. DNA'sı anne tarafından Ortadoğulu, baba tarafından ise Avrupalı, yani öncelikle Britanyalı. Ayrıca Almanya ve biraz da Kuzey Avrupa."

"Bana Litvanya deme."

DeWinter şaşkın görünüyordu. "Hayır, neden?" "Aptalca bir şaka. Hiçbir şey."

"İskandinavya, muhtemelen İsveç. Anglosakson, Kafkasyalı." "İlginç. Yani, otuz yedi yıl önce-"

DeWinter, "Otuz beş ile kırk arasında, büyük olasılıkla alt sınırda," diye araya girdi.

"Planlar ve inşaat ruhsatları, o mahzenin otuz yedi yıl önce, sonbaharda inşa edildiğini söylüyor. O da o zaman girmiş."

"Sanıyorsun."

"Tanrım, DeWinter, sıraya giriyor. Yıl 2024 ve lanet restoran bir sonraki yılın baharında açıldı. Lanet olası bir beton zemine düşmüş olamaz. Düştü mü düşmedi mi?"

"Evet, 8 ila 10 metre arasında bir düşüş yaşamış."

"Otuz yedi yıl önce, yirmili yaşlarının başında ve bebek sahibi olmasına birkaç ay kalmış. Bir bebek, bu genç, muhafazakâr ve varlıklı kadın, kendi ırkının ve kültürünün dışına çıkıyor-"

"Kültürel olarak nerede olduğunu bilmiyorsun-"

"Karışım yok. Hiç karışmadı. Bebek de öyle olurdu. Babanın DNA'sında bile bazı farklı ülkeler var -hepsi WASP- ama kızın yok. Büyük ihtimalle Lübnanlı, biraz İranlı ve/veya Sudanlı falan demediniz. Ailesi, ataları kendi köklerine bağlı kalmış. Fetüsün babasının ailesi ise WASP'a bağlı kalmış."

DeWinter, "Bu doğru bir tespit," diye kabul etti, "ama-"

"Beni karıştırma," diye tersledi Eve, çünkü nihayet kurbanını görebiliyordu. "New York'a ya da Amerika'ya neden geldi? Ailesi mi göç etti, okumak için mi geldi?"

İşe mi? Bir adamla, beyaz bir adamla tanışıyor ve dışarı çıkıyor, adam da öyle.

"Belki aşktır, belki sadece tutkudur, belki de vur-kaç yapan biriydi. Ama yüzük..." Başını iki yana salladı. "İhtimaller aşkı destekler, ne kadar geçici olursa olsun. Herkes alyans takmaz ve hamile kalan her kadın da bunu dert etmez. Olabilirdi, ama adam vur patlasın çal oynasın biriye, hatırlatılmasını ister miydi? Her neyse..."

"Bu çok fazla varsayım."

"Bu bir resim yapmak, bir teori inşa etmek. Farklı ırklar kimin umurunda? Bazılarının umurundaydı, bazılarının hala umurunda."

"Az önce ifşa ettiğiniz Doğal Düzen tarikatı gibi."

"Bazı insanlar katılmak istemedikçe bir tarikat olamaz. Farklı dinler de var, değil mi? Büyük olasılıkla Müslüman olurdu - olasılıklar," dedi DeWinter tekrar itiraz edemedi. "Uçlarda değil, katı değil, bunun için fazla muhafazakâr. Ama bu bazı insanlar için ikinci ihtimal olabilir - mesela geleneksel, kendi türüne bağlı bir aile için."

"Bu yüzden onu öldürecek kadar mı?"

"İtiraz edecek, işleri zorlaştıracak kadar. Ve insanlar, aileleri de dahil olmak üzere, her türlü çirkin sebepten dolayı insanları öldürüyor. Üç el ateş edilmiş. Birisi onun ve içindeki çocuğun gitmesini istedi. Gitti ve unutuldu."

Bireysel süreçleri konusunda katı çizgileri olabilir, ancak bu konuda DeWinter kesinlikle aynı fikirdeydi.

"O artık unutulmayacak."

"Hayır, gelmeyecek. Merkeze gitmeliyim. Alva Quirk'ün eski sevgilisini parçalara ayırmalı ve onu alaşağı etmeliyim."

"Onu döven kişi mi? Nasıl yapacaksın- Boş ver. Başlamakta zaten geç kaldım ve bugün buradan zamanında çıkmak istiyorum. Bir randevum var."

Yavaşça, anlamlı bir şekilde gülümsedi. "Tatlı, çekici, çarpıcı yapılı Mackie ile."

Eve neredeyse gözlerini kaçıracaktı. "İnşaatçı çocuk mu?" "Bu doğru, ve sen onun benim tipim olmadığını düşünüyorsun."

"Senin tipini bilmiyorum ama tamam. Sıcak pembe gökdelen topuklu ayakkabılar ve beyaz bir elbisenin üzerine uyumlu bir laboratuvar önlüğü ile orada duruyorsun. O ise iş botları, tulum ve nasırlarla."

DeWinter biraz kendini beğenmiş bir yüz ifadesiyle parmaklarının sıcak pembe uçlarını inceledi. "Tatlı, çekici ve yapılı olduğundan bahsetmiş miydim? Sadece içki içiyor ama gülümsemesini seviyorum. Ve kalçalarını."

DeWinter pembe uçlu bir elini kalçasına koydu. "Morris'le ilgili planlarım olmadığına hiçbir zaman tam olarak inanmadın."

"Tasarımlar şirret bir ifadedir ve ben öyle düşünmedim. Öyle değil."

"Bunu takdir ediyorum. Gerçek şu ki, Morris hayatıma ben değişim içindeyken girdi; yeni bir şehir, yeni bir iş, yeni insanlar ve kızım için yeni olan her şey. Köpeğimiz için de öyle. Ben de onun hayatına Li'nin en kötü olduğu zamanda girdim. Tam olarak en kötü değil, çünkü Amaryllis'i kaybettiğinde sen onun yanındaydın. Birbirimize konuşacak, ilgi alanlarını paylaşacak birilerini verdik. Hâlâ da öyle. O benim en yakın arkadaşım."

"Şimdi Mackie," dedi bir başka gülümsemeyle ve elini kalbinin üzerine koydu.

"O konuda iyi şanslar."

"Karıcıkla iyi şanslar."

"Ben alırım," dedi Eve dışarı çıkarken. "Ama bu sefer şansa ihtiyacım yok. Onun işi bitti."

Laboratuvardan çıkarken saate baktı ve saat dokuzdaki randevusuna birkaç dakika geç kalacağını hesapladı. Ve bunu sorun etmedi.

Peabody'yi etiketledi. "Laboratuardan yeni çıkıyorum. Elimizde bir yüz var, tam değil ve holo replikası da değil ama yüz kayıtlarına başlamak için yeterli. Nisan ayına ve 2024'ün sonuna kadar gitmeni istiyorum, Orta Doğulu olduğunu ve evlilik yüzüğünü de ekleyerek. Bir şey çıkacak mı göreceğiz. Wicker ile işimiz bittikten sonra tam çalışmaya başlayacağız."

"Reo daha yeni geldi."

"O gelmeden önce gözlem altında olduğundan emin olun."

Bu da her an olabilir. Ona nasıl oyalandığımı anlat ve ben de yoluma gideyim. Gerisini biliyorsun."

"Aldım ve dört gözle bekliyorum."

"Ördeklerimizi saymamamız gerekiyor ama-"

"Tavuklar," diye düzeltti Peabody otomatik olarak. "Tavuklarınızı saymazsınız ama ördeklerinizi sıraya dizersiniz."

"Her neyse. Aptal. Ve bu lanet kuş sıralarını sayıyorum. Reo'yu hazırlayın."

Arabasına binerken neden tavukları sayıyorlar ki diye düşündü. Ördeklerin de öylece sıraya girmesine imkan yoktu.

Elindeki her şey ve herkes sıraya dizilmişti. Ve işe yaradığından emin olacaktı.

Acele etmedi. Beklemesine izin verdi. Central'a park ettiğinde acele etmedi, asansörün bitmek bilmeyen dur kalklarına katlandı ve Cinayet Masası'nın altındaki kata kadar inmedi.

Oradan, randevusuna geç kalmış bir kadın gibi koşarak yukarı çıktı, sonra da aceleyle çalışma odasına girdi.

Peabody onu masasının yanındaki sandalyeye oturtmuştu. Üniformasını giymiş olduğunu görmek Eve'i hiç şaşırtmadı. -Hepsi tükürük ve cila.

Onu görünce ayağa kalktı, kibar, ölçülü bir gülümseme sundu ve ona doğru ilerlerken tokalaşmak için bir el uzattı.

"Teğmen Dallas."

"Şef, üzgünüm geç kalıyorum. Dedektif, Şef Wicker'a kahve ikram etmediniz mi?"

"|-"

"Boş ver. Sana ofisimde biraz getireceğim. Eğer benimle gelersen."

"Efendim?" Peabody, uysal ve yumuşak başlı, alt dudağını çiğnedi. "Üzgünüm efendim ama ofisiniz hâlâ kapalı."

"Ne? Dün geceye kadar bitireceklerini söylediler."

"Evet efendim, ama bir sorunla karşılaştılar. Öğlene kadar demişlerdi." "Lanet olsun. Güzel. Üzgünüm, Şef, Bakım her zaman güvenilir."

"Bunu duydum."

"Görüşme A'yı alacağız. Özel, sessiz. Dedektif, Quirk'ün üzerindeki kanıt kutusunu ve evrakları ofisime getirin. A'ya getirin."

"Efendim, Elliot'lar kurbanın eşyaları için öğleden sonraya kadar gelmeyecekler."

"Çok farkındayım." Eve soğuk ses tonuna soğuk bir bakışla karşılık verdi. "Kanıt kutusunu Şef Wicker için işaretledim. Lütfen benimle gelin." Ses tonu değişti, canlı ama misafirperverdi. "Uçuşunuz nasıldı?"

"Yeterince yumuşak. Doğu'ya gitmeyeli uzun zaman olmuştu."

"Daha önce New York'a gittin mi?"

"Hayır, ilk kez geliyorum. Keşke birkaç gün ayırabilseydim de gezip görebilseydim. Atlanta, Georgia, birkaç yıl önce ve Batı Virginia, lordum, ondan yıllar önce. İş konferansları."

"Umarım New York'a geri dönme fırsatınız olur. Gelirsen bana haber vermeyi unutma."

Kapıyı açtı ve ona içeri girmesini işaret etti. Ve yaka kayıt cihazını açtı.

"Yani sihrin gerçekleştiği yer burası mı?"

"Ben de öyle düşünmek istiyorum. Dün eski karınızı öldüren adamdan ter dökerek tam bir itiraf aldığımızda oldu. Tekrar, kaybınız için üzgünüm."

"Buna çok minnettarım. Ben de onun bu parçasını yanımda götürmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Aklımda, o hala evlendiğim kız. Genç, aptallığıyla büyüleyici ve tatlı bir kalbi var."

"Ve bir gün seni terk etti."

"Babası onu terk etti, sanırım bu kanında var. Bunu atlatabildiğini hiç sanmıyorum. Terk edilme sorunları. Annesinin ölümünü de asla atlatamadı. Annesi bir polisti. Çok fazla risk almış. Kocasının olmayan ve evde üç çocuğu olan bir kadın, ama o riskleri almaya devam etti."

Eve, onun dünyasında kadınların Alva'yı sıkıştırdığı yere, yani erkeğin hüküm sürdüğü eve ait olduğu sonucuna vardı.

"Alva ile hiç çocuğunuz olmadı mı?"

"Hayır, kutsanmadık. Öyle de oldu. Unutkanlık eğilimindeydi, hayallere dalıyordu."

Eve anlamış gibi başını salladı, sonra Peabody elinde bir kanıt kutusuyla içeri girerken ona baktı.

"Hepsi bu kadar."

"Teğmen." Peabody kutuyu kavrarken gözyaşlarına boğulmak üzereydi. "Üzgünüm efendim ama yeni direktifler ve protokoller çok açık."

"Tanrı aşkına, Şef Wicker bir LEO."

"Biliyorum efendim, ama bu zorunlu. Ve-ve-ve, kanıt kutusu için imza atmam gerekiyordu."

Eve uzun bir iç geçirdi. Wicker'a kızgınlıkla karışık bir ses tonuyla, "Bir titiz daha," dedi. "Bir cinayetle ilgili her türlü eşya transferi -bu üst kattan geliyor- kayıt altına alınmak zorunda. Eşyaları teslim alan kişiye de Mirandize uygulanmalı ve bir dizi rutin soru sorulmalı."

"Bu çok saçma."

"Bunu duyduğum," dedi kız, onu yankılayarak. "Ve bu zaman emici bir şey. Ama üst kattan geliyor. Bunun için özür dilerim ve hemen halledeceğim." Peabody'ye yakıcı bir bakış gönderdi. "Kayda geçin. Dallas, Teğmen Eve, Peabody, Dedektif Delia, Quirk, Alva -namı diğer Wicker- Wicker, Garrett, polis şefinin bazı kişisel eşyalarının transferinde protokolü takip ederek..."

Sırıttı. "Moses, Oklahoma."

"Doğru, üzgünüm, Moses, Oklahoma. Şef Wicker, artık kapanmış olan bir cinayet soruşturmasında delil niteliği taşıyan bu eşyaları teslim etmek için size haklarınızı okumam gerekiyor."

Bir el salladı ve Eve Gözden Geçirilmiş Miranda'yı okurken sabırla oturdu. "Bu konudaki haklarınızı ve yükümlülüklerinizi anlayıp anlamadığınızı sormak zorundayım."

"Elbette. Ben de birçok kez okudum."

"Eminim. Sadece gerekli soruları sormama izin verin. Merhumla ilişkiniz neydi?"

"Biz evliydik. Yaklaşık on iki yıl önce onu terk ettiğim için boşadım."

"O zamandan beri merhumla herhangi bir temasınız oldu mu?"

"Hem de hiç. Gerçek şu ki, siz dün benimle iletişime geçene kadar nerede olduğunu bilmiyordum."

"Alexei Tovinski diye birini tanıyor musunuz ya da hakkında bilginiz var mı?"

"Adını hiç duymadım. Kulağa Rus ismi gibi geliyor, değil mi? Alva'yı öldüren kişi o mu?"

"Şu anda oturduğunuz sandalyeden cinayeti itiraf etti. Tatmin oldunuz mu, Dedektif?"

"Evet, efendim. Üzgünüm efendim ama direktifleri komutan verdi."

"Gidebilirsiniz. Peabody, Dedektif Delia, görüşmeden çıkıyorum."

Eve gözlerini devirdi. "Böyle direktifler veriyor çünkü şüphelilere binmek yerine bir masaya biniyor."

Eve kutunun üstündeki kalın dosyayı alırken o güldü. Eve çakısını kullanarak kutunun üzerindeki mührü kesti ve sonra tekrar oturdu.

Gülümsedi. "Alva'nın uçarı ve unutkan olduğunu söylemiştin." "Öyleydi. Tatlıydı ama zamanının yarısında başka bir dünyadaydı.

ya da daha fazlası. Quirk ismini nereden aldığını bilmiyorum ama ona yakışıyordu. Tuhaf biriydi."

"Uçarı, unutkan, tuhaf." Eve başını salladı. "Bu yüzden mi, rutin olarak, onun canına okudunuz?"

Ölen eski karısına karşı yaptığı mizah gözlerinden öylece akıp gitmedi. Vahşileştiler.

"Bana böyle bir şey söylemeye hakkın yok."

"Elbette biliyorum. Her şey ayrıntılarıyla, tarihleriyle kitaplarında yazılı." Eve kutuyu okşadı. "Ve bu yaralar ve tarihler New York baş adli tabibinin ve adli antropoloğumuzun sonuçlarıyla uyuyor. Elimde tıbbi raporların yanı sıra fotoğraflar da var."

Dosyayı açtı. "Gördüğünüz gibi bu fotoğraflar da Alva'nın yüzündeki yaralar, kırık parmakları, yanmış parmakları, kaburgalarındaki çürükler gibi. Zaman damgalı olduklarını fark edeceksiniz, siz onun için kayıp ihbarında bulunduktan iki gün sonra. Dr. Grace Habit, yaraların yaklaşık yetmiş iki saatlik olduğunu onayladı."

"Bunu dinlemek zorunda değilim." Ayağa kalkmaya başladı. "Sandalyende kal yoksa seni sandalyene kelepçelerim."

"Sen ve başka kim?"

"Başka kimseye ihtiyacım yok. Suçlamalara bir memura saldırmayı da eklemekten memnuniyet duyarım."

"Ne suçlaması? Yarı deli bir kadının bir kitaba karaladığı hiçbir şey kanıt olamaz. Bazı resimler mi? Kaçtıktan sonra kıcına tekmeyi yemiş olabilir, aksini kanıtlayamazsınız. Ve sen bir polisle konuşuyorsun."

Aptal sürtüğ. Aile içi şiddette zaman aşımı vardır."

"Var, ama tecavüz konusunda yok, ağır tecavüz konusunda yok."

"Biz evliydik. Bir adam karısına tecavüz edemez."

"Eminim buna inanıyorsunuzdur ama kanunlar aynı fikirde değil. Kesinlikle katılmıyor. Onu bayılana kadar döver, sonra da tecavüz ederdim. Parmaklarını kırdın, sonra tecavüz ettin. Senden kaçtığı sabahtan önceki gece bunu yaptın." Resimleri masanın diğer tarafına itti.

"Sonra da ona tecavüz etti. Ve kitaplarında belgelenen pek çok tecavüz suçu için, zorunlu hapis cezası isteyeceğim. Daha fazla dayak tehdidi altında ailesini ziyaret etmesine ya da ailesi tarafından ziyaret edilmesine izin vermediniz. Hizaya gelmezse onlara zarar verebileceğinizi ona kanıtlamak için erkek kardeşini dövdürdünüz, kız kardeşine tecavüz ettirdiniz. Hepsi burada."

Fotoğrafları bir kenara itti. "Bunların hiçbirisi mahkemede geçerli olmayacak. Bunların hiçbirisi. Polis teşkilatında yirmi beş yıldan fazla çalıştım. Ben lanet olası bir polis şefiyim. Ona elimi bile sürmediğime yemin edecek bir karım var."

"Olabilir. Ama ikinci eski eşin farklı bir hikâye olacak. Bahse girerim birçoğu tutacaktır. Senin için uzun, çirkin, aşağılayıcı bir dava olacak ama akıllı bir avukatın varsa muhtemelen bir kısmını attırırsın. Ama hepsini değil."

Arkasına yaslandı. "Hayır, hepsi değil. Özellikle de Oklahoma'ya müfettişler gönderdiğimizde. Senin gibi biri mi? Kendi boylarının yarısı kadar bir kadına öylece vurmazlar. Onlara bir rozet ve bir silah verin, kullanmak isterler. Bahse girerim sen de zamanında suçlu ya da masum birkaç şüpheliye ayar vermiş ve seni kızdıran birine de aynısını yapmışsındır."

Gözlerini tavana dikti. "Hepsini toplarsak, bahse girerim sana yirmi yıl kazandırabiliriz. Yirmi ila yirmi beş. İyi halden - ki bunu başarabileceğini sanmıyorum- belki on beş yılda çıkabilirsin."

Ona şiddetle gülümsedi. "Denemek ister misin?"

"Ne istiyorsun? Sakın bana bunun Alva'yla ilgili olduğunu söyleme. Onu tanıımıyordun bile. Bir skor mu arıyorsun? Masanın altından bir şey mi arıyorsun?"

"Rüşvet mi? Tüm bunları saklamam için bana bir ödeme mi teklif ediyorsunuz?"

"Ne istediğini sordum."

"Sana söyleyeceğim. Bir saniye bekle." Bağlantısını çıkardı. "Hey, Nadine. Kilitli ve dolu mu?"

"Emin olabilirsin."

"Tetiği çek."

"Olmuş bil."

"Teşekkürler." Bağlantıyı kaldırdı. "Sana ne istediğimi söyleyeceğim. İliklerime kadar ne istediğimi. Alva'ya yaptıkların için, rozetine bulaştırdığın pislikler için hayatının geri kalanını hapiste geçirmeni istiyorum. İstediğim şey bu. Şimdi, ne alacağım?"

Ellerini dosyanın üzerinde kavuşturdu. "Yaptığın şeyi kabul ediyorsun, bununla ilgili bir ifade imzalıyorsun. Hemen istifa edeceksin ve biz de içeride beş yıla indireceğiz. Kendini kontrol edebilirsen, muhtemelen üç, belki de üç buçuk yılda çıkarsın. Ama bir daha asla rozet taşımayacaksın."

"Siktir git."

"Cevabınız bu mu? Size bunu neden geri alacağınızı söyleyeyim ve içerideki süre yedi yıla çıktı. Şu anda, biz konuşurken, Alva'nın hikayesi, o fotoğraflar ve belgeler, kitaplarından sayfalar, medyanın her yerinde. Sadece New York'ta değil Wicker, her yerde. Oklahoma'ya kadar. Senin 'link'inin çok yakında patlamaya başlayacağını umuyorum."

"Yalan söylüyorsun."

Tekrar gülümsedi, işaret parmağı ve başparmağından bir silah yaptı. "Bang. Tetik çekildi. Emrinde çalışan polislerin sana sırt çevirmesi ne kadar sürer sence? Küçük polis krallığının belediye başkanı, medyanın kapılarına dayanacağı meclis üyeleri?"

Bağlantısı sinyal verdi.

"Onu almak ister misin? Ben bekleyebilirim."

Bağlantısını çıkardı, ekranı okuduğunda dişlerini sıktı. Onu kapattı. "Bunu yenebilirim. Sonra da kışındaki deri için seni dava ederim."

"Belgeler, fotoğraflar, bilimsel veriler ve tanıklar. Ona ne yaptığınızı kimsenin bilmediğini mi sanıyorsunuz? Kimsenin siyah gözleri, atelli parmakları fark etmediğini mi sanıyorsunuz? Bölge şerifinin şu anda dışarıda komşularıyla görüşen adamları var."

Yüzü öfkeyle kızardı. "Yedi yıl yatmayacağım." Eve öne doğru eğildi. "Bahse var mısınız?"

Adam yumruk attı ama kadın buna hazırды. Söyleyebileceğinden çok daha fazla yumrukla karşılık vermek istedi, ama sadece onun yumruğunu geri itti. "Şunu on yıl yapalım."

Reo kapıyı açtı.

"Cher Reo, New York savcı yardımcısı, görüşmeye giriyor."

"Ve 'bağlantı konferansı' derken," dedi Reo oturup bir tablet kurarken, "Marvin Williams, Beaver County, Oklahoma savcısı. Bay Williams ve ben bu görüşmeyi izledik, dosyayı okuduk. Şu anda Bay Wicker, size bir savunma pazarlığı teklif etmeye hazırız. Tam bir itiraf, polis şefi olarak mevcut görevinizden kalıcı olarak istifa etmeniz ve kolluk kuvvetlerinde bir daha asla görev almayacağınıza dair yeminli bir anlaşma. Buna hapishane gardiyanı, güvenlik görevlisi, cehennem, geçit görevlisi pozisyonları ya da herhangi bir otorite pozisyonu da dahil."

"Cehenneme git."

"Tanrı aşkına, Garrett." Oklahoma savcısı ekranda saçlarını karıştırıyordu.

"Ve sen de onunla git, seni yalancı piç."

"On yıl," dedi Reo açıkça. "Ya da mahkemeye gideriz, her şeyi uzatırız - bir ifadesini aldığım ikinci karını da ekleriz - bir memura saldırmaya teşebbüs, her Tom, Dick ve Mary'ye aşırı ve/veya

ve bulabildiğimiz ve bulacağımız diğer her şey. Bahse girerim çok fazladır. Bahse girerim seninle işimiz bitmeden elliye ulaşacak."

"Anlaşmayı kabul et, Garrett. On doları kabul et, çünkü seni sekiz yıldır tanıyan -ya da tanıdığını sanan- biri olarak söylüyorum, bu iş mahkemeye giderse bunun iki katını ya da daha fazlasını ödersin." "Kız öldü lan!" Masaya vurarak bağırdı.

"Neden bunları umursuyorsun ki? O öldü."

Eve rozetini çıkarıp masaya vurdu. "İşte bu yüzden. Çünkü korumak ve hizmet etmek içindir, incitmek ve terörize etmek için değil. Çünkü o önemliydi."

Ayağa kalktı. "Anlaşmayı kabul et ya da etme. Bu umurumda değil, çünkü senin işin bitti. İşin bitti." Rozetini eline aldı. "Ve ait olduğun kafese girdiğinde, ki seni oraya koyacaklar, bu hâlâ bende olacak. Çünkü bunun bir önemi olmalı. Senin gibi insanlar sayesinde. Dallas, röportajdan çıkıyorum."

Dışarı çıktı, birkaç nefes aldı.

Garrett Wicker onun babası değildi, diye hatırlattı kendine. Ama o ve Richard Troy aynı acımasız, şiddet dolu yoldan geçtiler. Ve ikisini de yenmişti.

"Tamam o zaman." Tekrar nefes verdi. "Şimdi bitti."

Peabody'nin Gözlem'den çıktığını gördü ve ortağının yüzündeki temkinli endişeyi fark etti.

Bunu bertaraf etmek için yumruğunu kaldırdı. "Mızımız, kışına yapışan ast olarak iyi iş çıkardın."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Final için evde kalmayacak mısınız?"

"Onun işi bitti. Bazen işi avukatlara bırakmak gerekir. Belki altıda çıkarım diye düşünerek 10'u kabul edecek. Altıda çıkabileceğini düşünüyor."

Eve geri dönerlerken başını salladı. "Ama ilk yılı her şeyi berbat etmeden, gardiyanlardan birine saldırmadan, başka bir mahkûmla kavga etmeden atlatamaz. Tüm cezayı ve belki daha fazlasını çekecek."

"Bunun olacağını hiç tahmin etmemişti."

"Yapmaz. Herhangi bir bedel ödeyeceğine inanacak kadar -Özellikle de bir kadın yüzünden."

"Sadece o değil, Dallas. Her şeyi çok iyi yaptın. Zamanlama, medya fırtınası, bütün o kabalık. Sana yumruk attığında ona yumruk atacaksın sandım. Ama gerçekten yaptın. Tam bir dayak."

"Yaptık." Ofisini işaret etti, Peabody de onunla birlikte gitti. "Artık işimiz bitti, yolumuza devam ediyoruz."

Peabody ona, "Şehir çapında, eyalet çapında, ulusal çapta yapılan kayıp arama çalışmalarında bir sonuç çıkmadı," dedi. "Küresel bir arama başlattım ama-"

"New York'ta kayboldu, yani bir şeyler olmalı. Yine de katilinden başka kimsenin onun burada olduğunu bilmemesi mümkün. Zayıf ama mümkün. Ya da herhangi bir kayıt zamanın sisi içinde kaybolmuştur.

"Kahve," dedi ve pencereden dışarı bakmak için yürüdü.

Eve, "Kimliği için yüz tanıma işlemine başlayabiliriz," diye söze başladı. "Benzerlik tam değil, ama başlatırsak, ortadan kaldırmaya başlar."

Peabody'nin uzattığı kahveyi aldı.

"Genç bir Ortadoğulu kadın, belki Müslüman -ve bağnazlığın hâlâ yüksek sesle yankılandığı bir dönemde-New York'ta. Üniversite çağında ya da biraz ötesinde bir kadın... Yüksek okul mu? Takıları, ayakkabıları, üstün sağlığı falan var, yani yüksek öğrenim görmüş olması muhtemel. New York'ta üniversiteye gitti mi? Bu bir açı. Hamile ve kalıntılar iyi bir doğum öncesi bakıma işaret ediyor, yani bir doktor, deneyimli bir ebe."

"Alyans," diye araya girdi Peabody. "Yani büyük olasılıkla evli."

"Büyük olasılıkla, ama genç, çekici, hamile bir kadın sorulardan ya da sorunlardan kaçınmak için yüzük takabilir. Eğer bir cüzdanı varsa -ki onun gibilerin olurdu- cüzdanı yanına düşmemiştir. Ya da katil duvarı inşa ederken çantayı çıkarmıştır.

"Duvar, tuğla, zamanlama, işte bu yüzden Hudson Valley'e gidiyoruz."

"Lanet olsun!"

"Yüz tanımayı başlatın. Çizim tamamlandığında güncelleyeceğiz. Helikopter için Roarke ile temasa geçeceğim."

"Çifte sıcakKahretsin!" Peabody idam edildi a popo ve omuz kıpırdatması. "Mega yanan lanet gibi."

"Az önce iki uçlu bir davayı kapattık. Şu anda senden nefret etmek istemiyorum."

"Daha önce Singer malikanesiyle temasa geçtiğimde, Şarkıcıların bizimle görüşeceğini söylediler. Kısaca."

"Etiket onlar Geri.Söyle. onu Biz geliyor. Yap o hepsi rutin."

"Öyle değil mi?"

"Oraya varana kadar bilemeyiz. Orada işimiz bittiğinde Bardov'a uğrarız."

Peabody'nin gözleri büyük kahverengi aylara gitti. "Gerçekten mi?"

"Rutin takip. Hafızası onlarınkiyle uyuyor mu görmek istiyorum. Sen git. Ben Wicker'ı yazacağım."

"Ben halledebilirim."

"Bunu istiyorum."

Anlayışla karşılayan Peabody başını salladı. Yola çıkarken poposunu oynattı. "Jet-helikopter yolculuğu!"

Eve ne zaman uçak yolculuğu yapmak zorunda kalsa iki seçeneği değerlendirdi. Uçakta kaldığı süre boyunca başka bir şeye, herhangi bir şeye konsantre olarak yerdeymiş gibi davranabilirdi. Bunun için hiçbir zaman pencereden dışarı bakmaması ve türbülansların sadece bir çukurun üzerindeki trafik gürültüsü olduğuna kendini ikna etmesi gerekiyordu.

Sokakta.

Yerde.

İki kişilik bir jet-helikopterin boyutu ve cam miktarı bu seçeneği ortadan kaldırdığı için

B planını uygulayacak ve vücudundaki tüm hücreleri uçan bir böcek olarak gördüğü şeyi havada tutmaya odaklayacaktı.

Bir böceğin karnında yolculuk ettiğini hatırlatan sürekli, düşük seviyeli vızıltıdan hoşlanmıyordu. Ve böcekler genellikle kısa, sinir bozucu yaşamlarını daha büyük bir uçan şey tarafından yutularak ya da dümdüz edilerek sonlandırıyorlardı.

Peabody havada bir sivrisinek gibi vızıldamanın her dakikasını sevdiğinden, partneriyle uçarken Eve her iki seçeneği de birleştirmek zorundaydı.

Eve PPC'sinin üzerine eğilmiş, daha önce hafızasına kaydettiği verileri titizlikle gözden geçiriyordu. Peabody yüzünü Eve'in her an patlayıp onları dışarı çekebileceğini hayal ettiği kapıdaki lomboza yapıştırmış, böylece Peabody'nin övgüyle bahsettiği manzaranın üzerinde çığlıklar atarak dönüyorlardı.

"Oh, çok güzel! Tepeler! Ağaçlar! Bahse girerim sonbaharda süper-ult- mag'dir. Her çeşit üzüm bağı ve meyve bahçesi!"

"Git pilotun yanına otur."

"İyi mi? Buradan görebiliyorum ama-"

"Git."

Peabody zıpladı ve helikopter pistine merhametli bir şekilde inene kadar geniş ön camın önünde rapsodisini yapmak için kısa mesafede dans etti.

Eve kendisini bekleyen arabanın direksiyonuna geçtiği anda içindeki her şey yerine oturdu. Dönüş yolculuğunu aklından tamamen çıkardı ve Singer malikanesini programladı.

"Çok çabuk oldu." Hâlâ zevkten kızarmış olan Peabody yolcu koltuğuna oturdu. "McNab ve ben buraya gününbirlik bir gezi yapmayı konuştuk ama buraya gelip dönmek için günün büyük bir kısmını harcayacağımıza karar verdik."

Eve ona sonraki doksan saniyeyi gevezelik ederek geçirdi: "Tepeler! Yeşil! Nehir!"

"Buraya şirin bir yatak ve kahvaltıda birlikte rahatlamak için gelmediğimize göre, belki de görüşmek üzere olduğumuz insanlara odaklanabilirsiniz."

"Eminim burada mag-o B ve B'ler vardır. Her neyse, J. Bolton ve Marvinia Singer burada kalıyor, Elinor da öyle.

Şarkıcı. Onlar da öyle diyor zaten. "İkamet ediyor. Böylece üçüyle de tek bir yerde konuşabiliyoruz."

"Bardov onların malikanesinden sadece birkaç mil uzakta, bu yüzden Singers'da işimiz bittiğinde 'ikamet edip etmediğini' göreceğiz. Bu ilişki hakkında daha iyi bir fikir edinmek istiyorum. Onlarca yıl öncesine dayanıyor."

"Neden buraya yerleştiklerini anlayabiliyorum. Huzurlu ve gerçekten yayılabiliyorsunuz. Manzara da mükemmel. Ancak, özellikle Elinor Singer'ın dümende olduğu dönemde, şehirde buradan daha fazla zaman geçirmesi gerekiyormuş gibi geliyor."

"Ve bir kır malikanesinin bakımını yapmak pahalıya mal olmak zorundaydı," diye ekledi Eve. "Urbanlar'dan önceki birkaç yılda işler zordu, Urbanlar döneminde ise çok daha zordu."

"Yani bir mafya babasının derin cepleriyle iş düzeyinde bağlantı kuruyorsunuz."

"Hesaplanmış bir iş kararı," diye bitirdi Eve. "Ama işte buradasınız, onlarca yıl sonra ve hala bağımlısınız. Peki o ilk kancanın hamile bir kadını öldürüp duvar örmekle bir ilgisi var mıydı?"

"Söylemeliyim ki Dallas, Bardov bunun için fazla zeki olurdu gibi geliyor. Cesedi saklamazsın, ondan kurtulursun."

"Katılıyorum. Ve onun bu tür bir saldırıya göz yumduğunu sanmıyorum. Ancak bu insanların hafıza bankalarına geri dönmelerinin zamanı geldi."

Beyaz tuğladan bir duvar boyunca, kemerli beyaz bir kapıya doğru sürdü arabasını. Ve penceresini açarak güvenlik diyafonuna konuştu.

Günaydın. Rosehill özel bir mülktür. Randevunuz varsa lütfen adınızı belirtin.

"Teğmen Dallas ve Dedektif Peabody." Eve tarama için rozetini kaldırdı. "Bekleniyoruz."

Rosehill'e hoş geldiniz. Lütfen kapıdan geçin ve doğrudan ana eve doğru devam edin. Sizi karşılayacaklar. Ziyaretinizin keyfini çıkarın.

Kapılar sessizce açıldı.

Araba yolu eve doğru ok gibi uzanıyordu. Eve'e zarif olmaktan çok büyük ve sağlam gelen üç katlı yapıda da beyaz tuğla kullanmışlardı.

Cömert pencereler, evet ve bu düz çizgileri yumuşatmak için bol miktarda bitki, ancak balkon veya teras yok, zarif bir ön sundurma veya veranda yok.

"Etkileyici," diye yorumladı Peabody. "Ama hiç de misafirperver değil. Gerçekten sert ve katı görünüyor. Bizim evimiz sert ve katı görünmeyecek."

"Öyle bir ihtimal yok."

"Ön bahçe güzel ama sadece uzun, upuzun bir çimenlik var. Ağaç ya da başka bir şey yok. Şurada, yan tarafta birkaç tane var ve muhtemelen arkada da bir bahçeleri var ama onun dışında kocaman, bomboş bir yeşil alan var."

Eve'e bir bakış attı. "Çok dikkat ediyorum çünkü aklımda çevre düzenlemesi var, ama bunun içinde, burada kimin yaşadığını anlatıyor."

"Katılıyorum. Bir evden çok bir kuruma benziyor." "İşte bu! Ve içerideki her şeyin programa göre çalışır. Yoksa."

Eve arabayı yolun sonuna çekti. Başka bir araç ya da belirli bir park alanı görmediği için arabayı olduğu yerde bıraktı.

Peabody'yle birlikte dışarı çıktıklarında, eni bir metre, yüksekliği ise bunun iki katı olan çelik grisi kapı açıldı.

Elli yaşlarında, Summerset siyahı giymiş bir adam askeri bir şekilde dik duruyordu. "Teğmen, Dedektif. Size nerede bekleyebileceğinizi göstereyim."

Eşiği geçtiğinde, Eve'in bir kuruma ait olduğu hissi kaybolmadı. Büyük fuayeyi tararken, iyi donatılmış bir kurum, diye düşündü. Bir sürü karanlık, ağır mobilya, karanlık, ağır çerçevelerden kaşlarını çatmış asık suratlı insanların resimleri.

Kırmızı ve altın tonlarında kalın bir halı, cetvel gibi düz merdivene kadar zemine yayılmıştı.

Siyahlı adam onları sağ taraftaki bir odaya götürdü; burada geniş bir pencere temel bitkilerine ve uçsuz bucaksız yeşil denizden beyaz duvara bakıyordu.

"Paltolarınızı alabilir miyim?"

"Hayır, böyle iyiyiz."      burası soğuk, diye düşündü. Sıcaklık açısından değil ama diğer her açıdan.

"Lütfen rahatınıza bakın. şarkıcılar birazdan size katılacak ve çay-kahve servisimiz olacak."

Daha karanlık, ağır mobilyalar, daha iç karartıcı sanat eserleri. Koyu renk ahşapla çerçevelenmiş bir şöminede daha fazla beyaz tuğla. Beyaz duvarlar, biri mat, biri parlak, biri mat ve bu şekilde devam eden şeritler halinde yapılmıştı.

"Antikalar," dedi Peabody, derin oymalı bir masayı incelerken. "Gerçekten değerli antikalar, ama oda için çok ağır, biliyor musun? Ve altındaki muhteşem ahşaba ulaşmak için onlarca yıllık cilayı söküp atmak istiyorsunuz."

"Neden fısıldıyorsun?"

"Sanki bunu yapmanız bekleniyormuş gibi hissediyorsunuz."

"Orada burada toz tutucularınız var ama aile fotoğraflarınız yok. Tek bir tane bile. Peki o kanepenin üzerinde ne yetişiyor?"

"Lahana g lleri. Gerçekten eski moda ve yine çok fazla. Doğramalar muhteşem ama beyaz üzerine beyaz duvarlar çok yanlış. Yani duvarlar yanlış. Ne yapmayacağımı bilmek için zihnimde resimler çekiyorum."

Eve yaklaşan ayak seslerini duydu -hızlı, kadın- ve kapıya doğru döndü.

İlk düşüncesi -Marvinia Singer'ın kimlik fotoğrafını incelemiş olmasına rağmen- kadının evin soğuk ve kurumsal havasına tamamen yabancı göründüğü oldu.

Saçları zengin kahverengi, çene hizasında kıvrımlar halinde gülümsemeyle ısınan güzel bir yüzün etrafında sallanıyordu. Sade siyah taytının üzerine uzun kuyruklu parlak mavi bir gömlek giymişti. Kulaklarından mavi-gümüş kıvrımlar sarkıyordu ve sol kıkırdağından küçük bir elmas küpe göz kırpıyordu.

Sesi bir an gibi çınladı. "Sizi beklettiğimiz için çok özür dilerim. Ben Marvinia Singer." Bir elini uzattı, kavradı ve Eve'in elini içtenlikle sıktıktan sonra aynı Şeyi Peabody'ninkiyle yaptı. "Kocam ve annesi birazdan gelecekler. Lütfen, lütfen, oturun. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Roarke nasıl, Teğmen? Ona aylardır rastlamamıŐtım."

"O iyi, teşekkür ederim."

"Eminim yledir. An Didean hakkında gerçekten harika Şeyler duyuyorum. Çok parlak ve cömert bir girişim. Çok yakında bir tur düzenlemeyi umuyorum."

Devasa kanepenin glleriyle aynı paslı kırmızı renkteki iki sandalyeyi işaret etti, ardından kanepenin köşesine yerleşti.

"OĞlum bana o zavallı kadını öldüren kişiyi bulduğunuzu söyledi. O adamın yakalandığını bilmenin onu ve hepimizi rahatlattığını biliyorum."

"Yuri Bardov'un yeğeni."

Gülümsemesi gözlerini terk etti. "Evet, ben de öyle duydum. Bunu duyduğuma zldm. Marta'yı çok severim."

"Bayan Bardova ile arkadaş mısınız?"

"Evet. Vakfıma çok cömert davrandı. Ve biz komŐuyuz, ortak ilgi alanları olan kadınlarız. Duyduğumdan beri onunla konuşmadım. Şu anda onunla bu konuyu konuşmak bir arkadaş için bile yanlış geliyor. Onun ve Yuri'nin Alexei'ye kendilerinden biri gibi davrandıklarını biliyorum."

"Onu tanıyor musun?"

"İyi değil, hayır. EŞi Nadia yine vakfıma zaman ayırdı ve ona minnettarım. Yaptığı Şeyi yapabilecek kapasitede olduğunu bildiğini düŐünemiyorum. Marta'nın onun kocasından, bizden çaldığını bildiğine inanamıyorum. Tüm bunları bize sormak için burada olduğunuz konusunda yanılıyor muyum?"

"Kısmen, evet."

"Bir kadın, bir anne olarak, bu kadınların, bu annelerin hiçbirinin

Farkındayım. Ama ben buna kesinlikle inanıyorum. Marta'yı neredeyse elli yıldır tanıyorum."

"Ya Yuri?"

"O daha az ... bilgili. Aslında çok yetenekli bir bahçıvan olduğu için son birkaç yıldır onunla daha önce konuştuğumdan daha fazla konuştum ve bu alanda tavsiyelerini sordum."

Devam etmeden önce kapıya doğru baktı, "Yuri'nin ününden habersiz değilim, ama Marta'yı tanıdığım yıllar boyunca, eğer doğruysa, onun bu yönünü görmediğimi söyleyebilirim. Alexei... zayıf ve aç bir görünümünden söz ediliyor. Ben olsam bunu ona uygulardım."

Peabody, "O ve oğlunuz yaklaşık aynı yaşta," dedi.

"Evet. Farklı ilgi alanları, farklı çevreler. Alexei ülkeye geldiğinde Bolt birkaç yaş daha büyüktü ve çoktan kendine has arkadaşları vardı.

Üniversite. Hiçbir zaman uyum sağlayamadılar."

Eve daha fazla ayak sesi duydu ve Marvinia'nın kapıya baktığını fark etti. "Ve işte buradayız."

Eve girişi izlemek için başını çevirdi.

J. Bolton, ince yapılı, bronzlaşmış, inci grisi keten takım elbisesi içinde uzun boylu, saçları altın sarısı parlak bir dalga, annesinin elini çarpık koluna sıkıştırmıştı.

Gülümsemesi cazibeli ve gözleri dans ediyordu.

Elinor Singer'ın üzerinde uzun kollu beyaz bir elbise vardı ama nişastadan çatlamıştı. Oğlununki gibi altın sarısı olan saçları yüzünden geriye doğru kayarak ensesinde sert bir düğüm oluşturunuyordu.

Bir yakut takımı seçmişti: kulaklarında kan kırmızısı küreler, boğazında bir tane daha, bir bileğinde bir daire, parmağında bir tane daha.

Sol elindeki parlak beyaz elmas havayı bir bıçak gibi kesiyordu.

Gözleri parlıyordu, sert mavi. Eve, yüzyıllık cildindeki her çizgiyi ve kırıklığı gerdirmek ve silmek için kaç tedavi gerektiğini merak etti.

"Ne güzel!" Singer yürürken annesinin elini okşadı. "Ünlü Dallas ve Peabody salonumuzda. Ben J.

B. Singer. Teğmen Dallas, Dedektif Peabody, sizi annem Elinor Bolton Singer ile tanıştırayım."

Elinor kanepenin köşesine, gelininin karşısına oturdu. Singer ikisinin arasına oturdu.

"Ne kadar güzel, değil mi?" Singer başladı.

"Aptallık etme," diye tersledi Elinor ve tıpkı cildi gibi sesi de davul gibi gergindi. "Bardov'lar hakkında dedikodu yapmamızı istiyorlar. Herkesin vaktini boşa harcıyorsun. Bu evde dedikodu yapmayız."

Eve, katı ve sert tavrın tepeden geldiğini düşündü.

"Zaman kaybetmenin anlamı yok," diye karşılık verdi Eve. "Peki cinayet hakkında konuşmaya ne dersiniz?"

Elinor'un yüz ifadesi değişmedi, Eve değişebileceğinden de emin değildi.

"Alexei Tovinski'yi tutukladığınız ve hırsız Carmine Delgato öldüğü için bu konuda söyleyecek başka bir şeyimiz yok. Kadın izinsiz girmişti, ancak yaptığı ihlal şirketimize karşı işlenen suçları ortaya çıkardı. Elbette bu tür zorlukların bir daha yaşanmaması için gerekli adımları atacağız."

"Bardov İnşaat ile işbirliğinize devam edecek misiniz?" Eve sordu.

Kaçını bir santim kadar kaldırdı. "Bu dernek yasal. Bardov örgütü de bizimki gibi mağdur edildi. Bizim gibi onların da gelecekte herhangi bir hırsızlık ya da istismarı önlemek için gerekli tüm adımları atacaklarını varsayıyorum. Buraya Singer organizasyonunun ya da ailemin herhangi bir üyesinin bu hırsızlık, sömürü ya da izinsiz giren kişinin ölümünde rol oynadığını ima etmek için geldiyseniz, şimdi gitmenizi tavsiye ederim. Açıklamalarınızı avukatlarımıza iletebilirsiniz."

"şimdi, anne." Singer Elinor'un eline uzandı. Elinor onun elini itti.

"Mağduriyetimiz korna çalan medya dedikoduları ve imaları ile devam ediyor. Buna izin vermeyeceğim. Güvenilmemesi gereken bir çalışan bizden çaldı ve çalmak için komplo kurdu. Hem de ona iş veren insanlardan.

iyi bir yaşam sürdürebilmek için gerekli olan istihdama sahibiz. Ve biz sorgulanacak mıyız?"

Peabody, "Bu sizin için çok üzücü bir dönem," diye söze başladı. "Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun. İtibarımız lekелendi

Bu yüzden. Güzel ve işlevsel bir alan yaratma çabalarımız bu kadının ölümüyle sonsuza dek lekeleneyecektir."

"Adı Alva Quirk'tü," dedi Eve, sesi soğuktu. "Ve ailesinin bunu oldukça zor bir zaman olarak gördüğünü söyleyebilirim."

"Belki de ailesi ailesini korumak için daha fazlasını yapmış olsaydı, sokaklarda yaşamayacak ya da bir çöplükte ölmeyecekti."

"Elinor, lütfen!"

Elinor gelinine bir bakış attı. "Onları kahraman yapacaksın. Sizin ezilmiş ve hak etmediğiniz kişileri. Bu konuda söyleyecek başka bir şeyim yok. Eğer hepsi buysa-"

Elinor ayağa kalkmaya başladığında Eve, "Değil," dedi.

Uşak ve yine siyahlar giymiş iki kadın ellerinde tepsilerle geldiler. Bir kahve servisi, bir çay servisi, porselenler.

Tek kelime etmeden hepsini kanepe ve sandalyelerin arasındaki masanın üzerine dizdiler. Kadınlardan biri bir fincana çay doldurup Elinor'a uzattı.

"Gerisini ben hallederim, teşekkürler." Marvinia ayağa kalktı. "Kahve mi, çay mı?" "Kahve, sade," dedi Eve.

"Ortağım krema ve

Şeker. Alva Quirk davası kapanmıştır. Elbette, daha fazla bilgi ortaya çıkarsa, yeniden açacağız. Başka bir cinayet için buradayız."

Marvinia'dan kahveyi aldı ama Elinor'u izledi.

"A Kadın, erken Yirmili yaşlar, içinde ve son üç aylık dönem başka bir Singer şantiyesinde öldürüldü."

"Saçmalık," dedi Elinor. "Hangi site? Bu konuda hiçbir şey duymadık ve duyardık da."

"Artık sitenin sahibi siz değilsiniz. Roarke Industries'e ait."

Elinor sırtıtmayı başardı. "O zaman kendinize bakmanızı tavsiye ederim."

"Bu zaman kaybı olur."

"Öyle demenizi beklerdim. Ama insan Roarke hakkında neler duyduğunu biliyor."

Eve sadece kahvesini yudumladı. "Burada dedikoduya izin verilmediği için bu konuyu geçiyoruz."

Marvinia'nın bir kahkaha attığını duydu.

"Ama bu zaman kaybı olur çünkü cinayet otuz yedi yıl önce işlendi. Ve Singer kayıtların sahibi ve geliştiricisiydi."

"Bununla ilgili bir şeyler duymuştum." Marvinia tekrar konuştu. "Hudson Yards'daki başka bir geliştirme projesinde bulunan insan kalıntılarıyla ilgili bir şey. Bir kadın demiştiniz. Ve hamile mi?"

"Bu doğru. Kimliğini belirleme aşamasındayız."

Eve PPC'sini çıkardı, çizimi getirdi. Elinde tuttu. "Oh, zavallı şey. Çok genç!"

"Tanıdık geliyor mu?"

"Onu tanıdığımı söyleyemem," dedi Singer. "Otuz yedi yıl. Çok uzun bir süre."

"Herhangi biri olabilir." Elinor bunu reddetti. "Muhtemelen bir işgalci, kötü bir sonla karşılaşmış biri."

"Çömelmediğini gösteren bazı eşyalar bulduk. Bu noktada sorularım zaman dilimi, kimliği ve cesedinin nasıl gizlendiği üzerine yoğunlaşıyor."

"Gizli mi?" Marvinia başını salladı. "Gömüldüğünü sanıyordum."

"Tam olarak değil, hayır. Bay Singer, o sırada şirketi siz yönetiyordunuz. Tabii Bayan Singer, siz de hala işin içindeydiniz. İkinizden biri kaybolan bir çalışan ya da taşeron hatırlıyor mu?"

"Hayır," dedi Singer hemen.

"O dönemde iyi çalışanları elde tutmak zordu," diye ekledi Elinor. "Yetenekli ve sorumluluk sahibi olanları bulmak ve elde tutmak. Birçoğu geçiciydi ya da sadece vasıfsızdı ve herhangi bir iş arıyordu. Bunların çoğu uzun ömürlü olmadı. Koşulları göz önünde bulundurduğumuzda kimin gelip gittiğini hatırlamakta güçlük çekerdik."

"Otuz iki haftalık hamile genç bir kadın diğerlerinden daha akılda kalıcı olacak gibi görünüyor. Orta Doğuluydu ve sağlığı mükemmeldi."

Singer bakakaldı. "Bütün bunları nereden biliyorsunuz? Onu teşhis etmediğinizi söylemişsiniz."

"Adli antropoloğumuz kalıntıları inceledi. Baş adli tabip de öyle. Bu kadın otuz iki kalibrelik bir silahla üç kez vurulmuş."

"Aman Tanrım." Marvinia gözleri parlarken bir elini ağzına bastırdı. "Bebek. Ne kadar korkunç."

"Bu arazideki projenizin bir kısmı restorandı. Planlarda bir şarap mahzeni de vardı ve bunun için biraz kazı yapılması gerekiyordu. Cinayet sırasında temelin ve mahzenin dış duvarlarının yerinde olduğunu tespit ettik. Belirli bir çalışmanın ya da bina denetimlerinin kayıtlarını bulamadık."

Elinor küçümseyici bir of çekti. "Tarihine çalış kızım. Hâlâ büyük bir kargaşa vardı ve inşaat ticareti yolsuzlukla doluydu. Çetelerin yok etmek için ellerinden geleni yaptığı şehri yeniden inşa etmeye çalışan bizler, elimizden geleni ve nasıl yapabileceğimizi yaptık. İnşaat müfettişlerinin çoğu, bir şantiyeye gelme zahmetine katlandıklarında nakit ödeme bekliyordu. Sistemin kendini düzeltmesi aylar, yıllar aldı."

"Ama bu projeyi hatırlıyor musun? Bardov yine finansal bir ortaktı."

"Eğer Yuri Bardov'un hamile bir kızı öldürttüğünü düşünüyorsanız, onunla konuşun."

"Yaptım ve yine yapacağım. Şimdi sizinle konuşuyorum. Bu projeyi hatırlıyor musunuz, Bay Singer?"

"Elbette öyle. River Park projesine daha fazla odaklanmıştık ve daha da ilerlemiştik, imza niteliğindeki kule - ki hala ayakta durmasından gurur duyuyoruz. Bahsettiğiniz site daha çok hızlı bir şekilde inşa edilen uygun fiyatlı konut ve ticari alanların bir karışımıydı. Her iki alanda da Urbans'tan önce başladıklarımızı kullandık."

"Ama annemin de dediği gibi, savaş sonrası karmaşık ve kaotik bir dönemdi." Singer kederli bir gülümsemeyle ellerini iki yana açtı. "Sonunda, Güney-Batı projesi devam etmek için yeterince krlı değildi. nemli bir kısmını sattık ve tekrar River Park ve diğer projelere odaklandık."

"Ancak siz mülkün bir kısmını satmadan önce, 2025 baharında Skyline olarak açılan bu restoran ve diğer birkaç bina tamamlandı."

"Ah, evet. Hatırladığım kadarıyla ticari alanların birçoğu doluydu ve sattığımızda alçak katlı konut binalarının birçoğu da doluydu."

"Restoranın inşaatından kim sorumluydu? İşin patronu, ustabaşı? Duvarcı ustası vs.?"

"Aman Tanrım." Yarım bir kahkaha atarak arkasına yaslandı. "Neredeyse kırk yıl mı? İkinizin de hayatta olduğundan daha uzun ve neredeyse kendi hayatımın yarısı kadar mı? Hafızam o kadar iyi değil."

Eve, Elinor'a döndü. "Seninki nasıl?"

"Dediğim gibi, o dönemde kalifiye işgücü bulmak ve elde tutmak zordu. J.B. ve ben bu konuda çok mücadele ettik. Ancak uzun süredir alışan Joe Kendall'ı o şantiyedeki birkaç binanın ustabaşılığına terfi ettirmeye karar verdiğimizi hatırlıyorum. Joe Kendall'ı hatırlıyor musun, J.B.?"

"Geçmişten gelen bir patlama," dedi gülerek. "Evet, Joe'yu hatırlıyorum. Bir ev kadar büyüktü, baca gibi tütüyordu. şarap mahzeni olan restoranla ilgilenmiş olabilir. Sanırım restoran olarak kullanılmakzere ayrılmış birkaç binamız vardı. Joe'nun birkaç ticari binayıstlendiğini biliyorum.

"Tanrım, Koca Joe'yu yıllardır düşünmemiştim." "Artık Singer için alışmıyor mu?"

"Gideli yirmi yıl oldu, ya da neredeyse. Baca gibi tterdi, yemeklere bayılırdı -özellikle de kızartmalara- ve en az otuz kilo fazladan taşırdı."

"Onu hatırlıyorum," diye mırıldandı Marvinia. "Tatil partilerinden. Kocaman bir kahkahası vardı. Bana her zaman Bayan

Marvinia. Bir karısı ve birkaç çocuğu vardı. Kimseye zarar vermezdi, Teğmen."

"Bunu söylemek bize düşmez," diye düzeltti Elinor. "Malzemelerde bir tutarsızlık vardı." "Ne türden?" Elinor sordu.

"Dış duvarlar beton ve blok-standartların altında."

"Malzeme oldu zor için gel tarafından, ve Orada oldu

hatırı sayılır bir fiyat artışı. Hedef hızlıydı ve bir noktada güncellemenin yapılacağı umuluyordu. Şu anda yapıldığı gibi."

"Dış duvarın yaklaşık bir metre içine bir iç duvar inşa edilmiş. Tuğla. İyi kalitede tuğla ve harç kullanıldı. Tavan - ya da sadece bu alanın üzerindeki ana restoranın zemini - iyi kalitede beton kullanılarak şekillendirildi ve döküldü."

"O..." Marvinia elini kalbinin üzerine götürdü. "Onu içeri mi kapatmışlar? Onu ve bebeği mi?"

"Evet. Tuğlaya erişmeleri gerekiyordu - o dönemde o alanda bulunan her şeyden çok daha kaliteli. Nereden ve bu kadar çabuk ulaşacaklardı? Başka projeleriniz vardı."

Singer bir parmağını kaldırdı. "Anlıyorum! O şantiyede çalışan biri, hatta belki de şantiye şefi nerede tuğla stokumuz olduğunu biliyor olabilirdi. Ya depolarda ya da başka bir şantiyede. Ama canım, eğer benden o dönemdeki eksik malzemeyi hatırlamamı istiyorsan, bir eksiklik mi? Bunu yapmam mümkün değil."

"Onlar da buna güveniyorlardı." Marvinia ona döndü. "Sevgilim, onlar da buna güveniyorlardı. Biri çaldı diyeceklerdi, ya da Alexei'de olduğu gibi, bir fatura ya da miktarla oynadılar. Bu çok üzücü. O kızın ailesini düşünün. Neler yaşadıklarını. Bilmemek. Bunca yıl."

"Hayal kurmayı bırak," diye emretti Elinor. "Bildiğiniz kadarıyla hiç ailesi yoktu. Ya da hamile kaldığında onu kovdular."

"Eğer yaptılarsa, yazıklar olsun onlara," diye karşılık verdi ve Elinor'un gözlerindeki ifadeye bakılırsa, Marvinia pek sık ısırmazdı. "Ve bu

olanları deęiřtirmez. J.B., geçmiři dūřūnmeli, geçmiře bakmalısın."

"Elbette yapacağım, tatlım. Ama dūrūst olmak gerekirse, neredeyse kırk yıl. Yarım yamalak kayıtlar, kayıp kayıtlar, gelip giden işçiler. İtiraf etmeliyim ki o zamanlar River Park'a daha çok odaklanmıştım. Dięeri?"

Eve'e baktı, ellerini kaldırdı. "Elimizden gelenin en iyisini yaptık. İşletmeler, bizimki de dahil, para kaybediyordu. Biz de ortak aldık, bir yandan inşa etmeye çalışırken bir yandan da geliri artırmak için elimizden geleni yaptık. İnsanlara yeniden normallik sağlamak için. Zor bir zamanda elimizden gelenin en iyisini yaptık."

"Eminim yledir. Ancak geriye dnūp dūřūnūrseniz ve elinizde o döneme ait řu ana kadar eriřemedięimiz herhangi bir kayıt varsa, onlara ihtiyaımız var.

"Peabody."

"Evet, efendim. Kayıtlar, faturalar, envanter listeleri için arama iznimiz var. şimdi sizin için çıktısını alacağım."

"Arama emri." Singer ellerini tekrar havaya kaldırdı. "Buna pek gerek yok. İşbirliği yapmaya fazlasıyla hazırız."

"yle bile olsa." Peabody PPC'sini kullanarak arama emrinin çıktısını alırken Eve ayaęa kalktı. "Kurbanın kimlięinin nūmūzdeki kırk sekiz saat içinde doęrulanmasını bekliyoruz. alıřan kayıtları da arama iznine dahil. ldūrūldūęūnde sizin mūlkūnūzdeydi, yani orada bir iři olabilir."

"Ya da izinsiz girmiştir."

Eve, Elinor'a bařıyla onay verdi. "ęreneceęiz. Bana gūvenin. Bu dava en az Alva Quirk'ūnki kadar önemli. Zaman ayırdıęınız, iřbirlięiniz ve kahve için teřekkūr ederim."

"Size ıkışı göstereyim." Marvinia ayağa kalktı ve onları kapıya kadar geçirdi. "Daha fazla yardımcı olamadığım için çok űzgūnūm. Bu iřle hiç ilgilenmedim. Ama J.B.'nin hatırasını canlandırmak için elimden geleni yapacağım."

"Ya kayıinvalideninki?"

"Elinor neyi nasıl seçtiğini hatırlıyor. Ama şirketin itibarı onun için her şeydir.

Bunu sona erdirmek ve y o l u n a devam etmek için elinden geleni yapacaktır."

"Eminim yapacaktır. Tekrar teşekkürler."

Arabaya doğru yürürlerken Peabody eve bir göz attı. "Zor olmalı."

Eve direksiyona geçti ve son bir kez kendine baktı. "Bu da ne?"

"Sanırım bu büyüklükteki bir evde her birinin kendi kanadı vardır, ama yine de, ondan gerçekten hoşlanmadığınız halde kayınvalidenizle aynı evde yaşamak zor olmalı."

"Ve gerçekten sevmediğiniz kişinin besin zincirinin en tepesinde olduğunu bilmek." Eve dışarı çıkmak için üç nokta dönüşü yaptı. "Çok seyahat ediyorlar, başka yerlerde birkaç evleri daha var ama burayı ana üs olarak kullanıyorlar. Sence neden?"

"Elinor'un derisi o kadar gerilmiş olabilir ki yanağından beş dolarlık bir banknotu sektirebilirsiniz, ama yine de yüzyıl sınırını aşmış durumda. Bu bir."

"Bu bir, ama benim görüşüm çoğunlukla alışkanlık olduğu yönünde. J.B. hiçbir zaman şirketin başında olmadı ve olmak da istemedi. Tüm bunlar geçmişinden anlaşıyor. O da bu şekilde yönetiyor. Ve bir projeyi üstlendiğinde, çoğunlukla o projede berbattı. Ona izin verdi. Bu hoşgörüdür. Para ve statüyle evlendi, bu onun lehine. Ama Marvinia'nın kendi hayatı ve çıkarları var."

"Vakfını biraz araştırdım ve iyi işler yapıyorlar."

"İyi iş çıkardı ve sadece göstermelik biri değil. Singer ailesinin işine dahil ve dahil değil. Muhtemelen Elinor'un skalasında onun için puan. İkisi de J.B.'yi şımarttığı için kibar ama soğuk bir ilişki sürdürüyorlar."

Eve bilgisayarın Bardov malikânesi için verdiği komutları takip ederek bir dönüş yaptı. "Zayıf, şımarık ve yalancı olmasına rağmen."

"Yalan söylediğini hissettim ama yakalayamadım."

"Yalan söylerken ayağını sağ ayağına vurur. Gözünüzün içine bakar, kaçmaz ya da tereddüt etmez, ama o ayak

Dokunmak mı? Binbaşı anlatsın."

"Bunu kaçırdım! Böyle şeyleri kaçırmaktan nefret ediyorum."

"Annesi daha iyi bir yalancı. Söyleyecek bir şey yok. Sadece buz gibi bir küçümseme. Her neyse, kurbanın orada olduğunu biliyorlardı, bu yüzden mülkün o bölümünü satmadılar. Şimdi Bolton Singer'ın onu durduramadan önce Roarke'a satıp satmadığını merak ediyorum."

"Ya da belki de bunca zaman sonra bunun bir önemi olmayacağını düşündüler."

"Olabilir. Onu duvarla kapatmışlar mı kapatmamışlar mı, bunu biz bulacağız. Ama bildiğim tek şey onu akıllarından çıkardıkları. Onun bir önemi yoktu. Onu unutun, yolunuza devam edin."

"Onu öldürdüler ya da öldürttülerse..."

"Bu bir eğer, ama öyle ya da böyle, biliyorlardı. Ne kadar kaos ya da yolsuzluk olduğu umurumda değil, Elinor Bolton Singer bir kamyon dolusu tuğlanın kaybolduğunu çok iyi biliyordu. Ucuz bir inşaatta yüksek kaliteli tuğlalardan oluşan bir duvarın yıkıldığını da biliyordu. Nedenini biliyordu diyorum. Biliyordu."

Eve, taş duvarların aralığında parıldayan siyah bir başka kapiya yanaştığında Peabody kıpırdandı.

"Genç, hamile kadın, güzel kadın. J.B. orada biraz yuvarlandı ve oops. Bebeği doğurmaya karar verir. Belki J.B. ona borcunu ödemeye çalışıyor ama zaman yaklaştıkça kadın daha fazlasını istiyor. Daha fazla destek, onay. Belki kadın onu sevmiştir ya da adam her zamanki gibi söz vermiştir. "Karımı terk et ve tüm bu saçmalıklar."

Düşünceleri aynı yönde ilerlerken Eve başını salladı. "Onu bir tehdit haline getiriyor. Onu oraya çekiyor. Belki onu korkutmayı, tehdit etmeyi ya da daha fazla para teklif etmeyi planladı. Her neyse, sonu iyi bitmedi. Panikledi ya da kendini kaybetti ya da başından beri ondan kurtulmayı planlıyordu."

"Tuğlayı o alıyor. Bu onun için kolay olurdu. Sanırım bir duvar inşa edebilir. Yani inşaatlarda büyüdü."

"Özensiz bir yapı. Yeterince sağlam ama özensiz. Evet, bunu yapabilirdi. Sonra anneme her şeyi anlatır ya da daha önce anlatır ve

ona nasıl başa çıkacağını söyler. Bu benim için işe yaradı çünkü biliyorlardı. Robot resmi gördüklerinde yüzünü tanıyorlardı. Orada olduğunu biliyorlardı."

Camı indirdi.

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody Bay Bardov'la görüşecek."

Eve, bilgisayar tarafından üretilen bir yanıt yerine, iri yarı bir adamın kapıya doğru yürümesini izledi.

Arabadan indi, onun yanından yaklaştı.

"Beklenmiyorsunuz."

"Hayır." Ama takım elbisesinin altında bir silah olduğunu tahmin ediyordu. "Bölgede bir röportaj gerçekleştirdik ve Bay Bardov'un bizimle konuşmak için uygun olacağını umduk. Çünkü konuşmamızın devamı niteliğinde."

"Bekle."

O uzaklaştığında, Eve kapıdan görünen manzarayı incelemek için zaman ayırdı.

Ağaçlar, yaz başında yeşillenmiş ve yapraklanmış. Dolambaçlı bir yol, çiçekli çalı gruplarıyla yeşil bir çim, suyun yuvarlandığı bir tür taş yapı.

Cömert terasları, cam parmaklıkları, yüksek pencereleri ve çiçekli sarmaşıkların kalın sütunlara sarıldığı geniş, kapalı verandasıyla koyu mavi büyük ev her şeye hakimdi.

Burada katı ve sert bir ortam yok, diye düşündü. Bir gangsterin yaşadığı yer, evet, silahlı güvenlik tarafından korunuyor, şüphesiz, ama en azından hoş karşılanıyor.

Muhafız geri geldi. "Bay Bardov sizinle tanışmaktan ve bahçede size ikramda bulunmaktan memnuniyet duyuyor. Eve gidebilirsiniz, Bayan Bardova size yolu gösterecek."

"Teşekkürler."

Arabaya geri bindi.

"Çok güzel," dedi Peabody. "Ve muhtemelen düşmanlarının ezilmiş kemikleri üzerine inşa edildiğini biliyorum, ama yine de bir peri masalındaki bir malikane gibi görünüyor.

"Şu su özelliği. Acaba ben de böyle bir şey inşa edebilir miyim?"

Eve neredeyse arabayı durduruyordu. "İnşa etmek mi?"

"Eğlenceli bir proje olur, belki önümüzdeki bahar. Daha önce hiç böyle bir şey inşa etmemiştim." Eve arabasıyla yanından geçerken Peabody boynunu bükte. "Sanırım yapabilirim."

"Beni şaşırtıyorsun, Peabody. Bazen aklımı başımdan alıyorsun."

Eve varmadan önce bir kadın verandaya çıktı.

Marvinia gibi Marta Bardova da sade bir tayt ve önü fırfırlı parlak kırmızı bir tişört giymişti. Başının tepesinde gevşekçe toplanmış bir düğümden gümüş sarısı saç tutamları sarkıyordu.

Eve arabadan indiğinde, "Evimize hoş geldiniz," dedi. "Ben Marta Bardova. Yıldız çarpmışa döndüm." Bir elini kalbine bastırırken güldü. "The Ilove Agenda'yı çok sevdim, bebekler için ağlasam da. O bebekler kalbimi kırdı."

Tokalaşmak için elini uzattı. Eve, şekerli kurabiye gibi kokan bir kadının halkasız eli olduğunu fark etti.

"Dedektif Peabody." Marta tekrar titredi. "Size kişisel bir soru sormam gerekiyor."

"Um. Tamam."

"McNab. Kitapta ve şimdi yeni kitapta, o senin aşkın. Öyle mi?"

"Ah, evet. Biz..."

"Çok sevindim!" Işıl ışıl parlayan Marta ellerini birbirine vurdu. "O çok sevimli. Kitaplarda da çok sevimli. Birlikte nice mutlu yıllar geçirmenizi dilerim. Lütfen, içeri gelin. Yuri bahçede çalışıyor. Torunum ikizlerini ziyarete getirdi."

"Böldüğümüz için özür dileriz," diye başladı Eve.

"Hayır, hayır. Pişiriyoruz, limonata ve kurabiyeleriniz olacak. Çok sevinecekler."

Marta onları evin içinde gezdirirken Eve, işte renk diye düşündü. Yüksek tavanlar, açık alan, mutlu renkler ve ışık seli, her yerde çiçeklerle dolu vazolar.

Ve şekerli kurabiye kokusu.

"Geldiğini söyledikleri fırtınaları atlattınız," diye devam etti Marta. "Güneş parlarken bahçede sohbet etmek güzel olacak."

Eve bir çığlık duydu, bir kadın sesi Nicholas Michael Cobain adında birine "Bunu hemen kes!" diye emretti ve ardından kahkahalar yükseldi.

Marta gözlerini devirdi. "Büyük torunumuz ele avuca sığmıyor."

Eve, tahminen dört yaşlarında, kıvrıcık saçlı, karamel tenli ve hınzırca parıldayan gözleri olan bir avuç dolusu adamın bir tüpten çıkardığı pembe bir şeyi bir kızın üzerine sıktığını gördü - belli ki ikiziydi.

"Tasha'ya çiçek yapıyorum, anne!"

Kardeşinin neredeyse aynadaki görüntüsü olan kız, bir tüpten yeşil bir şey sıktı. Bir dere gibi fışkırdı ve sol gözünün hemen altına isabet etti.

Komiklik başladı.

"Benim büyüleyici ve mükemmel davranışlı ailem."

Hakemlik yapan kadın başını çevirip iç çekti. "Berbat durumdayız anne. Çok üzgünüm."

"Dağınıklık temizlenir. Ama birbirinizi süslerseniz kurabiyeler nasıl süslenecek?"

Kız melek gibi bir gülümseme sundu. "Tadımız güzel!"

"Bir bakayım." Marta geniş mutfak adasına doğru yürüdü, eğildi, kızın koluna, oğlanın yüzüne şaplak sesleri çıkardı. "Yemek için yeterince iyi. Şimdi iyi çocuklarmış gibi davranın ve misafirlerimize merhaba deyin."

"Merhaba!" diye koro halinde seslendiler.

"Aferin. Bu taraftan," diye ekledi ve Haziran gününü içeri almak için cam kapıların geriye katlandığı geniş açıklığı işaret etti.

Peabody'nin nefesi kesildi ve Marta durup ona baktı.

"Bu muhteşem. Bahçeleriniz. Ve başka bir su özelliği, çardaklar! Oh, ve çocuklar için oyun alanı. Yosunlu kaldırım taşı yolları. Bu iyi cadının bahçesi. I

bu fikirleri çalmak zorundayız. Bahçelere ve peyzaja başlayacağız."

"Bahçe mi yapıyorsun?"

"Yapabildiğim zaman. Ama bu şekilde değil. New York'a geldiğimden beri böyle bir bahçede çalışmamıştım. Şakayıkları kokla! Özür dilerim." Kendini yakaladı ya da Eve'in yumuşak bakışları onu yakaladı.

"Yuri çok sevinecek. Bahçeniz hakkında onunla konuşmalısınız. Ben onun söylediği yeri kazar ve ekerim ama burası onun."

Onları patikalardan birine, çiçeklere gömülü bir tepeciğin ötesine, ince ağaçlardan oluşan bir perdenin arkasına, mafya babasının, kirli torbalar, soluk mavi bir gömlek ve hasır bir şapka içinde, alçak, yuvarlanan bir taburede oturup Eve'in bile domates bitkisi olarak tanıdığı bir şeyle uğraştığı yere götürdü.

"Yuri, misafirlerin."

"Evet, hoş geldiniz, evet. Bir saniye."

"Epsom tuzu karışımı," dedi Peabody. "Magnezyum için."

Onaylayarak baktı. "Biliyorsun."

"Bahçeleriniz harika, Bay Bardov."

"Onlar iş, iş de benim için bir zevk." Ayağa kalktı, eldivenli ellerini pantolonuna sildi.

"Konuşacaksın," dedi Marta. "Ve hazır olduğunuzda, verandada limonata ve garip bir şekilde süslenmiş kurabiyeler olacak."

"Teşekkür ederim, lyubimaya."

Eve, karısının uzaklaşmasını izlerken gözlerindeki bakışı tanıdı. Ve seksen yaşına geldiklerinde Roarke'un bakışlarında hâlâ aynı şeyi görüp göremeyeceğini merak etti.

"Yani," dedi. "Konuşacak daha çok şeyimiz var mı?"

"Elinor, J. Bolton ve Marvinia Singer ile konuşmak için bölgeye geldik. Hazır buradayken sizinle de bir görüşme yapabileceğimizi düşündük."

"Ah, Marvinia. Çok hoş bir kadın. O ve benim Marta'm iyi arkadaşlar."

"Bize öyle söyledi."

"Alexei'nin günahları yüzünden Elinor'un benden hoşnut olmayacağından korkuyorum. Ne yapabilirsin ki? Alexei, yeni hayatına doğru yola çıktı mı?"

"Eminim öyle olduğunu biliyorsunuzdur."

Bardov gülümsedi. "Siz ve ortaklarınız mükemmel bir iş çıkardınız. Alexei için daha fazla zaman harcayacağımı sanmıyorum. Teyzesini incitti ve hayal kırıklığına uğrattı ve benim için bu hırsızlıktan daha büyük bir günah. Onun için gözyaşı döktü ama artık bitti. Torunumuz onu mutlu etmek için ikizleri getirdi. Öyle de yapıyorlar."

Peabody ona, "Kurabiyelerden çok birbirlerini süslüyorlardı," dedi ve şimdi sıırttı.

"Çocuklar her türlü gölgeyi kesen ışıktır. Siz sormadınız ama ben söyleyeyim. Nadia'yı görmeye ve onu rahatlatmaya gittik. O aileden, onun çocukları da bizim çocuklarımız. Diğerleri de öyle. Çocuklara olması gerektiği gibi değer verilecek ve bakılacaklar.

"Şimdi." Eliyle işaret etti ve yürümeye başladı. "Bana neden geldiğini söyle. Alexei'nin peşine düşeceğimden endişelenme. Öldürdüğü kadının, ailesi tarafından evinde toprağa verileceğini biliyorum. Bir zamanlar onu döven, ona zalimce davranan adamın şimdi bunun için cezalandırılacağını biliyorum."

"Oldukça çok şey biliyorsun."

Eve'e başıyla selam verdi ve durup çantasından küçük makaslar çıkardı. Tombul kırmızı bir şakayık kesip Peabody'ye uzattı. "Kokusu hoşuna gider."

"Evet. Teşekkür ederim."

"Çok şey biliyorum çünkü bir ilgi alanım var. Siz ve Dedektif Peabody benim ilgi alanımdasınız. Hayatımın bir döneminde bu ilginin farklı bir amacı olabilirdi. Ama bugünlerde bahçelerimden hoşlanıyorum, tavuk almayı düşünüyorum. Çocuklar onlardan hoşlanır. Bir köpek yavrusu düşünüyorum. Zamanı geldi, yaşlı Boris geçen kış uykusunda öldü. Sanırım önümde uzun yıllar var ve bu yılları bahçeler ve çocuklarla geçireceğim.

Tavuklar, köpek. İki köpek," dedi başını sallayarak. "İki yavru alacağız."

Bahçe eldivenlerini çıkarırken bu fikir onu memnun etmiş görünüyordu.

"... arayış?" diye devam etti. "Böyle şeylere olan ilgi azalıyor. Acaba kocanız şirketimi satın almak ister mi?"

"Pardon, ne dedin?"

"Artık bırakacak kimsem yok. Alexei'nin olacaktı. Sadece birkaç yıl içinde kendisinin olacak bir şeyi çalmakla ne kadar aptallık etti. Çocuklarımın başka hayatları var ve benim hayatımın bu kısmına dahil değiller. Bunun için minnettarım. Marta'nın ısrar etmekle akıllıca davrandığını görüyorum. Sanırım emekli oldum."

Tekrar başını salladı. "Roarke'la konuşacağım. Ama o başka bir dünya, senin beni görmeye gelmeden. Bu kadınla ilgili, çocuklu olanla. Öğrendiğimden beri onu düşünüyorum. Bazı sorular sordum ama sana verecek cevabım yok."

"Bilseydin bana söyler miydin?"

"Dün, ah, belki, belki de değil. Bugün emekliyim." Cazibe yayarak gülümsedi. "Evet, kabul ederdim. Bugün sizin adalet yönteminizi kabul ediyorum. Ve umarım yarın da. Beni rahatsız ediyor. Ona verecek bir yüzüm yok ama o beni rahatsız ediyor. Ailemle birlikte o restoranda birçok kez yemek yedik, o ve çocuk ayaklarımızın altında kaldı. Elimden gelse size yardım ederdim."

Eve PPC'sini çıkardı. "Sana onun yüzünü vereyim."

20

Bardov çizimi inceledi, sonra parmağını büktü.

Bir banka oturdu ve Eve yanına oturduğunda çizimi tekrar inceledi.

"Benim emekli olduğum iş kolundaki bir adam yüzleri hatırlamalıdır. Ben yüzleri hatırlıyorum. Onunkini tanımıyorum. Tanımıyordum," diye düzeltti. "Size kim olduğunu söyleyemediğim için üzgünüm. Ama artık onun yüzünü hatırlayacağımı biliyorum.

"Onu bulacak mısın?"

"Bulacağım. Bulacağız."

"Güzel." Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bir annesi vardı, belki şimdi benim yaşımdadır. Annesi biliyor olmalı."

"Bu çizimdeki kadın öldüğünde işiniz Şarkıcılar ile ne kadar yakındı?"

"Onların benden daha fazla sorunu vardı. Huzursuzluktan kazanç sağlamanın yollarını buldum. Bazıları buna hala huzursuzluk diyor. Böyle güzel bir günde polislere ayrıntı vermeyeceğim yollar. İlgi alanlarımın daha çeşitli olduğunu ve inşaat ve imarla o kadar bağlantılı olmadığını söyleyebiliriz. Bu genç kadın öldüğünde ve inşaat çalışmaları hızlandığında, Şarkıcılar ve diğerleri destek istiyordu. Kredi ya da nüfuz."

"Hangi müfettişlere rüşvet verileceğini, hangi yetkiliye şantaj yapılacağını bilmek gibi mi?"

"Mesela," dedi gülümseyerek. "Elinor hala iplerin çoğunu

elinde tutuyor olsa da, J.B. unvanlı bir liderdi ve

gösteriş projesi."

"Şarkıcı Kulesi."

"Evet. Kargaşadan kurtulmuştu ama tamamlanmamıştı ve pek çok bina gibi kargaşadan, gecekondulardan zarar görmüştü. Bir vizyonu vardı ve tüm bunlara rağmen fena bir vizyon değildi. Kule için, onu vurgulayacak daha küçük binalar için. Şirketini bu işe verdi ve daha azını da -ah, ne diyorlardı ona?"

"Kayıtlara bağlı olarak Güney-Batı ya da Hudson Yards Skyline."

"Evet, evet, hatırlıyorum. Roarke'un Hudson Yards Village'ını daha çok seviyorum. Her ne olursa olsun, J.B. harcamalarını abarttı -kötü bir işadamıdır- ve desteğe ihtiyaçları vardı. Ben, şirketim onlara yüzde on faizle kredi verdim. Her iki alanda da. Elinor memnun olmadı."

Onun memnun gülümsemesi karşısında Eve fikrini söyledi. "Ondan hoşlanmıyorsun."

"O sevimsiz bir kadın, eminim siz de öyle bulmuşsunuzdur. Ama iş iştir ve J.B.'nin şartları bu kadar çabuk ve onu tam olarak bilgilendirmeden kabul etmesi benim sorunum değildi, değil mi? Böylece bir nevi ortak olduk ve bu durum yıllar içinde birkaç projede devam etti. Örneğin Alexei'nin kadını öldürdüğü River View projesi -yenilenmesi- gibi."

Arkasına yaslandı. "Bu ortaklığı yaptığımız sırada benim diğer... çeşitliliğimi bilip bilmediklerini merak ediyorsunuz. Elbette, ama iş iştir. Bana bir iyilik için gelip gelmediklerini merak ediyorsunuz. Bu doğru olabilir. O iyiliği yaptığım ve karşılığında bir iyilik aldığım doğru olabilir. İş işte."

Kırmızı bir çiçeğin üzerinde kanat çırparak süzülen zümrüt yeşili bir kuşa doğru eliyle işaret etti.

"Sinek kuşları çok çalışkandır. Ve her bahçede çok parlak bir görüntü oluştururlar. Çok bölgecidirler ve karınlarını doyurmak için kendi çocuklarıyla savaşırlar."

Tekrar gülümsedi.

"İyiliklerin devam edip etmediğini merak ediyorsunuz. Şimdi büyük ofiste olan torun benden iyilik isterse ya da benim etkim ararsa.

Ve öyle olmadığını söyleyebilirim. Büyükannesi gibi bir iş adamı olmadığını ama babasından çok daha iyi bir iş adamı olduğunu söyleyebilirim. Bu düşük bir çıta," diye ekledi Bardov gülerek.

Eve'e baktı. "Bu yüzden buradasın. Dedikodu için."

"Evet, öyle de denebilir."

"Dedikoduyu severim. Tatsız şeylere biraz baharat katar." "J.B.'nin ilişkisi var mıydı? Başka kadınlar var mıydı?"

Bardov'un kaşları yukarı kalktı. "Baharat kadar meyve suyu da. Bazı erkekler kalpleriyle sevebilir ama bedenleri daha fazlasını ister ve zihinleri bunun önemli olmadığına inanarak buna izin verir. Ya da sayılmayacağına. Ya da kimseye zarar vermediğine. Zihin yalan söyler. Ama J.B.'nin sadakatinin bunda ne önemi var... Oh, oh, anlıyorum."

Bir an sustu, kaşları birbirine yaklaştı. "Acaba J.B. bu genç kızla kendini şımarttı mı?"

Kadın. Birçok erkeğin aradığı gibi, karısından çok daha genç bir kadın. Gördüğünüz gibi biz arkadaş değiliz. Ben bir sırdaş ya da sadakatsizliği hakkında konuşacağı biri değilim."

"Ama ilişkileri olduğunu biliyorsun."

"Bir ortağın zayıflıklarını bilmek işe yarar. Bunu bir süredir biliyorum ve bu süre zarfında anlaşmazlık, gerginlik vardı. Dediğim gibi, Marta ve Marvinia arkadaşlar. Onlar sırdaştır."

"Aldattığı için gerginlik mi?"

"Hayır, tam olarak öyle değil. Aklının, yeminini bozmasını haklı çıkarmasına izin vermiş olabilecek gerilimler. Oğulları işi istemiyordu. Müziği, özgürlüğünü istiyordu. Ondan gelen şöhreti. Yeteneği vardı ve annesi onun hayallerinin peşinden gitmesini çok istiyordu. Elinor'la bu konuda tartıştıklarını ve J.B.'nin annesine karşı gelemeyeceğini anlayan Marvinia'nın bir pazarlık yaptığını biliyorum. Her halükarda çocuğun sıkıntılı zamanlarda New York'tan güvenli bir şekilde uzaklaşmasını istiyorlardı ve bu yüzden istediği okula gitmesine ve müzik eğitimi almasına izin verildi. Ama işletme dersleri de alması gerekiyordu."

"Mantıklı görünüyor."

"Evet, iyi bir pazarlıktı ama oraya ulaşmak sorun yarattı. Oğullarının müziğe olan tutkusu da daha fazlasına neden oldu. Marvinia bir süre ayrı yaşadı ve Marta ile boşanma konusunda konuştular. Oğul uzakta, sanırım Güney'de bir yerde kaldı. Marta hatırlardı. J.B. de seyahat etti ve o dönem için bekar bir erkeğin yaşam tarzının tadını çıkardı."

"Ama ondan boşanmadı mı?"

"Hayır. J.B. ona gittiği, onunla romantizm yaşadığı ve tekrar denemesini istediği için, bozabileceği pazarlık tutuldu. Yani pazarlık -oğlunu maddi olarak desteklemeyeceklerine dair- tutuldu. J.B.'nin yeminini daha uzun bir süre tam olarak yerine getirmediğini biliyorum, ama oğul sonunda eve döndü, kuyruğu bacaklarının arasında, hayalleri dumana dönüştü. Ve şimdi o büyük ofiste oturuyor."

"Başka kadınları olduğunu biliyor muydu?"

"Ayrı yaşadıkları zamanlarda başkalarının da olduğunu biliyordu. Onu affetmişti. Barıştıktan sonra başkaları olduğunu bildiğini sanmıyorum. Tedbirli olmayı öğrendi ve sonunda sadık olmayı öğrendi."

"Onun tipi miydi?"

Bardov taslağa tekrar baktı. "Genç kadınlar onun tipiydi. Bu kızın öyle olup olmadığını bilmiyorum. J.B.'nin hamilelikle sonuçlanan bir ilişki yaşadığını hiç duymadım. Bunu gelecekteki pazarlıklarda kullanmak üzere bir kenara sakladım."

Kısa bir kahkaha attı. "Bugün bunu tartışacağımızı tahmin etmiyordum."

"Öldürebilir mi?"

Esprisi azaldı ve gözleri onunkilere kilitlendi. "Sen de biliyorsun, benim bildiğim gibi, herkes ve her şey olabilir. Saldırgan bir adam mı? Hayır. Biliyorum. Ama zayıf bir adam, annesi tarafından sırayla hükmedilmiş ve şımartılmış. Ve belki de, evet, ona çok derin bakmamayı tercih eden bir eş tarafından şımartılıyor."

"Sen de ondan hoşlanmıyorsun."

Şimdi düşünceli düşünceli dudaklarını büzdü. "J.B.'nin sevimsiz bir adam olduğunu söyleyemem, ama cilasının altında aşâğılık biri

Bir. Büyükbabasının ve babasının kurduğu, büyükannesinin zor zamanlarda başarıyla yönettiği bir şirketi ve serveti heba etti. Sonra da oğlunun kendi hayallerini kurmasına izin vermek yerine, oğlunun istemediği bir mirası kabul etmesi için ona baskı yaptı.

"Yaptığım şeyi kocanıza satacağım, eğer isterse. Çocuklarımdan istemedikleri bir şeyi kabul etmelerini asla istemem. Bu kısım doğruysa, bu kadını ve içine yerleştirdiği çocuğu öldürmüş olabilir mi? Evet, bir erkek korkudan, öfkeden, açgözlülüğten, kıskançlıktan her şeyi yapabilir, kötü şeyler yapabilir. Yaptı mı?"

Bardov başını salladı. "Bu senin öğrenmen gereken bir şey. Eğer doğruysa üzülürüm, çünkü bu Marta'yı ve o iyi kadını incitecek.

J.B. evlendi. Bu onları ağlatacak."

Ayağa kalktı. "Gel, bunu yeterince konuştuk. Verandada oturup limonata içelim."

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz. Ailenizin yanına dönmenize izin vereceğiz."

"Bir bardak, iki kurabiye." Ona bir parmak salladı. "Benimkine karşılık o zamanı verebilirsin. Eğer vermezsen Marta hayal kırıklığına uğrayacak."

"Bay Bardov?" Peabody onunla aynı hizaya geldi. "Çocuklarınızdan bazıları Bolton Singer ile aynı yaşta olmalı. Sosyalleştiler mi?"

"Çok değil, hayır. Dediğim gibi, çok seyahat ettiler ve Elinor bunu onaylamazdı. Eğer çocuklarım ve oğulları bir arkadaşlık kurmuş olsalardı, Marvinia'nın ona karşı çıkacağını ya da çıkmaya çalışacağını söyleyebilirim. Şimdi düşünüyorum da, küçük kızım bir yaz onun için biraz iç çekmişti ama onu pek fark etmemişti. Müziği her şeyiydi."

"Kız arkadaşı yok muydu?"

"Sanırım vardı ama ciddi bir şey değildi, yoksa duyardım. Dedektif, müziği onun tutkusu ve tek aşkıydı. Karısıyla tanışana kadar. Çok güzel bir aileleri var. Ve hayır, yeminini bozmadı."

"Biliyor muydun?"

Eve'e baktı. "Yapardım. Tabii artık emekli oldum ve bilmek gibi bir amacım yok. İşte, görüyor musun?" İkizlerin kaydırağı, parmaklıkları ve bir tür kalesi olan bir çeşit açık hava oyun alanına üşüşükleri yeri işaret etti. "İşte gelecek orada. Hadi kurabiye yiyelim ve güzel şeylerden konuşalım."

Eve, Rus bir gangsterle (emekli) verandasında kurabiye yerken, o da dizlerinin üzerinde birkaç çocuğu zıplatarak kariyerinin en garip ara sahnelerinden birini yaşamaya karar verdi.

Helikopter pistine geri dönerlerken Eve ileri atıldı. "Singers'lardan herhangi birinin silah koleksiyoncusu olup olmadığını öğren.

lisans."

Peabody, PPC'sini çıkarırken küçük kurabiye kabını kaydıldı. "Bu kurabiyeleri almak zorundasın. Üç tane lanet kurabiyem vardı, hepsi bu. Onları sen al. Silah koleksiyoncusu ruhsatı mı?"

"Bu teoriyi gerçek olarak kabul edersek, bir silah olmalıydı, bir otuz iki. Belki silah yasağından sonra silahı sakladılar, koleksiyoncu olarak ruhsat aldılar, o zaman en azından otuz yedi yıl önce herhangi birinin silah için ruhsatı olup olmadığını bulmaya çalışabiliriz."

"Bu biraz abartılı, ayrıca o dönemde çok sayıda ruhsatsız ve yasadışı ateşli silah bulunduruluyordu."

"Bakarız, sonra belki biliriz. Mesela sorduk ve artık biliyoruz - çünkü bu güvenilir bir kaynak - J. B. Singer'ın ilişkileri vardı ve genç kadınlardan hoşlanıyordu."

"Erkekler her zaman genç kadınlardan hoşlanır."

Ses tonundaki ekşilik Eve'in gözlerini kaçırmamasına neden oldu. "McNab'in senden sadece birkaç yaş fazlası var."

"Çünkü ikimiz de genciz. Ama diyelim ki elli yaşına geldiğimizde, yirmi yaşındakilerle göz göze gelmeye başlayabilir. Tabii böyle bir şey yaparsa, gözlerini kaşıyla çıkarıp şöminenin üzerindeki cam bir kutuda saklarım. Bu onu durduracaktır."

"Bunu sevdim. Bunu yedekte tutuyorum."

"Paylaşmaktan mutluluk duyarım." Peabody PPC'sinden başını kaldırdı. "Hiçbiri için koleksiyoncu lisansı yok."

"Tamam, bu zaten çok kolaydı. Ondan kurtulmuş olabilirler, çalındığını bildirmiş olabilirler ya da hiç kayıt ettirmemiş olabilirler, bu yüzden hala bir yerlerde olabilir. Bunlardan herhangi birini içeren olay raporlarını aramaya başlayın. İzinsiz girenler, hırsızlık, aile içi şiddet, vandalizm, polis raporu gerektiren her şey."

"Ta otuz yedi yıl öncesine kadar mı?"

"Kırk yıl."

"Yirmi, yirmi beşten geriye gittiğimde işler bulanıklaşacak. McNab'i yardıma çağırabilir miyim?"

"Bunu yapın. Şiddet ya da silah içeren her şeye öncelik verin ama hepsini alın. Küresel."

"Tanrım, Dallas."

"Evet, evet, ama seyahat ettiler. Ondan sonrası sivil davalar. Geçmişlerini bir araya getirmeye başlayalım. J.B. o zamanlar ne kadar büyük bir mali çukur kazmış? Profilimiz kurbanın Ortadoğulu ve sağlam bir geçmişi olduğunu söylüyor. Belki oradan biraz para koparmayı umuyordu. Zengin ebeveynler, potansiyel yatırımcılar, romantik bir kız. Oops."

"Büyük bir hata."

"Onu o mahzene tıkan şey önemsiz bir şey değildi. Evet, Bardov haklı. İnsanlar her türlü nedenden ötürü öldürebilir ama bu şekilde değil. Çok fazla amaç var."

Helikopter pistine yanaştığında, en azından dönüş yolculuğunda bir işi olduğu için kendini rahatlatmıştı. Onu idare edecek bir sürü iş.

Merkeze vardığında doğrudan işe dalmaya niyetliydi. Kahvesini alıp Reo'nun Wicker anlaşmasıyla ilgili özetini okudu.

Onluğu aldı.

Kurbanının yüz kayıtlarını kontrol etti ve sorunun kibrit eksikliği değil, kibrit bolluğu olduğunu gördü.

Yeterince ayrıntı yok, diye kendi kendine hatırlattı ve Alva'nın kardeşlerinin eşyalarını almaya geldiğini öğrenince DeWinter'la iletişime geçmeye başladı.

Onları salona götürdü ve sonraki yirmi dakikayı onlarla geçirdi. Geri dönerken Peabody onu selamladı.

"J.B. ile ilgili birkaç olay var."

"Gerçekten mi?"

"Henüz yeni bir şey yok, New York'ta da yok. Yaptığım şey, dedikodu için küresel medyayı taramak ve bulduğumda çapraz kontrol yapmaktı. Elimizdekiler çoğunlukla Avrupa'da ve çoğunlukla yirmi ya da otuz yıl öncesine ait. Şimdilik."

"Ne gibi?"

"Dikkatsiz araç kullanma, düzensiz davranış, izinsiz girme, rahatsızlık yaratma, martini ile saldırı. Martinisini adamın suratına fırlattı ve zeytin şişi adamın gözüne isabet etti."

"Bunu uydurmuyorsun değil mi?"

"Tanrı'nın eli." Peabody bir tanesini kalbinin üzerine koydu. "Bu aynı zamanda bir hukuk davasına yol açtı ve açıklanmayan bir miktar karşılığında mahkeme dışında çözüldü. Hepsi partiyle ilgili. McNab işyeri olaylarına bir şans veriyor."

"Huh. İyi fikir."

"Evet, eğer Singer'ın bir geçmişi varsa, ofiste de bir şeyler çevirmiş ya da çevirmeye çalışmış olabileceğini düşündü. Belki biraz cinsel taciz. J. B. Singer'dan başka kimsede henüz bir şey çıkmadı."

"Devam et."

"Elliotlar mı?"

"Bir süre sarsılacaklar ama kız kardeşlerinin katilinin hapse atıldığını ve Wicker'ın on yıl hapis yatacağını bilmek onları sakinleştirecektir."

"Bu çok iyi."

"İşyerindeki olaylarla ilgili herhangi bir şey istiyorum. Bunlardan biri bizim kurbanımız olabilir."

Ofisine geri döndü ve DeWinter'la bağlantı kurmak için oturdu. Bilgisayarından gelen bir sinyal vardı.

Bilinmeyen kurbanının tamamlanmış eskizlerini inceledi.

Dr. Garnet DeWinter'dan Teğmen Eve Dallas'a:

Ekte Jane Doe'nun analizlerimize dayanan tamamlanmış yeniden yapılandırılmış görüntüleri yer almaktadır. Holo-görüntüler şu anda laboratuarda mevcuttur veya yazılı talep üzerine yetkili bir holo-portala gönderilebilir.

Jane Doe ve Baby Doe'nun kalıntılarına ilişkin nihai raporum da ektedir.

Kurbanın kimliği tespit edilene ve/veya söz konusu kalıntıların elden çıkarılmasına veya nakline izin verilene kadar kalıntıları muhafaza edeceğiz.

Eve tahtasını çizimler ve raporlarla güncelledi. Holo sipariş etmeyi düşündü ama buna ihtiyacı olduğunu düşünmedi. "Çok iyi iş çıkardın," diye mırıldandı ve git-Yancy, Elsie Kendrick ile hiç konuşmamış.

Genç bir kadın gördü; narin hatlardan oluşan, güzele yakın bir yüzü vardı. Yüksek alın, uzun, geniş gözler - kalp şeklinde bir yüzde koyu renk gözler. Belirgin ama belirgin olmayan elmacık kemikleri, yay şeklinde küçük bir ağız.

Tam olarak minyon değil, ama küçük kemikli, ince - hamilelik öncesi tam vücut üremesi. Uzun parmaklar, uzun, dar ayaklar.

Hamilelikte göbek, asla olmayacak bir hayatı barındırmak için balonlaştı.

Masasına geri döndü ve küresel bir yüz tanıma araması programladı.

Aramanın neredeyse kırk yıl geriye gitmesi gerektiğini düşünürsek, daha zor olacağını düşündü. Ama..

"Seni bulacağız."

Başka bir açı denedi. Yaşı göz önüne alındığında, kurban New York'a çalışmak ya da üniversiteye gitmek için gelmiş olabilirdi. Bunun için de vizeye ihtiyacı vardı. DeWinter bir inanç sıçraması yaparak menşe ülkeye karar verdi ve Eve, 2020'den 2025'e kadar Lübnan'dan kadınlara verilen vizeleri arama sürecine başladı.

Bürokratik duvara çarpması bir dakikadan az sürdü.

Whitney'e gidip ondan bunu kesmesini istemeyi düşündü, sonra bir bağlantıdan yararlanmaya karar verdi.

Eskiden Homeland'de, şimdi ise FBI'da çalışan ve Eve'e göre oradaki en üst pozisyona gelme yolunda ilerleyen Ajan Teasdale'e ulaştı.

On dakika sonra, Teasdale gemideydi ve sabaha kadar bilgiyi alacağına dair güvence vermişti.

Sabah olmak zorunda.

Müslüman mıydı - camiye gidecek kadar dindar mıydı? Birkaç üniforma, etraftaki eskizleri gösterebilirdi ama yine de kurbanın New York'ta yaşadığına dair hiçbir garantisi yoktu.

Yine de çalışmak için başka bir açı.

Yedek kulübesine doğru yürüdü.

"Peabody, sana Jane Doe'nun tamamlanmış taslaklarını gönderdim. Birkaç üniformalı bul, kopyalarını şehirdeki camilere götürsünler. Onu görmüş olabilecek yaşlı ve uzun süredir orada olan üyeleri ara."

Peabody, "Bu çekiştirilecek bir durum," diye onayladı. "OT yetkili mi?"

Eve kaşlarını çatarak saate baktı ve neredeyse vardiya sonu olduğunu gördü. Ve bütçesine karşı faydalarını tarttı.

"Sabah başlasınlar. McNab ile takılabilirsin-"

"Elime geçen her fırsatta."

"Komik. Evde aramaları otomatige alabilirsin. Hit aldığında bilmek istiyorum. Onları bir araya getir ve bana gönder. Eskizler üzerinde yüz taraması yapıyorum, ben de aynısını yapacağım. Teasdale bana parametrelerimiz dahilindeki çalışma ve eğitim vizeleri hakkında veri sağlamaya çalışıyor."

"Bir başka iyi açı. Onları taşınabilir cihazlarla çalıştıracacağız. Eve gidip ev sahiplerimizle bir kez daha gözden geçireceğiz, sonra da birlikte yemek yiyeceğiz. Yemek kısmını atlayabiliriz."

"Hayır, devam et. Sadece çalıştırmaya devam et." "Yapabilirim. Sen de eve mi gidiyorsun?" "Gideceğim."

"Önce bir saniyen var mı patron?"

Baxter'a doğru baktı. "Bende birkaç tane var."

Gözlerini onun ofisine doğru kaydırıp ve başıyla küçük bir selam verdi.

"Ofisime geçelim de eşyalarımı alayım."

Onu takip ederek içeri girdiğinde, tahtasına bir göz attı. "Oldukça genç bir şey, üstelik bir de bebek."

"Evet. Sorun mu var, Baxter?"

"Pek sayılmaz. Trueheart ve ben temiziz, yani herhangi bir ayak işine ihtiyacınız olursa, biz hazırız."

Kalçasını masasının köşesine dayadı. Gönüllü olmak için onun ofisine ihtiyacı yoktu. "Biz hallediyoruz ama durum değişirse size haber veririm."

"Çocuk ve ben, bira içmeye gidiyoruz, belki biraz da yemek yeriz. Gideceğimiz yerden birkaç blok ötede bir cami var. Yolda ona da uğrayabiliriz."

"Pekala. Bilgisayar, mevcut dosyadan A, B ve C çizimlerinin çıktısını al."

Teşekkür ederiz. Çalışma ...

"Ve bunu bana söylemek için mi buraya gelmek istedin?"

"Bir bira içmek, belki de yemek yemek için dışarı çıkmamızın nedeni sadece temiz olmamız değil. Trueheart'ın sevgilisi Doğu Washington'a tayin oluyor, terfi ile birlikte geliyor."

Baxter ellerini mükemmel bir şekilde dikilmiş takım elbise pantolonunun ceplerine soktu. "Bu konuda canı sıkkın. Uzun mesafeli bir ilişkiden söz ediyorlar ama bu uzun sürmeyecek. Sonsuz bir aşk değil ama canı sıkkın. Biraz meşguliyet işine yarayabilir."

"Bana onu oraya kadar takip etmeyi düşünmediğini söyle."

"Tabii ki hayır. İşi burada, annesi burada, hayatı burada. Bu hiç gündeme gelmedi." "Ne zaman gidiyor?"

"Bu sabah ayrıldı. Bu yüzden şu anda durumu kötü. Çok meşgul."

Ona eskizleri uzattı. "İşine bak. Onun için iyi bir eğitmendin ve şimdi de iyi bir ortaksın. Onu fazla sarhoş etme."

Baxter sırtıttı. "Sadece biraz sarhoş. İnan bana, oğlum için fazla bir şey gerekmiyor."

Eve, yeşil, ciddi ve dik Trueheart'ı Baxter'a vermekle doğru yaptığını düşündü. Ve Baxter, ciddiyetinden çok fazla şey kaybetmeden ve dik duruşundan hiçbir şey kaybetmeden sistematik bir şekilde yeşili silme yöntemine sahipti.

Eve tekrar tahtaya baktı. "Ben de senin hakkında haklıyım. Sadece biraz daha zamana ihtiyacım var."

Bu sürenin bir kısmını evde geçirmek için gerekenleri topladı. Gök gürültüsü ve penceresinin dışında çakan şimşek, dışarı çıkarken kabanını alması gerektiğini hatırlattı.

Kayarken Mira'ya rastladı.

"Zamanında ayrılıyor musun?"

"Öyle görünüyor. Sen de öyle."

"Sert bir şekilde planlandı. Dennis ve bazı arkadaşlarla bir şeyler içmek için buluşacağım. Buradan sadece birkaç blok ötede, bu yüzden yürümeyi planladım."

Gök gürültüsü artarken gülümsedi. "Artık değil. Araba servisimi arayacağım. Bu durumda asla taksi bulamam."

"Seni bırakayım."

"Emin misin? Zamanınız var mı?"

"Evet ve evet. Ayrıca, yolda sana bir şey danışabilirim."

Garaj katları için asansörlere geçtiler ve Eve sıkıştıklarında zamanında çıkmanın dezavantajını gördü.

"Hudson Vadisi'nde Jane Doe'mla ilgili görüşmeler. Elinor Singer ve J. B. Singer yalan söylüyor."

"Kurbanlarınız hakkında mı?"

"İkisi de bir şeyler biliyor. Marvinia Singer konusunda emin değilim. Düzgün biri gibi göründü ama bazıları diğerlerinden daha iyi yalan söyler. Bence ikisi de -anne ve oğul- cesetten, duvardan ve örtbas olayından haberdardı. Ve cinayetin bir parçası olabilirler."

"Sebeb?"

"J.B. en azından bir süre için genç yan parçaları sevdi."

"Ah."

"Bir evlilik ayrılığı, muhtemelen daha çok annesiyle ilgili - ki kendisi tam bir baş belasıdır- kurbanımın hamile olduğu ve öldürüleceği dönemde gerçekleşmiş."

"Seni terk edecek bir adama güvenemezsin," dedi Eve'in arkasındaki kadın üniformalı. "Sözüme güvenin."

"İşte bu kadar." Eve rahatlamış bir şekilde kendi hizasına çekildi ve Mira'nın daha zarif bir şekilde çıkmasını bekledi. "Bazı ufak tefek parti tarzları var. Pervasız, aptalca şeyler. 'Zenginim, istediğimi yaparım' tarzı. Ona özel dikilmiş bir takım elbise gibi uyuyor."

"Şiddet mi?"

"Pek sayılmaz, tabii gözüne martini zeytini yemesini saymazsak. Ama o bir yalancı, o bir hilekar, o -neydi o kelime?- beceriksiz."

"Yani." Mira, Eve'in arabasına kaydı. "Teoriye göre, evlilik dışı ilişki geçmiş olan zengin ve yaşlı bir adam genç bir kadınla -kızı olabilecek kadar genç bir kadınla- kaçamak yapıyor, ilişki yaşıyor ve bu ilişki hamilelikle sonuçlanıyor. İkisinin kişilik profillerine bakarak, adamın kaçamak, kadının ise ilişki yanılsaması yaşadığını söyleyebilirim."

"Anlaştık. Nereye?"

"Oh, Du Vin. Roarke'un ve senin daha önceki suç mahallerinden biri."

"Evet, nerede olduğunu biliyorum. Belki Singer için çalışıyordu ya da Singer onunla bir partide, barda falan tanıştı. Sonra kız hamile kaldı. Belki bazı sözler veriyor, ona para veriyor, tehditler savuruyor - kendisini koruyacağını düşündüğü her neyse. Kendini korumak öncelikli olacaktır."

Şiddetli yağmura ve çılgın trafiğe doğru ilerledi.

Mira, "Neredeyse vadesi dolmak üzereydi," dedi. "Neden bu kadar bekledi ki?"

Bu Eve'in beyninde dönüp duruyordu.

"Belki vaatlere inandı, parayı aldı ya da tehditlere inandı. Ama şimdi gerçekler ortaya çıkıyor. Çok yakında bebek bu gerçeklik olacak ve kendisi de neredeyse bir çocuk. Adamın sözlerini yerine getirmesini, daha fazla para vermesini istiyor, yoksa onu kendi tehditleriyle vuracak. Bu arada, adam karısına geri dönmeye çalışıyor."

-Zamanlama işe yarıyor. Araya girecek bir patavatsızlığı göze alamaz."

Bir ışıktaki fren yaptı, yayaların sıçrayarak geçişini izledi.

"Belki de kendi kendine onu oraya sadece korkutmak için götürdüğünü söyledi, ama eğer öyleyse, kendine yalan söyledi. Silahı vardı, tuğlaları vardı. O tuğlalar onu bekliyor olmalıydı."

"O binanın, mahzenin durumunu biliyor olmalıydı," diye devam etti Mira. "Şirketin başındaydı -en azından ismen- ve evet, tuğla siparişi verebilirdi."

"Bu yüzden ondan kurtularak, duvar örerek kendini koruyor. Ama annesinin bilmesi gerekiyordu."

Yeşil ışıktaki ilerledi, kapüşonlu sıksa bir adamın şişirilmiş fiyatlarla ucuz şemsiyeler sattığı yerden dönüş yaptı.

"Ona onay vermeseydi bunu yapabileceğinden emin değilim. Ve tuğlaların sırasını, duvarı bilirdi, çünkü o çoğunlukla sadece isimdi."

"Aslında çok düzenli." Yüzünü kontrol etmek için makyaj aynasını kullandıktan sonra Mira bir tüp dudak boyası çıkardı. Deneyimli bir hassasiyetle boyadı.

"Eğer ailesi ya da yakın arkadaşları yoksa," diye devam etti Mira, bir çeşit pudra çıkarıp Eve'in oldukça mükemmel olduğunu düşündüğü yüzünü görünmez bir pudrayla lekelerken, "ya da ailesi ve arkadaşları o sırada New York'ta olduğunu bilmiyorlarsa, bebeğin babasının adını açıklamadıysa, daha ne olsun."

"Şu eğerleri kapatmam lazım."

"Kalıntıların bir Singer mülkünde ya da Singer mülkü olan bir yerde bulunmasının her zaman bir nedeni vardı."

Mira bir kez daha her şeyi koyduğu anlaşılan çantasına uzandı, küçük bir tüp çıkardı ve tepesindeki yuvarlanan topun kapağını açtı. Mira bunu nabız noktalarına sürerken Eve hafif bir bahar kokusu aldı.

"Teoriniz çok sağlam bir neden öneriyor."

"Sadece bunu kanıtlamak zorundayım." Eve, Du Vin'in önünde durdu. "Şu anda onun tamamlanmış taslağını aldım, bu yüzden onu çalıştırıyorum ve onu bulacağız. Bulduğumuzda, ben de bağlantıyı bulacağım."

"Elinizdekilerin geri kalanını bana gönderin. İlgimi çekti. Daha sonra okuyup ekleyebileceğim bir şey olup olmadığına bakarım."

"Teşekkürler. Minnettarım."

"Çok fırtınalı bir gecede bir gezinti için adil bir takas. Bir içki içmek için bize katılmak istersen Dennis seni görmeyi çok ister."

"Buna devam etmek istiyorum ama ona selamımı söyle."

Mira, Her Şeyin Yer Aldığı Çanta'ya uzandı ve katlanabilir bir şemsiye çıkardı. Kapıyı açtı, kırmızı-beyaz çizgili şemsiyeyi fırlattı ve gülümsedi.

"Roarke'a en iyi dileklerimle," dedi kırmızı-beyaz çizgili topuklarının üzerinde hızla dışarı çıkarken.

"Şemsiyesi ayakkabılarına uyuyor." Eve başını salladı. "Yani, bunu kim düşünür ki?"

Bunu düşünerek, selin içinde eve doğru ilerledi.

21

Her şeyi koyabileceği bir çantası ya da ayakkabısına uygun bir şemsiyesi olmadığı için Eve yağmurun altında koşarak evinin ön kapısına gitti.

Bir sonraki gök gürültüsü patlamasında kapıyı arkasından çarptı, sonra parmaklarını ıslak saçlarında gezdirdi.

Summerset ona, "Arabanızdaki depoda bir şemsiyeniz var," diye bilgi verdi.

Bunu biliyor muydu? Unutmuş muydu? Öyle ya da böyle.

"Bu sadece su. Gerçek insanlar yağmurda eriyip gitmez. zombiler gibi."

"Onu oraya koyma, nemli." Tırabzan direğinden onun tepeliğini kaptı. "Ve efsaneye göre zombiler yağmurda erimez."

"Yapmalılar."

Merdivenleri koşarak çıktı, kedi de ona ayak uydurdu.

Ofisinde yüz tanıma sistemini kontrol etti. Henüz bir sonuç alamayınca, panosunu ve defterini güncellemeden önce kahve programladı.

Roarke içeri girdiğinde Galahad bir anlığına yanına gidip onu selamladı ve tombul vücudunu Roarke'in mükemmel takım elbisesinin bacağına sürttü.

Eve, Roarke'in saçlarının kuru kaldığını fark etti. "Eminim bir şemsiye hatırlıyoursundur."

"Bu gece tek kişilik." Böyle diyerek küçük balkonun kapılarını açtı. Odayı şiddetli yağmurun sesi ve gök gürültüsünün çıtırtısı doldurdu. "Ve güzel bir fırtına."

Sonra yanına gitti, onu kendine çekti ve savaşa giden bir adam gibi öptü.

Beyninin dönmesi durduğunda geri çekildi. "Tamam." "Bu beni karımla sarılıp yatma havasına sokuyor ve çılginca seks yapmak." Omzunun üzerinden tahtaya baktı. "Gördüğüm kadarıyla bu güncel bir seçenek değil."

"Daha sonra da olabilir."

"Mmm." Kıpırdadı, böylece kalça kalçaya durdular, eskizleri incelerken kolu onun beline dolandı. "İşte burada. Henüz ona uygun bir isim yok mu?"

"Üzerinde çalışıyorum."

"Sana sahip olduğun için çok şanslı. Ben de öyle. Sen bana anlatırken biraz şarap içelim."

Adamın yanına gidip bir şarap seçmesini izledi. "İyi bir gün geçirmişsin."

"Bardov İnşaat'ı satın almak için sözlü bir anlaşmayla sonuçlanan oldukça parlak bir gün geçirdim."

"Gerçekten yaptı. Seni gerçekten satmak istiyor."

"Öyle." Roarke kadehlere zengin ve kırmızı şarap doldurdu. "Sana hayranlık duyuyor."

"Çekil."

"Hayır, öyle olduğuna inanıyorum, hem de içtenlikle. Tıpkı emekli olma konusunda oldukça samimi olduğuna inandığım gibi. İkisi arasında en azından küçük bir bağlantı olabilir."

Ona bir bardak uzattı ve kendi bardağına vurdu.

"Orada biraz ev temizliği yapman gerekecek."

"Satıştan önce bunun bir kısmını yapacak. Bunu konuştuk. İyi bir şirket ve bazı düzenlemelerden sonra daha iyi bir şirket olacak. Üzerinde çalışılması gereken pek çok ayrıntı var, avukatlar ve muhasebeciler devreye girecek ama bir sonuca varacağız."

"Tamam," dedi tekrar. "Tebrik ederim. Bu durum Singer ile herhangi bir projedeki ortaklığınızı nasıl etkileyecek?"

"Çözülmesi gereken ayrıntılardan biri. Kurulunuzu güncellemiş ve ayarlamışsınız ve nasıl çalıştığınızı bildiğim için Elinor ve J. Bolton Singer'ı listenizde üst sıralara çıkardığınızı görüyorum."

"Şu anda lider durumdalar."

"Nedenini duymak isterim. Biftek yemeye ne dersin?"

"Biftek yemekleri konusunda kendimi her zaman çok profesyonel hissederim."

"Bunu halledelim, olur mu? Sonra bu fırtına geçip giderken ve bir sonraki -başka bir fırtına sözü veriyorlar-gelirken otururuz, sen de bana anlatırsın."

Uzun bir yemeğin ardından, konu ve yağmur düşünüldüğünde garip bir şekilde rahatlatıcı bir yemek yedi.

"J.B.'yi soruşturmamı önermiştiniz. Cinayetlerle ilgili konuşurken konuyu açması kolay oldu. Eski muhafızlar onun eğlenceli bir tip olduğunu, iyi seyahat ettiğini, kusursuz bir zevke sahip olduğunu söylüyorlar -işin iş tarafında biraz zayıf, ama oyun, eğer istersen. Bardov'un size anlattıklarına uyan, gezgin bir gözün kokusunu aldım."

Eve şarabını yudumlarırken arkasına yaslandı. "Gözlerini çıkarıp şöminenin üzerinde cam bir kutuda saklamak zorunda kalmayacağım için gerçekten çok mutluyum."

Roarke kendininkiyle arkasına yaslandı. "Bunu duyduğuma sevindim mi yoksa biraz rahatsız mı oldum karar vermeye çalışıyorum."

"Verilen sözler hafife alınmaz. Bir numaralı evlilik kuralı? Bu bir sözdür."

Onun elini tutmak için uzandı. "İstediğim her şey önümdeyken neden gözüm gezinsin ki?"

"Gerçekten seks yapmak istiyorsun."

"Evet, ama bu onu daha az doğru yapmaz. Marvinia hakkında bildiklerim istikrarlı bir kadın olduğunu gösteriyor, ayrıcalıklarının farkında olan ve bunu aynı ayrıcalıklara sahip olmayanlara yardım etmek için kullanan biri. Amaçlarını seçmiş ve onlar için çalışıyor. Özenle."

Dışarı çıkarmak zorunda kalmayacağı gözleri tahtasına kayd.

"Bunun onu yönetim kurulunuzdan çıkarmadığının farkındayım, ancak yüzeysel olarak da olsa tanıdığım kadını, bu olayların herhangi birinde rol alabilecek biriyle bağdaştırmak benim için zor."

"Benim görüşüm de aynı, ama göreceğiz."

"Singer gibi adamlar mı? Onlar her zaman, her zaman sahip olduklarının ötesine bakarlar. Bütün bunlara sahibim, neden daha fazlasına sahip olmayayım? Daha fazla para, daha fazla eğlence, daha fazla kadın. Ve daha fazlasını ararken, sahip olduklarına gerçekten değer vermezler. Bardov? Hayatında Singer'dan daha fazla kötülük yaptığına şüphe yok. Ama o sahip olduklarına değer veren bir adam. Bardov'un bir kuralı var, ancak bu sizinkinin gerisinde kalıyor. Ama Singer'ın yok."

"Peki ya annesi?"

Gecenin yağmurlu olduğunu düşünen Roarke biraz daha şarap doldurdu. "Konuşan kişiye bağlı olarak ortaya çıkan terimler zorlu, muhteşem, soğuk, acımasız. Çok zor bir dönemde şirketi ayakta tutmasıyla tanınıyor."

"Bana öyle geliyor ki, CEO hala evliyken yarı yaşındaki bir kadından çocuk sahibi olmak gibi bir skandala karışsaydı, şirket batabilir ya da kesinlikle bazı kayıplara uğrayabilirdi. Ve diyelim ki o yarı yaşındaki kadın onun için çalışıyordu."

Roarke başını salladı. "Çirkin, aleni bir boşanma olasılığı, babalık ve hukuk davaları. Bu temelleri biraz sarsabilirdi. Bunun şirketi batıracağını sanmıyorum, ama yankıları olurdu - ve yaraları sarmak için çok para gerekirdi."

"Benim için çalışıyor," dedi Eve. "Neredeyse görebiliyorum. Ona kendisiyle birlikte şantiyeye gelmesini, ne yapmaya çalıştığını görmesini söylüyor. İnşa etmeye çalışıyor. Bütün bunları sessiz ve özel tutalım. Ailemin uğruna çalıştığı şeyi yok etmeyelim. Ona evli kalması gerektiğini söyleyebilirdi çünkü şehri yeniden bir bütün haline getirmek için paraya ihtiyaçları vardı."

Roarke başını salladı, şarabını yudumladı. "'Bu senden ve benden çok daha büyük' demeye çalışıyorum."

"Ama onun yaşamasına izin vermek istediğini sanmıyorum. Hazırlığı o yapmış olmalı. Paraya ihtiyacı vardı ve Bardov'a çoktan ulaşmıştı. Skandalı, gelir kaybını, bir yığın yasal masrafı göze alamazdı."

"Ve bu onu annesi kadar soğuk yapar."

"Kıçında çelik çubuk var," diye yorumladı Eve. "Ve bununla gurur duyuyor. Ayrıca, kibri anlıyorum, tamam mı? Ama bana öyle geliyor ki yüz küsür yaşına geldiğinde, hapşırırsan yarılacak kadar gerdirdiğin derini biraz daha gevşetmek isteyebilirsin."

"Bu bir imge," diye yanıtladı Roarke.

"Ondan hoşlanmadım," diye itiraf etti Eve. "Ama bu, çelik çubuk ve gergin deri, onu bir katil yapmaz. Önemli olan tavrı ve oğluyla arasındaki dinamikti. Eminim Singer'a yardım etmiş, onu cesaretlendirmiş, hatta ne yapması gerektiğini söylemiştir. Kesinlikle bildiğim bir şey varsa, o da her ikisinin de, süslü avukat filolarıyla bile olsa, hücrede geçirecekleri zamandan keyif almayacaklarıdır."

"Paramı her zamanki gibi sana yatırıyorum."

"Wicker zamanının tadını çıkarmadı. Sana bundan bahsetmemiştim. Onu tam da-"

Bilgisayarı sinyal verince sözünü kesti.

"Orospu çocuğu, bir şey bulduk."

Ayağa fırladı, fırladı. "Ekranı ver. Maçı ekrana ver. Bu o." Eve açık eline bir yumruk indirdi. "Bu o. Jane Doe'nun yüzünün çizimi ile bölünmüş ekran."

"Bu o, evet." Roarke yaklaştı ve Eve'in omzuna bir el koydu. "Onu bulmuşsun. Johara Murr."

"Doğum tarihine bak. Yirmi iki yaşındaymış. DeWinter vurmuş." "Çok güzeldi."

"Evet, Kendrick de vurdu. Bu sağlam bir eşleşme. Ve Lübnan vatandaşlığı konusunda, bir isabet daha. Ben bir evlilik görmüyorum. Bana daha fazlasını ver," diye mırıldandı. "Buyurun, Londra'da bir adres. Singer Avrupa'yı severdi. Eminim Londra'da

Londra'da çok. Mesleği, öğrenci. Tamam, işte başka bir adres, Amerika'da bir ikametgah."

Adresi okudu ve iki eli yumruk oldu. "Savannah, Georgia. Lanet olsun. Yanlış Singer'a bakıyormuşum."

"Ah, anlıyorum." Şimdi Roarke'un eli Eve'in sırtında geziniyordu. "Bolton Singer ile aynı üniversiteye gitti. Aynı yaşıydılar."

"Bir rock yıldızı olmak istiyor ama bir kızı hamile bırakıyor. Kız bebeği istiyor, evlenmek istiyor, yüzük takıyor. Bunun için zamanı yok. Zaten neredeyse beş parasız."

"New York'ta öldü," diye belirtti Roarke.

"Evet, evet." Adım atmaya başladı. "'Hadi New York'a gidelim. Aileyle tanışmalısın. Hey, sana ne inşa ettiklerini göstereyim.' Belki baba da işin içindeydi ama yine de büyükannenin olduğuna eminim. İyi tuğla kullanmamalıydılar. Savannah'ya geri dönüyor - belki sadece bir mazeret bulmak için olduğunu iddia ediyor ama rock yıldızı olmak istiyor. Başaramazsa eve döner."

Bolton Singer'ın fotoğrafına bakmak için döndü. "Aile babası, sevgi dolu bir koca ve baba. Tanrım, beni bununla kandırdı. Kokusunu bile alamadım."

Nefesini içine çekti. "Gerçekten kötü bir gece geçirmek üzere."

"Ben sürerim, ama şu tabaklara bakmazsak, kedi her taraflarını yiyecek."

"İyi, iyi, iyi. Bununla ilgilen, olur mu? Bu fotoğrafı ve çizimleri bir araya getireceğim. Ona bakmasını, onu görmesini, sonra da bana yalan söylemeye çalışmasını istiyorum."

Roarke dolaptan kendi üstlüğüünü ve onunkini aldığı anda hâlâ dumanı tütüyordu.

"Ona inandığın için kızgınsın. Görmeyi istediği şeyi gördüğün için kızgınsın."

"Satın aldım. Hepsini satın aldım, yani evet, kızgınım. Ama bunu atlatacağım. Hayatını bir hapisanede geçirmenin üstesinden gelmekte zorlanacak."

kafes."

Yolculuğu serinlemek ve strateji geliştirmek için kullandı.

"Akşamını böldüğüm için özür dilerim," diye başladı Eve.

"Bazı takip-

ve Merkez'e gelmesini istemedim. Ailesiyle, büyükannesiyle, falanla filanla konuştum."

"Dostça." Roarke sakinleşen yağmurda arabayı sürdü.
"Cana yakın."

"Aynen öyle. Muhtemelen biraz kahve içeriz ve kurban hakkında daha fazla bilgiye sahip olduğumuzu açıklayabilirim. Elimizde nasıl bir robot resim olduğunu. Ona robot resmi gösteririm, tepkisini, yanıtını ölçerim. Her şey bundan sonra başlar."

"Anlaşıldı. İşler bu hale geldiği için üzgünüm," diye ekledi Roarke. "Bolton'la olan ilişkilerimde onu ilginç, ailesine ve şirketine bağılı buldum. Bu sırayla."

Eve'in hazır profiline baktı. "Karısının da odada olmasını isteyeceksin."

"Evet, biliyorum. Bunları bilmesi için bir neden göremiyorum. Onun tepkisine nasıl tepki vereceğini görmek istiyorum. Sonra da fotoğrafını çıkardığımda, aynı üniversiteye -oldukça küçük bir üniversiteye- aynı zamanda gitmiş olmalarını nasıl açıklayacağını göreceğiz."

"Peabody'ye ihtiyacınız var mı? Reo?"

"Henüz değıl. Bırak onu köşeye sıkıştırayım. Onu içeri aldığımda, hemen avukat tutacaktır. Sonra onları içeri alırım. Ondan uzak durdum çünkü karısını ve çocuklarını seviyor. Bu sahte değıl."

"Ondan uzak durdunuz çünkü, herkesin inandığı kadarıyla, kızınız New York'ta öldürüldüğünde Georgia'daydı. Çünkü aralarında hiçbir bağı yoktu. Çünkü o bir zamanlar hayalleri ve başarısızlıkları hakkında açık ve dürüsttü. Saçmalıklar için iyi bir ölçütüm var Eve ve bunu da hiç görmedim."

Hepsi doğıru, Eve kabul etti.

"Bunu atlatmaya çalışıyorum. Hudson Nehri Vadisi'nde birileri tüm bunları biliyordu. Belki de hepsi biliyordu. Ve eğer biliyorlarsa, hepsi batacak."

Çifte eve vardıklarında kendini kontrol altına almıştı. Eve, yumuşak, çiseleyen bir sisin içinde kapıya doğru yürürken dosya çantasını omzuna attı.

Bolton kendi cevap verdi - kot pantolon, tişört, yıpranmış tekmeler. "Teğmen Dallas, Roarke. Islak zeminden içeri girin." O

onlar çıkarken kafasını uzattı. "Görünüşe göre fırtına sona erdi."

"Şimdilik," dedi Eve dikkatli bir gülümsemeyle. "Sizi tekrar evinizde rahatsız ettiğim için üzgünüm ama daha fazla bilgim ve birkaç sorum daha var. Merkeze gelmenizi istemek yerine burada daha rahat edeceğinizi düşündüm."

"Buna minnettarım." Onlara daha önce konuştukları yerden biraz daha resmi olan ön odayı işaret etti. "Hey, Lilith! Roarke ve Teğmen Dallas burada!"

Bir titreşim bile yok, Eve fark etti. Sadece pürüzsüz ve sıcak.

"Sana bir içki getireyim mi? Lil ve ben çok sakın geçen akşam yemeğimizin yanında güzel bir şarap içtik - oğlumuz arkadaşlarıyla dışarıda. Daha çok var."

"Hâlâ görevdeyim."

"Kahve o zaman. Biraz kahveye ne dersin, Lil? Paltolarınızı alayım."

"Biz iyiyiz. Umarız akşamınızı fazla işgal etmeyiz."

"Nasıl isterseniz." Oturmaları için tekrar işaret etti. "Alva Quirk'ten sorumlu kişiyi bu kadar çabuk bulduğunuza inanamıyorum." Kendisi oturdu, bir bacağını dizinin üzerine çaprazladı. "Ve Carmine için. Lilith Angelina'yla konuştu. Yarın oraya gidecek, ona ve çocuklarına bazı düzenlemelerde yardımcı olacak.

"Bunun yaptıklarını mazur göstermeyeceğini biliyorum ama bence o da bir kurbandı. Kumar bağımlılığının, ama o adamın. Tovinski'nin. Tovinski onu öldürmekle kalmadı, önce onu mahvetti. Ve şimdi Carmine'nin ailesi bununla yaşamak zorunda."

Şöyle bir baktı, sonra karısı içinde dört beyaz kupa olan bir tepsi getirince ayağa fırladı. "Ben bakarım, bebeğim."

"İkinizin de siyah sevdiğini hatırlıyorum." Bolton tepsiyi bıraktıktan sonra Lilith iki fincanı Eve ve Roarke'a uzattı. "Alva Quirk'ün katilini bulmak için yaptığınız her şey için çok teşekkür ederim. Birkaç gün içinde ailesiyle temasa geçmemizde bir sakınca olup olmadığını sormak istiyorum. Başsağlığı dileyelim."

"Eminim bunu takdir edeceklerdir. Bu arada Roarke'ın arazisinde bulduğumuz kalıntılar hakkında daha fazla bilgiye sahibim."

"Gerçekten mi?" Bolton şaşırmış ve bundan memnun görünüyordu. "Bu inanılmaz. İtiraf etmeliyim ki onun hakkında bir şey öğrenip öğrenemeyeceğinizi merak ediyordum. Ama bulmuşsun."

"Adli tıp sanatçımızın bir çizimi var." Eve dosya çantasını açtı ve içinden çıkardı. "Öldürüldüğünde nasıl görüldüğüne çok yakın olduğuna inanıyoruz."

"Bunun için ne gerektiğini hayal bile edemiyorum..."

Çizimi tek eliyle almıştı. Kahvesini tutan eli gevşedi. Fincan yere sıçradı ve içindekiler etrafa saçıldı. Yüzü bembeyaz oldu.

"Aman Tanrım. Aman Tanrım. Bu Johara."

Lilith onun yanına gitmek için çoktan ayağa fırlamıştı. Bir kolunu ona dolayarak dondu kaldı ve çizime baktı. "Bu Johara mı? Bolt, emin misin?"

"Ben Johara." Şoktan cam gibi olmuş gözler Eve'in gözlerine baktı. "Onun adı. Adı Johara Murr. Lil. Lil."

"Her şey yolunda. Bir şey yok. Sana biraz konyak getireceğim." "Kahveyi döktüm."

"Merak etmeyin. Ben temizlerim. Merak etmeyin. Ona bir saniye verin, lütfen. Ona bir saniye verin. Hemen döneceğim."

Eve başını salladı.

"Sana yardım edeyim." Roarke onu dışarı kadar takip etti. "Onu tanıyordun."

"Evet. Johara. Özür dilerim. Nefes alamıyorum." Başını dizlerinin arasına indirdi. "Nefes alamıyorum."

"Yerde kal. Yavaş ol." Ve eğer numara yapıyorsa, diye düşündü Eve, yanlış iş kolundaydı. "Onu nereden tanıyorsun?"

"Üniversite. Birlikteydik. Tanrım." Titreyerek başını kaldırdı. "Neredeyse iki yıldır birlikteydik. Onu seviyordum."

Lilith elinde bir havluyla geri döndü. Roarke da bir sürahi konyakla onu takip etti.

"Lil, özür dilerim. Özür dilerim."

"Dur." Dökülenleri silerken bir eliyle bacağını ovuşturdu. "Roarke konyağını aldı. Şimdi yavaşça yudumla. Her şey yoluna girecek. Cevapların olacak Bolt. Bunca yıldan sonra."

Eve, "Önce bazı cevaplara ihtiyacım olacak," dedi.

"Evet. Onu tanımak istiyorsun. Sana onu anlatmalıyım. Anlamıyorum. Bunun nasıl olabileceğini anlamıyorum."

Biraz konyak yudumladı, sonra bir an için gözlerini kapattı.

"Üniversitede tanıştık. Harika bir piyanistti. Kemanda da neredeyse o kadar başarılıydı. Londra'dan transfer olarak okumaya gelmişti. Tanıştığımızda on dokuz yaşlarındaydık. Çok uzun sürmedi, hiç uzun sürmedi. Öyle olmalıydı, biz çok farklıydık."

"Nasıl?"

"Utangaçtı, çelik gibiydi ama biraz utangaçtı. Çok da düzgündü. On dokuz, yirmi yaşından büyük görünüyordu. Çok katı, korunaklı bir şekilde büyümüştü diyebilirim. Ailesi çok dindar Müslümanlardı, çok gelenekçiydiler. Ama yeteneği, konservatuarda müzik okumasına izin vermeleri için onları ikna etmişti. Klasik müzik. Klasikleri pek sevmezdim ama o çaldığında kendinizi kaptırırdınız. Sanırım o çalarken ona aşık oldum."

Krokiyi tekrar eline aldığı anda eli biraz titredi.

"Ben onun ilkiydim. Daha önce kimseyle birlikte olmamıştı, o yüzden bu kısmı ağırdan aldık. On dokuz yaşındaki benim için yavaştı. Ve biz sadece ... düştük. Birbirimiz için deli oluyorduk, kendimize ve müziğimize sarılmıştık."

Pişmanlık ve kederle dolu bir odada dikkatle çizimi tekrar yere bıraktı. "Yaklaşık bir yıl sonra kampüsün dışına taşındık, birlikte küçük bir daire tuttuk. Ailesi bilseydi, onu geri çekerlerdi ya da denerlerdi. Onlara söyleyemeyeceğini söylerdi. Ben de derdim ki, sen bir yetişkinsin. Kendi kararlarını verebilirsin."

Arkasına yaslandı, gözleri tekrar kapandı. "Kibirli, çok kibirli. Ben kendi ailemden uzaklaşmakla meşgulken onun için ailesine karşı durmanın ne kadar zor olduğunu anlamadım. Ama mutluyduk, yürüttük. Çok gençtik ve dikkatsizdik. O hamile kaldı."

Doğruldu ve sandalyesinin koluna tünemiş olan karısının eline uzandı.

"Dehşete düşmüştüm ve hayatımın dumana karıştığını görüyordum. Seçenekler hakkında konuştuk ama kalbinde, yetiştirilme tarzından ve inançlarından dolayı başka seçeneği yoktu. Bu yüzden bir bebeğimiz olacak."

Karısının elini yanağına bastırdı. "Ailen ne dedi?" Eve ona sordu.

"Hiçbir şey. Bilmiyorlardı. Onlara Johara'dan hiç bahsetmedim. Benim işim ve siktir et onları."

"Bolt."

"O zamanlar her şey hakkında böyle hissediyordum. New York'a dönmemi, şantiyelerde ya da masa başında çalışmamı istiyorlardı. Singer mirasını devam ettirmemi."

Ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Ben bunların hiçbirini istemedim. Ben müzik ve sahne istiyordum. Ve Johara'yı.

"Evlenecektik. Önce Londra'ya dönmesi gerektiğini söyledi. Ailesiyle konuşması gerekiyormuş. Onların onayına ihtiyacı vardı. Onlarla konuştuktan sonra benim de onların onayına ihtiyacım vardı. Bunu istemediğimi söyleyebilirim. Buna karşı çıktım. Savaşık."

Bir nefes verdi. "Yemin edecek kadar uzun süre barıştık - yasal değil, zaten istemiyordum. Sözleşmeye kimin ihtiyacı var ki? Hepsi saçmalık."

Nefes verdi, sonra ellerini yüzünde gezdirdi. "Genç, aptal ve bencildim. O kadar bencildim ki. Ama küçük bir tören yaptık, sadece ikimiz. Ayrılmayı yumuşatmak için bunu yaptığını fark etmemiştim. Bana bir not bıraktı ve ailesi için, bebek için, geleceğimiz için doğru şeyi yapması gerektiğini söyledi."

"Ne zaman oldu bu?"

"Ah..." Konyağı bir kenara bıraktı, parmaklarını gözlerine bastırdı. "Nisan ayında. 2024 Nisan'ında. Yaklaşık dört aylıktı. Yeni göstermeye başlamıştı. Bilmiyorum, belki biraz panikledi. Bunu daha fazla devam ettiremeyecektik."

"Ne yaptın sen?"

"Çok kızmıştım. Onu aramaya çalıştım ama cevap vermedi. Peşinden gitmeyi düşündüm ama Tanrım, param yoktu. Ailesinin nerede yaşadığını da bilmiyordum. Bekledim. Çalıştım, konserlere çıktım, gerçekten kötü şarkılar yazdım. Haziran'a kadar ondan haber alamadım, bir aydan fazla. Aklımı kaçırmıştım, çok sinirlenmişim ve bir mektup aldım. Gerçek bir mektup."

Karısı saçlarını okşayınca bir an daha eğildi.

"Bana üzgün olduğunu ve beni sevdiğini söyledi ama aşkımız bencilceydi. O ailesini rezil etmişti, ben de kendimi ailemden koparmıştım. Bir çocuğa nasıl iyi ve sevgi dolu bir hayat verebilirdik ki? Bebek için en iyi ve doğru olanı yapmak zorundaydı, bu yüzden ailesinin rezil olmayacağı, onurunun kırılmayacağı sessiz bir yere gidecekti. Ve bebeği sevgi dolu bir aileye veriyordu, böylece bu kadar pervasızca yaptığımız çocuğun iyi, güvenli ve mutlu bir hayatı olacaktı. Benden onu affetmemi istedi, kendi ailesiyle barıştığı gibi benim ailemle de barışmamı istedi. Müziğimden vazgeçmememi, kendime karşı dürüst olmamı ama aileme saygı duymanın ve onları onurlandırmanın bir yolunu bulmamı istedi."

Eve'e baktı. "Ben ne yaptım ki? Hiçbir şey. Kalbimi kırdı, ama daha çok kalbimin parçalarını kapattı. Sarhoş oldum, hem de çok. Konserleri kaçırdım, iş kaybettim, yuvarlandım ve öfkelen dim. Bir süre sonra kendimi toparladım, kendime onun canı cehenneme dedim. İş buldum ve yazdım, ama geri getiremedim. Ertesi yaz beş parasız kaldım. Cidden meteliksizdim, çoğunlukla bozuk para için çalışıyordum. Gitarımı rehin bıraktığımda her şeyin bittiğini anladım ve başparmağımı uzatıp eve doğru sürdüm."

"Ailene Johara'dan hiç bahsetmedin mi?"

"Hayır. Gururum tekmelenmişti, kalbim kırılmıştı ama o benimdi. Hayatımın o kısmı benimdi. Sıraya girdim, şirket için çalışmaya başladım, işi öğrendim. Sanırım bu kanımda var, çünkü bu işte ustaydım. Ama gösterinin altında üzgün ve kızgın - gerçekten üzgün ve kızgın - kaldım. Lilith'le tanışana kadar."

"Hüzünlü gözler." Eğilip adamın başının üstünü öptü. "O zamanlar çok hüzünlü gözlerin vardı."

"Johara'yı biliyordun," dedi Eve.

"Bolt bana evlenme teklif etmeden önce her şeyi anlattı. O şekilde ayrılmakla hata etti ama..."

"Yazdığın mektup hala sende mi?" Eve sordu.

"Onu uzun süre sakladım. Yıllarca. Aşkın bir yalan, hayallerin bir yanılsama olduğunu hatırlatmak için. Lilith'e kadar böyle hissediyordum. Ona Johara'dan, bebekten bahsettiğimde mektubu gösterdim, sonra da toparlayıp çöpe attım."

"Bende... Bende. Özür dilerim Bolt, çöpten çıkardım ve sakladım. Belki bir gün çocuk büyüdüğünde seni tanımak isteyebilir, seni bulabilir diye düşündüm. Mektubun seni incittiğini biliyorum ama yaptığın çocuğa karşı sevgi doluydu. Çok gençti ve en iyisi olduğuna inandığı şeyi yapmaya çalışıyordu. Bu yüzden onu sakladım."

"Onu saklamışsın." Onu kucağına çekti, yüzünü omzuna bastırdı. "Onu sevdim, başlattığımız bebeği sevdim, ama Lilith, sen dünyasın."

"Alabilir miyim?" Eve sordu. "Bir kopyasını çıkarır mısın?"

Lilith Bolt'un saçlarını okşadı. "Yardıma olacak mı?" "Olabilir."

"Ben bakarım. Çok özür dilerim." Bolton'ın yüzünü kaldırdı, dudaklarını onunkilere dokundurdu. "Bunu atlatacağız ama çok üzgünüm."

Lilith hâlâ onu tutarken Eve'e baktı. "Annesi değildi. Onu tanıyorum. Bolt'la onun vakfında çalıştığım için tanıştım. O asla bunun bir parçası olmazdı. Eğer bilseydi, olay olduktan sonra öğrenseydi, polise giderdi."

Bolt karısına şaşkın bir bakış fırlattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Eve gözlerini Lilith'in gözlerinden ayırmadı. "Babası ve büyükannesi için aynı şeyi söylemiyorsun."

Bolton'ın yüzü şaşkınlıktan sersemlemeye döndü. "Onu bilmediklerini düşünemezsin. Onlara hiç söylemedim."

"Bolton." Lilith onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Düşün. Büyükannenin o zamanlar seni takip etmediğine gerçekten inanıyor musun? Johara'yı bilmediğine? Her şeyi bilmiyor muydu?"

Ayağa kalktı ama bir elini Bolt'un omuzlarında tuttu. "Elinor Singer soğuk, hesapçı bir kadın."

"Lil-"

"Söyleyeceğim," diye tersledi. "Nasıl hissettiğimi biliyorsun ve senin de aynı şeyi hissettiğini biliyorum. Statü ve itibar onun tanrıları ve bu aileyi demir yumrukla yönetiyor."

Bolton, "Sen değil," diye mırıldandı.

"Hayır, ben değil. Yapabileceğini düşündü ve bu yüzden beni onayladı. Yanılıyordu ve birbirimizden hoşlanmadığımızı tavırlamızla belli ediyorduk. Yirmili yaşlarına yeni girmiş, duygusal, kırılgan bir kızı çocuğundan vazgeçmesi için baskı altına almanın ya da korkutmanın bir yolunu bulmuş olması beni hiç şaşırtmazdı. Ama Johara'nın bunu yapma şansı hiç olmadı, değil mi?"

Öfkeden kızarmış gözlerinden yaşlar süzüldü. "O da sevdi. Okuyabilirsin, mektupta kendi kalp kırıklığını okuyabilirsin. New York'a geldi, böyle düşünüyorsun, değil mi? New York'a geldi."

Elinor'a, J.B.'ye bebeği doğuracağını, Bolt'la bir aile kurmak istediğini ve onların onayını almak istediğini söylemek için buraya gelmişti. Çocuğun iyiliği için. Sen de böyle düşünüyorsun, değil mi?"

"Bildiğim kadarıyla New York'a geldi ve Elinor ve J. B. Singer'ın sahibi olduğu ve işlettiği bir arazide üç kez vuruldu ve orada duvarla çevrilerek otuz yedi yıl boyunca orada bırakıldı."

"Büyükanneimin, babamın böyle bir şey yapacağını düşünemezsiniz..." Bolton sözünü kesti. Yüzünün rengi tekrar solmuştu. "Başka kim olabilir?" Fısıldadı. "Başka kim olabilirdi?"

"Sana geri dönüyordu, Bolt." Lilith gözyaşlarını yanaklarından uzaklaştırdı. "Bundan eminim. Bunu yapamazlardı, buna izin veremezlerdi. O standartlara uymuyordu. Ben karşıladım -birkaç yıl sonra sen hizaya girdiğinde karşıladım. Ya da öyle düşündüler. New York'un önde gelen zengin bir ailesinden gelen, iyi eğitimli, iyi yetiştirilmiş genç bir kadın. Tam bir Amerikan ailesi. Marvinia zamanında bu standartları karşılıyordu."

Başını ellerinin arasına aldı. "Tanrım, Lil."

"Ona kalsa, Kincade bu standartlara göre bir kadın seçmek zorunda kalacak - çünkü onun için önemli olan oğulları." Lilith'in yüzü vahşileşti. "Benimkilerle, bizimkilerle asla istediğini elde edemeyecek. Bunu bilmek onu yiyip bitiriyor."

Sonra gözleri tekrar doldu ve bir elini ağzına bastırdı. "Tanrım, ondan nefret ediyorum. Ne kadar çok olduğunu fark etmemiştim. Tanrım, Bolt. Tanrım."

Titreyerek ayağa kalktı ama kollarını ona doladı. "Bunu da atlatacağız. Haklısın, bunu atlatacağız. Teğmen Dallas, Johara'yı ve çocuğumuzu büyükanne ve babamın öldürdüğünü düşünüyor musunuz, buna inanıyor musunuz?"

"Bu bilgiyi takip etmem gerekiyor." Eve, iki kişinin çok gergin olduğunu ve onları devirmemek için çok dikkatli olması gerektiğini düşündü. "Johara Murr'u kimin öldürdüğünü bulmak ve onları adalete teslim etmek için her yolu deneyeceğiz. Kim olurlarsa olsunlar."

Eve Şimdi ayağa kalktı. "Ben aksini söyleyene kadar ailenizle iletişim kurmamanızın ne kadar hayati olduğunu ne kadar vurgulasam azdır."

"Onları uyaracağımı mı düşünüyorsun?"

"Bence üzgün, kızgın ve kafan karışık ve onlarla yüzleşme ihtiyacı hissediyor olabilirsin. Geride durup işimi yapmama izin vermelisin."

"Yapacağız. Johara bunu hak ediyor, Bolt. İkimiz de hak ediyoruz. Gidip mektubu getireyim."

"Lil," dedi Bolt odadan çıkarken. "Çok gençtik ve her birimiz haklı olduğumuzdan çok emindik. Aramızda pek uzlaşma yoktu. Geriye dönüp baktığımda muhtemelen başaramayacağımızı görebiliyorum. Birbirimiz ve çocuğumuz için çabalardık, çabalardık. Ama anlayış, gerçek saygı ve çok fazla uzlaşma olmadan sevgi yeterli değildir. Bunu başaramazdık. Sen ve ben mi? Her zaman başaracağız."

"Tabii ki yapacağız."

Tekrar oturdu. "Ne düşüneneğimi, ne hissedeneğimi bilmiyorum. Eğer bunu büyükannem yaptıysa, eğer babam... Ona karşı duramaz. Çok az kişi karşı koyabilir. Yıllar önce ben denedim. Başaramadım. Ve Lilith'e, çocuklara kadar bir daha hiç denemedim."

Belli belirsiz bir gülümsemeyle Roarke'a döndü. "Güçlü bir kadın seni erkek yapacaktır."

"Gerçek. Bizimkinde şanslıyız. Kaybın için çok üzgünüm Bolton. Bu kaybın yasını tutmana izin verecek bir aile kurmuş olmana sevindim."

"Sadece soyadını biliyordum. Ailesi hakkında konuşmaktan hoşlanmazdı, bu onu suçlu hissettirirdi. Bu konuda da bazı sürtüşmelerimiz oldu. Tıp faköltesinde bir erkek kardeşi olduğunu biliyorum. Sanırım Londra'da, ama emin değilim. Ailesinin bilmesi gerekiyor. Onları bulmaları için dedektifler tutabilirim."

"Bunun için kaynaklarımı kullanmama izin verin," dedi Eve.

"Eğer onları bulursanız, herhangi birini, eğer kabul ederlerse, onlarla konuşma şansı istiyorum. Ve eğer onları bulamazsanız,

ya da yıllar içinde başlarına bir şey gelmişse, Lilith ve ben gerekli düzenlemeleri yapmak isteriz."

"Sana haber veririm."

"Bana söyleyebilir misin? Bilmen gerek. Biz, ah, Johara ve ben, doğumdan önce öğrenmeyecektik ama bilmelisin."

Eve ceninin erkek olduğunu söylemeye başladı ama gözlerini gördü. "Bir oğlan."

"Bir çocuk." Dudakları titredi, sonra sertleşti. "Teşekkür ederim."

Eve, Lilith'in bir zarfa koyduğu mektubu aldıktan sonra Şarkıcılar'dan ayrıldılar ve hızlanan yağmura doğru adım attılar.

"Bu teması kurmamaları için onlara güveniyorsunuz."

"Evet, öyle. Özellikle de şimdi hızlı hareket edeceğimiz için. Bize bir helikopter bul." Arabaya binerken kaynayan gökyüzüne baktı. "Birden fazla fırtına geliyor."

Roarke arabayı sürerken Eve, Peabody'nin peşine takıldı ve emirleri sıraladı. "Soru sorma, sadece dinle. Hudson Vadisi'ndeki yerel polislerle temasa geç ve Elinor ile J. B. Singer'ı cinayet şüphesiyle tutuklamak üzere oraya doğru yola çıktığımı bildir."

"Kutsal-"

"Kapa çeneni. Arama emri, Marvinia Singer'ın sorgulanmak üzere getirilmesini de içerecek. Bir arama emri olacak. Cinayet New York'ta işlendiği için, şahısları ve bulunan tüm kanıtları New York'a nakledeceğim. Ben gelene kadar hiçbir şey, ama hiçbir şey yapmayacaklar. Yaklaşmayacaklar, girmeyecekler, hiçbir şey yapmayacaklar. Yetkili her kimse, gerekli görüldüğü takdirde ayrıntılar için benimle temasa geçebilir."

"Anladım. Helikopter pistinde buluşalım mı?"

"Vakit yok. Merkeze git, orada işleri ayarla. Oraya uçarken yazabileceklerimi yazarım, Tanrı hepimize yardım etsin. Kahretsin, Mira'yla bağlantı kur. Onu gözlem altında istiyorum. Bunun için bir psikiyatriste ihtiyacım olabilir. Baxter'la bağlantı kur, ona ve Trueheart'a aramada olduklarını söyle. Onlar kullanabilir. Onlara detayları ver. Elektronik cihazlar için McNab'i alsınlar."

"Anladım."

"Güzel. Git." Kapattı ve Reo'yu etiketledi. "Arama emri, şimdi. Dinleyin."

Ayrıntıları sıraladı, yağmurun altında bekleyen helikoptere doğru koşarken de sıralamaya devam etti.

Helikopter pistindeki adamın "Yukarısı zor olacak efendim" dediğini duydu.

"Geçiş için çok mu sert?" Roarke sordu.

"Hayır, ama yeterince sert."

"Merkezde görüşürüz, Reo. İrademin gücüyle bir jet helikopterin düşmesini engellemem gerekiyor."

"Tutuklamalar ve uçuşla birlikte risk alıyorsunuz. Her ikisinde de iyi şanslar dileyelim."

"Evet, hadi." Kemerini bağladı. "Bu Peabody ve benim öğleden sonra aldığımızdan daha büyük bir makine."

"Dönüşte mahkûmları taşıyacağınızı düşünmüştüm."

"Bu doğru." Adamın düğmelerle ve monitörlerle ne yaptığını ya da kulaklıkla kiminle konuştuğunu düşünmemeye çalıştı. "O kadar da şiddetli yağmıyor."

"Burada olmaz."

Jetler açılırken gözlerini kapattı. "Oh kahretsin."

"Sizi yakaladım, Teğmen. Reo şansınızı denediğinizi söyledi, çünkü elinizde kesin kanıtlar yok, sadece ikinci derece kanıtlar var."

"Artık bir yığın ikinci derece kanıt var. Johara Murr'u öldüren silahın o büyük, çirkin evde olma ihtimalinin yüzde yetmiş beş, belki de seksen olduğuna bahse girerim."

"Çirkin mi? Ve sence silahı neden sakladılar?"

Havaya yükseldiklerinde onu konuşturmaya devam ediyordu. İyi fikir, diye karar verdi.

"Katı ve sert" dedi Peabody. O haklı. Kendiniz göreceksiniz." Midesindekiler de dahil olmak üzere her şey sarsıldı. "Ve silahın gücü. Bu silah için bir koleksiyoncu ruhsatı ya da geçmişte bir ruhsat kaydı bulamadım. Muhtemelen aileden geliyor."

"Ruhsatlar, lanet olası ruhsatlar. Biz bunun için çok önemliyiz." "Evet, işte bu." Dev bir şimşegin çakışını gördü-

uzakta çatallı çatal. Sarsıntı ve yuvarlanma

Cevap veren gök gürültüsü onu ciddi ciddi ağlayan bir topun içine kıvrılmayı düşündürdü.

"Elinor'un tetiği çektiğini görüyorsun."

Konuş, konuş, konuşmaya devam et. Neden yerde bir yerlerde Zeus'la kafayı bulmuş bir kimyager sürüsüyle savaşıyordu?

"J.B. kıcı tehlikede olsaydı bunu yapabilirdi - benim planladığım gibi. Onu hamile bırakıp, ondan kurtulabilirdi. Ama bunun için? Cesaret edemezdi. Oh, lanet olsun, lanet olsun, bir tane daha var."

"Biz iyiyiz."

Ona bir bakış atma riskini göze aldı. Sakin görünüyordu; sakin, kararlı ve odaklanmış. Bu da onları havada tutan iradesinin gücünden daha fazlası anlamına geliyordu.

"Bugün Elinor Singer'da ne gördüğümü biliyorum." Sesini onunki kadar sakin tutmak kolay değildi ama bunun için çabaladı. "Ama Lilith'in merceğinden baktım. O bir zorba. Her şeyin ötesinde. Lilith'in standartlara ekmediği ne var? Beyaz ve Hristiyan. Johara bunlarda da yetersiz kaldı. Belki gerçekten dindar ya da tamamen saf olmak zorunda değilsin, ama genç, Lübnanlı, Müslüman bir piyanist? Bu asla olmaz. O standartların altındaki kızla ve gayrimeşru çocuklarıyla bir hayat kurarsa Bolton'u geri çekemez, onu sıkı bir şekilde kontrol altına alamaz."

Nefesini içine çekti ve yavaşça dışarı verdi. "Sormak zorundayım. İnmemize ne kadar kaldı?"

"Yaklaşık beş dakika." Yanına uzandı ve kızın elini sıktı. "Şimdi zorlu kısma geliyoruz."

"Girmek mi? Beni yandan becer."

"Bunu bir de eve döndüğümüzde deneyelim."

Zıpladılar, sallandılar, titrediler. Roarke'un küfür ettiğini duydu. -Hafifçe ve nefesinin altından, ama kadın duydu. Daldılar, dans ettiler ve Eve'in omurgasından aşağı buz gibi bir ter çizgisi kaydı.

Ön camın dışındaki dünya kalın, yoğun ve kirli bir griye bürünmüştü. Tüm kızgın bulutlar hırlıyor, gürlüyordu.

Kendi kendine, Peabody bunu halleder, dedi. Sonları nehirde dumanı tüten, için için yanan bir ceset parçaları ve bükülmüş bir helikopter yumağı olsa bile, Peabody bu işi halledecekti. Adalet yerini bulacaktı.

Bu da bir şeydi.

Sonra birkaç küçük yırtık katı griyi yırttı ve bunların arasından helikopter pistinden gelen ışıkların titreşimini gördü.

Roarke birileriyle iletişim kurdu, izin aldı ve birkaç son, kötü sarsıntıdan sonra iniş yaptılar.

"İşte şimdi oldu."

Eve bir parmağını kaldırdı, sonra başını dizlerinin arasına düşürdü. "Önyüklemeye yapmayacağım. Sadece bir saniyeye ihtiyacım var. İzinlerime de ihtiyacım var. Lanet olası izinlerime ihtiyacım var."

"Ve işte, şimdiden geri dönüyor. Henüz biraz solgunsun," dedi ona doğrulurken. "Ama idare edersin."

Dışarı çıktı, ıslak zemini öpmeye direndi ve bekleyen arazi aracına kaydı.

"Taşımak için yeterince büyük." Başını salladı. "Size rehberlik edeceğim."

"Adresi programlattım. Biraz su al. Yolun geri kalanında rahatınıza bakın."

"Evet, belki. Hadi, Reo. Hafif bir direniş bekliyorum," diye devam etti. "Büyükanne yüzyılı aştı ve onun altında bir korkak, ama biraz. Muhtemelen tehditler ve hakaretler, ki bu da benim hassas duygularımı incitecektir."

"Üstesinden geleceksin."

"Lilith'in Marvinia hakkındaki görüşüne katılıyorum ama işi şansa bırakmayız. Üçü arasında fiziksel olarak en iyi durumda olanın o olduğunu söyleyebilirim. Burada cinsiyet ayrımcılığı yapacağız. İş o noktaya gelirse, ben kadınlarla ilgilenirim, sen de onunla ilgilenirsin."

"Gerektiği gibi."

"Taşıyorsun, değil mi? Her zaman taşıyorsun. Tanrı aşkına silah çekme ama güvenlikleri var, kapıları var. Biz gelene kadar geldiğimizi bilmelerini istemiyorum."

Orada. Arama emriyle birlikte. Duvarlarda kameralar, yaklaşık her beş metrede bir. Ve alarmlar, kapıdaki tarayıcılar."

"Endişelenme."

"Orada hiç yok. Evet! Ve Reo sayı yapıyor."

"Bu havada otomobille gitmeyi sevmiyorum, o yüzden..."
Kenara çekip linkini çıkardı. "Çeyrek milin biraz altında."

"Ne yapıyorsun?"

"Sistemlerini tarıyorum. Çok kötü değil ama daha iyisini alabilirler. Kameraları ve alarmları devre dışı bırakacağım. Fark ederlerse, muhtemelen fırtınayı suçlayacaklardır. İşte geldik."

Memnun olsa da içindeki polis kaşlarını çattı. "Bunu 'link'inle yapabiliyor musun?"

Ona rahat bir gülümseme attı. "İçinde birkaç kullanışlı aksesuar var."

Sürmeye devam etti ve kapılara ulaştığında, dikey olarak vurdu ve üzerlerinden geçti.

"Çok çirkin bir yer. Daha cazibeli hapisaneler gördüm - tabii ki dışarıdan-."

Işıklar pencere camında parlıyordu ama ne karşılama ne de neşe katıyordu. Eve yağmurun içinden kapıya doğru yürüdü. "Kapı kameraları kapalı mı?"

"Öyle, evet."

Zili çaldı. Birkaç dakika sonra telaşlı bir Marvinia kapıyı açtı. "Oh! Merhaba. Senin şoför olduğunu sanıyordum. Fırtına güvenliği devre dışı bıraktı."

"Bir yere mi gidiyorsun?" Eve sordu.

"Ben mi? Bunun içinde mi?" Gözlerini devirerek başını salladı. "Hayır. Ama J.B. biraz güneşlenmek için Capri'ye gitmeye kararlı. Elinor yukarıda onunla konuşmaya çalışıyor. Onları yalnız bıraktım. Çok üzgünüm, bu korkunç yağmurda içeri gelin."

Geri adım attı. "Roarke, seni görmek çok güzel. Böyle bir gecede kimseyi görmeyi beklemiyordum. Paltolarınızı alayım."

"Biz iyiyiz. Kocanızı ve kayınvalidenizi görmem gerekiyor."

"Evet, tabii ki. Gel, otur. Ben gidip onları getireyim. Soruşturmanızla ilgili bazı kararlarınız olduğunu varsayıyorum ve böyle bir gecede ortaya çıkmanız inandığımdan daha da kararlı olduğunuzu gösteriyor."

Eve, J.B.'nin sesini duyunca, "Aşağı gelmelerini istemek için ev bağlantısını kullanabilir misin?" diye söze başladı.

"Sabaha kadar beklemek istemiyorum anne! Tüm bu stresten uzaklaşmam gerek."

Merdivenin başında belirdi ve Eve'i görünce dondu kaldı.

"Yapmazdım." Onun gözlerinde kaçıışı gördü. "Gidecek hiçbir yer yok. Aşağı inin Bay Singer, yoksa gelip sizi alırım. Annenize de buraya gelmesini söyleyin."

"Nedir bu?" Marvinia elini Eve'in koluna koydu. "Neyin var?"

"Tamam, ben sana gelirim." Eve merdivenden yukarı çıkmaya başladı. "James Bolton Singer, zaten bildiğiniz gibi, ben polisim. Johara Murr'u ve taşıdığı canlı, sağlıklı fetüsü öldürmek suçundan tutuklanmanız için elimde bir emir var."

"Ne? Ne? Ne mi? Bu çok saçma. Kimden bahsediyor?"

"Marvinia." Roarke yumuşak bir sesle konuştu.

"Burada kal."

Eve merdivenlerin başına varıp Singer'ı zapt etmek için arkasını döndüğünde, Elinor koridorda sağa doğru ilerledi.

"Çek ellerini oğlumun üzerinden. Evimden defol."

Elindeki silahı kaldırdı ve ateş etti.

Kurşun Eve'in tepesine çarptı. Darbe - balyozla atılan sert bir yumruk - sırtını sarsarak onu sola döndürdü. Kendi silahına uzanırken, Roarke merdivenlerden yukarı uçtu.

İkinci kurşun kalçasının yakınına isabet etti.

Acı nefesini kesmiş, görüşünün kenarları bulanıklaşmıştı. Eve dişlerini sıktı, silahını sabit tuttu.

"Bir daha ateş edersen, seni çılgın sürtük, seni düşürürüm. Düşük ayarda veriyorum ama bu yaşta seni yoğun bakıma sokar, yemin ederim."

Tanrım."

"Evime zorla girdin. Kendimi savunacağım."

"Ben bir polis memuruyum. Arama iznim var. Silahını bırak yoksa seni bırakırım. Son şansın."

Eve, Roarke'ın önüne geçmesini engellemek için boştaki elini uzattı ve beş uğultulu saniye boyunca karşı karşıya geldiler.

Elinor silahın kalın halının üzerine düşmesine izin verdi.

"Kafana nişan a l m a l ı y d ı m . "

"Evet, senin hatan."

Elinor'un ellerini arkadan kelepçelerken silahın üzerine bir çizme koydu.

Bağları bir kenara bırakıp Singer koşarken bir küfür mırıldandı.

Roarke ona, "Onu yakaladım," dedi ve bir metreden kısa bir süre içinde onu elinde, yüzü duvara dönük halde buldu.

"Elinor Bolton Singer, Johara Murr'u ve taşıdığı canlı, sağlıklı fetüsü öldürmekten tutuklusunuz. Ayrıca bir polis memurunu öldürmeye teşebbüsle de suçlanıyorsunuz. Ek suçlamalar arasında ruhsatsız silah bulundurmak ve kullanmak da var."

Marvinia merdivenlerin dibinde yere oturmuş, kollarını kendine sımsıkı sarmış, ileri geri sallanırken gözleri şoktan yuvalarından fırlamıştı.

"Ne yapmışlar? Ne yapmışlar?"

"Kapa çeneni, seni aptal budala. Derhal avukatımla temasa geç."

"Cehenneme git, seni kötü cadı. Kimdi o? J.B.'nin kaçamaklarından biri mi? Zavallı bir kızı hamile mi bıraktı?"

Eve, Elinor'u merdivenlerden indirirken, "Johara ve oğlunuz birbirlerine aşıklardı, üniversitede tanışmışlardı," dedi. "Birlikte yaşıyorlardı, evlenmeyi umuyorlardı."

"O- Ama bana hiç söylemedi."

"Öldürdükleri senin torunundu."

"Oh, lütfen böyle söyleme. Lütfen hayır. Oh, J.B., hayır.

Hayır." "Bu delilik, tabii ki hepsi delilik," diye mırıldandı

J.B.

Roarke onu aşağı indirdi. "Korkunç bir hata. Hemen avukatı ara, Marvinia."

Yavaşça ayağa kalktı. "Aman Tanrım, yalan söylüyorsun. Yalan söylüyorsun."

"Bizimle gelmeniz gerekiyor, Bayan Singer."

"Bana öyle hitap etme," diye tersledi Eve'i. "Kincade'i kullan. Tutuklu muyum?"

"Hayır, hanımefendi, ama bizimle gelmeniz gerekiyor." "Marvinia, sevgilim-"

"Seninle bir daha asla konuşmayacağım." Ondan uzaklaşıp Elinor'a döndü. "Bu dehşetin olumlu bir yanı varsa, o da seninle bir daha asla konuşmak zorunda kalmayacağım."

"Hadi onları dışarı çıkaralım. Annemle başlayacağım. Elinor Singer, sessiz kalma hakkına sahipsiniz."

Eve, onları arazi aracına bindirirken haklarını teker teker okudu.

"Silahı kanıt olarak almam gerekiyor. İçine koyacak bir şeye ihtiyacım var."

"Saha kiti kargo bölümünde," dedi Roarke ona. "Hiç ıskalamıyorsun."

Eve kiti çıkarırken, Elinor soğuk bir sesle konuştu. "Bunun bedelini ödeyeceksin."

"Kardeşim, bunun için para alıyorum. Ama bunun için bedavaya yaparım."

Tekrar içeri girdiğinde iletişim cihazını çıkardı. "Şüpheliler gözaltında. Kadın şüpheli tutuklama sırasında yasadışı bir silahla ateş etti - tutuklayan memura iki el ateş etti. Otuz iki kalibre olduğuna inandığım silahı delil olarak getiriyorum."

"Oha!" Peabody bağırdı. "Vuruldu mu?"

"Sihirli toppler. Ben beşe beş. Helikopter pistine gidiyoruz."

"İyi yolculuklar. Burası temizlendi."

"Tanrıya şükür."

Roarke'un beklediği yere gitti.

"O örtünün altında çiçek gibi açan birkaç çürük olacak."

"Evet, onları hissediyorum."

O kavradı onu Çene, verdi o a küçük Salla.
"Hafif dirençmiş, kışımın kenarı."
"Evet, kötü bir karar."
"Onu sersemletmediğine şaşırdım."
"Onun yaşında, en düşük seviyede bile felç geçirebilir.
Kalan on, belki de on beş yılı boyunca hayatta kalmasını
istiyorum."

Şarkıcıları kayıt için teslim ettiğinde ve Marvinia'ya görüşme odasına kadar eşlik ettiğinde bu çürükler çirkin bir şarkı söylüyordu.

"Bana birkaç dakika verir misin? Kapıyı açık bırakacağım ve Roarke seninle kalacak. Tutuklu değilsin. Sana içecek bir şey getireyim mi?"

"Su, lütfen. Sadece su."

"Geri getireceğim."

Peabody elinde bir buz torbasıyla aşağı inerken o da dışarı çıktı. "Paltıyla bile acımış olmalı."

"Beni iki kez yakaladı.

Kaltak." "Bir tane daha
alacağım."

"Hayır, diğerinin üzerine oturmak zorundayım. Yeterince yakaladın mı?" Çantayı üstlüğünün altına kaydırıp ve göğsüne bastırdı.

"Evet. Reo asistanla konuşuyor. Senin ofisini kullanıyor."

"Sanırım Singers'ı -önce onu- sabah alacağız. Beklendiği gibi avukatlık yapıyorlar ve zaman, kadının yaşı, falan filan derken beklemek isteyeceklerdir."

"Anlaşıldı."

"Ama Marvinia'yla konuşmak, alabileceğimiz her şeyi almak istiyorum. Sonra da onu serbest bırakın. O bu işte yok."

"Evet, onu da anladım."

"İşte." Tepeliği çıkarmaya başladı, yüzünü buruşturdu. "Siktir, kahretsin, kaltak! Tamam. Bunu geri götür ve Reo'ya bize katılmasını söyle. Lanet olsun, biraz da su getir."

"Hayır, çantayı atma. Üstünde kalsın. Gözünü korkutman gereken bir şüpheli değil. Ne olduğunu gördü, değil mi?"

"Evet, evet, haklısın. Tamam."

Çantayı aldı ve görüşme odasına geri döndü. "Ortağım size su getiriyor. O ve APA bize katılacak. Roarke, istersen ofisimde bekleyebilirsin."

"Kalabilir mi? Tanıdığım biri, en azından biraz. Sorun olur mu? Kalır mısınız?"

"Elbette, kalabilir." Peabody'yi aradı. "Bir sandalyeye daha ihtiyacımız var."

"O seni vurdu. Bir silahla. Gördüm..."

"Koruyucu giysiler giyiyorum."

"Daha önce kimsenin vurulduğunu görmemiştim. Korkunçtu. O zavallı kızı vurdular. Onun... Bolt'un kızı olduğunu söylemiştin."

"Bence ayrıntıları size anlatmalı." "Şimdi ne olduğunu biliyor mu?"

"Evet."

Gözyaşları süzölmeye başladı. "Beni bir daha asla görmek istemeyebilir. Onu nasıl suçlayabilirim ki?"

"Bu hiç de doğru değil." Roarke sakinleştirici ve nazik bir sesle konuştu. "Gelinin, olanları öğrendiklerinde neredeyse ilk söylediği şey senin asla bunun bir parçası olmayacağındı."

"Yapmazdım. Yemin ederim, bilmiyordum. O hamileydi. Benim torunuma." Bir nefes aldı. "Elinor Singer'ın standartlarına uymuyordu, değil mi?"

"Sanmıyorum. Ms.... Kincade," diye hatırladı Eve. "Dedektif Peabody ile tanışmıştınız. Bu da savcılıktan Cher Reo."

Peabody, "Kaybınız için üzgünüm," dedi ve Marvinia gözyaşlarına boğuldu.

"Özür dilerim, özür dilerim. Bu yardımcı olmuyor. Bana nasıl yardım edebileceğimi söyle. Yardıma ihtiyacım var."

"Eğer geçmişi düşünebilerseniz, muhtemelen 2024 yılının Ağustos sonu, Eylül başı."

"Olay o zaman mı oldu? Evet, o zamanı çok iyi hatırlıyorum çünkü J.B. ve ben ayrılmıştık, birkaç aydır ayrıydık. Ciddi ciddi boşanmayı düşünüyordum. Sürekli kavga ediyorduk, çoğunlukla Bolt ve onun hayatında ne yaptığı konusunda. Onun mutlu olmasını, sevdiği şeyi yapmasını istiyordum. Onlar -ya da Elinor- onun New York'a, şirkete dönmesini istiyorlardı. Görevi, mirası, hepsi. Bolt hakkında tartıştık, annesi hakkında tartıştık. Seyahate çıktığımızda bile her gün onunla konuşurdu. Ve geri döndüğümüzde, o evdeydik."

Suyun mührünü kırdı, içti.

"O evden nefret ediyorum. İlk gördüğüm andan beri nefret ediyorum. J.B.'nin hayatını nasıl yaşadığı konusunda kavga ederdik. O zamanlar sorumluluk sahibi değildi. Ya da hiçbir zaman," diye ekledi bir süre sonra. "Çekici, tatlı, romantik ama asla sorumluluk sahibi değildi. Singer'ı devraldığında bile Elinor yönetti ya da onun sorumsuzluğunu, hatalarını örtbas etti."

Mırıldanarak teşekkür ettikten sonra Peabody'nin uzattığı mendilleri aldı ve yüzünü sildi.

"Sorun ona olan aşk değil. Bolton-Singer ismi, nasıl algılandığı. Ve kan bağı.

"Boşanmayı isteyecektim, Bolt ile aramı düzeltmeye çalışacaktım ve J.B. bana geldi, benden bir şans daha istedi. Çok pişman görünüyordu, evliliğimizi yeniden yürütmek için çok istekliydi. Uzun bir seyahate çıkacaktık, parti yapmayacaktık, sadece ikimiz olacaktık. Yeniden bağlanacaktık. Onu seviyordum, bu yüzden bir süre sonra kabul ettim."

Gözlerini kapattı. "Ve şimdi bunu yaptıktan sonra bana geldiğini görüyorum. Beni geri istedi, o yastığı, yaptıklarından uzaklaşmak istedi. Sadece gömmek. Ona izin verdim."

"Bilmiyordun," dedi Eve.

"Hayır, ama o zaman bana söylediği her şeyin doğru olmasını istedim, ben de doğru olmasını sağladım. Hatta Bolt'u rahat bırakacağımıza, müziğiyle bir şeyler yapmaya çalışmasına izin vereceğimize söz verdi. En azından bir yıl daha."

"J.B. tuğla döşeyebilir mi?" Reo sordu.

Marvinia elini ağzına götürdü ve başını salladı. "Kesinlikle çok iyi değil, ama babası temel bilgileri öğrenmesi için ısrar ederdi. Ama onu şımarttılar, görüyorsunuz. Özellikle de o. Babası da çok genç yaşta öldü, yani hepsi onun yüzünden. Bu onu mazur göstermez ve ben de onu mazur göstermeyeceğim, ama ona hükmediyor. Son on yıl içinde onun bana çok fazla ve çok sık hükmetmesine izin verdim. O yüz beş yaşında. Görev için o evde yaşamayı haklı bulabilirim. Kocamın annesi, oğlumun büyükannesi."

Eve, Johara'nın fotoğrafını çıkardı. "Onu hiç gördün mü?"

"Oh, oh, bu o mu? Oh, o çok hoş. Çok hoş. Bolt bana ondan hiç bahsetmedi."

"Artık anlatacak. Lilith'e evlenmeden önce her şeyi anlattı."

"Güzel, bu iyi." Marvinia parmak uçlarını fotoğraftaki yüzün üzerinde nazıkçe, çok nazıkçe gezdirdi. "Güçlü bir evlilikleri, güçlü bir aileleri var. Harika çocukları var. Bir torunum daha olabilirdi."

"Onları asla affetmeyeceğim. Yasaların izin verdiği hiçbir ceza, yok ettikleri şey için yeterli değil. Ailesi var mıydı?"

"Bunu araştıracağız."

Başını salladı. "O zayıf." Boğazını temizledi, biraz daha su içti. "İşini nasıl yapacağını biliyorsun elbette ama sana yardımcı olabileceği için söylemek istiyorum. O zayıf ve bencil bir adam. Annesine karşı duyduğu sevgi de değil. Bağımlılık ve biraz da korku. Korkarsa ya da ona ihtiyacı olan bir şeyi vereceğinizi düşünürse size her şeyi anlatacaktır. Yalan söyler. Yalan söylediğini neredeyse her zaman anlayabiliyorum."

"Sağ ayağına vuruyor," diye yorumladı Eve.

"Öyle mi?" Kadın biraz güldü. "Hiç fark etmedim. Gözleri yüzünden. Yalanı görebiliyorum. Birbirimizi neredeyse altmış yıldır tanıyoruz. Neredeyse her zaman gözlerinde bir yalan görüyorum. İfade vermek zorunda kalacak mıyım?"

"Bu mümkün," dedi Reo ona.

"Onlarla konuşmak istemiyorum. Asla. Yardımı olacaksa tanıklık ederim. Ama onlarla konuşmayacağım. Ve Tanrım, geri dönmek istemiyorum."

o eve."

"Oğlunun yanına gitmelisin. Şimdilik orada kal. Seni isteyeceklerdir," diye ekledi Eve tereddüt ettiğini görünce. "Peabody'nin onlarla temasa geçmesini sağlayacağım, onlara geldiğini söyleyeceğim. Seni oraya götüreceğiz."

Roarke ona, "Şu anda sana ihtiyaçları var, Marvinia," dedi. "Senin onlara ihtiyacın olduğu kadar."

"Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Biliyorum." Roarke onun elini tuttu. "Onu gördüm."

"Peabody, devam et ve bunu düzelt. Reo, başka sorun var mı?"

"Şu anda olmaz. Tekrar konuşmamız gerektiğinde sizinle irtibata geçeceğiz. Bunun sizin için zor olduğunu biliyorum," diye ekledi Reo. "İşbirliğiniz için teşekkür ederiz."

"Burada seninle bekleyeceğim," dedi Roarke.

Dışarı çıktıklarında Reo 'link'ine baktı. Eve'e "Bana bir dakika ver," dedi. "Elinor Singer'ın avukatı benimle konuşmak istiyor."

"Ofisimi mi istiyorsun?"

"Hayır, salonda alacağım. Michael C. Breathed."

"Breathed mi? Neden yanında bir ceza avukatı olsun ki? dokunun?"

"Öğreneceğim."

Ayrıldılar, Reo salona, Eve de ofisine gitti. Eve kahveyi aldı ve evrak işlerine başlamak için oturdu.

Roarke içeri girdiğinde doğruca AutoChef'ine gitti, daha fazla kahve programladı. "Bir kadının dünyasının yıkılışını izlemek çok zor."

"Bunu da atlatacaktır." Onun gözlerindeki kızgınlık parıltısını görünce başını iki yana salladı. "Alaycı davranmıyorum, özellikle de. Ölümü gördüğümde tanırım. Aşkın ölümünü, nefes almayı bırakmasını ilk kez izliyor olabilirim ama gördüm. Adamın ne yaptığını anladığında yüzünde bunu gördüm. Onu sevmeyi bıraktı ve oğlu var, oğlunun ailesi var.

"Bunu atlatacaktır."

"Bu konuda haklısın ama bu onun için kolay olmayacak."

"Hayır, bir süre hiçbirisi için hiçbir şey kolay olmayacak. Eğer Şarkıcılar bunu mahkemeye taşırlarsa, işler çok daha zorlaşacak."

"Sence yapacaklar mı?"

"Breathed'i işe aldı ve o bu işte çok iyi. Yeterince iyi değil," diye ekledi. "Kimse değil. Beni iki kez vurdu. O silah ve kurşunlar -benden ve Johara'dan- şu anda laboratuarda. Eşleşecekler. Ve sabah J.B.'yi kıracağım. Yani Breathed bir anlaşma isteyecek. Bu konuda ne hissedeceğini göreceğiz."

Hızlı topuk tıkırtılarını duyunca başını çevirdi. "İşte Reo geldi."

Reo kahveyi işaret etti. "Ben de istiyorum." Roarke klimaya geri dönmeden önce ona el salladı. "Ben getiririm. Elinor Singer, Breathed'in karısıyla birlikte bir komitede yer alıyor ve Breathed ile J. B. Singer birlikte golf oynuyorlar."

"Bu hızlı dönüşü açıklıyor," dedi Eve.

"Her halükarda, Breathed hepimiz bir aradayız rutinini deniyor. Asırlık müvekkil gece yarısı fırtınada evinden sürüklendi."

"Fırtına bitmişti ve yirmi iki yüz değildi." "'Deniyorum' dedim." Reo kahvesini yudumladı. "O olmalı kendi kefaletiyle derhal serbest bırakılacak, hatta takip cihazı takma aşağılamasına maruz kalacaktır."

"Hayır ve hayır."

"Hayır ve hayır cevabını alınca da bu gece gitmemiz için ısrar etti." "Bunu bu gece mi yapmak istiyorlar?"

Bir beklenmedik dönüş daha, diye düşündü Eve.

"Mira yolda geliyor. Bütün bunları onun üzerine yıkacak, özür dileyecek ve onu evine geri gönderecektim."

"Bu gece gitmek ister misin?"

"Kesinlikle. Ama önce oğluyla bir tur atmamı bekliyor."

Reo kahvesiyle kadeh kaldırdı. "Aynı kaptan içiyoruz

Tencere. O var Indina Cross-junior ortak içinde

Breathed sağlam. O iyi."

"Küçük ortak. Annem üst kremayı kendisi için aldı. Hadi sıraya girelim. Bu iş uzun sürecektir," dedi Roarke'a.

"Ve oldukça iyi bir gösteri olmalı. Kaçırmayacağım bir gösteri. Gözlem'de patlamış mısır olmalı."

Şimdi Reo elindeki fincanı onunkine vuruyordu. "Bunu kaç kez söylediğimi sana anlatamam."

Bir konferans odasına geçtiler ve Roarke arkasına yaslanıp dört kadının kanıt, strateji ve psikoloji üzerine tartışmalarını izledi.

Singer'ın neyle karşı karşıya olduğu hakkında en ufak bir fikri yoktu. Roarke'ın hiç şüphesi yoktu, onu kolayca parçalara ayıracaklardı.

Eve kendini geriye itti ve Komutan Whitney odaya girdiğinde dikkat kesildi.

"Efendim."

"Otur, otur." Her zamanki takım elbisesi yerine, ince mavi-beyaz çizgili rahat bir gömlek ve Eve'i biraz şaşırtacak şekilde kot pantolon ve yüksek topuklu ayakkabılar giymişti.

Ve hala her şeye hakim görünüyordu.

"Doktor, Teğmen, Dedektif, Savcı Yardımcısı, Roarke." Doğruca AutoChef'e yöneldi. "Bunun senin kahven olduğunu sanmıyorum, Dallas."

"Hayır, efendim. Onu sizin için alabiliriz."

"Bu iş görür. Gözlemlemek için buradayım. Bu davalar hakkında yüz yüze rapor istemedim, çünkü sadece elinizde iyi değil, aynı zamanda hızlı hareket ettiler. Ama bu?"

Kahvesinden bir yudum aldı. "Otuz yılı aşkın bir süredir devam eden bir soruşturma kapsamında birkaç gün içinde tutuklamalar yaptığımızı öğrendiğimde ve bu tutuklananlar belli bir statü ve itibara sahip kişiler olduğunda, daha fazla ayrıntı üzerinde çalışmak isterim. Zamanı göz önünde bulundurursak, bunu evde de yapabilirdim."

Oturdu, biraz daha kahve içti. Geniş, karanlık yüzü taş kesildi. "Ancak, bu ayrıntılar arasında o kişilerden birinin memurlarımdan birine tabancayla ateş edip iki kez vurması da varsa, ben de gelirim. Tıbbi yardım aldınız mı, Teğmen?"

"Koruyucu giysiler giyiyordum Komutan."

"Hatırı sayılır bir süre önce, iki darbe aldığımda koruyucu giysiler giyiyordum." Yumruğunu göğüs kemiğinin hemen altına vurdu. "Beni dümdüz etti. Dr. Mira?"

"Epeyce dırdır ettikten, gözünü korkuttuktan ve suçluluk duygusuna kapıldıktan sonra teğmeni ilgili bölgeleri incelememe izin vermesi için ikna ettim. Ciddi morlukları var ama taşınabilir tarayıcıda herhangi bir kırık ya da iç yaralanma tespit edilmedi."

"Pekala o zaman. Bu gece her iki şüpheliyle de görüşme sürecini başlatmayı planladığınıza dair bilgilerim doğru mu?"

Eve ona, "Onların ısrarı üzerine, efendim," dedi.

Gülümsedi. "Bu ilginç olmalı. Gözlemliyor musun, Roarke?"

"Evet, öyleyim ve Charlotte'un yanı sıra senin de eşlik etmen çok güzel olacak Jack."

"Anna'yı bilgilendireceğime söz verdim. Elinor Singer'dan nefret eder. Yirmi, belki de yirmi beş yıl önce bir galada masa dekoruyla ilgili bir olay." Kahvesini inceledi. "Karım kin tutuyor."

Sonra Roarke'a genişçe gülümsedi. "Ama o burada olmadığına göre, atıştırmalık bir şeyler alacağız. Ve tadını çıkarırız," diye ekledi kadınları tarayarak. "Çünkü memurlarıma, savcımıza ve doktora bu ikisini paketleyip onlara çok büyük, çok nahoş bir adalet tabağı sunacaklarına dair güvenim tam."

Ayağa kalktı ve Roarke'a döndü. "Cips istiyorum. Otomatta tuzlu ve sirkeli cipsler olmalı, Anna'nın emriyle artık evimizde ve ofisimde yasaklandı. Ben alıyorum. Size de pay veririz, Dr. Mira."

"Bunun yanında fizzie de içmeliyiz." Roarke, Whitney'le birlikte ayrılırken Eve'e göz kırptı. "Doğru yap."

Eve biraz şaşkın bir halde onların dışarı çıkışını izledi. "Bu alışılmadık bir şeydi."

"Kızgın," dedi Mira Eve'e. "Çok öfkeli. Sen vuruldun. Bunun için ödeme istiyor. Kızgın ama bu ödemeyi alacağımıza da güveniyor. Ama güven bir yana, bunun yapıldığını görmesi gerekiyor."

"Peabody, J. Bolton Singer'ı görüşmeye getirsinler.

A. Ve komutan için bu işi bitirelim."

Singer turuncu tulumunun içinde pek de şık görünmüyordu. Yanındaki avukatı düğmelerini iliklemiş ve hazır görünüyordu. Kırk sekiz yaşında melez bir kadın olan Indina Cross lacivert bir takım elbise, bembeyaz bir gömlek giymiş ve tek takısı olarak kulaklarında minik altın toplar takmıştı.

Eve kayıtların açılmasını emredip isimleri, dava numaralarını ve suçlamaları okurken geniş, ince ağzı onaylamayan çizgiler halinde bastırılmıştı.

Önce o itti. "Müvekkilim bu saçma görüşmeyi bitirip kendi evine dönmek istiyor. Suçlamaların hiçbir dayanağı yok. Suçlamaları destekleyen ya da müvekkilimi Johara Murr olduğu iddia edilen kadının ölümüyle ilişkilendiren hiçbir kanıt yoktur."

"İlk olarak, iddia edildiği gibi kimliği tespit edilmemiştir, kurbanın kimliği doğrulanmıştır ve müvekkilinizin oğluyla olan ilişkisi teyit edilmiştir. Fetüsün babalığı, müvekkilinizin oğlu olan baba tarafından teyit edilmiştir. O yüzden orada oturup kurbanı hakaret etmeyin avukat bey."

"Kendi adli tıp bilim adamlarımıza inceleteceğiz-"

"Tamam, bunu siz yapın. Mahkemeye gittiğimizde. Bu arada, o

Johara Murr ve müvekkiliniz de onunla birlikte ölen fetüsün büyükbabası. Bundan uzak durmak isteyeceksiniz Bayan Cross." Eve'in uyarısı odayı buzla doldurdu. "Bu konuyu hemen kapatmak isteyeceksiniz yoksa müvekkiliniz geceyi geçirmek üzere hücresine geri götürülecek ve bu görüşme sona erecek."

"Indina."

"Kurbanın kimliği müvekkilim için geçerli olan delil yetersizliğini değiştirmez." Konuşurken Singer'ın elini okşamak için uzandı.

Hoşgörüyle, Eve not etti.

"2024 yılının Eylül ayı başlarında müvekkiliniz ve şirketine ait bir mülkte üç el ateş edilerek öldürüldü. Müvekkilinize ait mülkte inşaat halindeki bir binada alelacele inşa edilmiş bir tuğla duvar tarafından gizlendi. Müvekkilinizin oğluyla ciddi ve kararlı bir ilişkisi vardı ve bu ilişkiden bir çocuk taşıyordu.

"Bunlar gerçekler."

"Bu talihsiz olayın meydana geldiği kesin tarihi tespit etmek mümkün olmadığından-"

"Inşaat halindeki binanın kayıtlarına göre, yedinci Eylül ile on ikinci Eylül arasında. Mesele duvar, J.B., her şey duvarla ilgili. Tuğlalar. Ne zaman sipariş edildi, teslim edildi, kullanıldı."

"Peki bu zamana ait iş raporlarınız, faturalarınız vb. var mı?"

"Annen zeki bir iş kadını, değil mi? Eminim kayıt tutuyordur. Ve bahse girerim arama ekibindeki çok yetenekli e-adam, bu kayıtları onun dosyalarında bulacaktır. şu anda arıyorlar."

"Evimize giremezler!" Singer Cross'un kolunu yakaladı. "Evimize öylece girip eşyalarımızı karıştıramazlar. Bu çok aşağılayıcı."

"Arama emri." Reo dosyasını açtı ve masaya doğru kaydıldı.

"Ben tuğla sipariş etmedim. Onlar hakkında hiçbir şey bulamazsınız."

"Ama onları sen ördün. O duvarı sen inşa ettin."

Gülümsedi, yumuşak, şımartılmış ellerini uzattı. "Sevgili kızım, bir duvar ustasına benziyor muyum?"

Eve gülümseyerek karşılık verdi. "Ben senin sevgili kızın değilim. Ve hayır, değilsin. Bu yüzden baştan savma bir iş yaptın. O kursları hazırlarken hiç rahatsız oldun mu? Onu orada yatarken görmek, içinde ne öldüğünü bilmek seni biraz hasta etti mi?"

O mu? Bir parçanızın onun içinde ölmesi sizi hiç rahatsız etti mi?"

"Müvekkilim, kurbanı tanıdığını, ölümüyle ilgili herhangi bir bilgiye sahip olduğunu kategorik olarak reddetmektedir. Elinizdeki tek şey ima ve ikinci derece kanıtlar."

"Elimde otuz iki kalibrelik bir tabanca, bu gece bana isabet eden iki mermi ve Johara Murr'un cesedinden çıkarılan üç mermi var."

"Peki ya balistik raporlar?"

"Onu bekliyorum."

Cross yumuşak bir reddediş sesi çıkardı ama Eve Singer'a baktı. "Eşleşeceklerini biliyorsun."

"Ben öyle bir şey bilmiyorum."

Adamın ayağını yere sessizce vurduğunu duyunca başını salladı. "Eşleşeceklerini biliyorsun, tıpkı senin bildiğin ve korktuğun gibi, senin ve annenin öldürdüğü kadının kim olduğunu, oğlunla olan bağlantısını bulacaktık. Bu gece onun için ağlayan oğlunla."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum." Tap, tap, tap. "Bolton'un da her genç erkek gibi üniversitede tanıştığı kadınlarla ilişki yaşadığını tahmin ediyorum."

"Üniversitede tanışıklarını söylemedim."

"Tahmin etmiştim."

"Sen de onu umursamıyorsun," diye araya girdi Peabody. "Kendi oğlun, onun acısı ya da kederi. Bu çok üzücü."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun."

"Ne onu ne de karınızı hiç sormadınız." Peabody ona bir parmak salladı. "Johara ya da bebek için hiç endişe göstermedin. Hiçbir şey. Çünkü hiçbiri için bir şey hissetmiyorsun. Bu yüzden onu öldürmek senin için kolay oldu."

"Ben kimseyi öldürmedim!"

"Kaçıyordun," diye hatırlattı Eve ona. "Bu gece evine vardığımızda, uçmak ve kaçmak için toparlanıyordun."

"Müvekkilim son birkaç günün stresinden uzaklaşmak için bir seyahate çıkmayı planlıyordu. Bu bir suç değil."

Eve avukatı görmezden geldi. "Kaçmaya çalıştın. Annen beni öldürmeye çalıştı ve sen kaçmaya çalıştın."

"Evimize daldınız. Onu korkuttun. Belli ki senin davetsiz bir misafir olduğunu düşündü ve bana el kaldırdı. Beni ve kendini savunmaya çalıştı."

"Karını da bunun dışında bıraktın. Bana kapıyı açan karınız. Ortağım ve ben sadece birkaç saat önce evinizdeydik. Siz ve anneniz benim kim olduğumu biliyordunuz, bir polis memuru. Size ve annenize tutuklandığınızı ve neden tutuklandığınızı bildirdim. Yine de bana ateş etti."

"Açıkçası kafamız karışmıştı. Her şey çok çabuk oldu. Her halükarda silahım yoktu. Silahla ateş etmedim."

Eve, annemi bir kenara atmanın zamanı geldiğine karar verdi.

"Johara'yı, bebeği biliyordun çünkü annen sıkı sıkıya sarıldı. Johara size geldi, değil mi, oğlunuzla bir aile kurma umuduna sahip olabilmek için onu, çocuğu kabul etmeniz için çaresizce. Sizin onayınıza, desteğinize ihtiyacı vardı. Belki de bunu ailesinden alamadı, bunu öğreneceğiz. Ama vadesi yaklaştıkça, çocuk için bir aile istedi. Çocuğu için bir baba istedi ve sizin onayınızı almak için size geldi."

"Saçmalık."

Bu kez yalan söylerken onun gözlerine bakamadı.

"Yani sen ve annen onu öldürmek ve cesedi gizlemek için uygun bir yer olan bölgeye getirdiniz. Kimse bilmeyecekti. Herkes onu unutacaktı. Bolton müzik istiyordu ve o da işteki yerini almayı reddetti. Sen de ona oraya gelmesini söyledin. Ne yaptığımıza, ne inşa ettiğimize, Bolt için ne istediğimize bir bak. Bu onu oraya çekmek için oldukça iyi bir yol olurdu."

"Sonra onu vurdun, düşüşünü izledin." "Vurmadım. Vurmadım."

"Ve duvarı inşa etti, tavanı döktü. Gitti, unutuldu, bitti. Ama duvarlarla ilgili bir şey var, J.B. Sen duvarcı değilsin, bu konuda haklısın. Özensiz iş. Bahse girerim

Bu işte berbat olmanın yanı sıra inşa ederken de oldukça sarsılmışsınız. Acaba kaç kere parmak eklemlerini sıyırdın? İş eldivenleri? Ama onlarla bile ellerinizi, belki bir dirseğinizi çarpmışsınızdır. Oranız buranız biraz kanadı."

Eve bunu düşündüğünü fark etti. Düşünmeye, hatırlamaya çalıştıkça ter birikmeye başladı. "Her tuğlayı test ediyoruz ve senin DNA'nı bulacağız. Peki bulduğumuzda ne olacak, APA Reo?"

"Olan şu: Bay Singer gezegen dışı bir tesiste küçük, nahoş bir kafeste art arda iki müebbet hapis cezası alıyor. Fetüs TOD'da sağlıklıydı, fetüs TOD'da rahim dışında yaşayabilir durumdaydı. İki müebbet hapis cezası ve avukatınız DNA'yı bulduğumuzda, ki bulacağız, bunun kesin bir sonuç olduğunu biliyor."

"Bay Singer'ın söz konusu duvarın inşasında hiçbir rolü olmadığı için avukatı müvekkilinin DNA'sının bulunmayacağından son derece emin."

"Annen sana yardım etti mi?" Peabody merak etti. "Yoksa hepsini kendin mi yaptın?"

Singer eğildi ve Cross'un kulağına fısıldadı.

"Elbette. Müşterimle birkaç dakikaya ihtiyacım var."

"Sorun yok. Dallas, Peabody ve Reo avukatları karşılamak için görüşmeden çıkıyorlar. Kayıtlar kapandı. Bir şeyler atıştırmak isteyen var mı?" Eve, onlar çıkarken kasıtlı olarak kaygısızca konuştu. "Peabody, benim kodumu kullan ve bize biraz cips getir."

"Gerçekten mi?" Peabody kapı kapandığında "Gerçekten mi?" dedi.

"Aslında, evet. Ve onları yıkamak için bir şeyler. Bu düşündüğüm kadar uzun sürmeyecek."

Mira Gözlem'den çıkıp aceleyle onlara doğru geldi. "Yalan söylüyor elbette, ama görüşmenin nispeten kısa süresinde bile yalan söyleme becerisi aşınıyor."

Reo, "Tuğlaların üzerindeki DNA bunu yaptı," sonucuna vardı. "İyi karar, Dallas."

"Doğru bile olabilir. Doğru olmasından endişeleniyor. Hapishaneden korkuyor."

"Öyle olmalı. Ve kesinlikle oraya gidecek." "Ama anlaşmayı sen yapacaksın."

Reo, Peabody ve kucak dolusu cips ve gazoz için ellerini birleştirmeden önce Eve'e bir bakış attı. "Evet! İstiyorum!"

"Kendime sebze cips almaya başladım, sonra düşündüm ki, siktir et. Bugün bu kalorileri hak ettim."

Eve cips paketini açarken, "Anlaşmayı sen yapacaksın," diye tekrarladı.

"Gezegende en az yirmi ila yirmi beş. Bunu konuşmuştuk Dallas."

"Bunun için sana üzölmüyorum. İkimiz de iplerin annenin elinde olduğunu biliyoruz. Yuvarlanıyor, her şeyi ortaya döküyor, anlaşmayı alabilir. Zaten muhtemelen hapiste ölecek." Bir cipsi çıkırdattı. "Bunun için üzgün değilim. Tetiğı onun çekip çekmediğini bilmiyorum - özellikle bu geceden sonra bu konuda ona meyilliyim. Ama o da aynı derecede sorumlu."

Mira ona "Bir engelleyici almalısın," dedi.

"Hayır. Vuruşları hissetmek beni huysuzlaştırıyor. Gözlem'de işler nasıl gidiyor?"

"Jack -komutan- kendisinin ve cipslerin tadını çıkarıyor. Senin üzücü öfkeni sevdi, Peabody."

Peabody hemen parladı. "Gerçekten mi?"

"Anna Whitney'nin Elinor Singer'a olan kini nedir acaba?" Görüşme kapısı açıldığında Eve döndü.

Ve hemen Cross'un ağzının tekrar inceldiğini gördü.

"Müvekkilimin, hakkındaki suçlamaların düşürölmesi için paylaşmaya hazır olduğı bazı bilgiler var."

"Bu bir hayır. Cross, zamanımı boşa harcama."

Cross, Reo'ya sertçe baktı. "Müvekkilimin soruşturmanız için değerli bilgilere sahip olduğuna inanıyorum. Bunun karşılığında-"

"Anlaşmayı konuşmak istiyorsanız, konuşabiliriz. Bilgiye, bilginin değerine ve müvekkilinizin cinayetdeki rolünü ve katılımını tam olarak açıklamasına bağılı olarak

Johara Murr ve canlı fetüs. İkimiz de onun suçlu olduğunu biliyoruz. Tekrar ediyorum, geç oldu. Zamanımızı boşa harcamayın."

Eve elindeki cips paketinden kalanları Mira'ya uzattı. "Bunu da yığına ekle. Eğer tekrar başlamaya hazırsanız, avukat bey, başlayacağız. Aksi takdirde müvekkiliniz hücrelerine geri döner ve biz de annesinden bahsederiz. O daha açık sözlü olabilir."

Omuz silkti. "İlk gelen, ilk dağıtılır."

"Görüşmeye devam ediyoruz."

Eve Pepsi tüpünü yanına aldı. "Kayıt açık. Singer, J. Bolton ve avukatla görüşmeye devam ediyoruz. Dallas, Peabody, Reo görüşmeye giriyor. Tamam, J.B., dökül bakalım."

"Dokunulmazlık-"

"Söz konusu değil." Reo iç çekti. "Avukatınız aldığı ücrete değiyorsa, size böyle bir anlaşma yapmayacağımızı açıklamıştır."

"Beş ila on," dedi Cross hızlıca, "gezegendeki düşük güvenli bir tesiste."

Bu sefer Reo sadece güldü. "Onu bir şehir kulübü rehabilitasyon merkezine götürmemizi mi istiyorsun? Bir kadını ve otuz iki haftalık fetüsünü öldürdü."

"Ben kimseyi öldürmedim! O öldürdü!"

"J.B." Cross onun kolunu kavradı. "Sessiz olman gerekiyor. Müvekkilim Johara Murr'un ölümüyle ilgili bilgi sahibi. Kendisi seksen yaşının üzerinde. On yıl hapis cezası bile çok ağır ve aşırı. Her mahkemenin aynı fikirde olacağına inanıyorum-"

"O zaman bunu mahkemeye taşıyalım." Gözleri parlayan Reo öne doğru eğildi. "Bunu riske atmak mı istiyorsun, sana ne söylediğini bile bile bunu riske atar mısın? Karısının bize söylediklerini?"

"Marvinia ile konuştun! Bu konuda bir şey söyleyemez. Biz evliyiz."

"Kapa çeneni, J.B. On beş yıl, gezegende, düşük güvenli." "Dinleyin. Yirmi ila yirmi beş, gezegende, maksimum güvenlik."

Bu da müvekkilinizin sahip olduğu bilgilerin geçerli, değerli ve doğru olmasına bağlıdır. Bu şartlar üzerinde pazarlık

yapılmayacak. Eğer bunu mahkemeye taşırsam.

gezegen dışında iki müebbet hapis yatacak. Anlaşmayı kabul edin ya da etmeyin, çünkü o tam da benim dava açmayı sevdiğim türden bir sanık."

"İndina. Yirmi yıl!"

Cross, Reo'nun yüzünü inceledikten sonra Singer'a döndü. "Sana bu anlaşmayı kabul etmeni tavsiye ediyorum. Gezegende, J.B. Bu süreyi tamamlayıp dışarı çıkma ve yaşama şansın olacak."

"Ama Tanrım, Tanrım." Ellerini Havva'ya uzattı. "Anlamak zorundasın, biraz merhamet et. Zorlandım, şoktaydım. Korkuyordum."

"Avukatınızın tavsiyesi üzerine şu anda masada olan anlaşmayı kabul ediyor musunuz?" Eve ona sordu.

"Evet, evet, size söylediklerimi ve ruh halimi dikkate alacağınıza söz verirsiniz kabul ederim. Tüm bunları göz önünde bulunduracağınıza ve biraz merhamet göstereceğinize söz verirsiniz, belki yeniden görüşebiliriz."

"Her şeyi düşüneceğiz. Bize Johara Murr cinayetini anlatın."

"Her şey eskiye dayanıyor, görüyorsunuz. Hepimiz Bolt için endişeleniyorduk. Müziğiyle hayatını kazanabileceği gibi bir hayali vardı. Annesi bu konuda bize karşı çıktı ve onu şımarttı. Bariz bir hataydı, çünkü onun burada bir mirası, bir görevi vardı ve büyük büyükbabasının kurduğu şirkete bağlıydı."

Görev, diye düşündü Eve. Miras. Elinor Singer'ın sözleri, hiç şüphe yok.

"Onu takip ettin."

"Annem onun iyiliğini düşünerek, ona göz kulak olması için bir ajans tuttu."

"Yani Johara Murr ile ilişkiye girdiğinde o biliyordu, siz biliyordunuz."

"Evet, tabii ki. Tahmin edebileceğiniz gibi annem çok üzgündü. Amerikalı bile değildi ama annemi bu işin peşini bırakması için ikna ettim. Ne de olsa erkekler erkektir. Daha ciddi gibi görünse de, akışına bırakmamız gerektiğini düşündük. Çok inatçıydı. Onunla görüşmesini, birlikte yaşamasını yasaklarsak, bu sadece aramızdaki bağı güçlendirirdi. Ama sonra dikkatsiz davrandılar. Kız hamile

kaldı."

Peabody, "Bu bir darbe olmalı," diye yorum yaptı.

"Elbette bu imkânsızdı. O çok genç ve aptaldı. Kadın ise tamamen uygunsuzdu. Hamileliği sonlandırmasını bekledim ama sonra annem gibi onun da bu durumu onu tuzağa düşürmek için kullandığını anlamaya başladım. Bu yüzden annem ailesiyle konuşmak için Londra'ya gitti."

Elbette gitmiştir, diye düşündü Eve. "Elinor Johara'nın ailesine mi gitti?"

"İlişkiyi ve hamileliği duyduklarında çok mutsuz oldular ve annemin tavsiyesi üzerine kızı eve gelmeye, ziyaret etmeye ikna etmek için biraz baskı yaptılar."

"Ona nedenini söylemeden."

"Anladığım kadarıyla çok itaatkâr bir genç kadındı. Onlara gittiğinde, olması gerektiği gibi, ilişkinin sona ermesi gerektiğine, bir çocuk yetiştirmek için çok genç olduğuna ve aileyi utandırdığına ikna ettiler. Teyzesine gitmeyi ve çocuğu evlatlık vermeyi kabul etti. Elbette iyi bir yuva. İstikrarlı bir yuva."

"Ama fikrini değiştirdi."

"Teyzemin en sonunda annemin ailesini ziyaretinden bahsettiğine ve sorumsuzca annemin fikir değiştirmesini ve New York'a gelmesini desteklediğine inanıyoruz. Araya girdiğimiz için üzgündü ve haklı olarak ailenin reisi olarak gördüğü annemi, Bolton'la birbirlerini ve çocuğu sevdiklerine ikna etmeye çalıştı."

Boğazını temizledi. "Şunu anlamalısınız ki, annem kızın bizimle şantiyede buluşması için ısrar ettiğinde ne planladığına dair hiçbir fikrim yoktu. Bunun ona ailenin neyi temsil ettiğini, Bolton'un neyin parçası olduğunu göstermek için olduğuna inanıyordum. Onu bu yoldan uzaklaştırmak ne kadar yanlıştı."

"Ve sonra oradaydık. Güzel bir geceydi, hatırlıyorum, güzel bir geceydi, kız Bolt'un müziği konusunda ne kadar tutkulu olduğunu söyledi. Potansiyeline ulaşmak için nasıl bir şansa ihtiyacı olduğunu. Eğer onu sevseydik, onun gibi, onu desteklerdik. Ona gideceğini, ayrıldığı için kendisini affetmesi için yalvaracağını ve yaptığımız her şeyi anlatacağını söyledi."

"Ve annem onu vurdu."

Durakladı ve elleriyle yüzünü kapattı. "Bilmiyordum. Bilmiyordum. Çok şaşırmıştım! Düştü ve annem dedi ki, 'Onu içeri itin. O sürtüğünü ve piçini içeri itin.' dedi."

"Peki ya sen?" Eve sordu.

"Evet. Tanrım beni affet. Evet. Başka ne yapacağımı bilemedim. Ayakkabılarından biri ve çantası, onun yaptığı gibi içeri girmediler. Annem onları aldı. Aşağı inip tuğla duvarı örmemi söyledi. Harcı o karıştıracaktı."

"Yani duvarı birlikte inşa ettiniz."

"Başka seçeneğim yoktu!" J.B. ellerini uzattı, korku ve keder dolu bir yüzle Eve'e baktı. "Olan olmuştu zaten. Artık çok geçti ve ailemizi korumak zorundaydık. Geri gelmemeliydi, bizi tehdit etmemeliydi. Annem ona geri dönmesi için yüz bin dolar bile teklif etti ama o reddetti."

"Hastaydım, her zaman hastaydım, sadece hastaydım. Annem Marvinia'ya gidip onu evliliğimizi düzeltmeye ikna etmemi ve Bolton'a bir yıl daha vermeyi kabul etmemi söyledi. O geri dönecekti, annem de bunu sağlayacaktı. Ben de öyle yaptım, o da öyle yaptı ve her şey yeniden yoluna girdi."

"Yine her şey yolundaydı."

"Öyle miydi?" Eve tekrar karşılık verdi. "Johara ve çocuğu için her şey yolunda mıydı? Oğlunuz için?"

"Çok iyi bir hayatı var, doğru türden bir hayat. Bu kızla asla iyi bir hayatı olamazdı. Onu kullandı, bizi tehdit etti."

"Bu kadar mı?" Eve talep etti.

"Evet, gerçek bu. Bolt bize danışmadan o mülkü Roarke'a satmaya karar vermeseydi bunların hiçbirisi olmayacaktı. Kimse onu hatırlamayacaktı. Bana başka seçenek bırakılmadığını anlamış olmalısınız. O talihsiz kızı ben öldürmedim."

"En azından suç ortağıydınız ve suç ortağısınız."

"Ve anlaşma geçerli - kanıtlandığı sürece." Reo Cross'a baktı. "Burada işimiz bitti mi?"

Cross sadece ellerini kaldırdı.

"O zaman bir konferans odasına gidelim, bunu resmileştirelim."

"Ama ama ben size her şeyi anlattım. Zorlandığımı görebilirsiniz. Bilmiyordum. Biraz merhametli olmalısınız."

Eve ayağa kalktı. "Üzgünüm, tüm merhametim tükendi. Hepsi Johara Murr için. Görüşme bitmiştir."

Eve yirmi dakika boyunca ofisinde oturup botlarını masasının üzerine koyarak şarj oldu.

Roarke içeri girdiğinde başını onun eline çevirdi ve saçlarına koydu.

"İnsan merak ediyor," dedi, "Bolton Singer gibi bir adamı böyle bir babaya, böyle bir büyükanneye sahip yapan genetik mucizeyi."

"Bundan haberimiz olurdu."

"Alırdık. Bir engelleyici almalısınız."

"Henüz değil. Bu son raunt uzun sürmeyecek. Ya kusacak ya da susup mahkemeye gidecek. Her iki durumda da, onu yakaladık."

"Onun kusmasını umuyorsun."

"Çok iyi bir atış yapacağım." Ayağa kalktı, iletişim cihazı sinyal verdiğinde omuzlarını yuvarladı.

"Bana iyi şeyleri anlat."

"Elimde iyi şeyler var," dedi McNab ona. "Zor bir işmiş gibi, süper sihir yeteneklerimi kullanmam gerekmiş gibi davranmak istiyorum ama hepsi ofis bilgisayarında. Evet, şifreli ama daha fazlası değil. Onlarca yıl öncesine dayanıyor. Ama taradım ve size onu bu işe bağlayan bir sürü şey verebilirim."

"Ver bana. Gönder. Onu kutuya koymak üzereyim." "Gerçekten mi? Neredeyse gece yarısı oldu."

"O istiyor."

"Tamam o zaman, size en tepedeki kirazı vereceğim. Trueheart, Elinor Singer'ın yatak odasındaki kasada Johara Murr adına bir pasaport buldu. Şimdi, onu açmak için biraz sihir kullanmak zorunda kaldım. Bu yüzden övgüyü hak ediyor."

"Hasta, sosyopat kaltak. Her şeyin bir kopyasına ihtiyacım var. Dinle, eğer bu geceden sonra ara vermek istersen

bir otel için temizlendi."

"Sanırım bu işin içindeyiz ama işimiz bittikten sonra bir tane daha isteyebiliriz."

"Yeterince iyi. Beni bilgilendir. İyi iş McNab. Her yönüyle iyi iş çıkardınız."

"Pasaportu saklamış," dedi Roarke sessizce. "Böylece onu çıkarıp bakabilir, aile soyunun kendi buyurduğu gibi devam ettiğini gördüğü için kendini tebrik edebilirdi."

"Evet. Neden Mira'nın bunu bilmesine izin vermiyorsun? Mira'ya söylemem gerek."

- Buralar çok yoğun," dedi bilgisayarı gelen mesajı gösterdiğinde. "En üstteki kirazın üstüne ne konur?"

"Şu serpmeye şeyler mi?" diye sordu. "Şu renkli küçük şekerler mi?"

"Sadece serpintilerimiz var."

Peabody içeri girdi. "Uyandı."

"Biz de öyle. Reo'yu al. Onu almadan önce birkaç dakikaya ihtiyacımız var."

Roarke Eve'in omzunun üzerinden ekranı okudu. "Mira ve Jack'e haber vereceğim. Onu sertçe indirin, Teğmen."

"Emin olabilirsiniz."

Tulum Elinor'a oğlundan daha fazla yakışmıyordu. Yaşını gösteriyordu, en azından gözlerinin çevresi. Eve kaydı başlatıp verileri okurken, çok seçkin avukatı çok seçkin takım elbisesiyle onun yanında oturuyordu.

"Geç oldu, neden bu işi çabuk halletmiyoruz? Beklemek isteyeceksiniz Bay Breathed," diye ekledi Eve konuşmaya başlarken. "Sadece tüm itirazları, müvekkilimin şunu bunu yapmasını bekleyin. Öncelikle Bayan Singer, oğlunuz az önce üzerinizden geçti ve tekrar geri döndü."

"Bu çok saçma."

"Gerçek bu. İfadesi, itirafı ve her şeyi kayıt altına aldım ve buna geleceğiz. Daha sonra, Johara Murr ve fetüsünün kalıntılarının bulunduğu inşaat alanına ve inşaat halindeki binaya teslim edilmek üzere bir palet tuğla için ev ofisinizdeki bilgisayardan erişilen kayıtlarımız var. Söz konusu tuğlalar için sizin tarafınızdan imzalanmış siparişiniz."

tuğlalar ve on metreye on sekiz metrelik duvarın inşası için gerekli harç için 8 Eylül 2024 tarihli sözleşme."

"Gerçekten, Komiser, Bayan Singer, hiç şüphesiz, o site ve diğerleri için malzeme sipariş etti. Bu pek de cinayet kanıtı sayılmaz."

"Planlarda olmayan, planlarda olmayan ve Johara Murr'un cesedini gizlemek için kullanılan bir duvar için tuğla sipariş etti. Sadece bekle, olur mu?" diye Breathed'e çıkıştı. "Burada, evinizde yapılan arama sırasında bulunan pasaportun bir kopyası var. Yatak odanızdaki kasada bulundu. Johara Murr adına bir pasaport. Belki bize bu eşyaya nasıl sahip olduğunuzu anlatmak istersiniz?"

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum."

"Ne yani, sihirli bir şekilde oraya mı düştü? New York'a girişinde bir damga var. Tarihi 8 Eylül 2024. Acele teslimat siparişi verdiğin gün olduğunu da ekleyeyim. Size fazladan pahaliya patlar." Kopyayı masaya doğru itti.

"Müvekkilimle biraz konuşmam gerek."

"Tamam, tamam, ama ben kanıtları toplamayı bitirene kadar bekleyebilir misin, böylece bu gece bir ara buradan defolup gidebiliriz? Bu akşam bana, bir polis memuruna iki el ateş ederken kullandığın silahın balistik raporu elimde - acele de edebilirim."

"Müvekkilimin kafası karışmıştı ve sizin oğluna saldıran bir davetsiz misafir olduğunuza inanıyordu."

"Oynatacağım kayıtların da açıkça gösterdiği gibi bu saçmalık. Üçüncü atışı denemeyi düşündün ama seni sersemleteceğimi biliyordun. Seni sersemletmedim çünkü gerçekten yaşlısın ve bu seni öldürebilirdi, düşük seviyede bile. Ama gerçekten tekrar ateş etmek istedin, kafadan vurmayı denedin. Bir polis memurunu öldürmeye teşebbüs etmekten daha da iyisi, ki bu sana yirmi beş yıldan ömür boyu hapis cezası getirir, bu gece o silahtan çıkan kurşunlarla otuz yedi yıl önce Johara Murr'a sıkılan kurşunların aynı olması. Aynı silah kullanılmış. Ondan kurtulmalıydın. Pasaportunu saklamamalıydın,

O faturaları yok etmeliydin ama istemedin. Onlar senin için onur madalyası gibiydi."

"Beni hapse atmayacaksın."

"Elinor, konuşmamız gerek."

Breathed'in elini itti. "Beni hapse atmayacak. Benim kim olduğumu biliyor musun?"

"Oh, evet, biliyorum. Emin olabilirsin."

"Evime zorla girdin, bütün bunları sen yerleştirdin. Sana inanacağım. Sen bir hiçsin. Bir rakiple, bir suçluyla evlisin. Herkes onun vahşi bir İrlandalı hayduttan başka bir şey olmadığını biliyor. Onun için, sonradan görme bir yabancı için ailemin nesiller boyunca inşa ettiği şeyi yok etmeye çalışıyorsun. İnsanlar bana inanacak."

"Hiç şansın yok. Kendi avukatın bile bu saçmalığa inanmıyor. Bilim, seni katil sürtük. Bilim, kanıtlar, ifadeler. Silahı tuttuğunu, bana ateş ettiğini gösteren bir kayıt, tıpkı torununun sevdiği hamile kadına ateş ettiğin gibi."

"Aşkın hiçbir anlamı yok. O bir serseriydi, içinde büyüyen piçle aileme, statümüze, paramıza, mirasımıza sızmaya çalışan bir fahişeydi."

Peabody, "Senin torununun torunu," diye mırıldandı. "Bir nitten başka bir şey değil."

"Elinor, dur. Müvekkilimin şu anda söyleyecek başka bir şeyi yok."

"Bana kabadayılık taslayabileceğini sanıyor." Elinor onun elini tekrar itti. "O fahişe de aynı şeyi düşünüyordu. O farklı olduğunu öğrendi, sen de öyle olacaksın."

"Yani onu vurdunuz, öldürdünüz, oğlunuza duvar örmenize yardım ettirdiniz çünkü onu bir fahişe ve içindeki çocuğu da ailenize bulaşmaması için öldürülmesi gereken bir nit olarak görüyordunuz."

"O bir tehditti. Ben de tehdidi ortadan kaldırdım. Aile reisi olarak bu benim hakkım. Ailemi istiladan koruduğum için beni hapse atamazsınız."

"Bir daha asla özgürlüğün tadını çıkaramayacaksın," diye söz verdi Eve.

"Hayır, yapmayacak," diye kabul etti Reo. "Anlaşma olmayacak Bay Breathed, o yüzden bununla vakit kaybetmeyelim. Müvekkiliniz itiraf etti. Elimizde kanıt üstüne kanıt var. Cinayetden aldığı iki müebbet hapis cezasını ve bir polis memurunu öldürmeye teşebbüsten aldığı yirmi beş hapis cezasını art arda çekecek."

"Bayan Reo, müvekkilimin yaşını ve beklenen yaşam süresini göz önünde bulundurun." "Bu süreyi hapisanede geçirecek. Bir taviz

Yaşı ve gezegen dışına taşınmasının getireceği fiziksel zorluklar göz önüne alındığında, hayatının geri kalanını gezegendeki maksimum güvenli bir hapisanede geçireceğini söyleyebilirim.

Reo, "Bu konuda beni mahkemeye verin," diye davet etti. "Ve bu imtiyaz silinmiştir." Ayağa kalktı. "Müvekkilinizle konuşun, ama hepsi bu kadar."

Yelken açtı.

"Reo Mülakattan Çıkıyor." Eve ayağa kalktı ve dosyaları topladı. "Aslında daha fazlası var ama ana fikri anladınız. Müvekkilinizle işiniz bittiğinde, onu hücrelerine geri götüreceğiz."

"O cehennem çukurunda bir dakika daha geçirmeyeceğim."

"Cehennem çukurlarında bir dakikadan çok daha fazla zaman geçireceksin. Keşke orada geçirecek daha çok yılınız olsaydı. Röportajın sonu."

Sonsöz

Eve dışarı çıktı, parmaklarını önce gözlerine, sonra yüzüne, sonra tekrar saçlarına sürdü.

Bir duşa ihtiyacı vardı, diye düşündü, o insan müsveddesinin arkasında bıraktığı çamurdan arınması gerekiyordu.

"Önce oğluna saldırmakla ne demek istedin." Peabody kendi yüzünü ovuşturdu. "Sadece yuvarlanma şekli değil, balistik raporunu almak için zaman kazanması, aramanın gerçekleşmesi. Avukatı zar zor avukatçılık oynadı."

"Biraz daha zorlamaya çalışabilir ama ben kıpırdamıyorum." Reo, Görüşme A'nın kapalı kapısına doğru dişlerini sıktı. "Patron da öyle. Eğer bir süre daha oynamak isterse bir konferans odası alacağım. Ona karşı gelebilir. Mahkemeye gitmekte ısrar edebilir."

"Olabilir," diye onayladı Mira onlara doğru yürürken. "O kötü huylu bir narsist, klasik ve sonuçlarıyla asla yüzleşmeyeceğinden emin."

"Yapacak ve mahkemeye başvurursa daha fazlası da olacak. Her iki şekilde de." Reo omuzlarını yuvarladı. "Uzun bir gündü."

"Kefalet ya da ev hapsi için bastıracak."

Reo, Eve'e başıyla onay verdi. "Yapacak ve bunu ikisini de alamayacağını bilerek yapacak. Pasaport mu? O altın. Ama altının üzerindeki elmaslar ve yakutlar? Kendi torununa hamile yirmi iki yaşındaki bir kadını öldürmek için kullandığı silahı bir polisi vurmak için de kullandı."

Hiçbir şey Eve'i daha fazla tatmin edemezdi. "Şimdi bir engelleyici alacağım. Kimde var?"

Peabody elini cebine, Reo evrak çantasına, Mira da çantasına attı. "Tanrım, gerçekten mi? Hepiniz mi taşıyorsunuz?"

Peabody'den bir tane kopardı, küçük mavi hapi geri attı.
Mira ona "Morluklara buz koy" dedi.

"Bunun için geldiğiniz için teşekkür ederim. Geç kaldığını biliyorum." "Bunu kaçırmazdım. Breathed kesinlikle Onu psikiyatrik değerlendirmeye ikna etmeye çalışın, ama o bunu reddedecektir. Onda bir sorun yok. İlk fırsatta bu kayıtların ikisini de tekrar izleyeceğim. Büyüleyici. Onlar üzerine bir makale yazabilirim. Ama şimdilik eve gidiyorum. Dennis muhtemelen beklemiştir ve eğer öyleyse, gece yarısı dondurma yiyip bu konuyu konuşacağız."

"Gece yarısı dondurması mı?"

"Bir aile geleneği. Bu konuda hepinizle birlikte çalışmak bizim için bir zevkti. Biraz dinlenin."

Mira uzaklaşırken Reo, "Ben bunu bekleyeceğim," dedi.
"Kalmana gerek yok."

"Bunu yazmam gerek."

"Sabahleyin yazın, ki zaten öyle. Bu iyi bir işti," diye ekledi Reo. "İyi işten daha iyi, ama biraz yumruklanıyorum ve yapabileceğim en iyi şey bu."

"Seni fazla oyalamasına izin verme."

"İnan bana Dallas, kızın piştiğini biliyor. Bir dahaki sefere görüşürüz."

Eve, Peabody'ye geri dönerlerken, "Ben sadece genel hatlarıyla yazacağım," dedi. "Sabah içini doldurabiliriz. Orada bir saat kişisel zaman ayırın. Biraz uyu."

"Bütün yatak bana ait."

"Tamam. Seni eve bırakırız."

"Benim için sakıncası yok."

"Bana on dakika ver."

Masasında otururken kendi kendine, geniş vuruşlar, dedi. Tanrım, o bile yeterince kahve içmişti. Su aldı ve o geniş vuruşları yaptı.

"Bu gece için yeterince içmedin mi?" Roarke içeri girdi.

"Evet, aldım. Sabah bitireceğim. Hâlâ komutanla oynadığını düşündüm, o yüzden başlayayım dedim."

"Size çok iyi iş çıkardığınızı ve yarın sizi ofisinde görmek istediğini söyledi. Sabah geç saatte. Ayrılırken Anna ile konuşuyordu. Sanırım çok memnun oldu."

"Bütün amaç buydu, komutanın karısını memnun etmek."
Ayağa kalktı, ona baktı, sonra içine girdi. "İşte böyle, sevgilim Eve."

Sıkı sıkı tutundu. "Dünyada korkunç insanlar var. Çirkin insanlar, kötü niyetli insanlar, ama bunların arasında gerçekten kötü olan çok fazla insan yok. Elinor Singer onlardan biri."

"Öyle, evet. Seni benden almaya çalıştı. Kalbim durdu, sadece bir an. Hareket ederken bile içimde nefes yoktu."

"Denedi ama başaramadı. Sen bana sihir verdin. İrlandalı bir haydut değilsin ama öyle olsaydın bile seni yine de severdim."

O kadar yorgundu ki, ortağının sesini duyana kadar Peabody'nin ofisine geldiğini duymadı: "Awww!"

"Kapa çeneni, Peabody."

Ama tutunmaya devam etti.

J. D. Robb'un Başlıkları

Ölümde Çıplak
Ölümde Zafer
Ölümde
Ölümsüzlük
Ölümde Coşku
Ölümde Tören
Ölümde İntikam
Ölümde Tatil
Ölümde Komplo
Ölümde Sadakat
Ölümde Tanık
Ölümde Yargı
Ölümde İhanet
Ölümde Baştan
Çıkarma Ölümde
Yeniden Birleşme
Ölümde Safılık
Ölümde Portre
Ölümde Taklit
Ölümde Bölünmüş
Ölümde Vizyonlar
Ölümde Hayatta
Kalan Ölümde
Köken
Ölümde Hafıza
Ölümde Doğum
Ölümde Masumiyet
Ölümde Yaratılış
Ölümde Yabancılar
Ölümde Kurtuluş
Ölümde Vaatler
Ölümde Akraba
Ölümde Fantezi

Ölümde Şımarıklık
Ölümde İhanet New
York'tan Dallas'a
Ölümde Şöhret
Ölümde Yanılsama
Ölümde
Hesaplanmış
Ölümde Nankör
Ölümde Gizlenmiş
Ölümde Şen
Ölümde Takıntı
Ölümde Adanmış
Ölümde Kardeşlik
Ölümde Çırak
Ölümde Yankılar
Ölümde Sırlar
Ölümde Karanlık
Ölümde Kaldıraç
Ölümde Bağlantılar
Ölümde Vendetta
Ölümde Altın
Ölümde Gölgeler
Ölümde İnançsız
Ölümde Unutulmuş

Antolojiler

Sessiz Gece

(Susan Plunkett, Dee Holmes ve Claire Cross ile birlikte)

Bu Dünyanın Dışında

(Laurell K. Hamilton, Susan Krinard ve Maggie Shayne ile birlikte)

Hatırla Ne Zaman

(Nora Roberts ile)

Gecenin Bir Vakti

(Mary Blayney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Gecenin Ölüsü

(Mary Blayney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ölüm Süitinde

Üç Kişi 606

(Mary Blayney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ölümde

Kayıp

(Patricia Gaffney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Diğer Taraf

(Mary Blayney, Patricia Gaffney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ölüm Zamanı

Huzursuz

(Mary Blayney, Patricia Gaffney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ayna, Ayna

(Mary Blayney, Elaine Fox, Mary Kay McComas ve R. C. Ryan ile birlikte)

Tavşan Deliğinden Aşağı

(Mary Blayney, Elaine Fox, Mary Kay McComas ve R. C. Ryan ile birlikte)

Yazar Hakkında

Bruce Wilder

J. D. Robb, aralarında fütüristik gerilim türündeki In Death serisinin de bulunduğu 230'dan fazla romanın New York Times çoksatan yazarının takma adıdır. Yazarın kitaplarının 500 milyondan fazla kopyası basılmıştır. E-posta güncellemeleri için [buradan](#) kaydolabilirsiniz.

**Bu St. Martin's Press e-
kitabını satın aldığınız için
teşekkür ederiz.**

Özel teklifler, bonus içerik almak için,
ve yeni çıkan kitaplar ve diğer harika okumalar
hakkında bilgi almak için haber bültenlerimize
kaydolun.

Sign Up

Veya bizi çevrimiçi olarak
ziyaret edin

us.macmillan.com/newslettersignup

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#)
tıklayın.

Bu bir kurgu eseridir. Tüm karakterler, organizasyonlar ve olaylar
Bu romanda tasvir edilenler ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal
olarak kullanılmıştır.

İlk olarak Amerika Birleşik Devletleri'nde St. Martin's Press tarafından
basılmıştır.
Martin's Yayın Grubu

ÖLÜMDE UNUTULMUŞ. Telif Hakkı © 2021 Nora Roberts tarafından. Tüm hakları
saklıdır. Bilgi için adres: St. Martin's Publishing Group, 120 Broadway, New York,
NY 10271.

www.stmartins.com

Kapak tasarımı Ervin

Serrano'ya ait

Kapak resmi: metal doku © Simon McGill/Getty; doku © olivier
vancayseele/Shutterstock.com; paslı doku © Deadair/Getty; güneş © Arctic-
images/Getty; şehir manzarası © J2R/Getty

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

İsimler: Robb, J. D., 1950- yazar.

Başlık: Ölümde unutulmuş / J.D. Robb.

Açıklama: İlk baskı. | New York: St. Martin's Press, 2021. Tanımlayıcılar:

LCCN 2021016217 | ISBN 9781250272812 (ciltli) | ISBN

9781250272829 (e-kitap)

Konular: GSAFD: Gizemli kurgu. | Gerilim kurgu. Sınıflandırma:

LCC PS3568.O243 F674 2021 | DDC 813/.54-dc23 LC kaydı

<https://lccn.loc.gov/2021016217> adresinde mevcuttur.

E-kitaplarımız promosyon, eğitim veya iş amaçlı kullanım için toplu olarak satın
alınabilir. Lütfen Macmillan Kurumsal ve Premium Satış Departmanı ile 1-800-
221-7945, dahili 5442 numaralı telefondan veya
MacmillanSpecialMarkets@macmillan.com adresinden e-posta yoluyla iletişime
geçin.

Birinci Baskı: 2021

İçindekiler

Başlık Sayfası Telif
Hakkı Bildirimi
Epigraflar

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20

Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23

J. D. Robb'un
Sonsöz Başlıkları
Yazar Hakkında
Telif Hakkı

